

(เอกสารนี้มีรายงานการประชุมสืบตั้งแต่วันที่ ๒๔ ถึงวันที่ ๒๕)

ครั้งที่ ๖

เล่ม ๑

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๒๔ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

กลุ่มงานเลข สำนักกรรมการประชุมและเลข

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

คณะกรรมการตรวจสอบแล้ว วันที่ ๑ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(เอกสารนี้มีรายงานการประชุมลับตั้งแต่วันที่ ๓๔ ถึงหน้า ๑๒๕)

ครั้งที่ ๖

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันอังคารที่ ๒๔ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

กลุ่มงานชวเลข สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

คณะกรรมการตรวจสอบแล้ว วันที่ ๙ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๗ วันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

- ในวันพุธที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา
รัฐสภานัดประชุมพิเศษร่วมกันระหว่างสมาชิกฯ ทั้ง ๒ สภา เพื่อลงมติ
เกี่ยวกับกฎหมายที่ทำความตกลงเกี่ยวกับอนุสัญญาเรื่องการค้าสัตว์ป่า

๑

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา

ผู้อภิปราย

- นายปรีชา ปีตานนท์
- นายภิญญา ช่วยปลอด
- นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์

๑,๔

๓

๖

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

๖

เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ เลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

๖

ผู้อภิปราย

- นายสุนทร จินดาอินทร์

๕,๑๕

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล	๕,๑๕,๒๑,๒๖, ๒๕,๓๐,๓๒
- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	๑๑
- นายไพฑูย์ อุบัติศฤงค์	๑๕
- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๑๗,๒๒,๒๓
- พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภาพ	๒๐,๒๑,๓๐
- นายภิญญา ช่วยปลอด	๒๑,๒๕
- นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์	๒๖
- นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ	๒๖
- นายวิทยา มะเสนา	๒๕
- นายพนัส ทศนียานนท์	๓๐
(ตั้งแต่หน้า ๓๔ ถึงหน้า ๑๒๕ เป็นรายงานการประชุมลับ)	
- นายอมร นิลเปรม	๑๒๓
- นายประเกียรติ นาสิมมา	๑๒๕
- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	๑๓๑
- นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์	๑๓๑

ระเบียบวาระที่ ๕	เรื่องที่ค้างพิจารณา	ไม่มี	๑๓๓
ระเบียบวาระที่ ๖	เรื่องที่เสนอใหม่	ไม่มี	๑๓๓
ระเบียบวาระที่ ๗	เรื่องอื่นๆ	ไม่มี	๑๓๓
เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา			

ผู้อภิปราย

- นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ

๑๓๓

LIRT

รายชื่อสมาชิกวุฒิสภาที่มาประชุม ลาการประชุม และขาดการประชุม

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖

สมัยสามัญนิติบัญญัติ

วันอังคาร ที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑.	นายกมล มั่นภักดี	✓			
๒.	นางกรรณิกาญจน์ วิสมหมาย	✓			
๓.	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์	✓			
๔.	พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	✓			
๕.	นายการุณ ไสงาม	✓			
๖.	นายกำพล ภูมณี	✓			
๗.	หม่อมราชวงศ์กำลุนเทพ เทวกุล	✓			
๘.	นายเกษม ชัยสิทธิ์	✓			
๙.	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๐.	นายปริญญา กรวยทอง	✓			
๑๑.	นายแก้วสรร อติโพธิ	✓			
๑๒.	พลตำรวจตรี เสกสันต์ ชุณสำราญ	✓			
๑๓.	นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ	✓			
๑๔.	นายคำนวณ ขโปลัมภ์	✓			
๑๕.	นายคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์	✓			
๑๖.	นายคำพันธ์ ป้องปาน	✓			
๑๗.	นายแคล้ว นรปติ	✓			
๑๘.	นายจรรยา ยังประภากร	✓			
๑๙.	นายจอน อึ้งภากร	✓			
๒๐.	นายจำเณร จิตรธร	✓			
๒๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	✓			
๒๒.	คุณหญิงจินตนา สุขมาก	✓			
๒๓.	นายจิโรจน์ โชติพันธ์	✓			
๒๔.	นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	✓			
๒๕.	นายอนันต์ ดาไลดม	✓			
๒๖.	คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิต	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗.	นางสุนีย์ อินฉัตร	✓			
๒๘.	นายรัชชาพลย์ คงอุดม	✓			
๒๙.	นายชิต เจริญประเสริฐ	✓			
๓๐.	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๓๑.	พลตำรวจโท ชูชาติ หักนเสถียร	✓			
๓๒.	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๓๓.	นายเชิดพงษ์ อุทัยสง	✓			
๓๔.	นายณรงค์ นุ่นทอง	✓			
๓๕.	พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล	✓			
๓๖.	นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์	✓			
๓๗.	นายดำรง พุฒตาล		✓		
๓๘.	นายเด่น ไต๊ะมีนา		✓		
๓๙.	นางเตือนใจ ดีเทศน์	✓			
๔๐.	นายถวิล จันทรประสงค์	✓			
๔๑.	นายถาวร เกียรติไชยากร	✓			
๔๒.	นายถวิล ไพรสณฑ์	✓			
๔๓.	พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	✓			
๔๔.	นายทวีป ขวัญบุรี	✓			
๔๕.	นายทองใบ ทองเปาด์	✓			
๔๖.	นายวิกรม อัยศิริ	✓			
๔๗.	นายธวัชชัย เมืองนาง	✓			
๔๘.	นายพนพล สมบูรณ์	✓			
๔๙.	นายณินทร ศรีสรรพวงค์	✓			
๕๐.	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๕๑.	นายนิคม เชาวีกิตติโสภณ	✓			
๕๒.	นายนิพนธ์ นาครทรรพ	✓			
๕๓.	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	✓			
๕๔.	นายนิพนธ์ สุทธิเดช	✓			
๕๕.	นางนิพัทธา อมรัตน์เมธา	✓			
๕๖.	นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	✓			

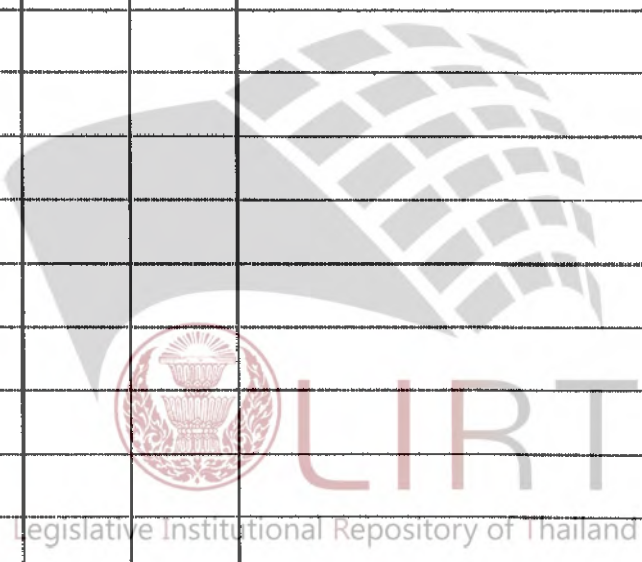
LIRT

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๗.	นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชร	✓			
๕๘.	นายนิวัฒน์ พันธุ์	✓			
๕๙.	นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๖๐.	นายบรรพตกร์ เกริกพิทยา	✓			
๖๑.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์	✓			
๖๒.	นายบุญญา หลีเหลด	✓			
๖๓.	นายบุญทัน ดอกโธสง	✓			
๖๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร	✓			
๖๕.	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	✓			
๖๖.	นางสาวบุษรินทร์ ดิยะไพรัช	✓			
๖๗.	นายประเกียรติ นาสิมมา	✓			
๖๘.	พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ	✓			
๖๙.	นางประทีป อึ้งทรงธรรม	✓			
๗๐.					ตำแหน่งว่าง
๗๑.	นายประศักดิ์ ณ กาฬสินธุ์	✓			
๗๒.	นายประสงค์ โฆสิตานนท์	✓			
๗๓.	นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	✓			
๗๔.	นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา	✓			
๗๕.	นายปราโมทย์ ไทชนม์	✓			
๗๖.	นายปราโมทย์ ไหม่ลัด	✓			
๗๗.	พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ	✓			
๗๘.	นายปรีชา ปิตานนท์	✓			
๗๙.	นายปรีดี นิธิบุญฤกษ์		✓		
๘๐.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	✓			
๘๑.	นายผ่อง เล่งอี่	✓			
๘๒.	พลเอก พนม จินะวิจารณ์ะ	✓			
๘๓.	นายพนัส หักนียนนท์	✓			
๘๔.	นายพร เพ็ญพาส	✓			
๘๕.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	✓			
๘๖.	นายสงวน นันทชาติ	✓			

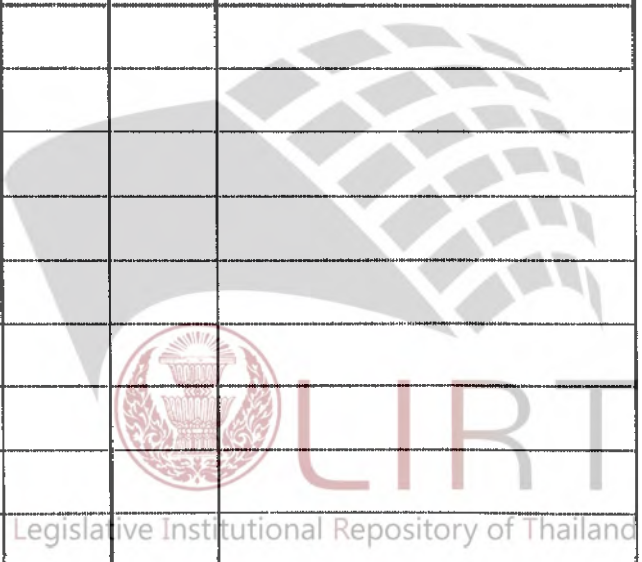
ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๘๗.	นางพัฒนา ศิริวันสาณท์	✓			
๘๘.	นายพา อักษรเสื่อ	✓			
๘๙.	นายสนิท กุลเจริญ	✓			
๙๐.	นายพิชัย ชำเพชร	✓			
๙๑.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	✓			
๙๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	✓			
๙๓.	นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา	✓			
๙๔.	นายเพิ่มพูน ทองศรี	✓			
๙๕.	พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา	✓			
๙๖.	นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์	✓			
๙๗.	นายพัชรุดีน บอดย	✓			
๙๘.	นายภิญญา ชวยปลอด	✓			
๙๙.	นายมนตรี สินทวิชัย	✓			
๑๐๐.	นายมนัส รุ่งเรือง	✓			
๑๐๑.	พลเอก มนัส อร่ามศรี	✓			
๑๐๒.	นายมนู วนิชขานนท์	✓			
๑๐๓.	พลตรี มนูญกฤต รูปขจร	✓			
๑๐๔.	นางมลิวัดย์ เงินหมื่น	✓			
๑๐๕.	นายสมารุต ไรณาปิยาวงค์	✓			
๑๐๖.	นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ	✓			
๑๐๗.	นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	✓			
๑๐๘.	พลตำรวจเอก มีชัย นฤกุลกิจ	✓			
๑๐๙.	นายมีชัย วีระไวทยะ	✓			
๑๑๐.	นายมุขตาร์ มะทา	✓			
๑๑๑.	พลเอก ยุทธนา คำดี	✓			
๑๑๒.	นายรส มะลิผล	✓			
๑๑๓.	นางระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช	✓			
๑๑๔.	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๑๑๕.	นายลำพอง พิลาสสมบัติ	✓			
๑๑๖.	นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๗.	พลเอก วัฒนา สรรพพานิช	✓			
๑๑๘.	นายวัลลภ ตังคณานุก์	✓			
๑๑๙.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	✓			
๑๒๐.	นายวิชัย ครอบงุม	✓			
๑๒๑.	พลเอก วิชา ศิริธรรม	✓			
๑๒๒.	นางบัวล้อม พูลลาภ	✓			
๑๒๓.	นายวิเชียร เปาอินทร์	✓			
๑๒๔.	นายวิญญู อุฬารกุล	✓			
๑๒๕.	นายวิทยา มะเสนา	✓			
๑๒๖.	นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	✓			
๑๒๗.	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสง	✓			
๑๒๘.	นายวิโรจน์ อมตกุลชัย	✓			
๑๒๙.	นางวิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์	✓			
๑๓๐.	นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์	✓			
๑๓๑.	นายวีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์	✓			
๑๓๒.	นายวีรวัธ สิทธิธรรม	✓			
๑๓๓.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล	✓			
๑๓๔.	นายวีระพล วัชรประทีป	✓			
๑๓๕.	นายสมิท จันทรวงศ์	✓			
๑๓๖.	นายศรีเมือง เจริญศิริ	✓			
๑๓๗.	พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์	✓			
๑๓๘.	นายพงศ์ วงษ์จันทร์	✓			
๑๓๙.	นายศิลปชัย เชนฐศิลป์	✓			
๑๔๐.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง	✓			
๑๔๑.	นายวรวิทย์ เชื้อเพชร	✓			
๑๔๒.	นายสม ต๊ะยศ	✓			
๑๔๓.	นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	✓			
๑๔๔.	นายสมเกียรติ อ่อนวิมล	✓			
๑๔๕.	นายสมควร จิตรแสง	✓			
๑๔๖.	พันเอก สมคิด ศรีสังคม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๗.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	✓			
๑๔๘.	นายสมบัติ วรามิตร	✓			
๑๔๙.	นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	✓			
๑๕๐.	นายสมพงษ์ สระแก้ว	✓			
๑๕๑.	นายสมพร คำชื่น	✓			
๑๕๒.	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ	✓			
๑๕๓.	นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	✓			
๑๕๔.	นายสมัย ฮมแสน	✓			
๑๕๕.	นายสรารุณ นิยมทรัพย์	✓			
๑๕๖.	นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ	✓			
๑๕๗.	พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๑๕๘.	นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม	✓			
๑๕๙.	นายสหัส พินทุเสนีย์	✓			
๑๖๐.	นายลัก กอแสงเรือง	✓			
๑๖๑.	นายสันต์ เทพมณี	✓			
๑๖๒.	นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	✓			
๑๖๓.	พลตรี สาคร กิจวิริยะ	✓			
๑๖๔.	นายสามารถ รัตนประทีปพร	✓			
๑๖๕.	นายประโชชน์ สภาวสุ	✓			
๑๖๖.	นายสุชน ขาสีเครือ	✓			
๑๖๗.	นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	✓			
๑๖๘.	นายสุนทร จินดาอินทร์	✓			
๑๖๙.	นายสุพร สุภสร	✓			
๑๗๐.	นายสุรใจ ศิริพงษ์	✓			
๑๗๑.	นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล	✓			
๑๗๒.	นายสุรเดช ยะสวัสดิ์	✓			
๑๗๓.	พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไม่นวล	✓			
๑๗๔.	นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช	✓			
๑๗๕.	นายสุริยน ภูมิรัตนประพิณ	✓			
๑๗๖.	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๗.	นายโสภณ สุภาพงษ์	✓			
๑๙๘.	นายไสว พราหมณี	✓			
๑๙๙.	พลเอก หาญ ลีนานนท์	✓			
๑๙๐.	นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๑๙๑.	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๑๙๒.	นายอนันตชัย คุณานันทกุล	✓			
๑๙๓.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ	✓			
๑๙๔.	นายอนุชาติ บรรจงศุภมิตร	✓			
๑๙๕.	นายอมร นิลเปรม	✓			
๑๙๖.	นางอริยญา สุจนิต	✓			
๑๙๗.	นายอาคม ตุลาติลก	✓			
๑๙๘.	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๑๙๙.	ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์	✓			
๑๙๐.	นายอำนาจ เรียบประมุข	✓			
๑๙๑.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร	✓			
๑๙๒.	พลตรี อินทรีดิษฐ์ ยอดบางเคย		✓		
๑๙๓.	นายอิสรอน มะลูลีม		✓		
๑๙๔.	นายอุตร ตันติสุนทร	✓			
๑๙๕.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี	✓			
๑๙๖.	นายอุบล เอื้อศรี	✓			
๑๙๗.	นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ	✓			
๑๙๘.	นายอุมาร์ ตอยิบ	✓			
๑๙๙.	นายโสภาส รองเงิน	✓			
๒๐๐.	พลโท โสภาส รัตนบุรี		✓		
รวม ๑๙๙		๑๙๓	๖	-	

(น.ส.ชฎาพร ชัยวัฒนา)

บุคลากร ๖

Legislative Institutional Repository of Thailand

(น.ส.พิชญา บุญนาม)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๓ คน

ประธานวุฒิสภา : บัดนี้ท่านสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

เรื่องที่ขอแจ้งเพื่อทราบในวันพรุ่งนี้ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ทางรัฐสภา
นัดประชุมพิเศษร่วมกันระหว่างสมาชิกฯ ทั้ง ๒ สภา เพื่อจะลงมติเกี่ยวกับกฎหมายที่ทำให้
ความตกลงเกี่ยวกับอนุสัญญาเรื่องการค้าสัตว์ป่า ซึ่งรายละเอียดระเบียบวาระการประชุม
นั้นได้แจ้งให้ท่านสมาชิกฯ ได้ทราบล่วงหน้าแล้ว ก็ขอให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาของเรา
มาร่วมประชุมรัฐสภาในวันพรุ่งนี้ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

เรื่องอื่น ๆ ก่อนเข้าระเบียบวาระเรื่องด่วน ท่านปรีชา ปิตานนท์ ขอเป็น
เวลาสั้น ๆ เพราะเรามีเรื่องยาวมากวันนี้ เชิญครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ท่านครับ ผมจะใช้เวลาสั้น ๆ เพราะว่าเรากำลังจะใช้อำนาจของสมาชิกวุฒิสภาเลือก
บุคคลเข้าไปดำเนินการคล้าย ๆ กับองค์กรอิสระ เรื่องขององค์กรอิสระ อันได้แก่
กกต. นั้น ในการเลือกตั้งท้องถิ่นที่ผ่านมา รู้สึกว่าผมจะรับคำร้องเรียนมากที่สุดสภา
แห่งนี้ แล้วก็ทุกเรื่องผมตระหนักว่าเราเกี่ยวข้องกับกฎหมายอยู่ ๓ ฉบับ นั่นก็คือ
๑. กฎหมายเลือกตั้ง ๒. กฎหมายที่เกี่ยวกับอาญาแผ่นดิน แล้วก็ ๓. อาจจะไม่ใช่
กฎหมายแต่ก็ไม่โปร่งใสครับ ท่านครับ กรรมการการปกครองโดยกระผมเองได้
ดำเนินการปรึกษาหารือและดำเนินการขอข้อมูล หรือดำเนินการกับ กกต. นั้น

ตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้ง ระหว่างการเลือกตั้งผมอยู่ในพื้นที่จนกระทั่งวินาทีสุดท้าย ซึ่งจะต้องมาลงคะแนนเลือกตั้งที่จันทบุรี แต่ผมอยู่ในจังหวัดอื่นนะครับ มิฉะนั้น ผมจะเสียสิทธิทางการเมือง แล้วหลังเลือกตั้งมีเรื่องร้องเรียนเข้ามามากมาย โดยผ่าน ทั้ง ส.ส. ทั้งสมาชิกวุฒิสภา เราเอง ทั้งชาวบ้านทั้งอะไรต่ออะไรส่งตรงมายังกรรมการ การปกครองมากมายนะครับ เราก็ส่งให้ กกต. ทั้งหมด ณ วันนี้ยังไม่มีคำตอบ ท่านครับ แล้วทุกครั้งหลังเลือกตั้งที่ผมลงไป ขอเรียนให้ทราบว่า จะมีหนังสือจาก กกต. กลาง ลงนามโดยประธานว่า ห้ามให้ข้อมูลสมาชิกวุฒิสภา แล้วยังมีการถามว่า ท่านใช้อำนาจ อะไรมาตรวจสอบ ผมก็บอกทุกครั้งว่าเราใช้อำนาจตามมาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๘๕ อันไหนที่เป็นอำนาจของท่านเราไม่รู้ เรามีวุฒิภาวะที่รู้แล้วนะครับ กฎหมายเลือกตั้งนั้น ที่ท่านบอกว่าเป็นความลับ ส่วนหนึ่งที่ท่านสอบอยู่ในมือเราทั้งหมด ถามว่าอยู่ในมือท่าน ได้อย่างไร เขาถามผมว่าอยู่ในมือท่านได้อย่างไร เพราะว่าเหมือนกับที่เขาสอบไว้ ทั้งหมด จะไปเอาความผิดกับคนที่ส่งข้อมูลให้เราอีก เราก็ไม่รู้ว่าใครส่งข้อมูลให้เรา แต่เขาบอกว่าตรงกับที่เขาถืออยู่ แสดงว่าองค์กรนี้มีความไม่ชอบมาพากล นี่เกี่ยวข้องกับ กฎหมายเลือกตั้งนะครับ เราก็ไม่ได้ลงลึก ในเมื่อเขาตอบไม่ได้ก็คือไม่ได้ แต่ว่าอาญาแผ่นดินนั้นรถที่ผิดกฎหมายใช้เขียนว่า กกต. จังหวัดโน้น จังหวัดนี้แล้วมีตรา แม่นไม่ใช่ ของจริง แต่ว่าถ้ารถคันนี้ขนเงินผ่านด่านตำรวจ ผ่านด่านที่ตรวจสอบได้ทั้งหมด ถ้าเขา ไปจ่ายแจกกันจริง อันนี้ กกต. อยู่เฉยได้อะไรในเมื่อถูกละเมิดอย่างนี้ อันนี้เป็นอาญาแผ่นดินแล้ว

อันสุดท้าย ความไม่โปร่งใสที่เกิดขึ้น ถามว่าเมื่อมีบัตรเสียถึง

๕๒๒ คะแนน แต่แพ้ ชนะกันแค่ ๘ คะแนน เขาขอนับคะแนนใหม่ ไม่อนุญาต
เขาไม่ทำให้โปร่งใส ท่านครับ ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นที่ได้ตอบกับผมมา ลงนามโดยประธาน
ครับ เพราะฉะนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ว่าการทำงานทุกครั้ง หรือการทำงานอะไรต่ออะไรนี้
ไม่โปร่งใส หรือการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเลือกตั้งหรืออาญาแผ่นดินนี้เรามุ่งตรวจสอบ
ที่องค์กร แต่ว่าคนสำคัญที่ลงนามนั้นก็คือประธาน เพราะฉะนั้นเราถึงต้องตรวจสอบ
ประธานครับ โดยวิถีทางของประชาชน ยังไม่ถึงขั้นตอนของสภา ขอทำความเข้าใจ
ให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ คือเมื่อวานนี้ผมอนุญาต
ให้ท่านสนิทได้ชี้แจงในฐานะใช้สิทธิ มาตรา ๓๐๑ ตามรัฐธรรมนูญไปแล้วนะครับ
เอาไว้เรื่องนี้ถ้าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเรา ตรงนี้เอาไว้ในวาระที่เกี่ยวข้อง
หรือในวาระของการรายงานของคณะกรรมการการองค์กรอิสระ เราจะมี การได้พูดคุยชัดเจน
กว่านี้ เชิญท่านภิญญา ช่วยปลอด ครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ท่านประธานฯ ครับ ในฐานะเราเป็นตัวแทนประชาชน เมื่อคืนนี้นักมวยไทยได้เหรียญ
ทองแดงนะครับ แล้วก็อย่างน้อยธงชาติไทยได้ขึ้นสู่เสาที่ประเทศกรีซ เป็นเกียรติประวัติ
ของเรานะครับ ฉะนั้นขอท่านประธานฯ อนุญาตให้พวกเราได้ปรบมือให้ โดยเฉพาะ
เด็กคนนี้เป็นเด็กสุราษฎร์ธานีเสียด้วยท่านประธานฯ เมื่อคืนดนตรีแสดงความยินดีถึงเข้า
เราไม่ได้เจ็บอะไรทั้งสิ้นนะครับ แต่ชื่อเสียงเราได้ทั่วโลก ผู้หลักผู้ใหญ่ก็ดูกันเมื่อคืน
รถเจียบ น่าจะแก้ปัญหาราจรได้เวลามวยชก ต้องชกกลางวัน และตอนนี้ขอให้
ท่านประธานฯ ช่วยกรุณาให้เราปรบมือให้เป็นเกียรติ โดยเฉพาะอีกท่านหนึ่งเราลืม
ไม่ได้ ท่าน ส.ว. ของเรา ทั้งครอบครัวเลยนะครับ ท่านได้ทำชื่อเสียงเป็นเกียรติประวัติ
อย่างดียิ่งให้กับคนไทย ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ผมขออนุญาต ขอยกเว้นข้อบังคับฯ แล้วก็ขอแสดงความยินดีกับนักมวยไทยที่ได้เหรียญทองแดงหรือเหรียญบรอนซ์ (Bronze) เมื่อคืนนี้นะครับ ก็ขอปรบมือให้ด้วยก็แล้วกันครับ

(สมาชิกวุฒิสภาปรบมือแสดงความยินดี)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ คือท่านภิญญา ช่วยปลอด ครับ เกี่ยวกับเรื่องนักกีฬา เมื่อสักครู่นี้ท่าน ส.ว. ท่านภิญญา ช่วยปลอด ในฐานะ ส.ว. สุราษฎร์ธานี ก็ในนาม ส.ว. สุราษฎร์ธานีอีก ๒ ท่าน ท่านมนู วัฒนพานนท์ และท่านอนันต์ คาโลคม สุราษฎร์ธานีเช่นเดียวกัน ท่านภิญญากล่าวในนามตัวแทน ส.ว. สุราษฎร์ธานีก็แล้วกันนะครับ แล้วผมได้ประสานงานกับทางกรรมการ โอลิมปิกไปกรณีทีนักกีฬาที่ได้เหรียญและไม่ได้เหรียญที่จะกลับมาประเทศไทย วันที่ ๓๑ ผมได้เรียนเชิญหาจังหวะช่วงที่ทางคณะนักกีฬามาถึงแล้วจะมาที่สภาเรา และผมจะประสานงานและแจ้งให้ท่านทราบอีกทีหนึ่งว่าช่วงจังหวะใดที่พวกเราจะได้แสดงความชื่นชมกับตัวแทนของพวกเราที่ไปแข่งขันในโอลิมปิก จะมาทั้งคณะเลยครับ แจ้งไปแล้วครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมขอเข้าเรื่องด่วนเลยนะครับ ท่านปรีชา ปิตานนท์ เรื่องเดียวกันหรือเปล่าครับ ท่านเอาเรื่องเดียวจบไปแล้วท่านครับ พอแล้วครับเชิญท่านปรีชาครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ปรีชา ปิตานนท์ ส.ว. จันทบุรี ขอแค่ครั้งนาที่เองครับ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากหลายครั้งหลายหนที่เราพูดถึงท่านประธานคณะกรรมการของผม หมายถึง พลตรี อินทรรัตน์ ยอดบางเตย ที่เราพูดในที่ประชุมแห่งนี้ และหลายครั้งที่เราปรบมือให้ แต่ท่านครับสภาของเราโดยตัวท่านประธานฯ เอง หรือรองฯ ทั้ง ๒ ท่านที่นั่งอยู่ข้างบน ไม่เคยแสดงท่าทีชัดเจนให้เห็นว่า สมาชิกฯ ของเราหรือสภาของเราจะดำเนินการอย่างไร หรือแสดงความยินดี หรือสร้างเกียรติประวัติให้กับสมาชิกฯ ของเราอย่างไร สื่อมวลชนไม่มีพูดถึงผู้ปิดทองหลังพระ หลายท่านพูดถึงแต่นักกีฬา แต่ท่านผู้นี้ทุ่มเท เสียสละ เป็นหนี้เป็นสินเพื่อให้ได้ตรงนี้มา ผมอยู่ใกล้ชิดผมทราบ เป็นหนี้เป็นสิน เทียวหาเงิน เทียวตะลอน ๆ บางทีก็รักของตัวเอง ทั้งที่หนี้สินมหาศาล ตรงนี้ท่านประธานฯ จะทำอย่างไรบ้างครับ

ผมขอหารือท่านประธานฯ กับรองฯ ทั้ง ๒ ท่านที่อยู่ข้างบน ในฐานะที่เป็นผู้นำของเรา ว่าท่านจะให้เกียรติประวัติกับบุคคลคนนี้และครอบครัวอย่างไร ซึ่งเขาไม่มีลูก เขาทุ่มเทให้สุดชีวิต แม้กระทั่งทรัพย์สินของเขาเอง แม้กระทั่งตัวเขาเองแทบจะล้มละลายอยู่แล้ว ขอบพระคุณครับท่าน

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ ทางผมทั้ง ท่านรองฯ หนึ่ง รองฯ สอง แล้วก็กิจการวุฒิสภา รวมทั้งกรรมการชุดสตรีฯ ท่านวัลลภ กรรมการการกีฬาทั้งคณะก็ได้หารือผมมาแล้ว รอให้ท่าน พลตรี อินทรรัตน์ กลับมา เสียก่อนว่าเราควรจะทำกิจกรรมอะไรที่จะให้พวกเรามีส่วนร่วมมากที่สุด แล้วก็เชิญเกียรติอย่างไรกับนักกีฬา แล้วก็นายกสมาคมคนอื่น ๆ ด้วยที่เกี่ยวกับด้านกีฬา อันนี้อยู่ในแผนงาน แต่ว่าได้คุยกันไปรอบหนึ่งแล้วละครับ แล้วก็ได้อีเมลไปถึงท่าน พลตรี อินทรรัตน์ ที่เอเจนซีเรียบร้อยแล้วครับ ขอบคุณที่ท่านปรีชาขมาครับ ท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ถ้าเป็นเรื่องกีฬาพอก่อนครับ ผมให้ท่าน ๑ นาที เชิญครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (นครปฐม) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม จริง ๆ แล้วผมว่าท่านประธานฯ น่าจะทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติด้วย แต่ท่านอยู่ในตำแหน่งที่ควรจะวางตัวเป็นกลาง ท่านไม่เคยเปิดเผย ท่านประธานฯ นี่แหละครับที่ร่วมกับ พลตรี อินทรีตัน ยอดบางเตย นายกสมาคมยกน้ำหนัก ในการหาทุนโดยติดต่อประสานกับผู้ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หาทุน หาสปอนเซอร์มาให้ ท่านไม่เคยพูดเลย แต่คิดว่าท่านควรจะรอให้ พลตรี อินทรีตัน กลับมาเสียก่อน เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนให้ทราบครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระ เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ คือการเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

(ตามความในมาตรา ๕๐ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

หมายเหตุ ตั้งแต่หน้า ๓๔ ถึงหน้า ๑๒๕ เป็นรายงานการประชุมลับ
พิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑ เลือกรวมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(ตามความในมาตรา ๕๐ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ
องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ในส่วนที่ ๑

รายงานการศึกษากระบวนการสรรหา
บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้ง
ผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๙๑

คณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘
มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสือ	๑๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อูพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินฉัตร
๑๕. นายสุพร สุภสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุ่นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนวย	๒๐. นายอนันตชัย คุณานันทกุล
๒๑. นายอาคม ตูลาติลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

คณะกรรมการการสามัญ ...

LIRT

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและ
ความประพฤติฯ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอยยเวลาออกไปอีก ๔๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๒ ขอยยเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

บัดนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของ
บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้ง
รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของ
คณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้ง
ผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคล
จำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมี
มติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน
ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร
ที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการการสามัญฯ
ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณา
ต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จากการ
ตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑
ดังกล่าวบรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

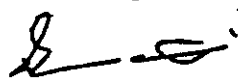
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

(สุรพงศ์ ใฝ่นวล)

ประธานคณะกรรมการการสามัญฯ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๘๓๓๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๘๓๒๔

สัญญาลักษณ์/พิมพ์

นางลักษณ์, คณะมนตรี/ทาน

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการพิจารณา

ของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๑๔ คน เพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาในการมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าวให้เป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน นั้น

คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งปรากฏผลการดำเนินการ ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการสามัญ ได้มีมติเลือกตั้งกรรมการการสามัญ ให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ ดังนี้

๑.๑ พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล	เป็นประธานคณะกรรมการการสามัญ
๑.๒ พลเอก มนัส อร่ามศรี	เป็นรองประธานคณะกรรมการการสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายสุพร สุภสร	เป็นรองประธานคณะกรรมการการสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายอนันตชัย คุณานันทกุล	เป็นโฆษกคณะกรรมการการสามัญ
๑.๕ นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการสามัญ ได้แต่งตั้ง นางสาวนงลักษณ์ ชันธิโชติ วิทยากร ๕ กลุ่มงานสรรหาและแต่งตั้ง สำนักกำกับและตรวจสอบ เป็นผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการการสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ บรรดสาม

๓. พิจารณากำหนดกรอบและแนวทางการดำเนินงาน

คณะกรรมการการสามัญ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ โดยคณะกรรมการการสามัญฯ มีมติไม่ตั้งคณะอนุกรรมการฯ ขึ้นมาพิจารณา แต่จะพิจารณาร่วมกัน ทั้งในส่วนของตรวจสอบกระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ และการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ โดยที่ประชุมได้มอบหมายให้ พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์ กรรมการการสามัญฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบประวัติและความประพฤติในเชิงลึกของผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งได้มอบหมายให้กรรมการการสามัญฯ แต่ละท่านรับผิดชอบในการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ เป็นรายบุคคล

LIRT

๔. คณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังสื่อมวลชนแห่งชาติ
ทั้งด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้ช่วยประชาสัมพันธ์เรื่องการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ไปยังประชาชนทั่วไปให้ได้รับทราบเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือส่งข้อมูลและข้อเท็จจริงมายังคณะกรรมการสามัญฯ เพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งได้เปิดรับฟังความคิดเห็นทางตู้ ปณ. ๔๕ ปณ.พ. รัฐสภา กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๕ ตลอดจนมีหนังสือขอความร่วมมือไปยังสมาชิกรัฐสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการแจ้งข้อมูล ข้อคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์มายังคณะกรรมการสามัญฯ ด้วย

๕. คณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาสรรหา
มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการสามัญฯ เพื่อชี้แจงข้อมูลและรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา ตรวจสอบกระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

๕.๑ รองศาสตราจารย์ ณรงค์ อยู่ถนอม	ประธานคณะกรรมการสรรหา
๕.๒ นายอนันต์ วรจิตพงศ์	กรรมการสรรหา
๕.๓ นายสมพาส นิลพันธ์	บุคลากร ๘๖ ผู้แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะฝ่ายธุรการของคณะกรรมการสรรหา
๕.๔ นายประมุต สุตะบุตร	ผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการสรรหา
๕.๕ นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายคมนาคม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖. คณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้กำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ ทั้ง ๑๔ คน ในวันศุกร์ที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๕ - ๓๑๐ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ โดยแบ่งการแสดงวิสัยทัศน์ดังนี้

๖.๑ ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนประเด็นคำถาม ไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษ ในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นว่า “ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไรจึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน”

๖.๒ ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อ ระยะเวลาในการแสดงวิสัยทัศน์คนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยแบ่งเป็นช่วงเช้า ๗ คน และช่วงบ่าย ๗ คน พร้อมทั้งได้ทำหนังสือเชิญสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชน เข้าร่วมรับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

๗. คณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้เชิญบุคคลซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการสามัญฯ เพื่อชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริง บางประการ ปรากฏรายชื่อในรายงานส่วนที่ ๒

๘. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ

การพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน ตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบไปยังส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปรากฏผลการตรวจสอบว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๑๔ คน มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด

๘. คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้จัดทำรายงานเป็น ๒ ส่วน กล่าวคือ ในส่วนที่ ๑ เป็นรายงานส่วนที่เปิดเผย ซึ่งประกอบด้วย รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และรายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคล จำนวน ๑๔ เล่ม เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ตามเอกสารที่แนบท้าย สำหรับรายงานการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ ในเชิงลึกนั้น คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๒ และจะได้นำเสนอในที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

๘๑. คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ พิจารณาเห็นว่าผลการพิจารณารายงานการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๒ ซึ่งเป็นรายงานลับนั้น มีรายละเอียดบางประการที่มีความจำเป็นต้องรักษาเป็นความลับ และการพิจารณาในที่ประชุมวุฒิสภาจำเป็นต้องพิจารณาโดยละเอียดและรอบคอบตามข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้มาจากการตรวจสอบเชิงลึก ดังนั้น เพื่อให้บังเกิดผลดีต่อการพิจารณาที่เป็นอิสระของสมาชิกวุฒิสภาในที่ประชุม คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ จึงเห็นว่าควรให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ

LIRT 5

**รายงานการศึกษากระบวนการสรรหา
บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้พิจารณาตรวจสอบขั้นตอนในการจัดให้มีคณะกรรมการ
สรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และกระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหากรรมการ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยในการตรวจสอบคณะกรรมการการสามัญฯ ได้พิจารณาจากรายงานการ
พิจารณาสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติของคณะกรรมการสรรหา รวมทั้งได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง
มาให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการการสามัญฯ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม	ประธานกรรมการสรรหา
๒. นายอนันต์ วรวิติพงศ์	กรรมการสรรหา
๓. นายสมพาส นิลพันธ์	บุคลากร ๘๖ ผู้แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะฝ่ายธุรการของคณะกรรมการสรรหา
๔. นายประมุท สุตะบุตร	ผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการสรรหา

นอกจากนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้พิจารณาประเด็นคุณสมบัติของกรรมการกิจการ
โทรคมนาคมแห่งชาติที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล
แก่คณะกรรมการการสามัญฯ คือ นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายคมนาคม
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ ปรากฏผลการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนในการจัดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

คณะกรรมการการสามัญฯ ตรวจสอบกระบวนการประชุมเพื่อเลือกกันเองของผู้แทน ๔ กลุ่ม
เพื่อเป็นกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม
ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

กลุ่มที่ ๒ ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว
สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กลุ่มที่ ๓ ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ
หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล สมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กลุ่มที่ ๔ ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค
ทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ
องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

โดยคณะกรรมการการสามัญ ตรวจสอบกระบวนการเลือกกันเองของผู้แทนแต่ละกลุ่ม
จากรายงานการสรรหาและรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงจากนายสมพาส นิลพันธ์ บุคลากร ๘๖ ผู้แทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะฝ่ายธุรการของคณะกรรมการการสรรหา ในการดำเนินการเลือกกันเองของ
ผู้แทนแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ คือ ผู้แทนส่วนราชการ

คณะกรรมการการสามัญ ตรวจสอบว่า กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนส่วนราชการ
ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ กำหนดให้มีผู้แทนกระทรวงคมนาคม
แต่เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้
เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ปรับปรุงแก้ไข
เปลี่ยนแปลงให้ผู้แทนกระทรวงคมนาคมเป็นผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนั้น
ผู้แทนซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ กำหนด จึงมีดังนี้

๑. พลอากาศเอก สงคราม สุานะวร	รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
๒. นายไพบูลย์ เสียงก้อง	รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๓. นางชนนุช ตรีทิพย์บุตร	รองปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร
๔. นายวรวิทย์ ชันสาสมารถ	ที่ปรึกษากฎหมาย กระทรวงพาณิชย์
๕. พลเอก วินัย ภัททิยกุล	เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

ต่อมากระทรวงกลาโหมขอเปลี่ยนแปลงผู้แทน จาก พลอากาศเอก สงคราม สุานะวร
เป็น พลอากาศเอก อนุพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด เนื่องจากผู้แทนคนเดิม
เกษียณอายุราชการ

กลุ่มที่ ๒ คือ ผู้แทนคณาจารย์ประจำ

คณะกรรมการการสามัญ ตรวจสอบว่า กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ประจำ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายเลขานุการได้มอบหมายให้ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม กับ
กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญา
ในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน แล้วส่งรายชื่อมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อจัดให้
มีการดำเนินการเลือกกันเองให้เหลือ ๔ คน ปรากฏผลดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์กอบชัย เตชะหาญ	หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๒. รองศาสตราจารย์สมชาย จิตะพันธ์กุล	หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. รองศาสตราจารย์เอกชัย แสงอินทร์

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๔. รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กลุ่มที่ ๓ คือ ผู้แทนสมาคมวิชาชีพ

คณะกรรมการการสามัญฯ ตรวจสอบว่า กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ ได้มีการประกาศรับสมัครสมาคมวิชาชีพที่มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีผู้แทนสมาคมดังกล่าวมาสมัครทั้งสิ้น ๑๐ สมาคม แต่ปรากฏว่าเป็นสมาคมวิชาชีพที่อยู่ในเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามคำวินิจฉัยของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่วางไว้เพียง ๗ สมาคม จากนั้น ได้เชิญผู้แทนสมาคมทั้ง ๗ สมาคม มาร่วมประชุมเพื่อเลือกกันเอง ให้เหลือ ๔ คน ปรากฏผลดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ชำนาญ ห่อเกียรติ

สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

๒. ศาสตราจารย์วัลลภ สุระกำพลธร

สมาคมวิชาการไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์
คอมพิวเตอร์ โทรคมนาคมและสารสนเทศ

๓. นายสาธิตน์ เชาว์ปรีชา

สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ

๔. นายอนันต์ วรดิพงษ์

สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

กลุ่มที่ ๔ คือ ผู้แทนองค์กรเอกชนในการคุ้มครองผู้บริโภค

คณะกรรมการการสามัญฯ ตรวจสอบว่า กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน ในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีการเปิดรับสมัครองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านโทรคมนาคม หรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรทางธุรกิจ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้แทนองค์กรเอกชนมาสมัคร ทั้งสิ้น ๔๕ องค์กร จากนั้น ได้ดำเนินการให้มีการ เลือกกันเองของผู้แทนองค์กรเอกชนให้เหลือ ๔ คน ปรากฏผลดังนี้

๑. นางสาวสารี อ๋องสมหวัง

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

๒. นายไพโรจน์ พลเพชร

สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๓. รองศาสตราจารย์ฉันทนา บรรพศิริโชติ

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

๔. นายต่อพงศ์ เสลานนท์

มูลนิธิของคนดาดบอดไทย

จากการตรวจสอบในเรื่องการดำเนินการเลือกกันเองเพื่อเป็นกรรมการสรรหา กทช.

คณะกรรมการการสามัญฯ ไม่พบความผิดปกติแต่อย่างใด

กระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้ดำเนินการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติโดยมีมติกำหนดวิธีการสรรหาโดยการเปิดรับสมัครบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชนหรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคมตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ โดยคณะกรรมการสรรหาจะทำการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครและกลั่นกรองผู้สมัครจากคุณสมบัติ ผลงานหรือการเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ กำหนดให้เหลือ ๔๒ คน โดยวิธีการลงคะแนนลับ ในกรณีที่ผู้สมัครมีจำนวนไม่ถึง ๔๒ คน คณะกรรมการสรรหาจะพิจารณาและคัดเลือกจากจำนวนผู้สมัครเท่าที่มีอยู่ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครทั้งสิ้น ๔๐ คน ดังต่อไปนี้

๑. นายนิพนธ์ สุขปรดี	๒. นายคณิน บุญสุวรรณ
๓. พลโท ฤกษ์ดี ชาดอุทิศ	๔. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข
๕. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ	๖. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ
๗. นายประมุต สุตะบุตร	๘. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ
๙. นายสมบัติ อุทัยสง	๑๐. นายวุฒิพร เดี่ยวพานิช
๑๑. นายติเรก เจริญผล	๑๒. นายกอบชัย เรืองประเสริฐ
๑๓. นายโอฬาร เพียรธรรม	๑๔. นายโคทม อารียา
๑๕. นายครรชิต จามรมาน	๑๖. นายวุฒิกร ทิวะศศิธร
๑๗. นายศรีณรงค์ ชูศรีนวล	๑๘. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์
๑๙. นายสุธรรม อยู่ไธธรรม	๒๐. พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์
๒๑. นายเจริญ วิสัยหงษ์	๒๒. นายอาทร จันทวิมล
๒๓. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล	๒๔. นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ
๒๕. นายสุชาย ธนวงเสถียร	๒๖. นายวัฒนา สุภรณ์ไพบูลย์
๒๗. นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ	๒๘. นายเทอดศักดิ์ แพทยานันท์
๒๙. นายพยุหศักดิ์ จันทรสุนทร	๓๐. นายพิภพ ชุนเจริญ
๓๑. นางสาวมยุรี สาชาติ	๓๒. นายณัฐพัชร จันทรสุนทร
๓๓. นายสุธี อักษรกิตติ	๓๔. นายภาณุกร เดชะสุรวงศ์
๓๕. นายพันธ์ศักดิ์ ศรีทรัพย์	๓๖. นางกุลธิดา นาถะพินธุ
๓๗. นางชัตติยา รักษาพรหมณ	๓๘. นายเจดศักดิ์ บุญสุยา
๓๙. นายสักรินทร์ นิยมศิลป์	๔๐. นายไกรสร จิตธรรม

คณะกรรมการสรรหากำหนดให้มีการแสดงตนและแสดงวิสัยทัศน์ โดยผู้สมัครที่ไม่สามารถแสดงตนหรือแสดงวิสัยทัศน์ต่อคณะกรรมการสรรหาไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม ถือว่าผู้สมัครนั้นสละสิทธิ์ในการขอรับการเสนอชื่อเป็น กทช. ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครที่ไม่สามารถมาแสดงตนและวิสัยทัศน์ในขั้นตอนการสัมภาษณ์ได้จำนวน ๑ คน คือ นายลักกรินทร์ นิยมศิลป์ เนื่องจากมีภารกิจในต่างประเทศ จึงทำให้ผู้สมัครที่เข้ารับการสัมภาษณ์จำนวนทั้งสิ้น ๓๙ คน โดยคณะกรรมการสรรหาได้กำหนดให้มีการลงคะแนนลับเพื่อคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อคัดเลือกผู้สมัครทั้ง ๓๙ คน ให้เหลือจำนวน ๒๑ คน และให้เหลือ ๑๔ คน ตามลำดับดังนี้

๑. การลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือจำนวน ๒๑ คน

ก่อนจะดำเนินการลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัคร รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม ประธานกรรมการสรรหา ขอถอนตัวจากการพิจารณา นายสุชาย ธนเสถียร และนายอนันต์ วรดิพงศ์ กรรมการสรรหา ขอถอนตัวจากการพิจารณา นายประมุก สุตบุตร ดังนั้นจึงทำให้ผู้สมัครทั้ง ๒ คน มีกรรมการสรรหาที่มีสิทธิเลือก จำนวน ๑๖ คน ซึ่งไม่มีผลต่อการลงคะแนน เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาได้มีมติให้จัดเรียงคะแนนตามสัดส่วนของคะแนนที่ผู้สมัครแต่ละรายได้รับ ปรากฏว่ามีผู้สมัครได้รับการคัดเลือกให้เหลือจำนวน ๒๑ คน ดังนี้

๑. นายคณิน บุญสุวรรณ	๒. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข
๓. นายประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ	๔. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ
๕. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ	๖. นายสมบัติ อุทัยสา
๗. นายดิเรก เจริญผล	๘. นายโอฬาร เพียรธรรม
๙. นายโคทม อารียา	๑๐. นายเศรษฐพร กุศรัพพิทักษ์
๑๑. นายสุธรรม อยู่ในธรรม	๑๒. พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์
๑๓. นายอาทร จันทวิมล	๑๔. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล
๑๕. นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ	๑๖. นายสุชาย ธนเสถียร
๑๗. นายวัฒนา สุภรณ์ไพบูลย์	๑๘. นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ
๑๙. นายพยุงค์กิต์ จันทรสุรินทร์	๒๐. นายสุธี อักษรกิตติ์
๒๑. นายไกรสร จิตธรรม	

๒. การลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือ จำนวน ๑๔ คน

ก่อนจะดำเนินการลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัคร รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม ประธานกรรมการสรรหา ขอถอนตัวจากการพิจารณา นายสุชาย ธนเสถียร จึงทำให้ นายสุชายฯ มีกรรมการสรรหาที่มีสิทธิเลือก จำนวน ๑๖ คน จากนั้นคณะกรรมการสรรหาได้ดำเนินการเลือก ปรากฏว่ามีผู้สมัครได้รับการคัดเลือกให้เหลือ จำนวน ๑๔ คน ดังนี้

รอบที่ ๑ มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหา กทช.
ทั้งคณะ จำนวน ๑๑ คน ดังนี้

๑. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล	๒. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ
๓. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ	๔. นายติเรก เจริญผล
๕. นายเศรษฐพร กุศรีพิทักษ์	๖. พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์
๗. นายอาทร จันทวิมล	๘. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล
๙. นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ	๑๐. นายสุธี อักษรกิตติ
๑๑. นายไกรสร จิตธรรม	

รอบที่ ๒ มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหาทั้งคณะ
จำนวน ๑ คน คือ นายสุธรรม อยู่ในธรรม

รอบที่ ๓ มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหาทั้งคณะ
จำนวน ๑ คน คือ นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

รอบที่ ๔ ไม่มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหาทั้งคณะ

รอบที่ ๕ มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหาทั้งคณะ
จำนวน ๑ คน คือ นายโคทม อารียา

จากนั้น คณะกรรมการสรรหาได้มีหนังสือแจ้งผลการคัดเลือกให้ผู้สมัคร ทั้ง ๔๐ คน
ทราบ โดยให้ใช้สิทธิโต้แย้งผลการพิจารณาภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบ ตามมาตรา ๔๙
และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

จากการตรวจสอบในเรื่องของกระบวนการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
คณะกรรมการการสามัญ ไม่พบความผิดปกติแต่อย่างใด แต่เนื่องจาก นายประมุท สุตะบุตร ได้มีหนังสือ
มายังคณะกรรมการการสามัญ เพื่อขอให้ระงับการพิจารณาและมีมติเลือก กทช. ไว้จนกว่าศาลปกครอง
จะมีคำพิพากษาถึงที่สุด (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก หมายเลข ๑) คณะกรรมการการสามัญ จึงได้
เชิญนายประมุท มาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก หมายเลข ๓)
รวมทั้งได้เชิญ รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม ประธานกรรมการสรรหา นายอนันต์ วรชิตพงศ์
กรรมการสรรหา และนายสมพาส นิลพันธ์ ผู้แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายธุรการของ
คณะกรรมการสรรหา กทช. มาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาด้วย
(รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก หมายเลข ๔) โดยสรุปประเด็นสำคัญที่นายประมุท ได้ร้องเรียนมาคือ

๑. การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในการทำหน้าที่เป็นฝ่ายธุรการ
ให้คณะกรรมการสรรหาเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

๒. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ วิทยุ โทรคมนาคม เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้
มีบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล แต่กระบวนการตรวจกฎหมายในเรื่องดังกล่าวไม่เป็นไป
ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ รวมทั้งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดคุณสมบัติของกรรมการกิจการโทรคมนาคม
แห่งชาติในลักษณะเลือกปฏิบัติ จึงมีประเด็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวจะขัดกับรัฐธรรมนูญ ด้วยหรือไม่

๓. กรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ที่มาจากผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกา แก่ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกฎหมาย บัญญัติว่าให้กรรมการสรรหาจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม ดังนั้น จึงทำให้ประกาศของสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติไม่ชอบด้วย กฎหมายไปด้วย

๔. ประกาศคณะกรรมการสรรหา เรื่อง บุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อฯ ไม่ชอบด้วย กฎหมายเนื่องจากกระบวนการสรรหาไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเฉพาะในการลงคะแนนเลือกที่ไม่ทำตาม กฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสรรหากำหนดไว้เอง

จากผลการตรวจสอบในข้อร้องเรียนดังกล่าว คณะกรรมาธิการสามัญฯ ไม่พอใจใน กระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหา ส่วนกรณีที่นายประมุขฯ ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศของคณะกรรมการสรรหา ในการเสนอชื่อกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๑๔ คนนั้น คณะกรรมาธิการสามัญฯ ได้มี หนังสือสอบถามผลการพิจารณาคดีไปยังสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งปรากฏว่าขณะนี้คดียังอยู่ในระหว่าง การพิจารณาของศาลปกครอง (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก หมายเลข ๒)

ประเด็นคุณสมบัติของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่

เนื่องจากตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ กำหนดให้มี คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน แต่ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว กำหนดคุณสมบัติของกรรมการไว้ดังนี้

“ มาตรา ๔๗ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึง การเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม”

จากบทบัญญัติดังกล่าว จึงมีข้อพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ว่า สาขา ความเชี่ยวชาญของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จะแบ่งออกเป็นกี่ด้าน และจำเป็นที่จะต้อง มีครบทุกด้านหรือไม่ ดังนั้น คณะกรรมาธิการสามัญฯ จึงได้เชิญผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกามาชี้แจงถึงเจตนารมณ์แห่งบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งได้รับคำชี้แจงโดยสรุปว่า คุณสมบัติของ กรรมการจะแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือ จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ และมีความเชี่ยวชาญหรือ มีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น และทุก ๕ ด้าน ต้องเป็นประโยชน์ต่อ กิจการโทรคมนาคม

สำหรับประเด็นที่ว่ากรรมการต้องมีครบทุกด้านหรือไม่นั้น ได้รับคำชี้แจงว่า หากกฎหมายมีความประสงค์จะให้มีการครบทุกด้าน กฎหมายทั่ว ๆ ไปจะกำหนดให้มีด้านละ ๑ คน หรือจำนวนอื่นที่แน่นอน แต่ในมาตรา ๔๗ เป็นการกำหนดในลักษณะเปิดกว้าง จึงไม่ได้หมายความว่าจะต้องมีกรรมการด้านละ ๑ คน และหากเปรียบเทียบกับมาตรา ๗ กรณีกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ หรือ กสช. จะกำหนดคุณสมบัติถึง ๑๐ ด้าน ในขณะที่กรรมการมีเพียง ๗ คน นอกจากนี้ กรรมการแต่ละคนก็อาจมีคุณสมบัติมากกว่าหนึ่งด้านได้ (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวกหมายเลข ๕)

เนื่องจากกรณีนี้ กรรมการการสามัญฯ มีความเห็นเป็นหลายฝ่าย โดยกรรมการการสามัญฯ ส่วนหนึ่งเห็นว่า เพื่อให้เกิดความรอบคอบ ควรจะต้องรับฟังความเห็นจากกรรมการกฤษฎีกาทั้งคณะ คณะกรรมการการสามัญฯ จึงได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อขอให้มีการประชุมกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาวินิจฉัยประเด็นปัญหาดังกล่าว โดยคณะกรรมการการสามัญฯ ได้รับหนังสือตอบจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า

คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงไม่อาจรับปรึกษาโดยตรงจากคณะกรรมการของวุฒิสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติได้ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งว่า ได้พิจารณาปัญหาข้อกฎหมายที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้หารือมาแล้วเห็นว่า ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยพิจารณาให้ความเห็นเพื่อตอบข้อหารือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาแล้วในเรื่องการสรรหาและคัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงได้ส่งสำเนายกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องดังกล่าวมาให้คณะกรรมการการสามัญฯ ซึ่งสรุปได้ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า “มาตรา ๔๗ มิได้กำหนดว่า กทช. จะต้องประกอบด้วยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ครบทุกด้านหรือไม่ หรือควรมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านจำนวนเท่าใด นอกจากนั้น กฎหมายให้ กทช. มีจำนวน ๗ คน แต่กำหนดคุณสมบัติความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไว้ถึง ๔ ด้าน ซึ่งเกินจำนวน กทช. ที่มีเพียง ๗ คน และเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๔๗ แล้วเห็นว่า กฎหมายมิได้มุ่งหมายให้ กทช. มีคุณสมบัติครบทุกด้าน แต่มีเจตนารมณ์กระจายให้สมควรมีบุคคลที่มีคุณสมบัติครอบคลุมความเชี่ยวชาญ ๔ ด้าน เท่าที่จะเป็นไปได้เท่านั้น” และ “บทบัญญัติมาตรา ๔๗ ได้ใช้คำว่า “หรือ” สันนิษฐานให้เห็นว่า กทช. จะมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ด้านใดด้านหนึ่งที่ระบุก็ได้ มิได้กำหนดให้ต้องแยกพิจารณาจากกันโดยเด็ดขาดเท่านั้น คงมีเจตนารมณ์เพียงให้มีคุณสมบัติหลากหลาย” (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวกหมายเลข ๖)

คณะกรรมการการสามัญฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นดังกล่าวควรให้เป็นดุลพินิจของสมาชิกวุฒิสภาที่จะพิจารณา

รายชื่อบุคคลผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
จำนวน ๑๔ คน

นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

นายประสิทธิ์ ประทีปมงคลการ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

นายดิเรก เจริญผล

นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์

นายสุธรรม อยู่ไพธรรม

พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

นายอาทร จันทวิมล

นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ

นายสุวิทย์ อักษรกิตติ์

นายไกรสร จิตธรรม

**ผลการตรวจสอบคุณสมบัติ
และลักษณะต้องห้าม
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(กทช.)**

ตารางแสดงคุณสมบัติของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง

กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)

ตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และ
กำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

รายชื่อ	คุณสมบัติ	
	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
๑. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๐ ปี ๑ เดือน เกิดวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๔๔๗ ๖ ปี (ครบวาระ)
๒. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๕๖ ปี ๑๑ เดือน เกิดวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๔๙๐ ๖ ปี (ครบวาระ)
๓. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๕ ปี ๓ เดือน เกิดวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๔๒ ๕ ปี ๙ เดือน (จะครบ ๗๐ ปี)
๔. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๕๕ ปี ๕ เดือน เกิดวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘ ๖ ปี (ครบวาระ)
๕. นายติเรก เจริญผล	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๕ ปี ๕ เดือน เกิดวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘ ๗ เดือน (อายุ ๗๐ ปีบริบูรณ์)
๖. นายโคทม อาริยา	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๐ ปี ๑๐ เดือน เกิดวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๔๘๖ ๖ ปี (ครบวาระ)
๗. นายเศรษฐพร กุศรีพิทักษ์	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๓ ปี เกิดวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๘๔ ๖ ปี (ครบวาระ)

รายชื่อ	คุณสมบัติ	
	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
๘. นายสุธรรม อยู่โนธรรม	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๔๖ ปี ๒ เดือน เกิดวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๑ ๖ ปี (ครบวาระ)
๙. พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๓ ปี ๑ เดือน เกิดวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๔ ๖ ปี (ครบวาระ)
๑๐. นายอาทร จันทวิมล	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๑ ปี ๒ เดือน เกิดวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๔๘๖ ๖ ปี (ครบวาระ)
๑๑. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๕๓ ปี เกิดวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๙๔ ๖ ปี (ครบวาระ)
๑๒. นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๐ ปี ๑๑ เดือน เกิดวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๔๘๖ ๖ ปี (ครบวาระ)
๑๓. นายสุธี อักษรภักดิ์	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๕ ปี ๔ เดือน เกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๘๒ ๕ ปี (จะครบ ๗๐ ปี)
๑๔. นายไกรสร จิตธรรม	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๕๐ ปี ๑๑ เดือน เกิดวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๙๖ ๖ ปี (ครบวาระ)

หมายเหตุ - นับอายุถึงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗

- ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ผลการตรวจสอบลักษณะต้องห้าม

ตามมาตรา ๔๔ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

- (๑) ไม่เคยเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติหรือกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ
- (๒) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๘) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๙) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๐) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๑) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๑๒) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๑๔ คน ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าว

หมายเหตุ สำหรับในส่วนของบัญชีทรัพย์สินของผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จากการตรวจสอบของคณะกรรมการการบัญชี ไม่พบความผิดปกติแต่อย่างใด

LIRT

21

**ข้อมูลส่วนบุคคล ประวัติการศึกษา
และประสบการณ์การทำงาน
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(กทช.)**

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข	
เกิด	๖ มิถุนายน ๒๔๘๗	อายุ ๖๐ ปี ๑ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ)	
	ตามมาตรา ๑๓ วรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๑๑๑/๒๗๖ หมู่บ้านดิเอ็มเมอรัล ซอยเรวดี ถนนติวานนท์	
	ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐	
อาชีพ	อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข	
บิดา	นายด้วง แซ่เลี้ยว (ถึงแก่กรรม)	
มารดา	นางโง้วอ้าวแก แซ่เลี้ยว (ถึงแก่กรรม)	
คู่สมรส	นางดวงใจ เรียววิไลสุข	อายุ ๕๗ ปี
อาชีพ	หัวหน้าฝ่ายธุรการ กองใบอนุญาตวิทยุคมนาคม กรมไปรษณีย์โทรเลข	
บุตร	จำนวน ๓ คน	
	๑. นางสาวมยุรีดี เรียววิไลสุข	อายุ ๒๖ ปี
	๒. นายฤทธิชัย เรียววิไลสุข	อายุ ๒๔ ปี
	๓. นายไพชยนต์ เรียววิไลสุข	อายุ ๒๓ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาโทรคมนาคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. ๒๕๑๔
- วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการไฟฟ้าสื่อสาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๒๐
- ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมระดับวุฒิวิศวกร สาขาไฟฟ้าสื่อสาร
- หลักสูตร Radio Spectrum Management สถาบัน USTTI ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๖ - ๘ กรกฎาคม ๒๕๒๖
- หลักสูตร การจัดการความถี่วิทยุระบบ Cellular บริษัท Motorola Asia จำกัด ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๒๖ ถึง ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๖
- หลักสูตร Computer Aid Spectrum Management สถาบัน USTTI ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๒๘ - ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๘
- หลักสูตร กิจการสถานีถ่ายทอดสัญญาณดาวเทียมเพื่อกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ บริษัท ไทยแอ็ท จำกัด และบริษัท Hutchison จำกัด ประเทศฮ่องกง ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๓๔ - ๑๙ มกราคม ๒๕๓๔

- หลักสูตร การบริหารความถี่วิทยุและกิจการโทรคมนาคม สถาบัน FCC
ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๓๖ ถึง ๒๔ มกราคม ๒๕๓๖
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Ministry of Post and Telecommunications
ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๖ ถึง ๑๖ มีนาคม ๒๕๓๖
- หลักสูตร นโยบายและการปฏิรูปกฎหมายโทรคมนาคม สถาบัน FCC
ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๓๗ ถึง ๒๘ มกราคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Ofel ประเทศสหราชอาณาจักร
ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๗ ถึง ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Ministry of Post and Telecommunications
ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ถึง ๔ มีนาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการสื่อสารโทรคมนาคมและวิทยุโทรทัศน์ บริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์ แอนด์
คอมมูนิเคชั่น จำกัด ประเทศกัมพูชา ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๗ - ๑ เมษายน ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน TAS ประเทศสิงคโปร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๗
ถึง ๔ ตุลาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร Rural Telecommunication and SR Telecom Factory สถาบัน CRTC
ประเทศแคนาดา ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗ ถึง ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Office of Telecommunications Authority (OFTA)
ประเทศฮ่องกง ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗ ถึง ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Ministry of Post and Telematics
ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๗ ถึง ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร นักบริหารระดับสูง สำนักงาน ก.พ. ประเทศไทย
ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ กับ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๘
- หลักสูตร โครงการหลักสูตรนักบริหารระดับสูง สำนักงาน ก.พ. ประเทศฟินแลนด์
ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึง ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๘
- หลักสูตร World Telecom 95 สถาบัน ITU ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์
ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ ถึง ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๘
- หลักสูตร กิจการด้านการพัฒนาระบบ CDMA และ TDMA บริษัท ควอลคอม อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล จำกัด
ประเทศสหรัฐอเมริกาและฮ่องกง ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๙ ถึง ๑๗ มกราคม ๒๕๓๙
- หลักสูตร CeBIT สถาบัน Deutsche Messe AG ประเทศเยอรมัน
ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึง ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๐
- หลักสูตร การโทรคมนาคมและบริหารความถี่วิทยุ สถาบัน Thomson CSF Communications
ประเทศฝรั่งเศส ตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๒ ถึง ๗ เมษายน ๒๕๔๒
- หลักสูตร เทคโนโลยีการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม บริษัท Huawei Technologies จำกัด
ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๒ ถึง ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๒

- หลักสูตร ITU Telecom Asia สถาบัน International Telecommunication Union (ITU) ประเทศไทยองกง ตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถึง ๙ ธันวาคม ๒๕๔๓
- หลักสูตร Post-APEC TEL Seoul Event (CDMA 1x Showcase) สถาบัน Ministry of Information and Communication ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๔
- หลักสูตร การสื่อสารสารสนเทศและโทรคมนาคม สถาบัน Ministry of Information and Communication ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๔
- หลักสูตร การบริหารความถี่วิทยุและการตรวจสอบและเฝ้าฟังวิทยุ บริษัท spectrocan Solution จำกัด ประเทศแคนาดา ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ถึง ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖
- หลักสูตร CTIA's Wireless 2003 Conference สถาบัน CTIA ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ถึง ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๖

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๒๙ หัวหน้าฝ่ายจัดสรรความถี่วิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๓๓ ผู้อำนวยการสำนักบริหารความถี่วิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๓๗ วิศวกรไฟฟ้าสื่อสาร ๙ วช. กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๔๐ รองอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๔๖ – ปัจจุบัน อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข

หมายเหตุ

๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งแรก** ในด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบที่สาม** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญ ในด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เป็นลำดับแรก

นายประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ

นายประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ

ประวัติส่วนตัว

- * ชื่อ นายประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ
- เกิด ๒๓ สิงหาคม ๒๔๙๐ อายุ ๕๖ ปี ๑๑ เดือน
- อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)
ตามมาตรา ๑๓ วรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
- * ที่อยู่ ๒๐๐/๔๔๓ หมู่ ๖ ซอยเมืองทองนิเวศน์ ๒/๑ ถนนพัฒนาการ แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐
- อาชีพ รับราชการตำแหน่ง ศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บิดา นายบักชะ แซ่แต้ (ถึงแก่กรรม)
- มารดา นางพั่งน้อย แซ่ไชว (ถึงแก่กรรม)
- คู่สมรส นางญาดา ประพัฒมงคลการ อายุ ๕๖ ปี
- * อาชีพ ลูกจ้าง ตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปอาวุโส บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- บุตร จำนวน ๒ คน
 ๑. นายวิน ประพัฒมงคลการ อายุ ๒๕ ปี นักวิเคราะห์ระบบงาน บริษัทกรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)
 ๒. นายวรัตน์ ประพัฒมงคลการ อายุ ๒๓ ปี เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพสินค้า (QC) บริษัทโตโยต้ามอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

* ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๑๓
- วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร มหาวิทยาลัยโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ปี พ.ศ. ๒๕๑๖
- วิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร มหาวิทยาลัยโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ปี พ.ศ. ๒๕๑๙

LIRT

- หลักสูตร การบริหารจัดการโทรคมนาคมสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ รุ่นที่ ๒ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และทศท.
- หลักสูตร Managing Intellectual Property of Universities and Public R & D Institutes สถาบัน WIPO/National University of Singapore ประเทศสิงคโปร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔
- หลักสูตร Industrial Property Rights for Management สถาบัน AOTS & JIII ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ - ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๙ อาจารย์โท แผนกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๒๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๕ ภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๒๓ รองศาสตราจารย์ ระดับ ๖ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๒๕ รองศาสตราจารย์ ระดับ ๗ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๒๗ รองศาสตราจารย์ ระดับ ๘ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๓๔ ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ
- ๒๕๓๙ ศาสตราจารย์ระดับ ๙ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๔๐ ผู้พิพากษาสมทบ ศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลาง
- ๒๕๔๔ ประธานสถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปัจจุบัน ศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- หมายเหตุ** ๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งแรก** ในด้านการศึกษา
๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง**รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญ ในด้านการศึกษา เป็นลำดับแรก

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

เกิด ๓ เมษายน ๒๕๔๒

อายุ ๖๕ ปี ๓ เดือน

อยู่ในวาระ ๕ ปี (จะครบ ๗๐ ปี)

ตามมาตรา ๑๓ ววรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ที่อยู่ ๔๔/๔๐๑ หมู่ ๕ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๔๐

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

บิดา นายชนันท์ เพ็ชรสุวรรณ

มารดา นางเนื่อม เพ็ชรสุวรรณ

คู่สมรส นางสาวสุทิดา เพ็ชรสุวรรณ

อายุ ๕๕ ปี

อาชีพ แม่บ้าน

บุตร จำนวน ๓ คน

๑. นางสาวมโนราห์ เพ็ชรสุวรรณ

อายุ ๓๑ ปี

๒. นางสาวทัศนียา เพ็ชรสุวรรณ

อายุ ๒๘ ปี

๓. นางสาวสุณิศา เพ็ชรสุวรรณ

อายุ ๒๒ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- Bachelor of Science (Engineering), Electrical Engineering, University of London ปี พ.ศ. ๒๕๐๗
- Doctor of Philosophy, Automatic Control Systems, University of London ปี พ.ศ. ๒๕๑๐
- หลักสูตร The Management of Technology สถาบัน INSEAD (ของฝรั่งเศส) ประเทศมาเลเซีย ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๑
- ฝึกอบรมด้านวิทยุและโทรทัศน์ที่บริษัท SABA ประเทศเยอรมัน
- ฝึกอบรมด้านคอมพิวเตอร์ที่บริษัทอิตาชิ ประเทศญี่ปุ่น

LIRT

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๐ รับราชการเป็นอาจารย์สังกัด สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (เดิมเป็นวิทยาลัยสังกัด กรมอาชีวศึกษา และได้โอนมาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. ๒๕๑๗)
- ๒๕๑๗ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ๒๕๒๕ รองอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ๒๕๒๙ - ๒๕๔๔ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

- หมายเหตุ** ๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งแรก ในด้านกิจการโทรคมนาคม
๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียง**รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญ
ในด้านกิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

เกิด ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ อายุ ๕๕ ปี ๕ เดือน

อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)

ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ที่อยู่ ๘๔/๒๐ หมู่ ๕ ถนน ๓๔๕ แขวงบางคูวัด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ๑๒๐๐๐

อาชีพ รับราชการ ตำแหน่ง อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

บิดา นายสุวรรณ สุชาติเวชภูมิ (ถึงแก่กรรม)

มารดา นางแว สุชาติเวชภูมิ (ถึงแก่กรรม)

คู่สมรส นางวันเพ็ญ สุชาติเวชภูมิ อายุ ๓๕ ปี

อาชีพ แม่บ้าน

บุตร จำนวน ๓ คน

๑. นายสุชาย สุชาติเวชภูมิ อายุ ๒๘ ปี ทำงานบริษัท Control Data (Thailand) Ltd.,

๒. นางสาวสุภาพ สุชาติเวชภูมิ อายุ ๒๔ ปี ทำงานและศึกษาต่อระดับปริญญาโท
ที่ Hawaii Pacific University
ประเทศสหรัฐอเมริกา

๓. เด็กชายสุพิชัย สุชาติเวชภูมิ อายุ ๖ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาโทรคมนาคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. ๒๕๑๕

- รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ หรือบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕

- หลักสูตร นักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๒๔ สำนักงาน ก.พ. ประเทศไทย

- หลักสูตร ผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง รุ่นที่ ๒ กระทรวงยุติธรรม ประเทศไทย

- ทักษะศึกษา ดูงานสถานีโทรทัศน์ เยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษ สถาบันองค์การสื่อสารมวลชน
แห่งประเทศไทย ประเทศเยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษ

- หลักสูตรโครงการพัฒนธรรมนิทัศน์สำหรับผู้บริหารระดับสูง สถาบันสำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ประเทศไทย

LIART 31

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๒ วิศวกรไฟฟ้า องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- ๒๕๑๕ นายช่างตรี สถานีวิทยุโทรทัศน์ กองประชาสัมพันธ์ เขตลำปาง กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๑๘ วิศวกรไฟฟ้า กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๓๕ ผู้อำนวยการกองช่างและทะเบียนวิทยุ กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๓๘ ผู้อำนวยการศูนย์ประชาสัมพันธ์ เขต ๓ กรมประชาสัมพันธ์ (๘ เดือน)
- ๒๕๓๙ ผู้อำนวยการกองคลัง กรมประชาสัมพันธ์ (๘ เดือน) และเปลี่ยนตำแหน่ง
เป็นผู้อำนวยการ สทท. ๑๑ กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๔๐ ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์ เขต ๒ กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๔๒ รองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๔๔ – ปัจจุบัน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

หมายเหตุ

ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียงรอบแรก โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญ
ในด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เป็นลำดับแรก

นายดิเรก เจริญผล

นายดิเรก เจริญผล

ประวัติส่วนตัว

- ชื่อ นายดิเรก เจริญผล
- เกิด ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘ อายุ ๖๔ ปี ๕ เดือน
- อยู่ในวาระ ๗ เดือน (อายุ ๗๐ ปีบริบูรณ์)
- ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
- ที่อยู่ ๑๔ ซอย ๔ ถนนเอกมัย (สุขุมวิท ซอย ๖๓) แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐
- อาชีพ ที่ปรึกษาศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค)
- บิดา นายปรีดิ เจริญผล อายุ ๙๔ ปี
- มารดา นางลิ้นจี่ เจริญผล อายุ ๙๔ ปี
- คู่สมรส นางอมรา เจริญผล อายุ ๖๕ ปี
- อาชีพ แม่บ้าน
- บุตร จำนวน ๒ คน
๑. นางสาวอัครวรรณ เจริญผล อายุ ๒๙ ปี ทำงานที่สำนักกฎหมาย คิงแลนด์พาร์ทเนอร์ส
 ๒. นายอัญชิษฐ์ เจริญผล อายุ ๒๖ ปี กำลังศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- ปริญญาตรี (BEE) สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า
สถานศึกษา Clarkson College of Technology (USA.) ปี พ.ศ. ๒๕๐๔
- ปริญญาโท (Master of Science) สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (สื่อสาร)
สถานศึกษา UNIVERSITY OF ILLINOIS (USA.) ปี พ.ศ. ๒๕๐๖
- การประชุมสัมมนานานาชาติ "International Symposium on Telecommunications in Society" จัดโดยรัฐบาลสวีเดน และ ITU เป็นการฝึกอบรมของการโทรคมนาคมสวีเดน ระยะเวลา ๑๒ วัน
- การสัมมนาและชมงานนิทรรศการวิชาการอุปกรณ์โทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม สิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ ระยะเวลา ๗ วัน
- การสัมมนา "Telecommunication Development" สถาบัน Nippon Telegraph and Telephone Public Corporation (NTTPC) ประเทศญี่ปุ่น ระยะเวลา ๑๔ วัน

- การสัมมนางานบำรุงรักษาและการวางแผนขยายงานบริการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคมมาเลเซีย และ ITU ประเทศมาเลเซีย ระยะเวลา ๑๐ วัน
- การศึกษาและการฝึกงาน การบริหารงานโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคมสวีเดน ประเทศสวีเดน ระยะเวลา ๑ ปี ๑ เดือน
- การอบรม Policy for Public Enterprise in Developing Countries ครั้งที่ ๑๐ สถาบัน Harvard University ประเทศสหรัฐอเมริกา ระยะเวลา ๔๒ วัน
- Management of Transfer of Technology สถาบัน INSEAD (จัดร่วมระหว่างกลุ่มประชาคมยุโรปและอาเซียน) ประเทศไทย ระยะเวลา ๑๔ วัน
- ร่วมคณะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศอังกฤษ สวีเดน ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ และเยอรมนี ระยะเวลา ๒ สัปดาห์
- ร่วมคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ ระยะเวลา ๕ วัน
- ร่วมคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศเกาหลีและญี่ปุ่น ระยะเวลา ๘ วัน
- ร่วมคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันบริษัทธุรกิจโทรคมนาคม ประเทศญี่ปุ่น แคนาดา และสหรัฐอเมริกา ระยะเวลา ๒ สัปดาห์
- ร่วมคณะผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศเบลเยียม อังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมนี ระยะเวลา ๒ สัปดาห์
- ร่วมคณะผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศซาอุดีอาระเบีย ระยะเวลา ๑ สัปดาห์

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๐๖ พนักงานสามัญ ตำแหน่งนายช่างโท อันดับ ๒ สำนักนายช่างใหญ่ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- ๒๕๐๗ หัวหน้าแผนกเครื่องมัลติเพลกซ์ กองโทรศัพท์ภูมิภาคและโทรศัพท์ทางไกล
- ๒๕๑๐ นายช่างโท สำนักนายช่างใหญ่ รักษาการหัวหน้าที่ทำกรเขต ๕ (เชียงใหม่)
 - รักษาการหัวหน้าแผนกเครื่องมัลติเพลกซ์ กองโทรศัพท์ภูมิภาคและโทรศัพท์ทางไกล และ
 - วิศวกรเตรียมงานก่อสร้างระบบโทรคมนาคม ภาค ๔ (เหนือ) และภาค ๕ (ใต้) ของสำนักงานดำเนินการโครงการโทรคมนาคม สำนักปลัดกระทรวงคมนาคม
- ๒๕๑๑ หัวหน้ากองศูนย์วางแผนโครงการร่วมฝ่ายวางแผนและโครงการ
- ๒๕๑๒ ผู้อำนวยการ ศูนย์วางแผนโครงการร่วมฝ่ายวางแผนและโครงการ และหัวหน้าสำนักงานโครงการปรับปรุงและกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

- ๒๕๑๖ หัวหน้ากองวางแผนงานรวม สำนักผู้อำนวยการ
- ๒๕๒๑ หัวหน้าศูนย์ระบบก่อสร้างและบำรุงรักษาฝ่ายดำเนินการ
- ๒๕๒๓ ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการ
- ๒๕๓๐ ผู้อำนวยการสำนักโครงการระบบข้อมูลบริหาร
(Management Information System)
- ๒๕๓๑ ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายใน
- ๒๕๓๕ หัวหน้าสำนักงานเฉพาะกิจด้านกิจกรรมภาคเอกชน
- ๒๕๓๖ รองผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๙ เกษียณอายุ
- ๒๕๓๙ - ๒๕๔๐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

- หมายเหตุ** ๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งแรก ในด้านกิจการโทรคมนาคม
๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียง**รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญ
ในด้านกิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายโคทม อารียา

นายโคทม อารียา

ประวัติส่วนตัว

- ชื่อ นายโคทม อารียา
- เกิด ๑๔ กันยายน ๒๔๘๖ อายุ ๖๐ ปี ๑๐ เดือน
- อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)
ตามมาตรา ๑๓ วรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่เป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
- ที่อยู่ ๘/๒ หมู่ ๔ ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐
- อาชีพ ข้าราชการบำนาญ
- บิดา นายบรรลุ อารียา (ถึงแก่กรรม)
- มารดา นางฟูศรี อารียา (ถึงแก่กรรม)
- คู่สมรส นางพรทิพย์ อารียา อายุ ๕๕ ปี
- อาชีพ พนักงานบริษัท สายการบินแอร์ฟรานซ์
- บุตร จำนวน ๑ คน
- ๑. นางสาวนลิน อารียา อายุ ๓๑ ปี ทำงานที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วุฒิปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า Ecole Supérieur d'Electricité ปี พ.ศ. ๒๕๐๗
- วุฒิปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปารีส ปี พ.ศ. ๒๕๐๙
- วุฒิปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปารีส ปี พ.ศ. ๒๕๑๒

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๒ อาจารย์โท คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๑๕ อาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๑๗ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๓๑ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๔๐ กรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ นายทะเบียน (เทียบเท่ารองอธิการบดี) สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย
- ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

หมายเหตุ

ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียงรอบที่ ๕ โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษ เป็นลำดับแรก

นายเศรษฐพร คุณศรีพิทักษ์

นายเศรษฐพร คุศรีพิทักษ์

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายเศรษฐพร คุศรีพิทักษ์

เกิด ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๘๔ อายุ ๖๓ ปี

อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)

ตามมาตรา ๑๓ วรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ที่อยู่ ๓๓ หมู่ ๗ ซอยพิบูลสงคราม ๑๑ ถนนพิบูลสงคราม ตำบลสวนใหญ่
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

บิดา นายเล็ง แซ่กู (ถึงแก่กรรม)

มารดา นางทอง ศรีพิทักษ์ (ถึงแก่กรรม)

คู่สมรส นางสมพิศ คุศรีพิทักษ์ อายุ ๖๔ ปี

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

บุตร จำนวน ๓ คน

๑. นางสาวพิมพ์พร คุศรีพิทักษ์ อายุ ๓๑ ปี ทำงาน University of Akron Ohio
ประเทศสหรัฐอเมริกา

๒. นางสาวพฐ คุศรีพิทักษ์ อายุ ๒๙ ปี เจ้าหน้าที่ Graphic Design บริษัท ไอทีวิซ

๓. นายโอม คุศรีพิทักษ์ อายุ ๒๔ ปี เจ้าหน้าที่การทูต กระทรวงการต่างประเทศ

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- รัฐศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยม) สาขารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๗
- พัฒนบริหารศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมดี) สาขารัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๑๑
- Master of Arts สาขารัฐศาสตร์ University of Florida ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๑๔
- หลักสูตรป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.๗) วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
ปี พ.ศ. ๒๕๓๗
- หลักสูตร Implementation of Telecommunication Regulation สถาบัน The Adam Smith
Institute ประเทศอังกฤษ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๓๘
- หลักสูตร Telecommunication Planning and Economic Decision Making
สถาบัน USTTI ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน - ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๘
- ดูงานการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมและการกระจายเสียงและโทรทัศน์ ประเทศแคนาดา
ตั้งแต่วันที่ ๒๖ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒

LIRT

- คู่มือการโทรคมนาคมประเทศแคนาดาและสหรัฐอเมริกา
ตั้งแต่วันที่ ๑๕ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๖
- หลักสูตร Regulatory Reform Study Programme ประเทศออสเตรเลียและสิงคโปร์
ตั้งแต่วันที่ ๘ - ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๑ อาจารย์โท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ๒๕๑๖ โอนไปรับราชการในตำแหน่งวิทยากรโท ที่กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๒๐ เลขานุการกรม กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๒๒ ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๓๒ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารความถี่วิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๓๓ รองอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๔๐ อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข
- ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

- หมายเหตุ** ๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งแรก ในด้านกิจการโทรคมนาคม
๒. ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้าน
กิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายสุธรรม อยู่ไธธรรม

นายสุธรรม อยู่ในธรรม

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายสุธรรม อยู่ในธรรม	
เกิด	๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๑	อายุ ๔๖ ปี ๒ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๑๘/๑ ซอยแยก ๑ ลาดพร้าว ๘๐ ถนนลาดพร้าว แขวงบางกะปิ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐	
อาชีพ	รองศาสตราจารย์ระดับ ๙ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
บิดา	นายหนุ่ม อยู่ในธรรม	
มารดา	นางสุดา อยู่ในธรรม	
คู่สมรส	นางปิยะนุช มาลากุล ณ อยุธยา	
อาชีพ	รับจ้าง	
บุตร	ไม่มี	

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมงาน

- ปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๒๒
- LL.M. สาขากฎหมาย Harvard Law School ปี พ.ศ. ๒๕๒๘
- Post – LL.M. สาขากฎหมาย New York University ปี พ.ศ. ๒๕๓๐
- หลักสูตร Legal Framework Necessary for Economic Development สถาบัน South Western Legal Foundation ประเทศสหรัฐอเมริกา
- หลักสูตร Law & Economic Development สถาบัน U. of Victoria/CU ประเทศแคนาดา
- หลักสูตร Settlement of International Dispute สถาบัน UNCTAD Institute ประเทศไทย

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๓๐ อาจารย์ระดับ ๔ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ๒๕๓๒ อาจารย์ระดับ ๕ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ๒๕๓๔ โอนไปสังกัดภาควิชากฎหมายการปกครองและกฎหมายทั่วไป คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๓๕ รองผู้อำนวยการ/วิชาการศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๔๐ รองคณบดีวิจัยและสารสนเทศ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๔๒ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๔๒ - ปัจจุบัน
 - ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน
 - รองศาสตราจารย์ ระดับ ๙ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบที่ ๒** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมายมหาชน เป็นลำดับแรก

พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

เกิด ๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๔ อายุ ๖๓ ปี ๑ เดือน

อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)

ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ที่อยู่

๓๓/๓๓ หมู่ ๘ ซอยแจ้งวัฒนะ - ปากเกร็ด ๒๓ ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

บิดา นายเหนียว พรหมพระสิทธิ์ (ถึงแก่กรรม)

มารดา นางกิมรุ่ง พรหมพระสิทธิ์ (ถึงแก่กรรม)

คู่สมรส นางวันดี พรหมพระสิทธิ์ อายุ ๕๕ ปี

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

บุตร จำนวน ๕ คน

๑. นางนาฏฤดี เมื่อนอุดม อายุ ๓๓ ปี พนักงานบริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
๒. นางพรฤดี อัดตะसार อายุ ๓๑ ปี พนักงานการบินไทย จำกัด (มหาชน)
๓. นางสาวยุวดี พรหมพระสิทธิ์ อายุ ๒๘ ปี ลูกจ้างกรมโยธาธิการและผังเมือง
๔. นางสาวพรพรรณ พรหมพระสิทธิ์ อายุ ๒๗ ปี พนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
๕. นายกริช พรหมพระสิทธิ์ อายุ ๒๕ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ทบ.) โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปี พ.ศ. ๒๕๐๔
- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปี พ.ศ. ๒๕๓๐
- หลักสูตรนายทหารสื่อสารชั้นนายพัน สถาบัน FOURT MONMOUTH ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๑๔ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๑๕

LIART

43

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๐๘ ประจำกรมการทหารสื่อสาร
- ๒๕๑๓ นายทหารโทรศัพท์ หมวดยศ กองทหารสื่อสารกองพลที่ ๑
- ๒๕๑๗ ประจำแผนก กรมการทหารสื่อสาร
- ๒๕๒๐ รองผู้บังคับการสื่อสาร กองทหารสื่อสาร กองพลที่ ๑ รักษาพระองค์
- ๒๕๒๒ ผู้บังคับกองพันทหารสื่อสารที่ ๑ กองพลที่ ๑ รักษาพระองค์
- ๒๕๓๒ ผู้อำนวยการกอง กรมกำลังพลทหารบก
- ๒๕๓๘ รองเจ้ากรมสารบรรณทหาร
- ๒๕๔๑ เจ้ากรมการสื่อสารทหาร
- ๒๕๔๓ หัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการ ประจำผู้บัญชาการทหารสูงสุด
- ๒๕๔๔ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ กองบัญชาการทหารสูงสุด
- ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านความมั่นคง เป็นลำดับแรก

นายอาทร จันทวิมล

นายอาทร จันทวิมล

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายอาทร จันทวิมล

เกิด ๙ พฤษภาคม ๒๔๙๖ อายุ ๖๑ ปี ๒ เดือน

อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)

ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ที่อยู่ ๑๖๕ ซอยสุขุมวิท ๔ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย

เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

อาชีพ อาจารย์สอนระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

บิดา นายอภัย จันทวิมล (ถึงแก่กรรม)

มารดา คุณหญิงทองก้อน จันทวิมล (นักธุรกิจ)

คู่สมรส นางพรจันทร์ จันทวิมล อายุ ๕๒ ปี

อาชีพ แม่บ้าน

บุตร จำนวน ๓ คน

๑. นายพงศธร จันทวิมล อายุ ๒๖ ปี พนักงานบริษัท มิซลิน

๒. นางสาวภัทพร จันทวิมล อายุ ๒๔ ปี พนักงานบริษัท ซีคอนดีเวลลอปเม้นท์

๓. นายจักรพล จันทวิมล อายุ ๑๙ ปี นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมเครื่องกล) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๗
- Master of Science , (Mechanical Engineering) , Georgia Institute of Technology ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๑๐
- Master of Arts , (Industrial Education) , University of Minnesota ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๑๑
- ปริญญาบัตร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ปี พ.ศ. ๒๕๓๖
- ครุศาสตรอดิศาสกรรมดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปี ๒๕๓๙
- หลักสูตร นักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๖ สถาบัน ก.พ. ตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม - ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๓
- หลักสูตร การจัดการงานบุคคล สถาบันกรมแรงงานและสมาคมจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน - ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๑๕
- หลักสูตร Vocational Education , Skill Competition สถาบัน Department of State ประเทศสหรัฐอเมริกา เกาหลี่ ญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ - ๑๙ กันยายน ๒๕๑๕

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๒๓ ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน
- ๒๕๒๘ ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
- ๒๕๓๒ รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา
- ๒๕๓๔ ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ๒๕๓๕ รองปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ๒๕๔๐ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- ๒๕๔๔ อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน
- ๒๕๔๕ หัวหน้าผู้ตรวจราชการ กระทรวงศึกษาธิการ
- ปัจจุบัน อาจารย์สอนระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

- หมายเหตุ** ๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งแรก ในด้านกิจการโทรคมนาคม
๒. ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านวัฒนธรรม
เป็นลำดับแรก

นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

เกิด ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๔๔ อายุ ๕๓ ปี

อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)
(ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ)

ที่อยู่ ๔๔๕ ซอยร่วมจิต ๔ ถนนพิชัย แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

อาชีพ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

บิดา นายยอด ปทุมเทวาภิบาล (ถึงแก่กรรม)

มารดา นางยุพยงค์ ปทุมเทวาภิบาล อายุ ๗๗ ปี

คู่สมรส นางสุนิษฐ์ ปทุมเทวาภิบาล อายุ ๔๔ ปี

อาชีพ พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด

บุตร จำนวน ๒ คน

๑. เด็กหญิงทิดา ปทุมเทวาภิบาล อายุ ๑๔ ปี

๒. เด็กชายอรุช ปทุมเทวาภิบาล อายุ ๑๓ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๑๗
- ปริญญาโท Master of Science in Electrical Engineering University of Missouri – Columbia ปี พ.ศ. ๒๕๒๐
- ปริญญาเอก Doctor of Philosophy in Electrical Engineering University of Missouri – Columbia ปี พ.ศ. ๒๕๒๔
- Certificate in SDH by Siemens Bangkok Thailand 2003
- Certificate in Network Synchronization by Siemens Bangkok Thailand 2003
- Certificate in 3G by Siemens Bangkok Thailand 2003
- Certificate in GPRS by Siemens Bangkok Thailand 2003
- ATM Technology by HP (Bangkok) – Thailand ,1998
- ATM Technology by EANTC (Berlin) – Germany ,1997
- Global Information of Telecommunications Industries Program by INSEAD 1994
- Certificate in “Telecommunications and Networks in the New Information Environment”, DEC, U.S.A. 1998

- Certificate in "Data Communications and Products (Packet Switching and Data Concentrator)" Memotec, Canada. 1988
- Certificate in "Specifying, Installing & Maintaining the Data Communications Network", Racal Milgo, U.S.A. 1988
- Certificate in "Uses of Microcomputers in Telecommunications", USTTI, U.S.A. 1988
- Certificate in "Digital Technologies", ITT, U.S.A. 1988
- Certificate in "International Data Communication" KDD (International Telephone and Telegraph of Japan) 1982

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๒๐ วิศวกรโทรคมนาคม กองโทรเลข การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๐ อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสารสนเทศคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ๒๕๓๑ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสารสนเทศคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ๒๕๓๓ หัวหน้าสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ปัจจุบัน - คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ผู้อำนวยการโครงการปริญญาโท หลักสูตรการจัดการโทรคมนาคม

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ

นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ

เกิด ๔ สิงหาคม ๒๔๘๖

อายุ ๖๐ ปี ๑๑ เดือน

อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)

ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ที่อยู่ ๒๔ ถนนสุขุมวิท ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

อาชีพ วิศวกรที่ปรึกษารับจ้างให้คำปรึกษางานด้านการไฟฟ้าสื่อสารและโทรคมนาคม

บิดา นายชวน จุลมณีโชติ (ถึงแก่กรรม)

มารดา นางพร้อมพรรณ จุลมณีโชติ (ถึงแก่กรรม)

คู่สมรส นางชื่นจิต จุลมณีโชติ อายุ ๕๘ ปี

อาชีพ ข้าราชการบำนาญกระทรวงมหาดไทย (ระดับ ๘)

บุตร จำนวน ๓ คน

๑. นางสาวอรุณา จุลมณีโชติ อายุ ๓๓ ปี

๒. นายชูฉัตร จุลมณีโชติ อายุ ๓๑ ปี

๓. นายภูมิภักดิ์ จุลมณีโชติ อายุ ๒๘ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมงาน

- ปริญญาตรีวิศวกรรมไฟฟ้า (การสื่อสาร) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๘
- ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๓๒
- ปริญญาบัตรสาขาวิชาบริหารการจัดการ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ปี พ.ศ. ๒๕๓๔
- ศึกษาและดูงานด้านโทรคมนาคมโดยทุน ITU ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ๖ เดือน
- ศึกษาและดูงานด้านโทรคมนาคมที่ฟินแลนด์โดยทุนรัฐบาลฟินแลนด์ ๘ สัปดาห์
- ศึกษาและดูงานด้านโทรคมนาคมที่สวีเดนโดยทุนรัฐบาลสวีเดน ๖ สัปดาห์
- สัมมนาเกี่ยวกับการโทรคมนาคมแนวใหม่โดยทุน JICA ณ ประเทศญี่ปุ่น ๒ สัปดาห์

LIPT 49

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๐๘ วิศวกรองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- ๒๕๑๒ วิศวกรสื่อสารอาวุโส หน่วยสื่อสารของทหารอเมริกาในประเทศระหว่างสงครามเวียดนาม (USAAC – THAI.FEC และ Page Comm. Engr.)
- ๒๕๑๙ ที่ปรึกษาระบบสื่อสารโทรคมนาคม IWCS กรมการสื่อสารทหารกองบัญชาการทหารสูงสุด
- ๒๕๒๐ นายช่างระดับ ๖ กองดาวเทียม การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๒๑ ผู้อำนวยการกองวิทยุบริการ การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๒๔ ผู้อำนวยการกองโทรศัพท์ระหว่างประเทศ การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๓ ผู้ช่วยผู้ว่าการฝ่ายบริหารการโทรคมนาคม การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๔ รองผู้ว่าการด้านโทรคมนาคม การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๗ รองผู้ว่าการด้านปฏิบัติการโทรคมนาคม การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๔๖ รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ บมจ. กสท โทรคมนาคม
- ปัจจุบัน เกษียณอายุราชการ

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ครั้งที่สองในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกิจการโทรคมนาคมเป็นลำดับแรก

นายสุธี อักษรกิตติ์

นายสุธี อักษรกิตติ์

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายสุธี อักษรกิตติ์		
เกิด	๑๔ มีนาคม ๒๔๘๒	อายุ	๖๕ ปี ๕ เดือน
อยู่ในวาระ	๕ ปี (จะครบ ๗๐ ปี)		
	ตามมาตรา ๑๓ วรยศสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ		
ที่อยู่	๒๐๔/๔๖ หมู่ ๖ แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐		
อาชีพ	อธิการสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน		
บิดา	นายโสฬส อักษรกิตติ์ (ถึงแก่กรรม)		
มารดา	นางเนือบ อักษรกิตติ์	อายุ	๘๗ ปี
คู่สมรส	นางวิไลวรรณ อักษรกิตติ์	อายุ	๖๐ ปี
อาชีพ	ทำงานส่วนตัว		
บุตร	จำนวน ๔ คน		
	๑. นายธนา อักษรกิตติ์	อายุ	๓๗ ปี ทำงานบริษัท NEC
	๒. นางสาวรัตนพร อักษรกิตติ์	อายุ	๓๓ ปี รับราชการ กทม.
	๓. นายธเนศ อักษรกิตติ์	อายุ	๒๔ ปี กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง
	๔. นายชนภูมิ อักษรกิตติ์	อายุ	๒๕ ปี กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๕
- MSEE, วิศวกรรมไฟฟ้า University of Iowa ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๐๘
- Doctor of Philosophy (วิศวกรรมไฟฟ้า) University of Iowa ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ร่วมดูงานกับคณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ วุฒิสภา ในฐานะที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ ที่ประเทศฝรั่งเศส สวิสเซอร์แลนด์ เยอรมัน ฯลฯ
- ร่วมดูงานกับคณะกรรมการสื่อสารแห่งประเทศไทย ในฐานะที่ปรึกษา ที่ประเทศอังกฤษ นอร์เวย์ ฯลฯ
- ศึกษาดูงานและเข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศในเรื่องเกี่ยวกับดาวเทียม การสำรวจระยะไกล การบินอวกาศ และโทรคมนาคม ประมาณ ๒๐ ประเทศ

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๐๕ นายช่างตรี ประจำสำนักงานการบินพลเรือน
- ๒๕๑๒ นายช่างโท กองช่างสื่อสารและช่างการเดินอากาศ (งานด้านช่างวิทยุ)
กรมการบินพาณิชย์
- ๒๕๑๗ วิศวกรไฟฟ้าเอก กองช่างสื่อสารและเครื่องช่วยการเดินอากาศ
- ๒๕๑๘ โอนไปรับราชการสังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ๒๕๑๘ รองคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ และหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
- ๒๕๑๙ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๒๑ หัวหน้าภาควิชาโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๒๒ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๒๔ โอนไปรับราชการสังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- ๒๕๒๔ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์
และคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๓๐ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๔๓ เกษียณอายุราชการ
- ปัจจุบัน อธิการสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

หมายเหตุ

๑. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ **ครั้งแรก**
ในด้านการศึกษา
๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ **ครั้งที่สอง**
ในการลงคะแนนเสียง**ในรอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษา
เป็นลำดับแรก

นายไกรสร จิตธรรม

นายไกรสร จิตธรรม

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายไกรสร จิตธรรม
เกิด ๒๐ สิงหาคม ๒๔๙๖ อายุ ๕๐ ปี ๑๑ เดือน
อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)
 (ตามมาตรา ๑๓ วรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ)
ที่อยู่ ๒๓๙ แฟลตสุเทพอาคาร ๖/๕๒ ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
อาชีพ รองศาสตราจารย์ ระดับ ๙ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บิดา นายสี แซ่ชอย (ถึงแก่กรรม)
มารดา นางก้าหย่ง แซ่หล่อ (ถึงแก่กรรม)
คู่สมรส โสด

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ ๑) มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย ปี พ.ศ. ๒๕๑๘
- ปริญญาเอกคอมพิวเตอร์ (Computing Mathematical Programming) ปี พ.ศ. ๒๕๒๑
- ดูงานด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศคอสตาริกา (Costa Rica) โดยได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิร็อคคีเฟลเลอร์
- ดูงานด้านพลังงานและอุตสาหกรรมปิโตรเลียมในมลรัฐอัลเบอร์ต้า (Alberta) โดยได้รับเชิญจากรัฐบาลแคนาดา
- เข้าร่วมประชุมนานาชาติ UNESCO Experts'meeting : Regional Seminar on Information System for Subnational Planning เมือง Visakhapatnam ประเทศอินเดีย

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๒๒ อาจารย์คณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ๒๕๒๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ๒๕๒๖ - ปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียงรอบแรก โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกิจการท้องถิ่น เป็นลำดับแรก

ภาคผนวก

วันที่ 9 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอให้ระงับการพิจารณาและมีมติเลือกกทช.ไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด
กราบเรียน ท่านประธานคณะกรรมการการสามัญตรวจสอบประวัติและความประพฤติผู้ได้
รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช.

อ้างถึง 1) พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543
2) รายงานของคณะกรรมการการสามัญตรวจสอบกระบวนการสรรหาและคุณสมบัติ
ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) วุฒิสภาวันที่ 27
เมษายน 2544

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำฟ้องคดีหมายเลขคดีคำที่ 58/2547 ของศาลปกครองกลาง จำนวน 1 ชุด
2. คำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวฉบับลงวันที่ 21 มกราคม 2547
3. คำร้องขอไต่สวนฉุกเฉินฉบับลงวันที่ 21 มกราคม 2547
4. รายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 27 มกราคม 2547
5. คำสั่งยกคำร้องขอให้ทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองวันที่
27 มกราคม 2547
6. คำร้องขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบฉบับลงวันที่ 9
กุมภาพันธ์ 2547
7. คำพิพากษาของศาลปกครองกลางคดีหมายเลขคำที่ 1701/2545 คดีหมายเลข
เลขแดงที่ 303/2546 และคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลข
คำที่ อ.12/2545 คดีหมายเลขแดงที่ 14/2545
8. คำพิพากษาของศาลปกครองกลางคดีหมายเลขคำที่ 2578/2544 คดีหมายเลข
เลขแดงที่ 425/2545 และคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลข
คำที่ อ.20/2545 คดีหมายเลขแดงที่ อ.4/2546

ตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุ
กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543 (พรบ.องค์กรฯ) ได้บัญญัติ
ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมเพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกทช.จำนวน

14 คนตามที่คณะกรรมการสรรหา กทช.เป็นผู้เสนอมาและวุฒิสภาได้มีมติตามเสนอของ คณะกรรมการธิการสามัญ ไม่รับผลการคัดเลือกของคณะกรรมการสรรหากทช.ตามที่อ้างถึง 2 นั้น บัดนี้ได้มีการสรรหาและคัดเลือกกทช.ขึ้นใหม่ โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและคณะกรรมการสรรหากทช. แต่ปรากฏว่า การสรรหาคัดเลือกดังกล่าวเป็นการ ดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง ไม่โปร่งใส และไม่เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติและไม่ชอบด้วย กฎหมาย ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความเสียหาย ข้าพเจ้าจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองกลาง เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศของคณะ กรรมการสรรหากทช.และขอให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา โดยขอให้ ระวังการส่งรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกทช.จำนวน 14 คนต่อ ประธานวุฒิสภาแล้ว ซึ่งศาลปกครองกลางมีคำสั่งรับฟ้อง แต่มีคำสั่งยกคำร้องขอของ ข้าพเจ้า ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 ถึง 5 ตามลำดับ ดังนั้น หากคณะกรรมการสรรหา กทช. ได้เสนอรายงานผลการคัดเลือกและประกาศรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกทช. ต่อท่านแล้ว ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่าข้าพเจ้าได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลเพิกถอนกระบวนการ ที่ผิดระเบียบต่อศาลปกครองกลางแล้ว ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 6

นอกจากนี้ ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้ส่งความเห็นของข้าพเจ้าเพื่อขอให้ศาล รัฐธรรมนูญวินิจฉัยในประเด็นที่ว่าพรบ.องค์กรฯ ได้ตราขึ้นโดยมีชอบด้วยบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญมาตรา 29 และมาตรา 6 และกรณีบทบัญญัติตามมาตรา 48 และมาตรา 8 (1) ของพรบ.องค์กรฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 30 ประกอบมาตรา 27 ของรัฐธรรมนูญ อีกทั้งกรณีพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 พ.ศ.2545 ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติ มาตรา 221 แห่งรัฐธรรมนูญ เพราะขัดต่อพรบ.องค์กรฯ และ พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 อันเป็นกรณีพระราชกฤษฎีกาที่ตรา ขึ้นขัดต่อกฎหมายทำให้พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา 221 หากศาลปกครองกลางก็ดี ศาลปกครองสูงสุดก็ดี หรือศาลรัฐธรรมนูญก็ดีได้พิจารณา แล้วมีคำพิพากษาตามฟ้องของข้าพเจ้าแล้ว การคัดเลือกและประกาศของคณะกรรมการ สรรหา กทช. ดังกล่าว ก็จะเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีเหตุจำเป็นหรือ สมควรที่วุฒิสภาจะต้องพิจารณาและมีมติเลือกบุคคลตามรายงานผลการคัดเลือกและ ประกาศรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ที่คณะกรรมการสรรหา

เสนอต่อประธานวุฒิสภาอีกต่อไปเช่นเดียวกับกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด
กรณีการสรรหา กทช. และ กสช. แล้วตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 7 และ 8

จึงขอกราบเรียนท่านประธานคณะกรรมการการสามัญฯ ได้โปรดพิจารณาเป็นการ
ด่วนให้ระงับการพิจารณามติเลือกของวุฒิสภาไว้ก่อนจนกว่าศาลจะได้มีคำพิพากษาถึงที่
สุด เนื่องจากกรณีนี้เข้าสู่การพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรมของศาลแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายประมุต สุตะบุตร)

**สรุปผลการดำเนินการพิจารณาคดีของศาลปกครอง
กรณีคำฟ้องของนายประมุต สุตะบุตร**

.....

๑. เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ นายประมุต สุตะบุตร ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นฟ้องสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕๘/๒๕๕๗ โดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษา หรือมีคำสั่ง ดังนี้

๑.๑ มีคำสั่งเพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง คณะกรรมการสรรหากรรมการ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และฉบับลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง บุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖

๑.๒ กำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา โดยมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ระับการส่งรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๑๔ คน ไปยังประธานวุฒิสภา

๑.๓ ส่งความเห็นของผู้ฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือส่งให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วแต่กรณีในประเด็นที่ว่า

๑.๓.๑ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ตราขึ้นโดยไม่ชอบด้วยบทบัญญัติมาตรา ๒๙ และ มาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑.๓.๒ บทบัญญัติมาตรา ๕๘ และมาตรา ๘(๑) ของพระราชบัญญัติองค์กร จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ ประกอบมาตรา ๒๗

๑.๓.๓ พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะขัดต่อพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕

๑.๓.๔ ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การรับสมัคร หลักเกณฑ์ และ วิธีการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙

LIRT

๒. ศาลปกครองกลางได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำสั่ง ดังนี้

๒.๑ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๗ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาเฉพาะในข้อหาที่ฟ้องว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และฉบับลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง บุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๖ และประกาศเรื่อง การรับสมัครหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาของผู้ฟ้องคดีนั้น

ศาลปกครองกลางได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้องของทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

๒.๒ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่ส่งความเห็นของผู้ฟ้องคดีไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามที่ผู้ฟ้องคดีขอ และให้จำหน่ายคำฟ้องในประเด็นเกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ขัดต่อมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรายงานให้ศาลทราบโดยพลันเมื่อผู้ฟ้องคดีได้นำประเด็นที่ศาลสั่งจำหน่ายไปฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว และมีคำสั่งให้รอการพิจารณาพิพากษาคดีนี้ไว้จนกว่าศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาพิพากษาในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้อง ตามนัยข้อ ๔๑ วรรคสาม ของระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

๓. วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗ ศาลปกครองกลางพิจารณาคำร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ฉบับลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีคำสั่งไม่รับคำขอให้ศาลเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

๔. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๗ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ที่สั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาและคำขอให้ศาลส่งความเห็นไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งให้ส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๕. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๗ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๗ ที่ให้ยกคำร้องขอทุเลาการบังคับของผู้ฟ้องคดีศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๗

๖. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ฉบับลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ ขอให้ศาลปกครองกลางดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีต่อไป ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับ เนื่องจากองค์คณะที่ ๙ ได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคำฟ้องในประเด็นพระราชกฤษฎีกาไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยให้ผู้ฟ้องคดีนำคำฟ้องนี้ฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศาลปกครองกลางรับไว้พิจารณา จึงต้องรอการพิจารณาคดีนี้ไว้ก่อน ตามข้อ ๔๑ แห่งระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๗

๗. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๗ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๗ ที่สั่งไม่รับคำขอให้ศาลเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งให้ส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา

✦ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๘. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ที่สั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งให้ส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

โดยสรุป คดีนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง เพียงแต่ขณะนี้ศาลมีคำสั่งให้การพิจารณาคดีไว้ก่อนตามข้อ ๔๑ วรรคสาม ของระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ส่วนคำร้องอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลางของผู้ฟ้องคดี ทั้ง ๓ ฉบับ อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

สรุปประเด็นคำถาม นายประมุข สุตะบุตร

- กรรมการธิการสามัญฯ :** ตามคำชี้แจงเพื่อประกอบคำร้องที่ นายประมุข สุตะบุตร มีหนังสือให้ชะลอการพิจารณาและการเลือกกรรมการโทรคมนาคมไว้ ตามหนังสือของท่านวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีรายละเอียดแล้ว กรรมการธิการที่อยู่นี้ได้อ่านแล้วแต่เพื่อที่จะให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น ก็จำเป็นที่จะต้องให้มาชี้แจงประกอบถึงเหตุผลที่ยังไม่ได้มีในหนังสือหรือว่ายืนยันหนังสือ แล้วแต่จะพิจารณาตามหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๗ นั้น สรุปก็คือว่าท่านได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองแล้วก็มีศาลปกครองนี้ส่งศาลรัฐธรรมนูญ
- นายประมุข สุตะบุตร :** ขออนุญาตชี้แจงเรื่องที่ส่งไปที่ศาลปกครองกลาง ขณะนี้ศาลปกครองกลางรับเรื่องไว้เป็นคดีแล้วในข้อเท็จจริง แต่ในข้อกฎหมายนั้นแยกกันอยู่อีก ๒ เรื่อง เรื่องหนึ่งจะต้องไปศาลปกครองสูงสุด คือกรณีที่ตัวพระราชกฤษฎีกาแก้ไขพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕
- กรรมการธิการสามัญฯ :** อันนี้ส่งไปที่เรื่อง
- นายประมุข สุตะบุตร :** เรื่องเดียวที่ศาลปกครองกลาง แต่ว่าจะกระจายไป ๓ จุด
- กรรมการธิการสามัญฯ :** ประเด็นต่างกันหรืออย่างไร
- นายประมุข สุตะบุตร :** ประเด็นต่างกัน แล้วก็ไม่อยู่ในอำนาจศาลล่าง เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะต้องไปศาลปกครองสูงสุดก็ยื่นไปศาลปกครองสูงสุดต่างหาก คือกรณีที่พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ ส่วนตัวพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ที่จัดรัฐธรรมนูญ อันนี้จะต้องไปศาลรัฐธรรมนูญ ก็ตกลงเป็น ๓ เรื่องด้วยกัน แต่ว่าในเรื่องข้อเท็จจริงนั้น ศาลปกครองกลางรับเป็นคดีไปแล้ว ต้องขออนุญาตทราบเรียนว่าเมื่อชั้นที่ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองนั้น เอกสารที่ทางคณะกรรมการชุดนี้ได้รับ ผมไม่เคยเห็นมาก่อน ผิดกับคราวที่แล้วที่มีโอกาสได้เห็น เนื่องจากว่าได้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการสมัยท่านอาจารย์แก้วสรรเป็นประธานได้รับเอกสาร ๑ ชุด หลังจากนั้นถึงไปดำเนินคดีที่ศาลปกครองแต่ในคราวนี้ได้ดำเนินคดีไปก่อนโดยที่เอกสารที่คณะกรรมการสรรหาเสนอต่อคณะกรรมการชุดนี้ยังไม่เคยเห็น ไม่เคยได้รับ เพิ่งได้รับจากเจ้าหน้าที่เมื่อ ๓ วันที่แล้ว ก็ยังไม่แน่ใจว่าที่ได้รับนี้ครบถ้วนหรือไม่ เพราะว่าที่ได้รับมานี้จะมีแต่ผลการที่เขาดำเนินการเสร็จแล้วเป็นเล่มแบบนี้ แต่ว่าจะไม่มีเอกสารซึ่งเป็นรายงานการประชุมเหมือน

คราวที่แล้ว คราวที่แล้วท่านกรรมาธิการบางท่านที่อยู่ในกรรมาธิการ
ที่แล้วก็เห็นได้ว่าจะมีเอกสารเล่มหนาประมาณ ๒๕๐ หน้า ถึง ๒ เล่ม
รวมแล้วประมาณ ๖๐๐ หน้า อันนั้นจะเป็นรายงานการประชุมทุกครั้ง
คณะกรรมการสรรหาเข้าประชุมกันทุกเรื่อง ก็จะมีรายละเอียดหมดว่า
ใครมาประชุมบ้าง ลงมติกันว่าอย่างไรรับรองมติดังว่าอย่างไร แต่ว่าครั้งนี้
ผมไม่มีเอกสารเหล่านั้น เพราะฉะนั้นวันนี้หากจะชี้แจงได้ก็คงจะชี้แจง
ในส่วนที่ผมมีเอกสารอยู่เท่านั้นเอง

- กรรมาธิการสามัญ :** ที่คราวที่แล้วท่านได้รายงานของคณะกรรมการสรรหาทั้งหมดไปใช่ไหม
- นายประมุก สุตะบุตร :** ได้เฉพาะฉบับย่อ ประมาณ ๖๐ กว่าแผ่น แต่ในนั้นเป็นมูลเหตุทำให้
ผมไปฟ้องคดี หลังจากนั้นแล้วเมื่อศาลปกครองกลางรับเป็นคดีแล้ว
ศาลปกครองกลางได้มีหนังสือไปยังผู้ถูกฟ้องคดีให้แก้คำฟ้องมา
ในการแก้คำฟ้องเขาจะส่งรายงานการประชุมการดำเนินการของเขา
ทั้งหมดเป็นเอกสารประมาณ ๖๐๐ กว่าหน้ามาที่ศาลปกครองกลาง
ศาลปกครองกลางก็สำเนาให้ ๑ ชุด ในนั้นจะจับได้เยอะว่าทำอะไรกันมา
ไม่ถูกต้อง ตั้งแต่กรรมการมาประชุมไม่ครบองค์ มอบอำนาจไม่ครบองค์
รับรองรายงานการประชุมไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงหลายครั้งหลายหน
ก็เป็นมูลเพิ่มที่ไปเป็นคดีต่อศาลปกครองเพิ่มขึ้นแล้วศาลปกครองกลาง
ก็ตัดสินตามนั้น แต่คราวนี้ขาดเอกสารพวกนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่าเขา
ขำนาญมากขึ้น เขาก็ไม่ส่งเอกสารที่จะแสดงให้เห็นว่าจับผิดได้ ขออนุญาต
นำเอกสารมาแจกท่านกรรมการด้วย ที่กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ๑ ชุด
ต้องขอเรียนว่าเอกสารนี้ทำด้วยความฉุนเฉียวพอสมควร คงจะมีข้อบกพร่อง
อยู่บ้าง ขออนุญาตดำเนินการไปตามเอกสารที่เรียนเสนอท่านประธานและ
คณะกรรมการไปเลยว่า ในเรื่องนี้อยากขออนุญาตเรียนเป็นข้อสังเกตตั้งแต่
ตอนต้นไว้ก่อนว่า จะมีความรู้สึกทั่วไปว่าเรื่องนี้ล่าช้ามานานแล้วก็จะมี
ผมเป็นตัวป่วน เตะถ่วงเรื่อง ทำให้รัฐบาลหรือประเทศชาติเสียหายบริการ
สาธารณะที่จะเกิดขึ้นใหม่ ๆ เกิดขึ้นไม่ได้หรือว่าการบริหารงานของรัฐต้อง
หยุดชะงักลงและเสียหาย ขออนุญาตเรียนชี้แจงตรงนี้ว่าเหตุที่เกิดขึ้นและ
ล่าช้ามาทั้งหมดนั้น เกิดมาจากคณะกรรมการสรรหาดำเนินการไม่ชอบด้วย
กฎหมาย มิได้เกิดจากผู้อื่นใดเลย และเมื่อไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว
กระบวนการการบริหารงานของรัฐถึงได้นำไปสู่ศาลปกครองเพื่อวินิจฉัย
เรื่องนี้แล้วศาลปกครองก็เห็นด้วยว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการสรรหา
ไม่ชอบด้วยกฎหมายจริงถึง ๒ ศาล แล้วในกรณีเดียวกันนั้นเมื่อมีการสรรหา
กสช. เรื่องก็ไปสู่ศาลแบบเดียวกัน ก็ปรากฏว่ากรรมการสรรหาที่ดำเนินการ

ไม่ถูกต้องเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นขออนุญาตเรียนว่าการล่าช้าอันนี้
เกิดขึ้นจากกรรมการสรรหาคำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่เพียง
ประการเดียว ในครั้งนี้ก็เช่นกันซึ่งเป็นปัญหาแบบเดียวกัน แต่มีปัญหา
ข้อกฎหมายเกิดขึ้นมาด้วย นอกจากประเด็นในข้อเท็จจริง ขออนุญาต
ไปที่ข้อกฎหมายก่อน ข้อกฎหมายจะเริ่มตั้งแต่ว่าเป็นหน้าที่ของสำนักงาน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือไม่ที่จะต้องมาเป็นฝ่ายธุรการในการดำเนินการให้มีการ
การสรรหาคณะกรรมการสรรหา ถ้าไปดูในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติ
องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรการ ๗๕ วรรคสอง จะเห็นได้ที่กำหนดให้
สำนักงานปลัดทำหน้าที่เป็นฝ่ายธุรการในการสรรหากรรมการ ซึ่งคำว่า
กรรมการในตัวของพระราชบัญญัติมาตรา ๓ ไปนิยามเอาไว้ว่าให้หมายความ
ถึงเฉพาะกรรมการ กทช. กรรมการ กสช. และกรรมการร่วมเท่านั้น
เพราะฉะนั้นคำว่ากรรมการในมาตรา ๗๕ ไม่ได้หมายความว่ารวมไปถึง
กรรมการสรรหาเลย เพราะฉะนั้นการที่สำนักงานปลัด มาเป็นฝ่ายธุรการ
ในการสรรหาคณะกรรมการสรรหาโดยอำนาจ มาตรา ๗๕ ตาม
กฎหมายนี้เป็นการอ้างกฎหมายที่ไม่ชอบ อำนาจไม่มีตามนั้น แต่หากจะ
ถามว่าอย่างนั้นจะให้ใครเป็นคนทำ ผมไม่ทราบ แต่คงไม่ใช่อำนาจของ
สำนักงานปลัดตามมาตรานี้แน่นอน ขออนุญาตกราบเรียนว่าอาจจะ
ยกตัวอย่างให้เห็นชัดขึ้นหนึ่ง เหมือนกับว่าเขาจ้างสำนักงานปลัดมาเป็น
คนเลี้ยงเด็ก แต่สำนักงานปลัดเริ่มไปทำตั้งแต่จัดงานแต่งงานของพ่อแม่เรา
ไปเป็นหมอดำแยเสร็จ หน้าที่ตรงนั้นไม่ใช่หน้าที่ตามกฎหมายตามที่อ้าง
ในประกาศในการแต่งตั้งกรรมการสรรหา อันนี้ก็เริ่มเป็นปัญหาข้อกฎหมาย
ข้อที่ ๑ ต่อมาการทำงานของกรรมการของสำนักงานปลัด อ้างมาตราต่าง ๆ
ของพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรบริหารคลื่นความถี่โดยเฉพาะมาตราที่
เกี่ยวกับคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของกรรมการสรรหา ก็ปรากฏว่า
พระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าย้อนกลับไปดู ผมไม่ทราบว่าเจ้าหน้าที่มีให้กับ
ทางกรรมการหรือไม่ จะเห็นได้ว่าตัวของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น
ความถี่ นี่เป็นพระราชบัญญัติที่ไปเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ กำหนดไว้ว่า การตรากฎหมายใด
ถ้ามาละเมิดหรือมาเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
ตามกฎหมาย ทำไม่ได้ จะทำได้ต่อเมื่อมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้อำนาจ
ที่จะไปออกกฎหมายได้ คือเขียนไว้ท้ายพระราชบัญญัติแต่ละมาตราบอกว่า
ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ว่าถ้ามีพระราชบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้
อำนาจเช่นนั้นไว้ ก็มีมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญวรรคสาม วรรคสอง
ระบุว่า การจะตรากฎหมายเช่นนั้นจะต้องระบุบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ที่ให้อำนาจนั้นไว้ด้วย ผมบังเอิญเป็นนักเรียนรัฐศาสตร์ก็พอจะเข้าใจว่า
 ผู้ร่างรัฐธรรมนูญได้ว่า คงจะมีความห่วงใยว่าการตรากฎหมายต่าง ๆ นี
 เกรงว่าจะไปละเมิดตัวแม่บทของรัฐธรรมนูญเสียเอง เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญ
 ถึงได้กำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ นานาเอาไว้ว่า การจะตรากฎหมายจะต้องทำ
 ในลักษณะใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการตรากฎหมายขึ้นมาในอันที่จะ
 กระทบถึงสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ ก็มักถูกตีความหมายว่า
 จะต้องปฏิบัติอย่างไร แล้วถ้าไม่ปฏิบัติตามนั้นก็จะมีบท Sanction ว่า
 กฎหมายเหล่านั้นถ้าออกมาขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแล้วก็จะไม่มีผลใช้
 บังคับตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็เรียกได้ว่าการวางมาตรการ
 ซึ่งค่อนข้างจะรัดกุมพอสมควร ก็ปรากฏว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
 พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ถ้าดูในหน้าแรกก่อนจะถึง
 มาตรา ๑ เขียนไว้ชัดเจนว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้มีบทบัญญัติบางประการ
 เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบมาตรา ๓๔
 มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐
 และมาตรา ๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้
 โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การระบุแบบนี้ไม่เป็นไป
 ตามเกณฑ์ที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔ วรรคสอง กำหนด รัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๒๔ (๒) เขียนไว้ชัดว่า ทั้งนี้จะต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
 ที่ให้อำนาจต่อกฎหมายนั้นด้วย ก็ไปเปิดดูพจนานุกรมปี ๒๕๔๒ เพราะว่า
 สำนักนายกฯ ประกาศมาว่า หน่วยราชการใดจะใช้ข้อความใดเป็นภาษาไทย
 ให้ยึดถือพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๔๒ พจนานุกรมบัญญัติ
 ไว้ว่า คำว่า บทบัญญัติ หมายความว่า ข้อกำหนดอันเป็นลายลักษณ์อักษร
 เพราะฉะนั้นถ้าจะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔ วรรคสอง ผู้ตรากฎหมาย
 นี้จะต้องระบุบทบัญญัติที่เป็นลายลักษณ์อักษรของมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
 สิทธิเสรีภาพที่พระราชบัญญัตินี้ไปเกี่ยวเนื่องด้วย เพราะฉะนั้นการจะอ้าง
 แต่เลขมาตราขึ้นมาโดด ๆ อย่างที่ทำ ไม่ใช่การกระทำตามที่รัฐธรรมนูญ
 กำหนดในมาตรา ๒๔ วรรคสอง เพราะไม่ได้เอ่ยถึงข้อความที่เป็น
 บทบัญญัติในกฎหมายเหล่านี้ มาตราต่าง ๆ นานาที่ได้ไปกระทบเข้าด้วย
 แม้แต่คำเดียว เพราะฉะนั้นก็ต้องถือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ปฏิบัติ
 ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔ วรรคสอง ที่นี้การไม่ปฏิบัติตามนี้ ขออนุญาต
 อ้างพจนานุกรมอีกครั้งหนึ่ง พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๔๒ บอกว่า
 คำว่า ขัด แปลว่า ไม่ทำตาม เพราะฉะนั้นการที่พระราชบัญญัตินี้ไม่ทำ
 ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔ วรรคสอง ก็ต้องถือว่าขัด เมื่อตามไปดู
 ในมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญก็บอกว่าพระราชบัญญัติใดขัดหรือแย้งกับ

รัฐธรรมนูญนี้ก็ถือว่าไม่มีผลใช้บังคับ นี่คือประเด็นข้อกำหนดสำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนั้นในพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๘ นี้กำหนดถึงคุณสมบัติไม่มีลักษณะต้องห้ามของกรรมการ มาตรา ๘ (๑) กำหนดให้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ปรากฏว่าสัญชาติไทย คำว่า "สัญชาติ" ธรรมดา ยังไม่ต้องถึงการเกิด พจนานุกรมก็บอกไว้ว่าเป็นสถานะของบุคคลตามกฎหมายว่าเป็นคนของชาติใด ก็ไปพ้องกับมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันว่าท่านจะเลือกปฏิบัติด้วยสถานะของบุคคลไม่ได้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๘ (๑) ที่ไปกำหนดว่า กรรมการที่ไม่มีสัญชาติไทยโดยการเกิดนั้น ก็มีปัญหาว่ชัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่ ขออนุญาตกราบเรียนว่าการมีสัญชาติไทยโดยการเกิดนั้น เมื่อฟังเผิน ๆ ก็ดูว่าน่าจะเหมาะ ท่านทั้งหลายที่เป็นส.ว. อยู่ในที่นี้ เมื่อท่านสมัครรับเลือกตั้ง ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด แต่ว่าสัญชาติไทยโดยการเกิดของท่านระบุเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่สัญชาติไทยโดยการเกิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการกำหนดเอาไว้ในพระราชบัญญัติที่ต่ำกว่ารัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นถ้าจะยกตัวอย่างเปรียบเทียบให้เห็นภาพชัด พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ นี้ กำหนดคุณสมบัติของตุลาการศาลปกครองสูงสุดเอาไว้ในมาตรา ๑๓ และได้กำหนดถึงคุณสมบัติของตุลาการศาลปกครองกลาง ศาลปกครองชั้นต้น เอาไว้ในมาตรา ๑๔ ทั้ง ๒ มาตราที่กำหนดให้มีสัญชาติไทยธรรมดาเท่านั้น คนที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนทุกระดับชั้น จะสมัครได้ต้องมีสัญชาติไทยธรรมดาเท่านั้น ไม่ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด จะเติบโตจนได้เป็นปลัดกระทรวงก็มีสัญชาติไทยธรรมดา นายทหารก็เช่นกัน สมัครเข้ารับราชการทหารมีสัญชาติไทยธรรมดา จะเติบโตขึ้นเป็นจอมพลก็ยังสัญชาติไทยธรรมดา จึงไม่ทราบเหตุผลว่าทำไมคณะกรรมการ กทช. จะต้องมีความสัญชาติไทยโดยการเกิด เมื่อกำหนดไว้เช่นนี้ก็ไปมีปัญหากับมาตรา ๓๐ ในรัฐธรรมนูญ ก็จะมีประเด็นว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการต่อไปในชั้นของศาลรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นเองประกาศของสำนักงานปลัดฯ ในการประกาศรายชื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ก็จะได้เห็นว่าในพระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๔๔ (๑) กำหนดให้ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม แต่ขอให้ย้อนกลับมาดูว่าเมื่อสำนักงานปลัดฯ มีประกาศเกี่ยวกับตัวบุคคลที่จะมาเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว ปรากฏว่าคำว่า "ผู้แทนกระทรวงคมนาคม" หายไป มีกระทรวง ICT เกิดขึ้นมาแทน โดยอ้างว่าทำตามพระราชกฤษฎีกา

แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เมื่อตามไปดูพระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็เห็นได้ว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้มีอาการแปลกกว่าพระราชบัญญัติฉบับก่อน ๆ เพราะพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่ออกมาในประเทศไทยทั้งหลายนั้นหายากมากที่จะมีการยุบเลิกพระราชบัญญัติฉบับใดฉบับหนึ่งไป จะเห็นได้ว่าในตัวพระราชบัญญัตินี้จะอ้างถึงพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตั้งแต่ฉบับแรกเลยครบปี ๒๕๓๔ จนมาถึงฉบับปัจจุบันนี้ก่อนที่จะมีการแก้ไขได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มาแล้ว ๒๔ ฉบับ เดิมใช้มาด้วยวิธีว่า ไม่ยกเลิกของเก่า แก้เฉพาะมาตรานั้นมาตรานี้ ของเก่าก็ยังคงใช้บังคับอยู่ มาปีนี้ ปี ๒๕๔๕ นี้ มาตรา ๓ ได้บอกให้ยกเลิกหมดเลย เพราะฉะนั้นบรรดาพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่มีมาแต่เก่าก่อน ๒๔ ฉบับ ถูกยุบเลิกไปทั้งสิ้น พระราชบัญญัติฉบับใหม่ออกมาประกาศใช้วันที่ ๒ ตุลาคม มีผลบังคับใช้วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ นั้นหมายความว่า ณ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ นี้ จะไม่มีหน่วยราชการใดตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ทั้ง ๒๔ ฉบับ เหลืออยู่ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับใหม่ ๒๕๔๕ นี้ ได้มากำหนดกระทรวงขึ้นมาใหม่ ๒๐ กระทรวง ในมาตรา ๕ แล้วก็ไปแจกลูกย่อยออกมาว่า มาตรา ๒๐ เป็นเรื่องของกระทรวงคมนาคม ในหมวด ๘ กระทรวงคมนาคม มาตรา ๒๐ กระทรวงคมนาคมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่ง ธุรกิจ การขนส่ง การวางแผนจราจร และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และราชการอื่น ๆ ที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงคมนาคม คำสำคัญมาอยู่มาตรา ๒๐ ที่ไประบุไว้ ยังให้กระทรวงคมนาคมที่ตั้งขึ้นมาใหม่นี้คงมีหน้าที่ราชการอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่กระทรวงคมนาคม กฎหมายอื่นมีอะไรบ้าง กฎหมายอื่นฉบับหนึ่งก็คือพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๔๙ (๑) ที่ระบุว่าให้มีผู้แทนกระทรวงคมนาคมนั่งอยู่ในกรรมการสรรหาฯ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เลยไปรองรับอันนี้ด้วยว่า ผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม ยังคงอยู่ แต่เมื่อสำนักงานปลัดฯ มาประกาศชื่อ กระทรวง ICT มานี้เป็นผู้แทนแทนกระทรวงคมนาคม นั้น สำนักงานปลัดฯ ได้อ้างถึงพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ ชื่อว่า พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ราชการของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง

ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอ้างถึงมาตรา ๑๒๖ ในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งบัญญัติไว้ว่า ในพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า “ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ สิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ผู้แทนกระทรวงคมนาคมเป็นผู้แทนกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร” แต่ปรากฏว่าพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่กำลังกล่าวถึงนี้ อ้างถึงอำนาจตามมาตรา ๒๒๑ ในรัฐธรรมนูญว่า พระมหากษัตริย์ทรงมีพระราชอำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกาที่ไม่ขัด กับกฎหมาย แต่ปรากฏว่ามาตรา ๒๒๖ ที่อ้างถึงเมื่อสักครู่นี้ขัดกฎหมาย เพราะว่าตัวพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับใหม่ มาตรา ๒๐ บอกว่ากระทรวงคมนาคมให้มีอำนาจถึง อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่นที่มี กำหนดมาก่อนหน้านี้ด้วย นอกจากนั้นในมาตรา ๒๒๖ ของพระราชกฤษฎีกานี้ ยังให้ไปแก้พระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๔๙ ก็ไปขัดมาตรานี้อีก ก็กลายเป็นว่า ตัวพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวถึงเมื่อสักครู่นี้ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๑ เพราะไปขัดพระราชบัญญัติอย่างน้อย ๒ ฉบับ นอกจากนั้น จะเห็นได้ว่าตัวพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ที่มาแก้ตัวพระราชบัญญัติองค์การ จัดสรรคลื่นความถี่ในมาตรา ๑๒๖ นี้ ยังมีมาตราอื่น ตั้งแต่มาตรา ๑๐

กรรมาธิการสามัญ : เอาอย่างนี้ได้ไหม คือเอกสารมีอยู่ในตรงนี้ ท่านชี้แจงไม่หมดหรอก เอาเฉพาะไม่มีในเอกสารได้ไหม เฉพาะในเอกสารนี้คณะกรรมการ ทุกท่านจะร่วมกันศึกษา

นายประมุข สุตะบุตร : ดอคำสุดท้ายนิดเดียวว่า ในบรรดาข้อความที่แก้ไขในพระราชกฤษฎีกา อันนี้ ตั้งแต่มาตรา ๑๐ ไปกระทบถึงพระราชบัญญัติอื่นทั้งนั้น เพราะฉะนั้น เมื่อไปกระทบถึงพระราชบัญญัติอื่นก็เท่ากับว่าไปแก้ไข ไปขัดกับ พระราชบัญญัติเหล่านั้น ก็จะอาศัยมาตรา ๒๒๑ ตามรัฐธรรมนูญ ในการ ตราพระราชกฤษฎีกานี้ไม่ถูกต้อง เมื่อไม่ถูกต้องอย่างนี้ก็จะทำให้ประกาศ ของสำนักงานปลัดฯ ในการตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช. ครั้งนี้พลอย ไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย ที่ต้องขออนุญาตเรียนอย่างนี้ เพราะว่าป็นต้นเรื่องเลย ถ้าตรงนี้มีกรณีวินิจฉัยว่าไม่ถูกต้องจริง เรื่องอื่น ไม่ต้องพิจารณา จบหมด ถ้าอย่างนั้นขอมาข้อ ๒ ในเรื่องข้อเท็จจริง ในตัวประกาศ ๓ ฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการสรรหา นอกจากประกาศ ฉบับที่ ๑ ของสำนักงานปลัดฯ แล้วมีประกาศ ฉบับที่ ๒ เกี่ยวกับการ ประกาศรับสมัครโดยกรรมการสรรหาฯ ประกาศรับสมัครก็จะไปพาดพิงกับ มาตรา ๘ ว่าด้วยเรื่องสัญญาติดด้วย ส่วนประกาศข้อสุดท้าย ซึ่งเป็นประกาศ

รายชื่อกรรมการผู้สมัคร ๑๔ คน ที่ได้รับการแต่งตั้งนั้น ประกาศนี้ก็ไม่ทำตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๗ ที่จะต้องระบุเหตุผล การใช้วินิจฉัย การใช้ดุลพินิจของ คณะกรรมการไว้ด้วย นั่นคือข้อกฎหมายโดยย่อ สำหรับข้อเท็จจริงของ อนุญาตเรียนอย่างนี้ว่า ถ้าไปดูตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่น ความถี่ จะเห็นได้ว่าการกำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการสรรหา เอาไว้ว่าจะต้องมีผลงานและเคยปฏิบัติงานในกิจการด้านใดมาบ้างใน ๔ ด้าน แต่ในพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า "หรือ" ซึ่งอยากเรียนเสนอเป็นข้อคิดเห็นว่าเป็นสิทธิของผู้สมัครว่าผู้สมัครเพียงแต่มีความเชี่ยวชาญ มีผลงานและเคยปฏิบัติงานด้านใดด้านหนึ่งอันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคมแล้ว มีสิทธิมาสมัคร แต่ไม่ใช่สิทธิของกรรมการสรรหา ที่จะเลือกเอาผู้ที่มี ผลงานและการปฏิบัติงานด้านใดด้านหนึ่ง หรือหนักไปด้านใดด้านหนึ่งก็ได้ เป็นสิทธิของผู้สมัคร ไม่ใช่สิทธิของกรรมการสรรหา ขออนุญาตยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ สมมุติว่ากรรมการสรรหา ชุดนี้ ๑๗ คน เขาให้ไปเลือกทีม ฟุตบอล ๑ ทีม ๑๑ คน แล้วก็ประกาศรับสมัครว่านักกีฬาคนใดที่มีความเชี่ยวชาญหรือมีผลงานเล่นเป็นปีกซ้าย ปีกขวา กองหน้า กองหลัง จนถึงผู้รักษาประตู ๑๑ ด้าน ผู้สมัครที่มีความเชี่ยวชาญในตำแหน่ง เหล่านั้นในทีมฟุตบอลด้านใดด้านหนึ่งสามารถสมัครได้แล้ว แต่ว่า กรรมการสรรหา เมื่อมาสมัครแล้วจะต้องเลือกให้ ๒ เท่า แล้วนำมาเสนอ วุฒิสภาเพื่อให้เลือกให้เหลือ ๑๑ คน ครบทีม กรรมการสรรหา มีสิทธิที่จะไปเลือกผู้รักษาประตู ๒๒ คน โดยอ้างคำว่า "หรือ" หรือไปเลือก ศูนย์หน้า ๒๒ คน แล้วส่งมาให้วุฒิสภาเลือกหรือ แล้วจะเป็นทีมฟุตบอล อย่างไร ตรงนี้แหละที่เป็นประเด็นหลักที่อยากเรียนว่า ครบแต่องค์คณะ แต่ขาดองค์ประกอบ แล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ถ้าศึกษาใน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง จะเห็นว่ากรรมการที่จะออก คำสั่งทางปกครอง ถ้าเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ขาดไม่ได้เลย สมมุติว่า กรรมการทั้งคณะมี ๑๕ คน กรรมการมาประชุม ๑๔ คน ครบองค์ แต่ขาด กรรมการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในนั้นแล้วก็ การประชุมครั้งนั้นใช้ไม่ได้ ย้อนไปนิดหนึ่งถ้าจำกันได้ว่าตอนที่ร่างพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่น ความถี่ เดิมชื่อไม่ได้เป็นอย่างนี้ เดิมจะให้ตั้งเป็นมนตรี แล้วมนตรีก็มี ๑๕ ตำแหน่ง ใน ๑๕ ตำแหน่ง ถ้ากำหนดวุฒิเอาไว้ เหมือนกับกรรมการ กทช. กรรมการ กสช. กรรมการ กทช. กำหนดไว้ ๔ ด้าน กรรมการ กสช. กำหนดไว้ ๑๐ ด้าน เพราะฉะนั้นเมื่อมีมนตรีได้ ๑๕ คน เกินสาขาวิชาทั้ง ๔ และ ๑๐ นั้น ก็ไม่มีปัญหา ต่อมาตอนทำประชาพิจารณ์ก็มีการไปขอให้

เปลี่ยนจากมนตรีมาเป็นคณะกรรมการแล้วแยกเป็น ๒ คณะ คณะละ ๗ เพราะฉะนั้นเดิมที่มีอยู่ ๑๕ กลายเป็นเหลือ ๑๔ แล้วแยกกันเสียด้วยก็เกิดเรื่อง เพราะว่ากรรมการแต่ละคณะที่มีคณะละ ๗ ไปน้อยกว่าสาขาวิชา ก็เลยจมน้อยลงว่าถ้อยคำนั้นแล้ว ๗ คน จะครบ ๔ ด้าน และ ๑๐ ด้าน ในกรณี กสช. และ กทช. อย่างไร แต่นั่นก็เป็นดุลพินิจของสภาแห่งนี้หาใช่ดุลพินิจของกรรมการสรรหาฯ ไม่ เพราะกรรมการสรรหาฯ ยังเลือกได้ถึง ๑๔ คน ถามว่า ๑๔ คนนี้มากกว่าสาขาวิชาของ กทช. และ กสช. ไหม เพราะฉะนั้นก็ชอบที่กรรมการสรรหาฯ ในฐานะที่เป็นผู้กลั่นกรองเบื้องต้น จะคัดคนมาให้ครบทั้ง ๑๐ ด้าน หรือ ๔ ด้าน แล้วแต่กรณี ๑๔ คน เลือกเสียก่อนให้ครบทุกด้าน ด้านละคน แล้วยังเหลืออีก ๕ อีก ก็มาพิจารณา ดูว่า ด้านไหนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่จะมีมากกว่า ๑ คน อย่างนี้ก็จะเสนอ ๑๔ คน มายังสภาแห่งนี้ ได้ครบทุกด้าน ส่วนสภาแห่งนี้จะมีดุลพินิจว่าถ้าจำเป็นจะต้องเลือกแค่ ๗ คน แล้วจะเอาด้านใดเป็นหลัก ใน ๔ ด้าน ที่เขาเสนอมา ๑๔ คนนี้ แต่กรรมการสรรหาฯ จัดเบ็ดเสร็จมัดมือมาเสร็จเรียบร้อย คราวนี้ถ้าวิเคราะห์ดูจะเห็นว่าผู้ที่ได้รับเลือก ๑๔ คนนี้ มีวุฒิทางด้านวิศวะ ๔ คน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ๔ คน ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนาไม่มีผู้ที่ได้รับเลือกเพราะว่าผู้เชี่ยวชาญกิจการท้องถิ่นกลายเป็นอาจารย์เชียงใหม่ที่จบปริญญาตรีด้านคณิตศาสตร์ จบปริญญาเอกด้านคอมพิวเตอร์ อาจารย์พวกนี้สอนวิชาเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่นอยู่ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่นั่นคือความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา ท่านสอนหนังสือ ต้องไปดูว่าผลงานของท่านภาคปฏิบัติมีหรือเปล่า ด้านกิจการท้องถิ่น แต่ผู้สมัครคนอื่นที่มีวุฒิความสามารถ และมีผลงานและมีประสบการณ์ด้านท้องถิ่นโดยตรง ไม่ได้รับการรับเลือก อย่างนี้เป็นต้น ขออนุญาตไปที่อีกข้อหนึ่งว่า ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มาตรา ๑๐ ก็จะได้เห็นว่า ในมาตรา ๑๐ จะแบ่งเป็น ๒ วงเล็บ มาตรา ๑๐ (๑) กับมาตรา ๑๐ (๒) มาตรา ๑๐ จะพูดไว้ชัดเลยว่า การคัดเลือกและการเลือกกรรมการว่าทำไม่กฎหมายถึงเขียนว่าการคัดเลือกและการเลือก ก็แสดงว่า ๒ คำนี้มีความหมายไม่เหมือนกัน การคัดเลือกเขามาอธิบาย ไว้ในมาตรา ๑๐ (๑) ว่า คือวิธีการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการสรรหาฯ ว่าจะต้องใช้วิธีการคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญ ตามมาตรา ๗ มีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าตามมาตรา ๔ ส่วน (๒) เป็นเรื่องของสภาแห่งนี้ที่จะใช้วิธีการมีมติเลือก เพราะฉะนั้นต้องตีความว่าคำว่า “พิจารณาคัดเลือก” ตามมาตรา ๑๐ (๑) คำว่า “มีมติเลือก” ตามมาตรา ๑๐ (๒) นั้น เป็นคนละ

เรื่องกัน ทำไมมาตรา ๑๐ (๒) ถึงให้สภาแห่งนี้มีมติเลือกก็เพราะวุฒิสภาเป็นตัวแทนของปวงชนทั้งประเทศ มีจำนวนถึง ๒๐๐ คน กล่าวคือ คณะกรรมการสรรหาฯ ตรวจสอบทั้งปริมาณและคุณภาพมาให้อวุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาก็มาวินิจฉัยโดยการมีมติเลือกด้วยการลงคะแนน เมื่อวุฒิสภาแห่งนี้มีหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อมีมติเลือกด้วยวิธีลงคะแนนลับ เหตุใดวิธีเดียวกันนี้ถึงจะถูกนำมาใช้ในการกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๑๐ (๑) และจะอ้างว่าการมีมติเลือกในการลงคะแนนลับเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ (๑) ได้อย่างไร เพราะว่าหน้าที่ที่ปฏิบัติลงไปแล้วเป็นหน้าที่ของสภาแห่งนี้ตามมาตรา ๑๐ (๒) ไม่ใช่หน้าที่กรรมการสรรหาฯ มาแย่งวิธีการสรรหาฯ นี้แทนที่สภาแห่งนี้ นอกจากนั้นแล้วจะเห็นได้ว่าในกฎหมายนี้เขียนไว้ชัดเจนว่า ให้เลือกจากผลงานและการเคยปฏิบัติงาน ในมาตรา ๔๗ กำหนดว่า กรรมการ กทช. จะต้องเป็นผู้มีผลงาน หรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่อยู่ครบ ๑๐ ด้านไม่มีคำไหนเลยจะให้เอาไปสอบวิสัยทัศน์ แล้ววิสัยทัศน์ ถ้าดูตามมาตรา ๔๗ ว่ากรรมการจะต้องมีผลงานหรือเคยปฏิบัติงาน แสดงชัดเจนเลยว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีต เข้าใจว่าผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้มีความสันทัดพอสมควรว่า เรื่องในอดีตเป็นเรื่องที่แก้ไขไม่ได้ เพราะฉะนั้นผู้สมัครคนใดจะต้องเอาผลงานและการเคยปฏิบัติงานของตนในอดีตมาให้เขาดู ถ้าจะไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขียนขึ้นมาใหม่ก็จะถูกจับได้โดยง่าย แล้วกรรมการสรรหาฯ ก็ต้องเอาผลงานและการเคยปฏิบัติงานของเขามาดูว่า มีปริมาณ คุณภาพ หรือมีวิสัยทัศน์จากผลงานในอดีตอย่างไร ขออนุญาตเรียนว่าการจะดูว่าบุคคลใดมีวิสัยทัศน์จากผลงานและการเคยปฏิบัติงานในอดีตนั้นเป็นเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องเอามาสอบวิสัยทัศน์กันเมื่อสอบวิสัยทัศน์กัน สอบวิสัยทัศน์เป็นเรื่องอนาคตเอาไปให้ใครเขียนแทนก็ได้ แล้วไม่เป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ที่เกี่ยวข้อง

- กรรมการธิการสามัญฯ :** เหตุผลที่ท่านได้ชี้แจงมานี้มีในเอกสารหมดแล้ว
- นายประมุข สุตะบุตร :** ตัวอย่างนั้นไปที่การลงคะแนนเสียง ผมได้ทำเอกสารแนบมาด้วย ในการลงคะแนนลับได้มีการตกลงกันว่ามีกรรมการ ๒ ท่าน ถอนตัวไป กรรมการท่านหนึ่ง คือประธานถอนตัวไป เมื่อมีการพิจารณาถึงนายสุชายซึ่งจบมาจากมหาวิทยาลัยเดียวกัน ส่วนของผมลักษณะเดียวกันแต่ตรงกันข้าม นายอนันต์ ถอนตัวไปไม่พิจารณาเพราะว่ามีสภาพร้ายแรง ของนายณรงค์เกรงว่าจะช่วยเหลือพรรคพวก ของผมกลัวว่าจะแก่งแย่งกัน แต่การนำ

กรรมการ ๒ คนนี้ออกไปปรากฏว่าในทางปฏิบัติจริงในการเลือกแต่ละรอบ
สมมุติว่าเลือกรอบให้เหลือ ๒๑ คน เขาจะให้บัตรกรรมการไว้แต่ละคน
คนละ ๒๑ ใบ แล้วกรรมการทั้ง ๑๗ ท่าน ก็เอาบัตร ๒๑ ใบ หยอດให้ผู้สมัคร
คนไหนก็ได้ มาถึงรอบที่ ๒ คัดเลือก ๑๔ คน เขาก็จะให้บัตรเลือก ๑๔ ใบ
ไว้ให้กับกรรมการ ๑๗ คน คนละ ๑๔ ใบ ก็เอามาหยอດ ทำเช่นนี้ทำให้คนที่
ถอนตัวไปหาได้ถอนตัวไปได้อย่างใดไม่ ท่านยังได้บัตรเลือก ๒๑ ใบ และ
๑๔ ใบ เหมือนคนอื่น เพียงแต่ว่าถึงนายสุชายกับถึงผม ท่าน ๒ คนนี้ คนใด
คนหนึ่งถอนตัว แต่ว่าเมื่อถอนตัวไปแล้วบัตรเลือกของท่านยังครบจำนวน
ท่านก็เอาบัตรของท่านลงให้คนอื่นก็เลยหนักเข้าไปใหญ่แทนที่บัตรของท่าน
จะเหลือเท่ากับจำนวนคนที่ท่านจะเลือกได้ลบด้วย ๑ กลายเป็นว่าท่าน
มีเต็มจำนวน เพราะฉะนั้นคนที่ท่านไม่ได้เลือกเพราะท่านถอนตัว ในเมื่อ
ท่านไปเลือกคนอื่น คนที่ท่านไม่ได้เลือกก็เจ็บหนักฝากอันนี้ไว้เป็นข้อสังเกต

ข้อ ๒ ถ้าดูตามแผนผังที่ผมทำตารางขึ้นมาจะเห็นได้ว่าการเลือก
ครั้งที่ ๑ ซึ่งตามประกาศรับสมัครบอกว่าให้เลือกจากผู้สมัครทั้งหมด
ให้เหลือ ๔๒ คน ปรากฏว่าผู้สมัครมีแค่ ๕๐ คน เพราะฉะนั้นรอบนี้ก็ยกเลิก
ไปโดยปริยาย แล้วก็เอาบุคคลผู้สมัคร ๕๐ คน มาสอบวิสัยทัศน์ แนะนำตัวกัน
แล้วก็มาคัดให้เหลือ ๒๑ คน ในการคัดนี้ ก็ได้ครบจำนวน ๒๑ คน แต่ดู
คะแนนลับที่เขาได้มาว่าคะแนนลับที่ผู้สมัครแต่ละคนที่ผ่านรอบ ๒๑ คน
ได้รับ แสดงถึงผลงานและการเคยปฏิบัติงานตามที่กฎหมายกำหนดหรือเปล่า
ถ้าเลือกกันรอบที่ ๑ แล้วจบ ดูไม่ออกหรือกว่าคะแนนที่กรรมการสรรหาฯ
ให้กับเขา ๑๗ บ้าง ๙ บ้าง ๑๓ บ้าง หมายความว่าอ่านผลงานแล้วให้ ๑๗
คะแนน ใช่หรือไม่ อ่านผลงานแล้วให้ ๑๓ คะแนน ใช่หรือไม่ ผลงานอย่างที่
กราบเรียนตั้งแต่ต้นเป็นผลงานในอดีตแก้ไขไม่ได้ แต่ถ้าเช่นนั้นแล้วผู้สมัคร
คนที่ได้คะแนนรอบนี้ สมมุติว่าได้ ๑๐ คะแนน แสดงว่าผลงานและ
ประสบการณ์ของเขาเข้าเกณฑ์ ๑๐ แต่เลือกรอบต่อไป คะแนนเขาเหลือ
๘ คะแนน ถามว่าผลงานและประสบการณ์เขาลดลงหรือ เลือกรอบต่อไป
เหลือ ๗ คะแนน เลือกรอบต่อไปเหลือ ๔ คะแนน เลือกรอบที่ ๔ เหลือ
๐ คะแนน เลือกรอบที่ ๕ เหลือ ๐ คะแนน แปลว่าบุคคลผู้นี้ไม่มีผลงานและ
ประสบการณ์เลยหรือ ถ้าอย่างนั้นแล้วจะแสดงว่าคะแนนที่กรรมการสรรหาฯ
ให้ต่อผู้สมัครแต่ละรอบนี้สะท้อนให้เห็นถึงผลงานและงานที่เคยปฏิบัติตามที่
กฎหมายกำหนดในการคัดเลือกจริงหรือไม่ ถ้าจริง ทำไมผลงานเขาหายไป
ไหน กรุณาดูหมายเลข ๑๓ นายโอฬาร เลือกตั้งรอบ ๒๑ คน ได้ ๑๔
คะแนน จากผู้สมัคร ๑๗ คน เกือบเต็ม ๘๐ เปอร์เซนต์ เลือกรอบถัดไปเหลือ
๗ คะแนน เลือกรอบถัดไปเหลือ ๑ คะแนน ส่วน ๓ รอบที่เหลือได้ ๐ คะแนน

ทั้ง ๓ รอบ ถามว่ากรรมการ ๑๔ ท่านที่เลือกให้คะแนนนายโอฬาร ๑๔ คะแนน หายไปไหนหมด ผลงานและการเคยปฏิบัติของนายโอฬาร กลายเป็นอะไรไป ที่เรียนอย่างนี้ก็อยากจะชี้ให้เห็นว่าถ้าเป็นเช่นนั้นจริงแล้ว คะแนนเสียงที่กรรมการให้ก็ไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงผลงานและการเคยปฏิบัติงานของผู้สมัครเลยตามที่กฎหมายกำหนด กลายเป็นเรื่องชอบ ไม่ชอบ ชอบมาก ชอบน้อย ชอบมากกว่าคนอื่นมากน้อยแค่ไหน แต่เรื่อง ชอบหรือไม่ชอบ ไม่มีกฎหมายให้อำนาจกรรมการสรรหา ไว้เลย ชอบหรือไม่ชอบคือปัจจัยที่กฎหมายกำหนดให้ใช้ในวิธีการพิจารณาคัดเลือก ผู้สมัคร นอกจากนั้นผมเห็นว่าในเอกสารที่เสนอมาว่ากรรมการสรรหา ไม่ได้แนบประกาศรับสมัครมาด้วย ในเอกสารที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่กรรมการ สรรหา สรุปว่าเขาวางหลักเกณฑ์มาว่าอย่างไร แต่ไม่มีประกาศแนบมาด้วย ประกาศแนบมาด้วยเป็นประกาศคณะกรรมการสรรหา เรื่องการรับสมัคร ลงวันที่ ๓๐ กันยายน เช่นโดยท่านอาจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม ประกาศฉบับนี้ คณะกรรมการได้กำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ตั้งแต่การรับสมัคร การส่งเอกสาร ต่าง ๆ ความสำคัญเริ่มที่หมวด ๔ ข้อ ๘ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก ก็ได้กำหนดตั้งแต่ข้อ ๘ ยาวไปถึงข้อ ๑๗ เกี่ยวกับการสรรหาคัดเลือกแต่ละ รอบ กฎหมายข้อ ๘ ก่อนที่กำหนดว่า การลงคะแนนตามข้อ ๘ กรรมการ สรรหา กทช. แต่ละคนสามารถออกเสียงได้ไม่เกินจำนวนรายการรายชื่อ ที่ต้องการ ในการประชุมกรรมการสรรหา กทช. เท่านั้น และผู้สมัครที่จะ ได้รับคัดเลือกจะต้องรับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ สรรหา ทั้งคณะ ตรงนี้เขาใช้คำว่า "กรรมการสรรหา ทั้งคณะ" แต่ว่า เมื่อไปเจอผมกับนายสุชายเข้ากรรมการสรรหา ๒ ท่านถอนตัวไม่ทราบ ว่า คำว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสรรหาทั้งคณะยังใช้กับกรณีนี้หรือไม่ ถ้าไม่ใช่ ผมกับนายสุชายก็เสียเปรียบถ้าใช้ก็ผิดระเบียบเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อมา ดู ข้อ ๑๐ ข้อนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ข้อ ๑๐ บอกว่ากรณีที่จำนวนผู้ได้รับ การคัดเลือกตามข้อ ๘ มีจำนวนไม่ครบตามที่ต้องการ ให้นำรายชื่อผู้ที่ไม่ได้ รับการคัดเลือกที่ได้รับคะแนนเสียงเรียงตามลำดับจากคะแนนสูงสุดไปเป็น จำนวน ๒ เท่าของจำนวนรายชื่อที่ขาด มาลงคะแนนตามวิธีในข้อ ๘ จนกว่า จะได้จำนวนครบตามที่ต้องการ เว้นลำดับสุดท้ายที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน มากกว่าหนึ่งชื่อ เป็นเหตุให้จำนวนที่เกินต้องการนั้น กรรมการสรรหาจะนำ รายชื่อทั้งหมดมารวมกัน อ่านแล้วเข้าใจยากพอสมควรขอยกตัวอย่างให้ เห็นชัดเจนขึ้น อย่างในรอบที่เลือก ๒๑ คนให้เหลือ ๑๔ คน ปรากฏว่า เลือกไปเลือกมาได้ ๑๑ ขาดไป ๓ ก็ต้องเลือกรอบใหม่ คราวนี้มี ๒๑ คน เลือกไป ๑๑ คนแล้วก็เหลืออยู่ ๑๐ คน แต่ว่าในระเบียบนี้บอกว่าจะเอามา

เลือกรอบใหม่นี้ให้ได้ ๒ เท่าของจำนวนกรรมการที่ขาด เพราะฉะนั้น กรรมการที่จะขาดอยู่ ๓ คน ถ้าจะเอามาเลือกใหม่ก็เอามา ๖ คน แต่มีเงื่อนไขว่า ถ้าคนที่ ๖ คะแนนเท่ากันเกิน ๖ ไม่เป็นอะไร ถ้าดูในตารางที่แนบมา จะเห็นได้ว่าการเลือกครั้งที่ ๒ รอบที่ ๑ ได้ไป ๑๑ คน ขาดอยู่ ๓ คน เมื่อมาเลือกครั้งที่ ๒ รอบที่ ๒ จะเห็นได้ว่าผู้สมัครที่เขานำมาลงเสียงกัน เขาเอามา ๑๐ คน ไม่ได้เอามา ๖ คน เงื่อนไขบอกมาให้เอามา ๒ เท่าของจำนวนที่ต้องการก็จำนวนต้องการ ๓ คน ทำไมไม่เอามา ๖ คน เอามา ๑๐ คน ก็ผิดเงื่อนไขประกาศข้อนี้ ข้อ ๑๐ ในรอบถัดมาก็เช่นกัน เมื่อเลือกรอบที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ได้ไปอีก ๑ คนก็ต้องเลือกเพิ่มอีก ๒ คน ผู้สมัคร ๑๐ คน เลือกไปแล้ว ๑ คน ก็เหลือ ๙ คนแต่ผู้สมัครที่ต้องการที่ให้ได้รับการคัดเลือก ๒ คน ๒ เท่าก็คือ ๔ เพราะฉะนั้นจะต้องหยิบ ๔ คน จาก ๙ คน มาพิจารณา ลงเสียง แต่เขาหยิบมาทั้งหมด เป็นอย่างนี้ไปจนรอบสุดท้ายนี้คือการไม่ทำตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่ตัวเองเป็นคนกำหนด แต่ว่ากฎเกณฑ์ที่วางขึ้นมา นอกจากผิดรัฐธรรมนูญ ผิดกฎหมาย ก็มาผิดหลักเกณฑ์ที่ตัวเองเป็นคน กำหนด

กรรมาธิการสามัญ :

ก็คงจะสรุปว่าท่านยื่นต่อศาลปกครองกลาง แล้วก็รอผลการวินิจฉัยของศาลต่อไป เพราะเห็นว่าขัดต่อกฎหมาย ทั้งกฎหมายรัฐธรรมนูญกฎหมายองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ แล้วก็ประกาศของคณะกรรมการสรรหาด้วย

นายประมุข สุตะบุตร :

มีคำพูดกันไว้ในการศึกษากฎหมาย แปลความได้ว่ากฎหมายฉบับใด ถ้าไม่มีบทลงโทษหรือถ้าไม่มีการลงโทษกัน กฎหมายฉบับนั้นการใช้บังคับก็จะใช้ไม่ได้ ขณะนี้ชัดเจนมากกว่ามีบทลงโทษ แต่ไม่มีเขยนบทลงโทษมาใช้ หรือว่ามักจะปล่อยปละละเลยที่จะใช้บทลงโทษดังกล่าว คือกฎหมายรัฐธรรมนูญผิดกันก็ผิดไป คนเดือดร้อนก็เดือดร้อนไป กว่าที่จะวินิจฉัยกันได้ ขั้นตอนเยอะมาก เมื่อวินิจฉัยแล้วไม่มีผลย้อนหลังมีผลนับตั้งแต่วันวินิจฉัย เพราะฉะนั้นคนที่มาถูกกระทำโดยผิดรัฐธรรมนูญ ไม่ได้รับการเลือกปฏิบัติ ที่ให้ชอบธรรมเลย เพราะฉะนั้นกฎหมายที่มีบทลงโทษแล้ว ไม่เอาบทลงโทษ มาใช้บังคับอย่างในรัฐธรรมนูญบท Sanction ในมาตรา ๖ ก็ปล่อยกันไป รัฐธรรมนูญก็จะมีคนละเมิดอยู่เพราะไม่มีผลบังคับใช้

กรรมาธิการสามัญ :

ขอถามว่าสิ่งที่ทำหนังสือถึงกรรมาธิการปรารภอะไร แล้วทำไม จึงคิดว่าการมาธิการควรจะทำตามที่ทำหนังสือเสนอมา

นายประมุข สุตะบุตร :

จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ติดตามเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็เคยเกิดเรื่องมาแล้ว พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดลแล้วมีการดำเนินกระบวนการ

ต่อไปจนกระทั่งแก้ไขลำบาก ขออนุญาตกราบเรียนว่าในเอกสารที่เสนอ
 ท่านไปนี้ เป็นขั้นตอนการเลือกกรรมการ กทช. และ กสช. ซึ่งจะได้เห็นได้
 ว่ากรรมการ กทช. ถ้าเลือกไปแล้วก็ยังทำงานไม่ได้ เพราะว่าตาม
 พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๖๒ กำหนดว่า
 จะต้องมีการร่วมเสียก่อน แล้วมาตรา ๖๓ กำหนดหน้าที่กรรมการ
 ร่วมไว้ คือกรรมการร่วมจะต้องกำหนดแผนแม่บท นโยบายการบริหาร
 และตารางคลื่นความถี่แห่งชาติขึ้นมาก่อน และเมื่อแผนแม่บทอันนี้
 เกิดขึ้นแล้ว กรรมการ กทช. กิตติ กรรมการ กสช. กิตติ ถึงจะรับแผนแม่บท
 นี้ไปปฏิบัติต่อ กรรมการ กทช. ปฏิบัติด้วยการวางแผนแม่บทกิจการ
 โทรคมนาคมให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่แห่งชาติ
 กรรมการ กสช. ก็เหมือนกัน เมื่อตั้งขึ้นมาแล้วก็มีหน้าที่จัดทำแผนแม่บท
 ให้สอดคล้องกับแผนคลื่นความถี่แห่งชาติ แต่ขณะนี้แผนคลื่นความถี่
 แห่งชาติยังไม่ได้ทำ เพราะกรรมการร่วมยังไม่เกิด ทำไม่จึงยังไม่เกิด
 ก็เพราะการเลือก กสช. กับ กทช. ยังไม่เสร็จ ถ้าเลือก กทช. ไป กทช.
 ก็ทำหน้าที่ไม่ได้ เพราะว่ายังเลือก กสช. ไม่ได้ สมมุติว่าวุฒิสภาแห่งนั้นมิได้
 เลือกได้ ๗ คน แล้ว ๗ คน เขาเลือกกันเป็นประธานเรียบร้อย เสนอนายกฯ
 และนายกฯ เสนอตุลาเถลี่ย ให้ในหลวงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
 มาแล้ว ศาลปกครองกิตติ ศาลรัฐธรรมนูญกิตติหรือศาลปกครองสูงสุดกิตติ
 ดัดสินมาตามคำฟ้องจะทำอย่างไร จริง ๆ แล้วที่ล่าช้า ก็เพราะกรรมการ
 สรรหาไม่ทำให้เสียให้ชอบด้วยกฎหมาย ถ้าทำให้ชอบด้วยกฎหมายตั้งแต่
 ดันก็จบไปแล้ว แต่ว่าการที่กรรมการ กทช. ยังไม่เกิดและไม่เป็นอุปสรรค
 ต่อบริการสาธารณะเพราะบริการสาธารณะที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ถ้า
 กรรมการ กทช. ยังไม่เกิดขึ้นยังปฏิบัติกันได้อยู่ปกติ โทรศัพท์มือถือ
 ที่แต่ก่อนพูดกันได้ ๓ บาท ๔ บาท เดียวนี้ส่ง SMS ได้ เดียวนี้ถ่ายรูปส่ง
 รูปถ่ายก็ได้ ซึ่งเป็นบริการสาธารณะที่เพิ่มขึ้นมาโดยไม่ต้องรอ กทช.
 เกิด ตรงกันข้าม ถ้ามี กทช. เกิดขึ้น ตามว่าบริการสาธารณะจะออกขึ้นมา
 หรือไม่ ยังตอบยาก เพราะบริการสาธารณะจะเกิดขึ้นได้นั้น หมายความว่า
 จะต้องมียุทธศาสตร์ใหม่เกิดขึ้น คนไทยมีปัญหาติดกันแค่นี้ก็ยังเป็น
 ปัญหา ฝรั่งคิดมาแล้วจะให้คนไทยเอามาใช้หรือเปล่า ต้องมีสตางค์ไปซื้อ
 เขา ไปซื้อแล้วต้องเอามาพัฒนา ต้องมาทำการตลาด ประชาชนจะต้องใช้
 เทคโนโลยีใหม่นั้นที่มีอยู่ในตลาด นั้นแหละบริการสาธารณะใหม่ ๆ ถึงจะ
 เกิดขึ้นได้ สุดท้ายการบริหารงานของรัฐจะตกทอดลงใหม่ถ้า กทช. ไม่มี
 ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยไปในคดี กสช. ไว้แล้วครับว่า การบริหารงาน
 ของรัฐมิได้สะดุดหยุดลง เนื่องจากรัฐได้มอบหมายให้มีบุคคลอื่น

ดำเนินการแทนไปแล้ว แล้วคำว่าบริการของรัฐต้องหมายถึงบริหารของ
รัฐขณะปัจจุบัน ไม่ใช่หมายถึงอนาคต กราบเรียนว่าการที่ผมนำเรื่องไป
ฟ้องต่อศาลปกครองกลางก็ดี นำเรื่องมาสู่คณะกรรมการสิทธิการชดเชยก็ดี
คือส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงานของรัฐเพราะฉะนั้นการที่ท่านจะ
พิจารณาคำร้องของผม ท่านปฏิบัติตามการบริหารของรัฐประการหนึ่ง
ครับ ไม่ใช่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของรัฐแต่อย่างใด

กรรมการสิทธิการสามัญ :

เมื่อครั้งที่แล้วคุณประมุขก็เป็นผู้ฟ้องต่อศาลปกครองแล้วก็ชนะ คราวนี้
ในครั้งนี้นักคุณประมุขก็เป็นผู้สมัครคนหนึ่ง แต่ว่าไม่ได้รับการคัดเลือก
ซึ่งมีกรรมการสรรหาท่านหนึ่งที่เป็นคนเก่ามาเป็นกรรมการสรรหา
ในครั้งนี้นี้ เพราะว่ากรรมการชดเชยนั้นเคยเป็นคดีความกัน เพราะฉะนั้น
กรรมการท่านนั้นก็อาจจะให้คุณให้โทษ เนื่องจากวิธีการลงคะแนน
ยิ่งทำให้เสียหายเป็น ๒ ค่อ คือนอกจากจะไม่ให้คุณประมุขแล้วยัง
เอาบัตรที่เสียไปให้คนอื่นได้ คนอื่นเลยมีโอกาสดูแซงขึ้นมาอีก คราวนี้
พอเป็นอย่างนี้คุณประมุขเลยมีความรู้สึก ว่า กรรมการสรรหานี้มี
ปัญหาหลายประการอย่างที่เล่ามาแล้ว คราวนี้ก็อยากที่จะให้กรรมการ
ไม่ควรจะรีบร้อนที่จะทำเรื่องนี้ เพราะว่าเรื่องนี้ควรจะรอศาลปกครอง
เสียก่อน ทางกรรมการขอเรียนอย่างนี้ว่า กรรมการไม่มีอำนาจ
ที่จะไปหยุดเรื่องนี้แล้วไม่นำเรื่องเข้าสู่สภา เพราะว่าสภาเองมอบหมาย
ให้เรากระทำการภายใน ๖๐ วัน หมายความว่าพอหมด ๖๐ วันแล้ว
สภาก็ต้องทวง สิ่งที่ทำได้ดีที่สุดก็คือนำสิ่งที่คุณประมุขเป็นห่วง นำสิ่งที่
คุณประมุขร้องขอ นำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาในขั้นต้นก่อนที่จะ
ตัดสินว่าจะเลือกหรือไม่เลือก แล้วแต่วุฒิสภาจะพิจารณา

นายประมุข สุตะบุตร :

ที่กรรมการสิทธิการสามัญ ได้พูดถึงนี้ ผมได้ทำหนังสือถึงประธานวุฒิสภา
ไปแล้ว ก่อนหน้านั้น แต่ตอนนั้นท่านประธานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ได้พ้นจาก
ตำแหน่งไปพอดี มีแต่ผู้ที่รักษาการจึงไม่ทราบว่าเป็นเรื่องไปถึงหรือไม่
แต่ไม่ได้ติดใจตรงนั้นเพียงแต่ว่าเรื่องไปสู่กระบวนการยุติธรรมแล้ว
ผมเป็นห่วงว่าถ้าถลำทำไปแล้วเดี๋ยวเกิดประเด็นข้อกฎหมายขึ้นมาจะ
แก้ไขยาก แล้วการรอไว้นี้จะเสียหายหรือไม่ ซึ่งก็ได้เรียนชี้แจงแล้ว
กรณีที่กรรมการสิทธิการสามัญ เอยถึงกรรมการท่านหนึ่ง ผมตระหนักเรื่องนี้
มาตั้งแต่ต้น จึงได้นำเรื่องที่ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยแล้วเสนอต่อ
กรรมการ ป.ป.ช. เพราะว่าตอนนั้น กรรมการสรรหา ยังไม่ได้ลาออกกันเลย
ถ้าไปสมัครใหม่ ผมก็ต้องไปสมัครกับกรรมการสรรหาชุดเก่า แต่กรรมการ
สรรหาชุดเก่าทั้งคณะ ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยแล้วว่าปฏิบัติไม่ชอบ

ด้วยกฎหมาย จึงต้องนำเรื่องนี้ไปเรียนต่อ ป.ป.ช. ป.ป.ช. ไม่ค่อย
 แม้กระทั่งว่าได้รับหนังสือของผมหรือไม่ จากนั้นได้ทำหนังสือทวงถามไป
 ๓ - ๔ ฉบับ ถึงประธาน ป.ป.ช. ก็ไม่ได้รับแจ้งอะไร ไม่มีเชิญไปสอบ
 ถ้อยคำเพิ่มเติม อะไรทั้งสิ้น จึงได้นำเรื่องนี้ไปฟ้องศาลปกครอง เพื่อให้
 ป.ป.ช. วินิจฉัยเรื่องนี้เสียทีว่า จะไม่รับเรื่อง หรือจะรับดำเนินการหรือไม่
 อย่างไร ซึ่งถ้า ป.ป.ช. รับดำเนินการ มีมาตรา ๕๒ ของพระราชบัญญัติ
 ป.ป.ช. ว่าให้สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นระงับการปฏิบัติหน้าที่ ก็คือ
 กรรมการสรรหาทั้งหลาย ถ้ายังไม่ลาออกก็ดี หรือแม้แต่กลับเข้ามาใหม่ก็ดี
 ก็มีสิทธิถูกระงับโดย ป.ป.ช. แต่เมื่อ ป.ป.ช. ไม่วินิจฉัย ผมไปฟ้องศาล
 ปกครองกลาง ศาลปกครองกลางไม่รับคดีอ้างว่าไม่ใช่ผู้เสียหาย จึงได้
 อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อ ๓ สัปดาห์ที่แล้วศาลปกครองสูงสุดรับ
 และสั่งให้ศาลปกครองกลางรับคดี ขณะนี้ก็ต้องไปนั่งพิจารณาคดีว่า
 ป.ป.ช. จะต้องรับคดีอย่างไร แต่พอถึงเวลานั้นสายเสียแล้ว เพราะได้มี
 กรรมการสรรหาขึ้นมาใหม่ ผ่านกรรมาธิการชุดนี้ ไปผ่านสภา สภาอาจจะ
 เลือกไปแล้ว ๑๗ คนจะทำอะไรได้ เพราะฉะนั้นกระบวนการยุติธรรมมัน
 ตามหลังกระบวนการบริหารกระบวนการนิติบัญญัติอยู่ ก็จะแก้ไขลำบาก
 ขออนุญาตเรียนไว้แค่นี้

กรรมาธิการสามัญฯ :

ขอบคุณครับ ถ้ามีอะไรที่คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจจะเรียกมาชี้แจง
 เพิ่มเติม ในขั้นนี้ก็คิดว่าประเด็นจากเอกสารก็ดี จากการชี้แจงน่าจะ
 ชัดเจนแล้วและกรรมาธิการสามัญฯ ได้ชี้แจงว่าคณะกรรมการไม่มี
 อำนาจวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย เพียงแต่ทำตามมติของสภาที่
 มอบหมายมาให้ดำเนินการเท่านั้น

สรุปประเด็นซักถาม ร.ศ.ณรงค์ อยู่ถนอม ประธานกรรมการสรรหา กทช.

และนายอนันต์ วรดิพิงศ์ กรรมการสรรหา

กรรมาธิการสามัญฯ

: วันนี้ก็เป็นหน้าที่ของวุฒิสภาที่จะต้องมาดำเนินการสอบถามข้อเท็จจริงบางประการในเรื่องของกระบวนการสรรหาว่า คณะกรรมการสรรหา กทช. ดำเนินการอย่างไร ขั้นตอนอย่างไรครับเริ่มตั้งแต่การรับคำสั่งจนกระทั่งถึงผลสุดท้ายเสนอวุฒิสภา เชิญท่านได้กรุณาชี้แจง

ร.ศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: กราบเรียนครับ ผมเองได้มารับหน้าที่เป็นประธานกรรมการสรรหาหลังจากที่ทางสำนักปลัด สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีการสรรหาตาม พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ครบแล้ว มีการประชุมร่วมในครั้งแรก แล้วที่ประชุมได้เลือกให้ผมเป็นประธานกรรมการสรรหา ต้องยอมรับว่าในการที่รับทำหน้าที่ครั้งแรกนั้นก็ต้องเรียนรู้ประสบการณ์คราวที่แล้วว่าเหตุใดการสรรหาคราวที่แล้วจึงต้องยกเลิกไป เพราะฉะนั้นเริ่มต้นแรกก็เอาข้อกำหนด พ.ร.บ. ข้อกำหนดข้อติติงของวุฒิสภา ข้อพิพาทของศาลปกครอง รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเอามาศึกษาทั้งหมด แล้วก็ตรวจสอบกันให้แน่ใจว่าเราเข้าใจตรงกันในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของความไม่โปร่งใสที่ดี ในเรื่องของความไม่เสมอภาคที่ดี เราจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดขึ้นอีก นั่นก็คือเป็นความตั้งใจ เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้ศึกษาข้อกำหนด ซึ่งอันนี้ก็ต้องขอบคุณทางสำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรีจัดหาเอกสารเหล่านั้นให้ แล้วเราก็ต้องมาดูในเรื่องของว่าคณะกรรมการนั้นจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติทางการปกครองด้วย ในเรื่องของ การพิจารณาทั้งหมด ก็ได้ศึกษาว่าความเป็นคู่กรณีที่ดี หมายถึงอย่างไร อาศัยการพิพาทของศาลด้วย เพราะว่าเราก็เป็นห่วงว่าเราก็ไม่ทราบว่าผู้สมัครจะเป็นใครบ้าง แล้วกรรมการมาก่อน ผู้สมัครมาทีหลัง อาจจะมีเหตุของการฟ้องกันในเรื่องของความเป็นคู่กรณีได้ ก็ต้องศึกษากันไว้ก่อน แล้วเราก็ตกลงกันว่าถ้ามีผู้สมัครแล้ว เราก็คงต้องพิจารณาเรื่องนี้ก่อนว่ากรรมการท่านใดจะเข้าข่าย หลังจากนั้นเราคิดว่าการประชุมของคณะกรรมการสรรหาควรจะเป็นกิจจะลักษณะและการที่กรรมการมีทั้ง ๑๗ คน โอกาสที่จะประชุมร่วมกันให้ครบ ๑๗ คน มีไม่มากให้ครบทั้ง ๑๗ แต่เราก็ปฏิบัติตามวิธีการประชุมถ้าเราต้องลงมติ เราจะขอว่าเมื่อมีการลงมติกรรมการต้องอยู่ครบทั้ง ๑๗ คน ที่นี้ในการประชมนั้นก็ยึดหลักหลายอย่างที่เราระมัดระวังไว้เพื่อไม่ให้มีคำครหา หลักอันแรกก็คือยึดกฎหมายเป็น

หลัก กฎหมายต้องถูกต้องก่อน ในความเป็นจริงนั้นคณะกรรมการ
 สรรหาไม่ได้เป็นนักกฎหมายทุกคน หลายคนอาจจะจบวิศวะ แต่
 คณะกรรมการมีนักกฎหมายอยู่ ๒ คน แล้วก็อาศัยทางสำนักปลัด
 มีนักกฎหมายช่วย ในข้อหาหรือบางประการก็อาศัยคณะกรรมการ
 กฎศีกา อันที่ ๒ ที่เรายึดไว้ก็คือ เรื่องความโปร่งใส คิดว่าไม่มี
 อะไรที่เราจะต้องปกปิดวิธีการดำเนินการ คณะกรรมการก็เปิด
 โอกาสว่าใครจะไปร่วมฟังการประชุมคณะกรรมการก็ได้ เพราะ
 ตอนเราประชุมกันไม่มีอะไรที่เป็นเรื่องที่จะเสียหายอะไร ยกเว้น
 ตอนที่เรากำลังพิจารณาข้อมูลรายบุคคล ตอนนั้นจะขอไม่ให้มีการ
 สื่อข่าวผู้สื่อข่าวอยู่ด้วย เพราะว่าเดี๋ยวจะเอาข้อมูลส่วนบุคคล
 ไปเผยแพร่ในสิ่งที่ไม่สมควร อาจจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่าง
 ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ เราไม่อยากจะทำให้เกิดความ คดีฟ้องร้องในเรื่องนี้
 ระหว่างการสรรหา จะทำให้การสรรหาล่าช้าไปอีก เพราะฉะนั้น
 ต้องระวังเรื่องนี้มาก ที่ประชุมก็เลยลงมติให้ประธานเป็นผู้ให้ข่าว
 แต่ผู้เดียว ซึ่งการให้ข่าวแต่ผู้เดียวผมก็ให้แจ้งคณะกรรมการ
 ทุกท่านว่าผมจะพูดเฉพาะที่เป็นมติเท่านั้น ส่วนที่เป็นความเห็น
 ส่วนตัวผมจะไม่พูดถึง เพราะว่าผมรู้สึกว่าการให้ความเห็นส่วนตัว
 ไปจะทำให้เกิดความสับสนแล้วอีกอย่างหนึ่งจะทำให้ในฐานะเป็น
 ประธาน จะทำให้กรรมการมีความรู้สึกว่าการไปบิบบเขา
 ทางอ้อม ผมก็บอกว่าผมจะไม่พูดในเรื่องความเห็นส่วนตัวตลอด
 มาเนะครับ คณะกรรมการ ผมให้อิสระทัดเทียมกัน ให้เสรีภาพ
 ทัดเทียมกันในการประชุม โอกาสทุกคนได้อภิปราย แล้วก็ใช้
 หลักการประชาธิปไตย ก็คือถือนิติของที่ประชุมใช้เป็นกรอบ
 เสียงโดยไม่มี ความเหลื่อมล้ำในตัวบุคคล จะเป็นตำแหน่งใหญ่หรือ
 ตำแหน่งเล็กก็ถึงเสียงเท่ากัน อันนี้ก็ถือเป็นหลักประชาธิปไตย
 แล้วอีกอันหนึ่งต้องถือหลักว่าเราต้องรักษาความเสมอภาคให้
 ผู้สมัคร อะไรก็ตามที่จะทำให้ผู้สมัครได้เปรียบเสียเปรียบเราจะละเว้น
 ถึงแม้ว่าบางเรื่องนั้นอาจจะขัดต่อความโปร่งใส ถ้าคนภายนอกจะ
 มอง เช่นว่าข้อมูลบางข้อ เราบอกไม่ได้ตอนนี้ เพราะว่าเป็นเรื่อง
 ของผู้สมัครอาจจะมีการได้เปรียบเสียเปรียบกันได้ ตอนขั้นสุดท้าย
 เพื่อไม่ให้มีความข้องใจ มติของกรรมการควรเป็น ๒ ใน ๓ ไม่ใช่
 กึ่งหนึ่ง เพราะถ้ามติหนึ่งใน ๑๗ คน จะเป็น ๘ กับ ๙ คนที่ได้คือ
 ๙ คนที่ไม่ได้คือ ๘ เสียง ซึ่งจะทำให้เกิดความข้องใจว่า ๑ เสียง
 อาจจะทำได้ไหมข้ออะไรได้ ขอให้เป็น ๒ ใน ๓ เพราะฉะนั้น ๑๔ คน
 ที่เสนอมานี้ผ่านมาด้วย ๒ ใน ๓ ทั้งนั้น แล้วสิ่งที่คำนึงไว้ตาม
 พ.ร.บ. ก็คือ คณะกรรมการที่เราเสนอมานี้ ๑๔ ราย ควรจะมี

ความรู้ประสบการณ์กระจายในสาขาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ให้มากที่สุด คือความหลากหลาย พ.ร.บ. ได้พูดถึงไว้ ๔ สาขา แต่ว่าผู้บังคับบัญชาก็มีวินิจฉัยว่าไม่จำเป็นต้องครบ ๔ เพราะ ๔ นั้นเขียนไว้ตั้งหลายคณะกรรมการ พ.ร.บ. นี้คลุมทั้ง กทช. และ กสท. เพราะฉะนั้น บางเรื่องอาจจะเหมาะกับ กทช. บางเรื่องก็อาจจะเหมาะกับ กสท. แต่เราก็พยายามที่จะให้ครบ คือสาขาบางสาขาอาจจะอยู่ในตัวคนคนหนึ่งได้ คนหนึ่งอาจจะเชี่ยวชาญหลายทางได้เราก็ยอมรับตรงนั้น แล้วสิ่งที่สำคัญที่ต้องกำชับ ในคณะกรรมการก็คือว่า เพื่อให้การสรรหานั้นไม่มีข้อครหาใด ๆ กรรมการไม่ควรจะพาตัวไปพัวพันกับผู้สมัครหรืออะไรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เริ่มต้นด้วยการที่ว่าเราควรต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วก็ประกาศให้ทราบล่วงหน้า ผู้สมัครทุกคนจะได้ทราบว่าเราจะดำเนินการอย่างไร มีเกณฑ์แล้วก็มีกรอบเวลา แล้วเราก็ร่างเกณฑ์ขึ้นมา ก็จะมีเกณฑ์ขึ้นมาประกาศ แล้วก็เกณฑ์อันนี้นั้นก่อนที่จะเราจะทำเป็นเกณฑ์ฉบับสุดท้าย ก็ด้วยความข้อคิดเห็นของสื่อที่ดีของคนรอบนอกก็ดีกว่า เราควรระวังความเห็นข้างนอกก่อนว่าเป็นอย่างไรผู้เกี่ยวข้องอย่างสื่อมวลชนบ้าง ผู้ที่จะสมัครบ้าง ว่าเป็นอย่างไร ก็มีการเปิดคล้าย ๆ ข้อคิดเห็น แต่ไม่ถึงกับประชาพิจารณ์ใครมีข้อคิดเห็นอย่างไร ก็มีการปรับแก้ไปบ้าง การปรับแก้นั้นก็นำไปสู่อย่างสิ่งที่เห็นว่าตัดสินด้วย ๒ ใน ๓ อันนั้นก็ก็เป็นสิ่งหนึ่งครับ

กรรมวิธีการสามัญ

: เมื่อพูดถึงเกณฑ์ที่ว่ามีการปรับแก้ ปรับแก้ตอนไหน ตอนรับสมัครแล้วใช้หรือไม่

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: ยังครับ ก่อนการรับสมัคร ฟังความคิดเห็นตอนเช้าแล้วบ่ายเราก็ประชุมเพื่อปรับแก้แล้วถึงประกาศ ผมได้แจ้งว่าเกณฑ์นี้จะไม่มี การปรับเปลี่ยนอีกระหว่างการสรรหา ในเกณฑ์ของเราเมื่อประกาศไปแล้วผู้ที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชนก็ให้ความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี เราก็ได้รับการตอบกลับมาจากสื่อว่ามีเสียงสะท้อนที่ดีว่าเราเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมก็เป็นสิ่งที่ดี หลังจากประกาศไปแล้วเราก็ดำเนินการรับสมัคร การสมัครนั้น สมัครทางไปรษณีย์ก็ได้ แล้วใบสมัครนี้ให้พิมพ์จาก Website ของสำนักปลัดก็ได้ แต่ว่าเวลาที่ส่งมาขอให้เขียนด้วยลายมือ แล้วกำหนดจะคำนึงถึงกรอบเวลา โดยให้เวลาถึง ๔๐ วัน เพราะเราบอกว่าการที่จะกล่าวอ้างถึงประสบการณ์และความเชี่ยวชาญนั้น ขอให้หลักฐานประกอบก็เมื่อถึงเวลาครบกำหนดรับสมัครเราก็นัดประชุมเพื่อเปิดดู

ใบสมัครทำบัญชี แล้วก็เรียบเรียง เตรียมการสัมภาษณ์พูดคุยด้วย วาจาในเรื่องของวิสัยทัศน์คือประสบการณ์และความเชี่ยวชาญนั้น ประสบการณ์นั้นเรารู้จากเอกสารได้ว่าเขาเคยดำรงตำแหน่งอะไร สูงสุดแค่ไหน ทำงานอะไรมาบ้าง แต่วิสัยทัศน์นั้น เป็นการเขียนมา กรรมการก็คุยกันว่าถ้าดูแต่เอกสารอย่างเดียวอาจจะไม่เพียงพอ เพราะว่าไม่รู้ให้ใครเขียนมา ตนเองเขียนหรือเปล่านั้นไม่ทราบ เพราะฉะนั้นเจ้าตัวควรจะมาพูดกับเรา โดยใช้เวลาคนละไม่เกินครึ่ง ชั่วโมง หมายความว่าเป็นการแสดงด้วยตนเอง ๑๕ นาที แล้วก็ ตอบคำถาม ๑๕ นาที เพื่อจะได้ดูว่าสิ่งที่เขาเขียนไว้ในวิสัยทัศน์นั้น เป็นเรื่องที่เขาคิดเอง การกำหนดอีกอย่างหนึ่งคือ การมาสัมภาษณ์ มีเรื่องเงื่อนไขเวลา โดยใช้เวลา ๔ วัน ใครมาก่อนมาหลังก็เพื่อไม่ให้ เป็นปัญหาว่าคนสมัครก่อนต้องมาก่อน หรือว่าคนชื่อ ก ต้องมา ก่อน ก็ให้เป็นธรรม เพราะจะชี้ว่าใครมาก่อนมาหลัง คนมา ที่หลังอาจจะได้เปรียบ เพื่อไม่ให้มีปัญหาที่เป็นข้อโต้แย้งหรือ คำครหา เราก็เลยใช้วิธีจับฉลาก กรรมการจับฉลากเอาชื่อผู้สมัคร ใส่กล่องแล้วจับเลยว่าใครจะเป็นคนมาก่อน เราก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า ใครจะมาก่อน เราจะมีเวลา ๑๕ นาที พอสอบ ๑๕ นาที ท่านจะพูด จบหรือไม่ก็ตาม เราก็บอกหมดเวลา ทุกคนหัดเทียมกัน ระหว่างที่ เขาให้สัมภาษณ์หรือให้แสดงวิสัยทัศน์ กรรมการทุกคนจะเขียน คำถามแล้วก็ใส่กล่องเมื่อหมดเวลากล่องนี้จะมาอยู่ที่ประธาน ผมจะ หยิบขึ้นมาโดยไม่ทราบคำถามนั้นมาจากใคร คือเราหลีกเลี่ยงว่า ไม่ให้กรรมการถามตรง เพื่อจะตัดปัญหาว่าจะเป็นข้อว่ากรรมการ ไปแก้งเขา แก้งถามอะไรที่ยาก ๆ หรือถามช่วยกัน เพื่อตัดตรงนี้ ด้วยเราก็ใส่กล่องแล้วผมก็หยิบโดยไม่ทราบเป็นของใคร หยิบขึ้นมา ที่ละคำถามแล้วก็ถามอ่านตามคำถามนั้น อันนี้ที่ประชุมลงมติอย่าง นี้เพื่อตัดคำครหาที่จะตามมา ก็ถามไปที่ละคำถาม ถ้าเขาตอบได้ เร็วก็ถามได้หลายคำถาม เราไม่ได้ใช้คำว่าลงคะแนน กรรมการ ประเมินว่าเขาเห็นใครเหมาะกว่าใคร แล้วเมื่อระหว่างที่เราสัมภาษณ์ ให้เขาแสดงวิสัยทัศน์หรือตอบคำถาม เราได้ถ่ายวิดีโอไว้ เพื่อให้ กรรมการที่อาจจะไม่ได้มาหรือมาได้ทบทวนอีกว่าคนที่ผู้สมัคร รายนั้น ได้พูดอะไรบ้าง มีอะไรบ้างจะได้ทบทวนให้เพื่อความมั่นใจ อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะถึงวันลงคะแนน นัดวันลงคะแนนล่วงหน้า เมื่อถึงวันลงคะแนนก็เพื่อให้ทุกคนเป็นเอกสิทธิ์ของกรรมการ แต่ละคน เราก็ทำเป็นฉลาก กรรมการทุกคนจะถือฉลากเท่าจำนวน ผู้สมัคร สมมติว่า ๔๐ ราย เขาก็มี ๔๐ ใบ อย่างผมก็มีเบอร์ ๑ ถึง เบอร์ ๔๐ รอบแรกบอกว่าเลือก ๒๑ คน ก็จะต้องไปหย่อน ๒๑ คน

ไม่ต้องเขียนอะไรเลยนะครับ จะมี ๒ กล่องวางไว้ กล่องหนึ่งเลือก กล่องหนึ่งไม่เลือก ออกไปที่ละคนครับ ต่อหน้ากรรมการทุกคน จะไปยื่นกรรมการคนหนึ่งก็ไปยื่น ผมบอกเพื่อป้องกัน เพราะไม่มี ลายเซ็น ไม่มีหมึกเขียนเพราะฉะนั้นจะไม่มีใครรู้เลยว่าใครเป็นคน เลือกคนไหน แต่ว่าเพื่อป้องกันไม่ให้สับสนท่านต้องนับให้เราดูก่อน นับว่า ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ สมมุติว่าเลือกมี ๔๐ ไข่มุขครับ ๒๑ ต้อง เหลือ ๑๙ ท่านต้องนับอันที่ไม่เลือกก่อน ๑๙ ใบ เห็นไหมถูกต้อง เลือก ๒๑ ใบ ๒ กอง เสร็จแล้วก็ท่านบอกนี่คือกล่องที่เลือกใส่ กล่องที่ไม่เลือกใส่ ฉะนั้นโอกาสผิดพลาดไม่มี เพราะถ้าผิดพลาด สมมุติว่าเราเลือกไปแล้ว ๑๐ คน คนที่ ๑๑ กรรมการเอา ๑๑ ไปใส่ ผิดกล่อง เราต้องมานับใหม่หมดเลย ทุกรอบการลงคะแนนจะเป็น แบบนี้จนกระทั่งถึงรอบ ๑๔ คน ก็ใส่ ๑๔ คน ไม่เลือกเท่าไร อันนี้ เป็นต้น ก็เป็นเรื่องที่เราพยายามระมัดระวังและเพื่อให้ชัดเจน เสร็จแล้วใบที่เราลงคะแนนนั้น เก็บรักษาไว้ที่สำนักปลัด สำนัก นายฯ แยกซองไว้เรียบร้อย แล้วตรวจทาน มีกรรมการนับคะแนน นับกันที่เจอบอร์ดคอมพิวเตอร์ชัดเจน มีกรรมการ ๔ ราย กรรมการนับ คะแนนก็มาจากผู้แทนส่วนราชการ ๑ คน จากองค์กรเอกชน ๑ คน จากอาจารย์ ๑ คน แล้วก็จากสมาคมวิชาชีพ ๑ คนเป็น ๔ คน ตามองค์ประกอบของกรรมการสรรหา แล้วก็เมื่อเราได้ เราก็ ดำเนินการไปตามเกณฑ์ว่ารอบนี้ต้องใช้กี่หนึ่ง รอบนี้ต้องใช้ ๒ ใน ๓ แล้วก็ในที่สุดเราก็ได้ ๑๔ ราย แล้วก็เมื่อ ๑๔ รายแล้วก็ ประกาศให้ทราบ

กรรมาธิการสามัญฯ

: คือผมจะขอถามเพื่อเปรียบเทียบกับชุดเดิมะครับ คือการสรรหา เดิมผมเข้าใจว่าเป็นข้อผิดพลาดในกระบวนการที่มาของคณะกรรมการ แต่ในระหว่างกระบวนการสรรหา เราได้พิจารณาแล้วก็คงจะถาม ท่านเป็นข้อ ๆ ดังนี้อันดับแรกคือ เดิมกรรมการสรรหาชุดที่แล้วเขา จะแบ่งกลุ่มของสาขาที่เกี่ยวข้องชาญออกเป็น ถ้าผมจำไม่ผิดนี่คือ ๗ กลุ่ม แล้วพยายามที่จะให้ได้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มประมาณกลุ่มละ ๒ คน เพื่อมาให้อภิปรายเลือก เพราะฉะนั้นผู้สมัครก็เลยจะเลือก เอาว่าจะเอากลุ่มไหน ๆ อันนี้คือแนวคิดเดิม ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น นะครับแนวคิดที่ ๒ ก็คือว่าการให้คะแนน ถ้าผมจำไม่ผิด ไปดู ในรายละเอียดเขา เขาจะไปตั้งกรอบว่าคะแนนการศึกษา ความสามารถ อะไรต่าง ๆ เขาก็จะให้ เสร็จแล้วคณะกรรมการก็ไปเติม ๆ คะแนน คือแต่ละคนเพื่อกันลิม พังวิสัยทัศน์ ดูรายละเอียดแล้วก็ฟัง วิสัยทัศน์แล้วก็ให้คะแนน แล้วก็ใช้ฐานคะแนนเป็นเกณฑ์ ในรอบที่

เข้าใจว่าเป็นรอบที่ ๑ เพื่อให้คัดสรรให้มาเหลือสักมานะครับ ส่วนในรอบที่ ๒ นั้นผมเข้าใจว่าก็ใช้ฐานคะแนนเหมือนเดิม แต่ตอนนั้นวุฒิสภาเราไปตำหนิอยู่นิดเดียวว่าเนื่องจากคณะกรรมการชุดที่แล้วไปแบ่งกลุ่มกัน จาก ๑๗ ท่าน เข้าใจว่าไปแบ่งกลุ่มกันจาก ๑๗ ท่าน เข้าใจว่าไปแบ่งกลุ่มกันเป็น ๓ กลุ่มหรือ ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มก็มีอยู่ ๔ ท่าน แล้วก็แบ่งเอาผู้สมัครไปแต่ละกลุ่ม ๆ ไป ซึ่งเราบอกไม่ยุติธรรม กลุ่มนี้อาจจะถ้าไปอยู่อีกกลุ่มหนึ่งคะแนนเขาอาจจะได้ดี ผมขอถามท่านว่า ของเดิมกับของท่าน ทำไม่ถึงเปลี่ยนจากของเดิมเขาแล้วมาใช้ของท่าน แล้วแต่ละคนที่มาหย่อนบัตรเลือกนี้เป็นไปได้ไหมว่า เนื่องจากมี ๔๐ คน เนื่องจากไม่มีระบบคะแนนอยู่ ผมอาจจะลืมชื่อคนนั้น

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: ตอนที่ชุดที่แล้วกับชุดของเรา เราก็ดูตรงนี้เหมือนกันนะครับ ว่าการแบ่งเป็นกลุ่มย่อย เพื่อไปดูรายละเอียดของผู้สมัครเป็นไปได้อย่างไรที่จะเกิดความไม่ทัดเทียมกัน แล้วการให้คะแนน สมมุติว่ามี ๓ กลุ่ม คะแนนทั้ง ๓ กลุ่ม มีที่มาไม่เหมือนกัน มาเฉลี่ยกันจะไม่ใช่เป็นธรรมชาติ เราจึงไม่ใช่ระบบนั้น เพราะระบบการให้คะแนนเป็นระบบที่อาจจะนำไปสู่ข้อโต้แย้งไม่มีที่สิ้นสุด คะแนนอย่างเช่นว่า คือเรื่อง ๓ กลุ่มเราไม่เอา ทุกคนดูหมด ๑๗ คน มีข้อมูลของแต่ละอัน อันนี้เกณฑ์ของเราเลยบอกว่าผู้สมัครต้องส่ง ๑๗ ชุด ๑๘ ชุด เพื่อให้กรรมการทุกคนมีของผู้สมัครทุกคน เพราะฉะนั้นการแบ่งกลุ่มนี้เราไม่เอา เพราะเราเห็นว่าจะนำไปสู่ข้อโต้แย้ง ความไม่เสมอภาคกัน อันที่ ๒ การให้คะแนน เราก็ไม่ใช่ เพราะว่าการให้คะแนนเนื่องจากผู้สมัครมีความหลากหลาย มาจากหลายถิ่นหลายอาชีพ ผู้สมัครจบปริญญาเอก สมมุติให้ ๓ คะแนน สมมุติว่าให้คะแนนว่าปริญญาเอก ๓ ปริญญาโท ๒ ปริญญาตรี ๑ ตรงนี้ก็ตอบไม่ได้ว่าทำไมปริญญาเอกได้ ๓ ยิ่งไปเทียบว่าถ้าคนนั้นจบเป็นปลัดกระทรวงได้ ๓ อธิบดีได้ ๒ แล้วถามว่าปลัดกระทรวงทำไมได้ ๓ ทำไมปลัดกระทรวงได้คะแนนเท่าปริญญาเอก เพราะพวกนี้ถ้าเป็นคะแนนจะมาบวกกันหารไข่มุขครับ เราก็เลยบอกอันนี้เป็นการจัดที่ตอบไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นเราไม่เอา นี่คือเหตุผลที่เราไม่ใช่ถ้าไปจัดแบบนี้ แล้วกรรมการอาจจะให้ปลัดกระทรวงท่านนี้ได้ก็เอาปลัดกระทรวง ๑๐ คะแนน อย่างนี้ก็ได้อายุอยู่แล้วไข่มุขครับ เป็นการกระทำที่นำไปสู่สิ่งที่เป็นอะไรตอบไม่ได้ ไม่มีจบก็เลยไม่ใช่ แล้วก็ถามว่าที่มาของในระบบของเรา สมมุติผมก็พูดถึงในที่ประชุมว่าเหมือนกับเราไปลงคะแนนเลือกตั้ง เราก็ไม่ได้ไปแบ่งว่าผู้สมัครคนนี้ก็คะแนน ๆ ไข่มุข เราประเมินผู้สมัครด้วยตัวเรา

ทั้งหมดที่เขาได้อยู่ แล้วเราบอกเราเลือกคนนี้แหละ เราก็ให้สิทธิ
กรรมการทำแบบนี้เลย ท่านดูให้รอบ ท่านสนใจอะไรดูให้หมด
แล้วก็ประเมินถึงวันสุดท้าย เพราะฉะนั้นเราก็เลยหลีกเลี่ยง เพราะ
เรารู้สึกว่าผมเองก็ตอบไม่ได้ว่าทำไม ถ้าให้คะแนนแล้วจะไปบอก
ความแม่นยำตรงอย่างไร เพราะว่ามีหลากหลาย

กรรมการสามัญฯ
รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

- : ชุดเดิมกับของท่าน ท่านใช้หลักเกณฑ์อย่างไร
- : เรากรรมการคงจะไม่เข้าไปก้าวล่วงตรงนั้น ผู้สมัครจะต้องเป็นคน
บอกว่าเขาเชี่ยวชาญอะไร เขาเป็นคนบอกเองว่าเขาเชี่ยวชาญอะไร
แล้วเราจะดูเอกสารประกอบว่าประสบการณ์การทำงานเขา
สอดคล้องไหม แล้วเราจะไม่มีการจัดกลุ่มให้เขา เพราะว่ามัน
เป็นจุดอ่อนของคราวที่แล้วที่ว่ากรรมการไปย้ายกลุ่มผู้สมัคร
แล้วก็มีกรรณการร้องว่าไปจัดกลุ่มคนนั้น ถ้ามีกรรมการเข้าไปยุ่งตรงนี้จะ
ตอบไม่ได้ จะไปถามมองเสมอว่ากรรมการไปจัดพรรคพวกตนเอง
เข้า เห็นว่ากลุ่มตรงนี้นั้นน้อยก็เลยเอาพวกตัวเองไปใส่
เราหลีกเลี่ยงตรงนี้ กรรมการจะไม่ยุ่งเมื่อเขาบอกอย่างไรก็อย่างนั้น
ยึดไว้เลยครับ

กรรมการสามัญฯ

- : สิ่งที่จะเรียนถามจุดที่สนใจ ว่าทำไมคราวนี้กรรมการสรรหา
ไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ ทั้ง ๆ ที่กิจการโทรคมนาคม
คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติน่าจะมีผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเศรษฐกิจ **ประเด็นที่ ๒** ก็คือกรณีร้องเรียนคุณประมุท
ต่อคุณอนันต์ คุณอนันต์ชี้แจงอย่างไร ทางกรรมการสรรหา ถึงได้
ลงมติรับว่าเกินกว่า ๒ ใน ๓ ให้คุณอนันต์มีสิทธิที่จะเป็นกรรมการ
สรรหา ต่อไป อันนี้เป็นประเด็นที่ ๒ **ประเด็นที่ ๓** ก็คือเรื่องของ
ความหลากหลายที่ท่านบอกว่าคำนึงถึงเป็นอย่างไรบ้าง อันนี้เป็น
สิ่งที่ขอ ๓ ประเด็นก่อนค่ะ ท่านประธานฯ ขอบคุณค่ะ

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

- : ที่มาของกรรมการสรรหา มาโดยข้อกำหนดตามกระบวนการ
เพราะว่าที่มาแต่ละอัน อันนี้จริง ๆ แล้วผมก็ไม่ได้เกี่ยวข้อง แต่ว่า
สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่ผมจะมาเป็นประธานกรรมการ ผมเองมา
ในส่วนที่เป็นผู้แทนคณาจารย์ ส่วนที่เป็นสมาคมวิชาชีพ สมาคม
องค์กรเอกชน แล้วก็ผู้แทนส่วนราชการนั้น ผู้แทนส่วนราชการนั้น
มีอันเดียวที่บอกว่าเป็นผู้แทนส่วนราชการ นอกนั้นจะเป็นการ
เลือกตั้งในกลุ่มของเขา ผมก็ไม่ทราบว่าเขาคิดกันอย่างไร แล้ว

ผลออกมาในที่สุดว่า ไม่มีผู้เชี่ยวชาญเศรษฐศาสตร์ อันนี้ไม่ทราบ
ว่าจะขออนุญาตทางสำนักปลัดฯ จะเพิ่มเติมไหมครับ

กรรมาธิการสามัญฯ

: ดิฉันได้ข้อสรุปว่าการสรรหาครั้งนี้ ไม่ได้ประกาศรับสมัครตาม
พ.ร.บ. ไม่ได้เอาผู้เชี่ยวชาญตาม พ.ร.บ. ผู้เชี่ยวชาญตาม พ.ร.บ.
ต้องมีหลายด้าน ท่านไม่ได้ระบุไปอย่างนี้ใช่ไหมครับ

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: เราบอกว่าผู้สมัครมีคุณสมบัติก็เอาคุณสมบัติตาม พ.ร.บ.
ผู้เชี่ยวชาญ คือให้เสรีภาพทุกคนสมัคร

กรรมาธิการสามัญฯ

: คือเกณฑ์ตามมาตรา ๔๗ ในมาตรา ๔๗ ใช้คำว่า “หรือ” ก็เลยเป็น
กฎหมายไม่ได้บังคับ คืออย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ใน ๘ กลุ่ม

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: ส่วนอีกคำถามหนึ่งนะครับท่านประธาน ก็คือเรื่องของคุณอนันต์
คุณอนันต์ ข้อโต้แย้งนั้นเมื่อกรรมการพิจารณาแล้ว คุณอนันต์กับ
คุณประมุทนะครับ คุณอนันต์เรามองว่าคุณอนันต์ไม่ได้เป็นคู่กรณี
คุณประมุทคราวที่แล้วคุณอนันต์เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
การไปให้การในศาล หรือไปที่ใดก็ตาม ไปโดยคณะกรรมการ
มอบหมายไป ไปกับประธาน ในเมื่อคุณอนันต์ไป เป็นผู้ที่จะต้องไป
ให้การไปให้พูด แต่พูดตามมติของกรรมการ กระทำตามหน้าที่
เพราะมอบหมายไว้ แล้วเราก็ดูว่าคุณอนันต์คราวที่แล้วไม่ได้ไปพูด
อะไรที่นอกเหนือจากมติของคณะกรรมการ ไม่น่าที่จะมีอะไรเป็น
เรื่องส่วนตัวนะครับ มองอย่างนั้น อันนี้จากคำชี้แจงของอนันต์
กรรมการก็ได้พิจารณา

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: คือต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าอย่างนี้ คือเราไม่ได้คิดว่า
ความเชี่ยวชาญในตัวคนเป็นอย่างเดียวเพียงพอนะครับ การที่
คนหนึ่งมีความเชี่ยวชาญหลายด้านจะเป็นประโยชน์ เพราะจะได้
ผสมผสานในกิจการนี้ได้ชัดเจน เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นว่าเชี่ยวชาญ
นั้นจะต้องมี ๑ คน ให้ครบ นะครับ การครบนี้ครบโดยองค์รวม
เพราะถ้าครบเป็นหนึ่งใน เราก็คิดว่าการผสมผสานจะช่วยในการ
ทำงานได้ดี เพราะได้เข้าใจหลาย ๆ ด้าน

กรรมาธิการสามัญฯ

: คราวที่แล้วคณะกรรมการสรรหาฯ เปลี่ยนช่อง รู้ว่าสู้ไม่ได้ เลือกไป
แล้ว แรกอยู่ช่องการศึกษา พอเห็นทำทำสู้ไม่ได้ก็เปลี่ยนมาอีกช่องหนึ่ง
ในระหว่างทาง คราวนี้คิดว่าไม่ทราบว่ามีบ้างไหมครับ

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: กราบเรียนท่านประธาน คราวนี้ถือเป็นเรื่องใหญ่และไม่มีเลยครับ
ไม่มีครับ เราเป็นห่วงเรื่องนี้

- : เกี่ยวกับเรื่องของการคัดเลือกคณะกรรมาธิการฯ ท่านลงคะแนนทั้งหมดกี่รอบ
ถึงมา ๑๔ ท่าน
- : ประเด็นเรื่องของการพิจารณาความหลากหลายของกลุ่ม
ความเชี่ยวชาญ ขออนุญาตชี้แจงท่านประธานฯ ครับว่าในประกาศ
รับสมัครเราให้ผู้สมัครไม่ได้จำกัดว่าจะต้องสมัครกลุ่มไหนอย่างไร
สามารถเลือกได้หลายกลุ่ม แล้วในประกาศรับสมัครก็ประกาศ
ชัดเจนว่ามีทั้ง ๔ ด้าน ตามมาตรา ๔๗ แห่ง พ.ร.บ. องค์การจัดสรร
คลื่นความถี่ รวมทั้งเศรษฐกิจ การศึกษา แล้วก็ศาสนาวัฒนธรรม
หลังจากที่มีผู้สมัครมาสมัครทั้งหมด ๔๐ ท่าน เราก็ได้แยกประเภท
ออกมาปรากฏว่าผู้สมัครจำนวน ๔๐ ท่าน มีผู้สมัครระบุครบทั้ง
๔ ด้าน อยู่ ๓ ท่าน นอกนั้นก็ระบุ ๒ ด้าน ๓ ด้าน ๔ ด้าน ๕ ด้าน
กระจัดกระจายออกไป เพราะฉะนั้นเราได้พิจารณาว่าท่านที่สมัคร
เหล่านั้น ระบุเหล่านั้น มีคุณสมบัติเหล่านั้นจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้น
ไม่มีใครสมัครด้านเดียว จากการที่รวบรวมเอกสารเราก็พบว่า
ผู้สมัครระบุสาขาโทรคมนาคมอันดับ ๑ ๑๔ ท่าน ระบุสาขา
เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ๖ ท่าน เป็นอันดับ ๑ แล้วก็ระบุศึกษา
๕ ท่าน ศาสนาลำดับ ๑ ไม่มี ๐ วัฒนธรรมลำดับ ๑ มี ๑ ท่าน
เศรษฐกิจมี ๓ ท่าน มั่นคงมี ๑ ท่าน กฎหมายมี ๓ ท่าน ท้องถิ่น
มี ๓ ท่าน อันนั้นคืออันดับ ๑ นะครับ แต่จากนั้นก็ยังมีลำดับ ๒ ลำดับ
๓ ลำดับ ๔ ลำดับ ๕ หลากหลายลงไป เพราะฉะนั้นเราพิจารณา
ในเรื่องของความหลากหลาย และเมื่อเลือกตามที่ท่านประธานได้
กล่าวแล้วเราก็ได้คนออกมา ถ้าดูความเชี่ยวชาญของแต่ละท่านใน
๑๔ ชื่อ มีความเชี่ยวชาญหลากหลายในแต่ละท่านระบุลงไปด้วย
ยกตัวอย่างเรื่องเศรษฐกิจก็จะมีระบุลงมา ซึ่งเราก็ดูแล้วเรามีความ
เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจจริง อย่างนายเศรษฐพร กุศรีพิทักษ์
เขาระบุว่าเขามีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอยู่ด้วยในลำดับที่ ๖
นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล เขามีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ
อยู่ด้วยลำดับที่ ๔ นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ ก็อยู่ในลำดับที่
๔ ในเรื่องของความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นขอเรียน
ท่านประธานกรรมการว่า เรื่องของเศรษฐกิจมีความเชี่ยวชาญอยู่
แต่กระจายอยู่ในแต่ละบุคคล เจกเช่นเดียวกันกับทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น
เป็นด้านศาสนา นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ มีความเชี่ยวชาญด้าน
ศาสนาอยู่ แล้วนายสุชาติอาจจะเป็นคนเดียวด้านศาสนา
นายอาทร จันทวิมล มีความเชี่ยวชาญด้านศาสนาอยู่ เพราะฉะนั้น
ความเชี่ยวชาญทั้ง ๔ ด้าน ถ้าแจกแจงลงไปในแต่ละบุคคลถือว่า
มีครบ คือในใบสมัครเราให้เขาเรียงมาเลยว่า ให้กรอกว่าเป็น

คำรับรองหรือคำว่า "ข้าพเจ้ามีผลงาน หรือเคยปฏิบัติงาน" ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม ตามลำดับความสำคัญต่อไปนี้ เราจะเรียงไว้ ๔ ด้าน ตาม พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ให้นำใส่หมายเลข ๑ คืออะไร หมายเลข ๒ คืออะไร หมายเลข ๓ คืออะไร เรียงตามลำดับ

กรรมาธิการสามัญฯ

: กฎเกณฑ์ที่ท่านตั้งไว้ในคณะกรรมการนี้ เป็นมติของคณะกรรมการ ๑๗ ท่านใช้หรือไม่ครับ เห็นชอบเลยหรือว่ามี การโต้แย้งอะไรกันบ้างครับ

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: การโต้แย้งในกรรมการเป็นเรื่องปกติ มีความเห็นต่าง ๆ นานา แต่ในที่สุดก็ออกมาเป็นมติครับ การประชุมมีกรรมการขาดบ้าง ติดภารกิจบ้าง แต่ว่าการรายงานการประชุม รับรองเอกสารต่าง ๆ ไม่มีใครขัดข้องอะไร ทุกคนทราบมติแล้วก็ดำเนินการนะครับ การประชุมทุกครั้งครบองค์ประชุม แต่ว่าอย่างที่เราเรียนตั้งแต่ต้นว่า การประชุมทั่วไปจะให้กรรมการสรรหามาครบทั้ง ๑๗ ราย สักมาก มาก เพราะทุกคนมีภารกิจประจำอยู่ กรรมการสรรหาฯ เป็นผู้ที่มี ปฏิบัติงานอื่นอยู่ด้วย เพียงแต่ขอว่า ถึงเวลาลงมติที่สำคัญ เช่น มติทางวิธีปฏิบัติทางการปกครอง การลงมติเพื่อลงคะแนนต้องมา ครบองค์ประชุม

กรรมาธิการสามัญฯ

: ขอเรียนถามครับ เรื่องการลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัคร อย่างเช่น ข้อ ๔ การลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือ ๒๑ คน ข้อ ๕ การลงคะแนนคัดเลือกให้เหลือ ๑๔ คน จะประกาศไว้ล่วงหน้า ไซ้ไหมครับ เพราะเห็นมีข้อ ๔ แล้วก็ข้อย่อย ๕ บอกว่าที่จะให้เหลือ ๒๑ คน ลงคะแนนเพื่อให้เหลือ ๒๑ คน จาก ๓๙ คน ให้เหลือ ๒๑ คน และหากในการลงคะแนนลับ มีผู้สมัครได้รับคะแนนเสียง ไม่เกินกึ่งหนึ่งมากกว่า ๓ ครั้ง ให้เปิดอภิปรายคุณสมบัติของผู้สมัครที่เกี่ยวข้อง และลงคะแนนเพื่อให้ได้คะแนนมากกว่า กึ่งหนึ่งตามประกาศ อันนี้ประกาศไว้ล่วงหน้าแล้ว เช่นเดียวกัน การลงคะแนนคัดเลือกให้เหลือ ๑๔ คน ปรากฏว่ามีข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการสรรหา กทช. เปิดโอกาสให้กรรมการสรรหา กทช. ได้ทบทวนความหลากหลายของผู้สมัครก่อนลงคะแนนลับ ในแต่ละรอบ ถ้าเกิดท่านให้เปิดอภิปรายคุณสมบัติเหมือนตามที่จะ ลงคะแนนให้เหลือ ๒๑ คน น่าจะเป็นการดีกว่านี้

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: คือบังเอิญว่าตอน ๒๑ คนนั้น การลงคะแนนครั้งเดียวได้ ๒๑ คน คือไม่ขาด ตอนนั้นเราพูดถึงว่าทำอะไรก็ได้ไม่ได้ ๒๑ คน สักทีหนึ่ง อันนั้นคือสิ่งที่เราเปิดช่องไว้ เพื่อว่าเตี๋ยจะเป็นจุดตาย เพราะเราบอกว่าเกณฑ์นี้เราจะไม่ปรับเปลี่ยน เพราะว่าเกณฑ์นี้ประกาศ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ก่อนการรับสมัคร ซึ่งเริ่มตั้งแต่ ๑ ตุลาคม

กรรมการการสามัญฯ

: กรณีการเลือกคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินครั้งที่ผ่านมามี คราวที่แล้ว สมาชิกวุฒิสภาเลือก คง. ไป แต่ได้ไม่ครบ อันนี้ ตอนไปเห็นกระบวนการตั้งแต่ขั้นตอนสรรหามาถึงวุฒิสภา ได้ไม่ ครบก็ต้องใช้เวลาในการสรรหาอีก ๖ เดือน คนที่เลือกเข้าไปแล้ว ก็ทำอะไรไม่ได้

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: กราบเรียนว่าตอนนี้ก็ยังไม่รู้ว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาจะคัดเลือกไม่ถึง ๗ คนนี้ด้วยเหตุผลใด ถ้าไม่ได้ ๗ คน ถ้าเป็นเหตุผลที่บอกว่า กรรมการสรรหาไม่มีคุณภาพ เราก็ต้องถอยหมด ทางคุณอนันต์ มีจะเพิ่มบ้างหรือไม่ครับ

นายอนันต์ วรดิพงษ์

: ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมขออนุญาตลำดับการทำงานของ คราวที่แล้วให้ฟังนะครับ คราวที่แล้วเราเริ่มประชุมกรรมการสรรหา ครั้งแรกคือ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ เพราะฉะนั้นจาก ๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ มาถึง ๑๒ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นช่วงของการพิจารณา กฎเกณฑ์การสรรหากรรมการ กทช. หลังจากเราได้ร่างพิจารณา กฎเกณฑ์แล้ว เราก็เปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแล้วก็ ผู้สนใจวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ และในช่วงบ่ายเราได้สรุป หลักเกณฑ์กระบวนการสรรหาออกมาเป็นประกาศแล้ว ท่านประธานลงนามวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ หลังจากนั้น ก็ ประกาศรับสมัครตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ คือ ๔๐ วัน โดยมีผู้สมัครเพียง ๔๐ ท่านครับ หลังจากนั้น แล้วได้มีการพิจารณาตรวจสอบใบสมัคร ซึ่งการตรวจสอบใบสมัคร เราใช้วิธีการเอาใบสมัครมากองในห้องเหมือนมี ๑๗ ชุด เราห้าม ออกจากห้องนอกสำนักงาน โดยให้แต่ละคนดูใบสมัครแต่ละชุด เราก็ตรวจสอบใบสมัคร ๔๐ ท่าน หลังจากนั้นเราได้กำหนดการ สัมภาษณ์ ๓๐ พฤศจิกายน ถึง ๓ ธันวาคม โดยเราต้องเว้น ระยะเวลาไว้ ต้องแจ้งจดหมายให้ผู้สมัคร กทช. ทราบว่าเราจะ สัมภาษณ์ท่านอย่างไร เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ แล้วก็ ๒๐ ธันวาคม ลงคะแนนเลือก แล้วก็ได้ผู้สมัคร ๑๔ คน นั่นคือ กระบวนการ ๖ เดือน กว่าจะได้ ๑๔ รายชื่อ

- นายสมพาส นิลพันธ์** : คณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษได้วินิจฉัยไว้ว่าเมื่อวุฒิสภาเลือกไม่ครบคณะกรรมการสรรหา ต้องทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ครบ
- กรรมการการสามัญฯ** : หมายถึงว่าคณะกรรมการสรรหาชุดเดิมยังคงทำหน้าที่ต่อไปได้
- นายสมพาส นิลพันธ์** : คงทำหน้าที่อยู่ครับ แต่ไม่ตัดสินสิทธิท่านที่ท่านจะลาออกนะครับ
หมายความว่าไม่จำเป็นต้องไปตั้งคณะกรรมการสรรหาใหม่
ถ้าวุฒิสภาเลือกไม่ครบหรือไม่เลือก คณะกรรมการสรรหา
มีความชอบตามกฎหมายที่จะทำหน้าที่ต่อไปได้
- กรรมการการสามัญฯ** : แล้วคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความใหม่ว่าผู้สมัครใช้ชุดเดิมหรือว่า
รับสมัครใหม่
- นายสมพาส นิลพันธ์** : ก็ต้องเรียนว่าไม่ใช่หน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นหน้าที่
ของกรรมการสรรหาจะต้องพิจารณาว่าจะใช้ผู้สมัครคนเดิมมา
คัดใหม่หรือเปิดรับสมัครใหม่ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมนะครับ
คือมี ๒ กระบวนการ คือเมื่อชุดที่แล้วศาลพิพากษาแล้วกรรมการ
สรรหาลาออก สำนักงานปลัดต้องใช้เวลาดั้งแต่ มกราคม จนถึง
มิถุนายนถึงจะได้คณะกรรมการสรรหาครบ ๑๗ คนแล้ว
คณะกรรมการสรรหาที่ใช้เวลาดั้งแต่ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงส่งให้
วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ นี่คือการดำเนินการตั้งแต่
ตั้งกรรมการสรรหา จนกรรมการสรรหาไปทำงานแล้วได้ ๑๔ คน
ก็สรุปว่าตั้งแต่ มกราคม ๒๕๔๖ จน ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ จึงมี
รายชื่อ ๑๔ คนถึงวุฒิสภาครับ นี่คือการดำเนินการทั้งหมด
- นายอนันต์ วรนิติพงศ์** : ผมกราบเรียนท่านประธานว่าอันนี้นอกจากการสรรหานะครับ
หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการสรรหา ผมก็รับฟังจากสิ่งแวดล้อม
สื่อมวลชน ก็มีผลสะท้อนกลับมามีเป็นทุกคนมีความพอใจ
ในกระบวนการสรรหาคราวนี้ว่าเรียบร้อย แล้วก็น่าจะผ่านไปด้วยดี
เพราะทุกคนก็ตั้งความหวังว่าคณะกรรมการ กทช. นี่จะได้เกิด
ในเมืองไทยเสียที แล้วได้บุคคลที่เหมาะสม ซึ่งวุฒิสภาก็จะคัดเลือก
ต่อมาเหลือ ๗ คน มิฉะนั้นแล้วก็ยืดเยื้อต่อไปอีกนานอันนี้เราก็
คิดว่าผมในฐานะประธานกรรมการสรรหา ก็กราบเรียนว่าเราก็ทำ
อย่างดีที่สุดแล้ว

สรุปประเด็นการซักถาม นายสมพาส นิลพันธ์

กรรมการสามัญ

๑ นายสมพาส นิลพันธ์

- : ท่านเกี่ยวข้องกับกระบวนการสรรหา กทช. อย่างไร
- : สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสรรหา กทช. อยู่ ๒ หน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ หน้าที่แรกคือทำหน้าที่ในการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช. หน้าที่ที่ ๒ คือเป็นหน่วยงานธุรการให้กับคณะกรรมการสรรหา กทช. ตามมาตรา ๗๔

กรรมการสามัญ

๑ นายสมพาส นิลพันธ์

- : การออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช. ดำเนินการอย่างไร
- : ตามมาตรา ๔๔ แห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ กำหนดให้มี คณะกรรมการสรรหา กทช. เกิดขึ้น เพื่อทำหน้าที่สรรหาและคัดเลือก บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ กทช. คณะกรรมการสรรหา กทช. ประกอบไปด้วยบุคคล ๔ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ คือผู้แทนส่วนราชการ กลุ่มที่ ๒ คือผู้แทนคณาจารย์ประจำ กลุ่มที่ ๓ คือผู้แทนสมาคมวิชาชีพ กลุ่มที่ ๔ คือผู้แทนองค์กรเอกชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะ หน่วยงานธุรการตามมาตรา ๗๔ แห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ได้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช. จำนวน ๑๗ คน ขึ้นคณะกรรมการสรรหา กทช. ในกลุ่มของผู้แทนส่วนราชการ ส่วนราชการ ทั้ง ๕ ส่วนราชการก็ได้แต่งตั้งผู้แทนมา คณะกรรมการสรรหาในส่วน ของผู้แทนคณาจารย์ประจำ เราก็ได้มอบหมายให้ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม กับกระทรวงศึกษาธิการเป็นคนดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ ประจำและผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการและจากทบวงมหาวิทยาลัย ส่งมาให้สำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการคัดเลือกกันเองให้เหลือ ๔ คน เป็นกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๔ (๒) ส่วนกรรมการสรรหาในกลุ่มที่ ๓ คือกรรมการสรรหาในส่วนของสมาคมวิชาชีพ เราได้ออกประกาศรับสมัคร สมาคมวิชาชีพที่มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ สมัครเข้ามาแล้วเราก็ให้ผู้แทนทั้ง ๗ สมาคม มาดำเนินการคัดเลือกกันเองให้เหลือ ๔ คน เป็นกรรมการสรรหา กทช. ในกลุ่มที่ ๓ ส่วนกรรมการสรรหา กทช. ในกลุ่มที่ ๔ คือผู้แทนองค์กร เอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโทรคมนาคม หรือใช้โทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ เราก็ได้ประกาศเปิดรับสมัคร องค์กรเอกชน เมื่อสมัครเข้ามาแล้วเราก็ดำเนินการคัดเลือกให้เหลือ ๔ คน เป็นกรรมการสรรหาในส่วนของกลุ่มผู้แทนองค์กรเอกชน รวมเป็น คณะกรรมการสรรหา จำนวน ๑๗ คน

กรรมาธิการสามัญ
นายสมพาส นิลพันธ์

: คำว่าผู้แทนกระทรวงคมนาคมคือใคร
: กฎหมายองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ เดิมกำหนดไว้ว่าเป็นผู้แทน
กระทรวงคมนาคม ตอนหลังภายใต้การปฏิรูประบบราชการได้มีการ
จัดตั้งกระทรวงไอซีทีเกิดขึ้น ได้มีพระราชกฤษฎีกาแก้ไขโอนอำนาจ
หน้าที่ พระราชกฤษฎีกานี้ออกอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้ปรับปรุงแก้ไขผู้แทนกระทรวง
คมนาคม ตาม พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่เปลี่ยนเป็นผู้แทน
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้แทนกระทรวงคมนาคมจึงไม่มี
ในคณะกรรมการสรรหาชุดนี้ เพราะถูกแก้กฎหมายไปแล้ว

กรรมาธิการสามัญ

: คำว่า “โทรคมนาคม” หมายความว่าอย่างไร แล้วก็ “เทคโนโลยีที่
เกี่ยวข้อง” หมายความว่าอย่างไร ขอให้กฤษฎีกาตีความและในช่วงที่
กรรมการการสรรหาเขาพิจารณาค้นทั้ง ๑๔ คนนั้นได้เชิญเจ้าหน้าที่
กฤษฎีกาไปชี้แจงเกี่ยวกับมาตรานี้ด้วยหรือไม่

นายสมพาส นิลพันธ์

: พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจ
หน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา
๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๔๔ แห่ง
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จึงให้แก้ไขคำว่า
ผู้แทนกระทรวงคมนาคม เป็น ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
ตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชกฤษฎีกานี้

กรรมาธิการสามัญ

: ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมและคำว่า
ผู้แทนกระทรวงสรุปเป็นผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารใช่ไหม

นายสมพาส นิลพันธ์

: ใช่ครับ

กรรมาธิการสามัญ

: ปัญหาเดิมตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่ฯ จะมีอยู่ที่ (๒) (๓) แล้วก็ (๔) คือ (๒) เดิมมีปัญหาเดิม
คือเรื่องของสถาบันที่สอนในระดับ ในชั้นจัดสรรใหม่นี้ได้แก้ปัญหามาหรือ
ปรับปรุงจากเดิมไปอย่างไรหรือไม่

นายสมพาส นิลพันธ์

: (๒) คือผู้แทนคณาจารย์ประจำ เราได้ทำหนังสือหารือคณะกรรมการ
กฤษฎีกาให้ตีความมาตรา ๔๔ (๒) กฤษฎีกาก็ตีความว่า มาตรา ๔๔
(๒) นั้น ต้องหมายถึงผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในระดับปริญญา

และสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ส่วนสาขาวิชาโทรคมนาคมนั้น
ขอบเขตเพียงใดเป็นอำนาจหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยและ
กระทรวงศึกษาธิการโดยตรงที่จะตรวจสอบว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัย
ใดบ้างที่สอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในระดับปริญญา เราได้หารือ
กฤษฎีกาและส่งคำวินิจฉัยของกฤษฎีกาให้กระทรวงศึกษาธิการและ
ทบวงมหาวิทยาลัย เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำ
จากทั้ง ๒ องค์กรนี้ แล้วส่งรายชื่อมาให้เรา เราเป็นผู้จัดคัดเลือกเองให้
เหลือ ๔ คน

กรรมาธิการสามัญ

นายสมพาส นิลพันธ์

- : ได้ก็มหาวิทยาลัย
- : สถาบันการศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ๑๕ มหาวิทยาลัย
สถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ๑ สถาบัน รวมเป็น
๑๖ สถาบัน ที่สอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในระดับปริญญา

กรรมาธิการสามัญ

นายสมพาส นิลพันธ์

- : ใน ๑๖ สถาบัน วันที่เขามาเลือกกันเองมาครบไหม คือปัญหาเดิม
คือว่าบางมหาวิทยาลัยไม่มีสิทธิ บางมหาวิทยาลัยวันเชิญมากันไม่ครบ
แล้วก็เลือกมาก็ไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับ
- : ในวันเลือกเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายนนี้ มีผู้แทนคณาจารย์เข้าร่วมประชุม
ครบทั้ง ๑๖ คน คัดเลือกกันเองเขาตั้งประธานกันเอง แล้วคัดเลือก
กันเอง กำหนดวิธีการในการคัดเลือกกันเอง แล้วได้มา ๔ คน

กรรมาธิการสามัญ

นายสมพาส นิลพันธ์

- : ตามมาตรา ๔๔ (๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพ ซึ่งเคยมีปัญหามาก่อน
จากปัญหาเดิมท่านได้แก่อะไร แล้วก็ผลออกมาอย่างไร
- : ปัญหาเดิมทางคณะกรรมการตรวจสอบฯ ดึงว่าบางสมาคมไม่ใช่
สมาคมวิชาชีพตามความหมายของมาตรา ๔๔ (๓) หลังจากนั้น
ก่อนที่เราจะตั้งกรรมการสรรหาฯ ชุดใหม่ ได้หารือไปยังคณะกรรมการ
กฤษฎีกาเฉพาะพิเศษ ซึ่งมีอาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน
เพื่อให้ตีความมาตรา ๔๔ (๓) ให้ชัดอีกครั้งหนึ่งว่าสมาคมวิชาชีพ
มีความหมายว่าอย่างไร ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาชุดดังกล่าว
ก็ได้ตีความ คำว่า “สมาคมวิชาชีพ” ตามกฎหมายนี้ไว้ ๓ ประการ ก็คือ
๑. จะต้องมียัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้ หรือศาสตร์ที่ใช้
ในการประกอบวิชาชีพนั้น
๒. พัฒนาบุคลากรในวิชาชีพด้านนั้น เช่น ฝึกอบรม
๓. ส่งเสริมจริยธรรม เช่น กำหนดจรรยาบรรณและติดตามจริยธรรม
ในขณะที่ประกอบวิชาชีพนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเฉพาะพิเศษ
ตีความมา เราก็เอาคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาเฉพาะพิเศษ

เป็นบรรทัดฐานในการตรวจสอบสมาคมวิชาชีพที่สมัครเข้ามา
วัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่คณะกรรมการกฤษฎีกากำหนดไว้
หรือไม่ ถ้ามีก็ถือว่าเป็นสมาคมวิชาชีพ

- กรรมาธิการสามัญ** : ๗ คน มีสมาชิกรวม ๑๐ แต่ว่าเป็นสมาคมวิชาชีพที่ตรงตามนัยของคำ
วินิจฉัยของกฤษฎีกา ๗ สมาคม
- นายสมทาส นิลพันธ์** : เกณฑ์ที่กฤษฎีกาวางไว้แล้ว เมื่อเราประกาศรับสมัคร มีสมาคมมาสมัคร
ทั้งหมด ๑๐ สมาคม อยู่ในเกณฑ์เงื่อนไขตามหลักเกณฑ์ของกฤษฎีกานี้
๗ สมาคม เราก็ได้เชิญผู้แทนสมาคมทั้ง ๗ สมาคม มาประชุม แล้วเลือก
กันเองให้เหลือ ๔ คน เป็นผู้แทนสมาคมวิชาชีพในคณะกรรมการสรรหา
ชุดนี้
- กรรมาธิการสามัญ** : ปกติเท่าที่ร่างกฎหมายมาเงื่อนไขไม่ว่าจะเป็นของผู้สมัคร หรือของ
ผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการอะไรต่าง ๆ ในกรรมการที่เราร่างจะไป
ตกเงื่อนไขว่า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่หน่วยงาน
กำหนด หมายถึงว่าเขาจะให้หน่วยงานเป็นคนกำหนดมา ผมเข้าใจว่า
ตรงนี้เขาให้ท่านกำหนดด้วยหรือเปล่า
- นายสมทาส นิลพันธ์** : อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ การสรรหาอะไรต่าง ๆ เขาจะให้หน่วยงานธุรการ
เป็นคนกำหนดหลักเกณฑ์ แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ให้อำนาจสำนักงานปลัด
ในการกำหนดหลักเกณฑ์อะไรเลย บอกเฉย ๆ ว่าเป็นเพียงธุรการ
เพราะฉะนั้นเราจึงไปกำหนดกฎเกณฑ์อะไรที่ขัดหรือแตกต่างจาก
กฎหมายหลักไม่ได้ การจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจหรืออะไร เขายัง
ให้อำนาจสภาพัฒน์ ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดตั้ง
แล้วประกาศให้ทราบทั่วกัน แต่การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช.
ไม่ได้พูดเรื่องตรงนี้ไว้เลย เพราะฉะนั้นเราจะไปกำหนดว่าผู้ที่สมัครเป็น
กรรมการสรรหา ตามมาตรา ๔๔ (๓) (๔) จะต้องมีความสมบัติดังต่อไปนี้
เราทำไม่ได้เลย นอกเสียจากว่าเขากำหนดไว้ในกฎหมาย หรือว่า
ถ้าไม่ขัดตรงไหนเราก็หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาไป เราก็ยึดถือตาม
คำวินิจฉัยของกฤษฎีกา
- กรรมาธิการสามัญ** : ส่วน (๔) ปัญหาองค์กรที่มีวัตถุประสงค์คุ้มครองผู้บริโภค คือเดิม
สมาคมคุ้มครองผู้บริโภคที่จดทะเบียนอย่างที่มีสมาชิก ๔ - ๕ แสนคน
เวลาไปลงมติก็ทำได้ ๑ เสียง ขณะเดียวกันที่มีสมาคมเล็ก ๆ มีสมาชิก
สัก ๔๐ - ๕๐ คน เพิ่งจดทะเบียนก็ ๑ เสียง เบ็ดเสร็จแล้วปรากฏว่า
เวลาเลือกกันเองชุดเล็ก ๆ ก็มารวมก็เลือกกันเอง ชุดใหญ่ซึ่งมี ๑ เสียง
ก็เลยไม่ได้ ท่านได้แก้อย่างไร

นายสมทาส นิลพันธ์

: รอบใหม่นี้ ปัญหาจากครั้งก่อน ปัญหาเกิดจากการที่องค์กรเอกชน สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคไม่ได้รับคัดเลือกเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาฯ ส่วนใหญ่จะเป็นสมาคมทางด้าน วิทยุสมัครเล่นก็เกิดปัญหาดังนั้น ปัญหาเกิดจากการที่เขาคัดเลือกกันเอง การคัดเลือกกันเองก็อยู่ที่ว่าเสียงใครมากก็ได้รับเลือกอันนั้น นั่นคือ ปัญหาที่เกิดจากการที่เขาคัดเลือกกันเอง ในครั้งใหม่นี้เราก็ได้หารือ คณะกรรมการกฤษฎีกาไป คณะกรรมการกฤษฎีกาก็วินิจฉัยองค์กร เอกชนที่จะมีสิทธิเข้าร่วมการคัดเลือกกันเองต้องมีวัตถุประสงค์ในการ คุ้มครองผู้บริโภคทั่ว ๆ ไป ก็ถือว่าใช้ได้แล้ว อันนี้กฤษฎีกาบอก ส่วน องค์กรอื่นจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการใช้โทรคมนาคมเพื่อประโยชน์ สาธารณะ ต้องมีทะเบียน หรือสื่อเข้ามาไม่เห็นว่าใช้โทรคมนาคมเพื่อ ประโยชน์สาธารณะ เราก็เปิดประกาศรับสมัคร สุดท้ายก็จะมีองค์กร เอกชนตามนี้ทั้งหมด ๔๕ องค์กร ที่อยู่ในข่าย ตามมาตรา ๔๔ (๔) เราก็เชิญผู้แทนองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๔ (๔) ๔๕ องค์กรมา คัดเลือกกันเอง แล้วก็ได้ ๕ คน แล้วก็ได้มูลนิธิเพื่อผู้บริโภคร่วมเป็น กรรมการสรรหาฯ ด้วย

กรรมการธิการสามัญ

นายสมทาส นิลพันธ์

: คราวที่แล้วกลุ่มที่ ๒ มีปัญหา แล้วก็กลุ่มที่ ๔ กลุ่มที่ ๓ ก็มีปัญหา อย่างสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์คราวนี้มีไหม
: สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ที่ชวนนี้สมัครเข้ามาด้วย แต่เมื่อเราหารือ กฤษฎีกาแล้ว วัตถุประสงค์ของสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไม่เข้าข่าย ที่กฤษฎีกากำหนด เราก็ตัดออก

กรรมการธิการสามัญ

นายสมทาส นิลพันธ์

: เท่าที่ดูมา ๔ คน มาจากกลุ่มไหนบ้าง
: ๔ คน ที่ได้รับการคัดเลือก มีจากมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ๑ สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน ๑ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ๑ มูลนิธิของคนตาบอดไทย

กรรมการธิการสามัญ

นายสมทาส นิลพันธ์

: ๔) องค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลเขาจดวัตถุประสงค์ในการคุ้มครอง ผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม หรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์ สาธารณะเลยหรือเปล่า ผมเห็นแต่ละองค์กรที่เข้ามาไม่น่าจะเกี่ยวกับ คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม
: เรื่องนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาเฉพาะทางบรรทัดฐานไว้ว่าองค์กร เอกชนตามมาตรา ๔๔ (๔) ๑. ต้องเป็นนิติบุคคล เมื่อเป็นนิติบุคคลต่าง ๆ แล้ว เพราะฉะนั้นองค์กรตามมาตรา ๔๔ (๔) นั้น หมายถึงสมาคม หรือมูลนิธิ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง เมื่อเป็นสมาคมหรือมูลนิธิตามกฎหมายแพ่ง

แล้ว วัดอุประสงค์ขององค์กรดูจากวัดอุประสงค์ที่ปรากฏในทะเบียน
การจัดตั้ง ถ้ามีเพียงแต่คำว่าวัดอุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น
ไม่ได้มีวัดอุประสงค์ระบุชัดว่า คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านคมนาคม
คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านอาหาร คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านยา อย่างนี้
ก็ถือว่าเป็นองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๔ (๔) ได้แล้ว ในระยะเริ่มแรก
เราหรือกฤษฎีกาเหมือนกัน เพราะว่าไม่มีองค์กรเอกชนใดหรือกรับ
ที่จัดวัดอุประสงค์โดยเฉพาะว่ามีวัดอุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค
ด้านโทรคมนาคม เพียงแต่จัดวัดอุประสงค์ไว้กว้าง ๆ ว่า คุ้มครอง
ผู้บริโภค เราก็เป็นกังวลตรงนี้ ก็เลยหรือกฤษฎีกา กฤษฎีกาก็ตอบมา
ว่าถ้ามีวัดอุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทั่ว ๆ ไป ก็ถือว่าเข้า
ตามมาตรา ๔๔ (๔) ในระยะเริ่มแรกครับ เราเป็นกังวลประเด็นนี้เหมือนกัน
เพราะว่าเราตรวจสอบแล้วไม่มีสมาคมหรือมูลนิธิใดกำหนดไว้ว่า
จัดวัดอุประสงค์โดยเฉพาะว่า คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม
ไม่มี เป็นวัดอุประสงค์ทั่ว ๆ ไป

กรรมาธิการสามัญ
นายสมพาส นิลพันธ์

- : นายประมุต สุตะบุตร เคยร้องเรียนต่อสำนักงานปลัดฯ หรือไม่
- : ในคณะกรรมการสรรหาฯ ชุดนี้ใช่ใหมครับ ร้องเรียนต่อสำนักงานปลัดฯ
เขาหรือร้องเรียนต่อสำนักงานปลัดฯ ในฐานะหน่วยงานธุรการว่า การจัดตั้ง
คณะกรรมการสรรหาฯ ไม่ชอบ

กรรมาธิการสามัญ
นายสมพาส นิลพันธ์

- : ได้พิจารณาไปอย่างไรครับ
- : ได้พิจารณาตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง คือ
กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนดไว้ว่า เมื่อกรรมการ
ผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องทางปกครอง ต้องบอกก่อนว่าคณะกรรมการ
สรรหา กทช. นี้ เป็นคณะกรรมการผู้มีอำนาจออกคำสั่งทางปกครอง
เมื่อมีการร้องเรียนเข้ามา เราก็ดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ คือ
เขาหรือเรียนนายอนันต์ วรจิตพงศ์ กรรมการสรรหาฯ คนหนึ่งว่า
ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะว่าเป็นกรรมการสรรหาฯ ในชุดที่แล้ว
แล้วก็มาเป็นกรรมการสรรหาฯ ในชุดนี้อีก กฎหมาย วิ. ปกครองกำหนด
ว่าอย่างไร กำหนดให้สำนักงานปลัดฯ ซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการรายงาน
ให้กับประธานกรรมการสรรหาฯ และคณะกรรมการสรรหาฯ ทราบว่ามี
ใครร้องเรียนอย่างไร แล้วก็แจ้งให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ เมื่อผู้ถูกร้องเรียน
ทราบแล้วต้องชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสรรหาฯ ว่าข้อกล่าวหา
ที่ร้องเรียนนั้นเป็นจริงเพียงใด นายอนันต์ วรจิตพงศ์ ซึ่งเป็นกรรมการ
สรรหาฯ คนหนึ่งที่ถูกร้องเรียนก็ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า การที่เขาเป็น
กรรมการสรรหาฯ ชุดที่แล้ว แล้วไปชี้แจงต่อศาล เขาไปกระทำในนาม

ของคณะกรรมการไม่ได้กระทำในนามส่วนตัว เมื่อชี้แจงต่อที่ประชุมแล้ว กฎหมายกำหนดไว้ว่าให้ผู้ชี้แจงที่ถูกร้องเรียนออกจากห้องประชุม กฎหมายกำหนดต่อไปว่าให้คณะกรรมการสรรหาฯ ที่เหลือลงมติว่าจะไว้วางใจให้นายอนันต์ ซึ่งถูกร้องเรียนทำหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่ โดยให้กรรมการสรรหาฯ ทั้งหมดลงมติ แล้วก็ดำเนินการตามกฎหมายก็เชิญคณะกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมดที่เหลือ ๑๖ คน มาลงมติว่าจะรับรองหรือไว้วางใจนายอนันต์หรือไม่ตามที่นายประมุขร้องเรียนมา กรรมการสรรหาฯ ลงมติแล้ว ๑๔ ท่าน ไว้วางใจ อีก ๒ ท่าน ไม่ไว้วางใจ กฎหมายกำหนดไว้ว่า การไว้วางใจต้องได้รับเสียง ๒ ใน ๓ ของกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมด ๒ ใน ๓ ในที่นี้ก็คือ ๑๖ คน มีกรรมการสรรหาฯ ไว้วางใจ ๑๔ คน เพราะฉะนั้นนายอนันต์ก็ได้ทำหน้าที่ต่อไป เราดำเนินการต่อไปตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กรณีที่ถูกร้องเรียน แล้วหลังจากนั้นนายประมุขก็ร้องเรียนอีกว่าในการลงคะแนนคัดเลือกรจะทำให้เสียความเป็นกลาง หรือเสียความเป็นธรรมต่อเขา นายอนันต์เห็นว่าพฤติการณ์อย่างนี้เป็นพฤติการณ์ที่เคลือบแคลงสงสัยว่าเขาจะเอนเอียงต่อนายประมุข ในการลงมติดกับนายประมุข นายอนันต์จึงขอถอนตัวว่าคนอื่นขอพิจารณา แต่นายประมุขเขาไม่ขอพิจารณา เขาติดบัตรเลือกตั้งนายประมุขออกมาให้กรรมการทุกท่านเห็นต่อที่ประชุมว่าเมื่อถึงคราวนายประมุขเขาจะไม่ใช้สิทธิเลือกนายประมุข

**กรรมาธิการสามัญ
นายสมพาส นิลพันธ์**

- : ดกลงมีคนเดียวใช่หรือไม่ ที่มาจากกรรมการสรรหาฯ ชุดเก่า
- : คนเดียว และการนับก็นับฐาน ๑๖ ไม่ได้นับฐาน ๑๗ ฐานต้องตัดกัน การนับคะแนนของนายประมุขนับแค่ ๑๖ เสียง เพราะว่าคุณอนันต์เขาถอนตัวเพื่อให้นายประมุขและคณะกรรมการทุกท่านสบายใจ เพราะอาจจะมียุติการณ์ที่เคลือบแคลงสงสัยว่าเขาจะเอนเอียง ไม่เกิดความเป็นธรรม คือเราได้ทำถึง ๒ ชั้น ชั้นแรก เขาร้องเข้ามาให้ที่ประชุมพิจารณาเลยทำให้คุณอนันต์ชี้แจงก่อนว่ากรณีอย่างนี้จะป็นธรรมไหม คุณอนันต์ก็ชี้แจงว่าเขาเป็นกรรมการสรรหาฯ นี้เขาเป็นในฐานะไปชี้แจงในฐานะคณะกรรมการ ไม่ได้ชี้แจงในฐานะส่วนตัว เพียงแต่คณะกรรมการมอบหมายว่าการชี้แจงต่อศาลมอบหมายนายอนันต์ไปชี้แจง กรรมการก็ลงมติ ๑๔ เสียง ไว้วางใจให้ทำหน้าที่ต่อไปจนวันตัดสินคุณอนันต์ก็ถอนตัวอีก เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม

**สรุปประเด็นการซักถาม นางพงษ์สวาท ภายอรุณสุทธิ
ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายคมนาคม**

กรรมวิธีการสามัญ

: ประเด็นที่เราพิจารณาคือ มาตรา ๔๗ เนื่องจากคณะกรรมการ
กิจการโทรคมนาคมมี ๗ ท่าน แต่กฎหมายบัญญัติไว้ไม่ชัดเจนว่า
กรรมการ กทช. จะต้องมีความสัมพันธ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ๗ ด้าน
หรือ ๔ ด้าน กรรมการเห็นว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายน่าจะมี
ครบทุกสาขาความเชี่ยวชาญ ประเด็นที่ ๒ กรรมการสรรหา
กรรมการ กทช. กำหนดคุณสมบัติสาขาความเชี่ยวชาญไว้ ๔ ด้าน
แต่กรรมการสงสัยคำว่า เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี “กับการศึกษา”
อันนี้ ๗ ด้านแน่นอน แต่ที่นี้ไม่มีหมายถึงว่าเขาเขียนตกไปหรือไม่
อย่างไร จึงประสงค์จะทราบถึงที่มาของเจตนารมณ์ของกฎหมาย
ตามมาตรา ๔๗ เนื่องจากว่าคณะกรรมการบางท่านได้ปรึกษา
นักกฎหมายบางท่านแล้วเห็นว่าน่าจะมี ๗ ด้าน คือ เกี่ยวข้องกับ
การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน
หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม
แต่ว่าหลักคือจะต้องมีประสบการณ์หรือมีความเชี่ยวชาญใน
กิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ศาสนา
วัฒนธรรมอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ๗ ด้าน

นางพงษ์สวาท ภายอรุณสุทธิ : คือประเด็นที่ส่งมาจะมีอยู่เรื่องของการจัดแบ่งคุณสมบัติของผู้เป็นกรรมการ
กทช. จะมีว่า ความเห็นจะแตกต่างออกไปเป็น ๓ ฝ่ายว่า จริง ๆ แล้ว
คุณสมบัติของกรรมการ กทช. จะต้องมีการที่ถูกต้องจะเป็น
ความเห็นของฝ่ายที่ ๑ ที่บอกว่าแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือความเห็น
ผู้ที่จะเป็นกรรมการ กทช. จะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและ
มีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ ทั้งนี้ในด้านของกิจการโทรคมนาคม
อันนี้เป็นกลุ่มที่ ๑ ในด้านกิจการโทรคมนาคมอันจะเป็นประโยชน์
ต่อกิจการโทรคมนาคม คือประโยชน์สุดท้ายจะเป็นประโยชน์ที่ขยายใน
ทุก ๆ ด้าน ขยายประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจของ กทช. ในทุก ๆ ด้าน
ยกตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านของการศึกษา ไม่ได้
หมายความว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาทั้งหมดจะสามารถ
เดินเข้ามาเป็นกรรมการตรงนี้ได้ จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ
ด้านการศึกษาที่จะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม

LIRT

กรรมาธิการสามัญ

: กรรมการกิจการโทรคมนาคมมี ๗ ท่าน ไม่ทราบว่าจะออกร่างได้กำหนด คือผมคิดว่าเจตนารมณ์ของกฎหมาย คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามเป็นไปตามมาตรา ๘ แต่ว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายตามมาตรา ๘ ต้องขยายด้านมาตรา ๔๗ อีกที่ว่า คนนั้นจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ มีผลงาน หรือเคยปฏิบัติด้านต่าง ๆ ในกิจการ ๘ ด้าน แต่ถ้า ๘ ด้านนี้เวลาเลือกจริง ๆ จะเหลือแค่ ๗ แต่บางที่อาจจะน้อยกว่า ๗ ด้วย อาจกระจุกตัวอยู่ด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ไปกระจุกตัวอยู่ที่ด้านกิจการโทรคมนาคม อาจจะเป็นอย่างนั้นได้ อย่างคราวนี้ทั้ง ๆ ที่มี ๑๔ ท่าน ด้านเศรษฐศาสตร์ก็หายไปแต่ว่าบางคนอาจจะทำงานด้านเศรษฐศาสตร์หรือบางคนอาจจะมีคุณสมบัติหลายประการ ไม่ทราบว่าจะออกร่างเจตนารมณ์ของกฎหมายที่เขียนอย่างนี้ต้องการอย่างไรครับ

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ถ้ากฎหมายต้องการให้ครบทุกด้าน กฎหมายทั่ว ๆ ไปจะเขียนเอาไว้ว่าด้านละ ๑ คน หมายความว่ากรรมการจะต้องมีครบทุกด้าน ด้านละ ๑ คน แต่ในลักษณะนี้จะเป็นการเปิดกว้างว่าจะไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นด้านละ ๑ คนหรือว่าห้ามการกระจุกตัว คือตรงนี้จะเป็นการเปิดกว้างซึ่งถ้าเกิดท่านไปดูในมาตรา ๗ ของ กสทช. จะมีถึง ๑๐ ด้านด้วยกัน ในขณะที่กรรมการจะมีอยู่แค่ ๗ คน ตรงนี้ก็จะเป็ลักษณะของการเปิดกว้างมากกว่า ในตอนขึ้นร่างร่างที่มาจาก ครม. ไม่ได้แจกแจงออกไปว่าจะต้องมีด้านใดบ้าง แต่จะเขียนในลักษณะกว้าง ๆ ว่าให้มีกรรมการเฉพาะด้าน ประกอบไปด้วยประธานกับกรรมการที่คน โดยที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านที่จะเป็นประโยชน์กับกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น อันนี้จะมาเพิ่มเติมในชั้นของการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรว่า ควรจะมีการกำหนดกรอบเอาไว้บ้างว่าจะให้มีผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านใดบ้าง เท่านั้นเอง

กรรมาธิการสามัญ

: สมมุติว่าแนวคิดที่เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ถ้าท่านจะมีวิธีร่างเขียนว่าอย่างไร ในแง่ของถ้อยคำ สมมุติแนวคิดเป็นอย่างนั้นถ้าจะร่างเขียนอย่างไร เพื่อจะได้ชี้แจงได้ว่า ถ้าท่านคิดอย่างนั้นจะต้องเขียนอย่างนี้ แต่ที่มาเขียนอย่างนี้ เพราะว่าเขาคิดอย่างนี้

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ในแง่ของถ้อยคำ จะต้องมีการเชื่อมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ ยกตัวอย่างเช่น การศึกษา ก็ขยายออกไปว่า อะไรเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง อันนั้นจะเป็นเรื่องของการใช้ถ้อยคำ ถ้าจะตีความ

โดยถ้อยคำ ร่างตัวนี้ไม่มีการใช้คำเชื่อม จะมีการเว้นวรรคระหว่างเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แล้วก็เว้นวรรค แล้วก็การศึกษา แล้วเว้นวรรค ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจตนาต้องการแยกออกเป็นแต่ละกลุ่มที่แยกออกจากกัน อันนี้พูดถึงในแง่ของถ้อยคำ แต่ถ้าในแง่ของเจตนารมณ์แล้ว ตรงนี้จะเห็นได้ว่า จริง ๆ แล้ว แม้จะเป็นคณะกรรมการเฉพาะด้าน ของกิจการโทรคมนาคมก็ตาม แต่ว่าเจตนาที่ต้องการกรรมการ ที่มานั่งตรงนี้ต้องการกรรมการที่มีความรู้ในหลาย ๆ สาขา แล้ว เขาไม่ได้ตีกรอบแคบอยู่เฉพาะกรรมการที่มีความรู้เฉพาะเรื่อง กิจการโทรคมนาคมเท่านั้น แต่ต้องการกรรมการในทุก ๆ ด้านที่ เขามีตรงนั้นจะต้องเป็นประโยชน์กับกิจการโทรคมนาคม ความสำคัญ จะอยู่ที่ประโยคสุดท้ายที่จะมาขยาย ตรงนี้จะเห็นเจตนารมณ์ของ ร่างได้นับตั้งแต่ร่างที่เริ่มเข้ามาที่กฤษฎีกาว่า อันที่จริงแล้วตรงนี้จะ มีการกำหนดกลุ่มเอาไว้ต่าง ๆ ประมาณ ๓ กลุ่ม คือจะต้องเป็น กรรมการที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการสื่อสารมวลชนกลุ่มหนึ่ง ด้านกิจการโทรคมนาคมกลุ่มหนึ่ง และด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง อีกกลุ่มหนึ่ง แต่ว่าร่างก็จะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาเรื่อยมา จนกระทั่งว่าเป็นกฎหมายในปัจจุบันด้วยการที่ว่า กำหนดออกมา ทั้งหมดเป็น ๔ กลุ่ม แต่ทั้งหมดจะต้องเป็นประโยชน์กับกิจการ โทรคมนาคมเพื่อให้ได้กรรมการที่มีความหลากหลายในทุก ๆ ด้าน ทุก ๆ สาขา

กรรมาธิการสามัญ

: คำว่า “โทรคมนาคม” หมายความว่าอย่างไร แล้วก็เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง หมายความว่าอย่างไร ขอให้กฤษฎีกาตีความและในช่วงที่กรรมการ สรรหาเขาพิจารณาคนทั้ง ๑๔ คน นั้น ได้เชิญเจ้าหน้าที่กฤษฎีกา ไปชี้แจงเกี่ยวกับมาตรานี้ด้วยหรือไม่

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ไม่มี ทางสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จะสรรหากันเอง แต่โดย ส่วนใหญ่จะหารือเข้ามาเป็นกรณี ๆ ไป อย่างเช่นว่า เกิดความไม่ชัดเจน ในเรื่องของคำว่า “องค์กรเอกชน” ก็จะมีหารือเข้ามาเป็นเรื่อง ๆ ไป หรือว่า สมาคมวิชาชีพ เป็นต้น

กรรมาธิการสามัญ

: เป็นผู้อำนวยความสะดวกกฎหมายคมนาคม แสดงว่าที่รับผิดชอบงาน ด้านนี้มีอะไรบ้าง

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ดูแลในเรื่องของการยกร่างกฎหมายกับการให้ความเห็นทางกฎหมาย กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ จะมีทางด้านการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และด้านการ

โทรคมนาคม ซึ่งจะมีเรื่องของการวิทยุ โทรคมนาคมทางดาวเทียม
ต่าง ๆ การสื่อสารทั้งหมด

กรรมการการสามัญ : กิจการโทรคมนาคมมีความหมายอย่างไร เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
อันเดียวกันหรือไม่ ถ้อยคำที่ว่าอันจะเป็นประโยชน์ สมมุติศาสนา
อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคมมีความหมายอย่างไร

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : คำนิยามของ พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ในมาตรา ๓ ให้
ความหมายของคำว่า “กิจการโทรคมนาคม” หมายถึง กิจการที่
ให้บริการการส่ง การแพร่หรือการรับเครื่องหมายสัญญาณต่าง ๆ
ส่วนเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เทคโนโลยีตรงนี้คงไม่สามารถที่จะ
เขียนลงไปให้ครบถ้วนในกฎหมายได้ว่า คำว่า “เทคโนโลยี”
หมายถึงอะไรบ้าง ซึ่งจริง ๆ แล้วในความเป็นจริงในปัจจุบันมี
หลายด้านมาก ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามที่จะเรียกว่า เทคโนโลยี
จะใช้ในความหมายทั่ว ๆ ไป ถามว่าที่เกี่ยวข้องกับอะไร คือ
คน ๆ นั้น จะต้องแสดงให้เห็นว่า ความรู้ความสามารถของเขา
ในด้านเทคโนโลยีนั้น จะเป็นประโยชน์กับกิจการโทรคมนาคม
ต้องแสดงให้เห็นประจักษ์ออกมาว่า เป็นความรู้ความสามารถที่เขา มีอยู่

กรรมการการสามัญ : เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องหมายถึงเกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมด้วย
หรือว่าเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับทั้งหมดที่ต่อท้ายไปหรือทุกเรื่อง

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : ตรงนี้ตามตัวบทไม่ได้ขยายเอาไว้ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
อาจจะกว้างกว่าทั้งหมดในอีก ๔ สาขา ที่เป็นบริบทยู่อรอบ ๆ
แต่เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องที่คน ๆ นั้นมีอยู่ จะผูกอยู่กับประโยค
สุดท้ายว่าจะต้องเป็นประโยชน์กับกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น

กรรมการการสามัญ : มีคนพูดว่าคนที่สอนหนังสือเกี่ยวกับวิชาการปกครองท้องถิ่น
ก็ถือว่าเป็นผู้ที่มีเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับกิจการส่วนท้องถิ่น
อันจะเป็นประโยชน์ต่อโทรคมนาคม คือ สอนหนังสือในมหาวิทยาลัย
สอนวิชาการปกครองท้องถิ่น สอนเรื่อง อบต. กับสอนเรื่ององค์การ
บริหารส่วนจังหวัด แล้วก็บอกว่าคนนี้มีเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ
กิจการส่วนท้องถิ่นในกิจการโทรคมนาคม ใช้ได้ไหม

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : ขึ้นอยู่กับการตีความ แต่เขาอาจจะบอกว่าเขาเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเข้าใจในด้านการศึกษา เพราะว่าเป็นเรื่องของ การเรียน
การสอนในระดับมหาวิทยาลัยในเรื่องของกิจการท้องถิ่น แล้วจะ
มาเป็นกรรมการตรงนี้หรือไม่ ก็ต้องบอกว่าความรู้ความเข้าใจ

ที่เขาสอนอยู่ตรงนั้น เอามาใช้ในเรื่องกิจการโทรคมนาคมได้หรือไม่
กิจการท้องถิ่นบางเรื่องก็ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม ตรงนี้
ก็ไม่สามารถที่เข้ามาเป็นคุณสมบัติได้

กรรมาธิการสามัญ

: เจตนารมณ์ของกฎหมาย ต้องการให้คณะกรรมการนำเทคโนโลยี
ที่เกี่ยวกับการโทรคมนาคมไปใช้ในด้านการศึกษา การศาสนา
การวัฒนธรรม การเศรษฐกิจ ความมั่นคงของชาติ หรือกฎหมายมหาชน
หรือกฎหมายท้องถิ่น นำเอาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการโทรคมนาคม
ไปใช้ให้ใหม่

นางพงษ์สวาท ภายอรุณสุทธิ

: เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอาจจะไม่ได้ถูกผูกอยู่แค่ ๘ กลุ่ม ที่เป็นบริบท
คำว่าเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอาจจะนอกเหนือไปจากนี้ เพียงแต่ว่า
จะต้องเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการ
โทรคมนาคมเท่านั้น คือไม่ได้ไปขยายตัวคำว่า "การศึกษาหรือว่า
วัฒนธรรม หรือกฎหมายมหาชนต่าง ๆ" ที่ตามมา

กรรมาธิการสามัญ

: ถ้าท่านตีความเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนอกจากบริบท ๘ - ๘ ประการ
นี้แล้ว ถ้าอย่างนั้นหมายถึงนอกกรอบนี้ด้วย การเกษตรกรรม
ก็รวมด้วย สถาปัตยกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ อะไรต่าง ๆ นี่ก็คงจะรวมด้วย
ถ้าเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคมผมตีความอย่างนี้ถูกไหมครับ
เชิญยืนยันด้วย

นางพงษ์สวาท ภายอรุณสุทธิ

: ถูกค่ะ คือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องจริง ๆ กว้างมาก ไม่สามารถ
จะเขียนลงมาให้ครบถ้วนในกฎหมาย ซึ่งจะเป็นการฟุ่มเฟือย
แล้วก็รุงรังในกฎหมาย ในส่วนประเด็นของท่านรองประธานที่บอกว่า
แล้วการศึกษาที่จะเกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม จริง ๆ แล้ว
การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมมีอยู่มาก อาจจะเป็น
การศึกษาที่ผูกอยู่กับกิจการท้องถิ่น ยกตัวอย่างเช่น การดำเนินการ
ของวิทยุชุมชนอาจจะมีการเรียนการสอนอย่างนี้ที่เป็นอาจารย์ที่สอน
แล้วเกี่ยวกับการดำเนินกิจการวิทยุชุมชน ซึ่งเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น
ถามว่าความรู้ความเข้าใจของอาจารย์ที่ไปสอนตรงนี้ สามารถเข้ามา
เป็นกรรมการของ กทช. ได้หรือไม่ ตรงนี้ถ้าแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์
ก็เป็นได้ เพราะถือว่ามีคุณสมบัติตรงตามมาตรา ๘

LIART
103

- กรรมการการสามัญ** : เทคโนโลยีมีหลายสาขา อย่างเช่น นาโนเทคโนโลยี ที่นี้ถ้าเทคโนโลยี มาเกี่ยวข้องกับพวกนี้ แล้วเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม ก็หมายถึงอันนี้ด้วย หรืออาจจะเทคโนโลยีอย่างอื่นอีกมีอีกมากมาย
- นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์** : เพราะว่าคน ๆ นั้นจะต้องแค่ด้านใดด้านหนึ่ง อาจจะเป็นหลาย ๆ ด้าน ก็ได้ในตัวบุคคลคนเดียวกัน
- กรรมการการสามัญ** : ได้สรุปคุณสมบัติของผู้สมัครทั้ง ๑๔ ท่าน ว่าอันดับ ๑ ๒ ๓ ใน ๑๔ ท่าน จะมีคุณสมบัติเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ๑๓ ท่าน เพราะฉะนั้นคือถ้ากว้างทุกท่านเข้าประเด็นหมด ถ้าสมมติว่าผู้สมัคร ผู้ได้รับเลือกท่านหนึ่งกำหนดว่า อันดับ ๑ ของท่านเกี่ยวกับการศึกษา แต่พอถามไปแล้ว สอบไปแล้ว ปรากฏว่าศึกษาก็จริง แต่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่เป็นประโยชน์ต่อกิจการกระจายเสียง ถือว่าท่านนั้นขาดคุณสมบัติใหม่
- นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์** : คือได้ชัดเจนว่าเป็นผู้มีความรู้มีความเข้าใจด้านการศึกษา แต่ไม่เป็นประโยชน์ใช้ใหม่ละ ก็ไม่มีคุณสมบัติ
- กรรมการการสามัญ** : แต่เผอิญว่า อันดับ ๒ ท่านไปเขียนว่า เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จะขอใช้สิทธิอันดับ ๒ อย่างนี้ได้ไหม
- นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์** : ก็ถือว่า เขาก็มีคุณสมบัติในด้านของเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่ใช่ด้านการศึกษา
- กรรมการการสามัญ** : ต้องมีผู้หนึ่งผู้ใดที่มีความรู้ด้านนั้นด้วยหรือไม่ สมมติว่ามีบางด้าน ไม่มีคนรู้เลย ในหลักการถ้าเกิดกฎหมายเขียนอย่างนี้ เช่น ความมั่นคงหรือกฎหมายมหาชน ไม่มีนักกฎหมายมหาชนเลย ชักคนเดียวได้ไหมครับ
- นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์** : ได้ เพราะว่ากฎหมายไม่ได้บอกว่าจะต้องครบทุกด้าน กำหนดเอาไว้ว่าคนที่จะมีคุณสมบัติด้านใดด้านหนึ่งหรือจริง ๆ ในคน ๆ หนึ่ง อาจจะมีหลาย ๆ ด้านก็ได้
- กรรมการการสามัญ** : คนหนึ่งมีหลายด้านได้ แต่ถ้าเกิดใน ๑๔ คนนี้ไม่มีใครมีเลยในเรื่อง กฎหมายมหาชน ถ้าอย่างนั้นกฎหมายเขียนทำไม ถ้าเขียนว่า เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเฉย ๆ ก็พอ เพราะว่าเกี่ยวข้องก็รวมกฎหมาย รวมทุกอย่างอยู่แล้ว

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : ร่างตอนที่ออกจาก ครม. จริง ๆ แล้วไม่มีสาขาต่าง ๆ เหล่านี้กำหนดเอาไว้แต่กรอบกว้าง ๆ ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านสื่อสารมวลชนด้านหนึ่ง ด้านกิจการโทรคมนาคมด้านหนึ่ง และด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอีกด้านหนึ่งเท่านั้น แต่ว่าที่มีการพัฒนาของร่างในชั้นของสภาผู้แทนฯ

กรรมการการสามัญ : ที่นี้กฤษฎีกาจะไปตีความกลับไปหาเจตนารมณ์ของ ครม. ไม่ได้ อันนี้ต้องดูเจตนารมณ์ของผู้ใส่ซึ่งอาจจะแตกต่างกับเจตนารมณ์ของกฤษฎีกา

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : ที่มาชี้แจงว่ามาอาจจะไม่ครบทุกด้าน ตรงนี้เป็นการชี้แจงตามกฎหมายปัจจุบันที่ใช้อยู่ คือตามมาตรา ๔๗ ไม่ได้ชี้แจงตามเจตนารมณ์เดิมของร่างครม. การตีความของกฎหมายไม่ว่าจะเป็นโดยเจตนารมณ์หรือโดยตัวอักษรก็เป็นไปอย่างที่ได้เรียนชี้แจงไปแล้ว จริง ๆ แล้วกฎหมายไม่ได้กำหนดตายตัวว่าจะต้องครบทุกด้านแล้วครบทุกคนเพราะจริง ๆ แล้วจำนวนของกรรมการก็ไม่ครบทุกด้านอยู่แล้วถ้าจะมีคนละ ๑ ด้าน

กรรมการการสามัญ : ต่างกันอย่างไร กฎหมายบางฉบับเขียนว่า “ให้คำนึงถึง” แต่บอกชัดเจน มีประสบการณ์ในแล้วก็ว่าไป แต่ว่าทุกที่ใช้คำอ่อนกว่านี้ เช่น ให้คำนึงถึง ถ้าท่าน ผอ. ชี้แจงอย่างนี้ก็แสดงว่าเขียนก็ได้ ไม่เขียนก็ได้ มีคำนึงถึงก็ได้ ไม่มีคำนึงถึงก็ได้

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : คำว่า “ให้คำนึงถึง” จริง ๆ ก็ไม่ได้เป็นบทบัญญัติที่เคร่งครัดว่า จะต้องทำอย่างนั้นให้ได้ เพียงแต่ว่าหลังจากคำนึงถึงแล้วดำเนินการได้ตามนั้นจริงหรือไม่ เพียงแต่ว่าในขณะที่ทำจะต้องหยิบยกในเรื่องนั้นๆ ที่กฎหมายเขียนเอาไว้ว่าให้เอามาพิจารณาด้วย โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นในเรื่องของนโยบายว่าให้คำนึงถึงในเรื่องอะไรบ้าง

กลุ่มงานบริหารและแผนผัง	รับที่	47
วันที่	30	พ.ศ. 47
เวลา	16.30 น.	
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา		

ที่ นร ๐๔๐๑/

๐๐๑๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

๒๕

กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอให้พิจารณาเกี่ยวกับบทบัญญัติ มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เรียน ประธานคณะกรรมการธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ กทช. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ส่วนที่สี่ ที่ สว ๐๐๐๘/(๓) ๒๕๐๙

ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๒) สำนักบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การสรรหาและคัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ประธานคณะกรรมการธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ กทช.

ได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในประเด็นที่ว่าบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีความหมายในการแบ่งกลุ่มของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกเป็นกี่ด้าน และแต่ละด้านมีความหมายเช่นใด ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนว่า โดยที่มาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำนักงานฯ จึงไม่อาจรับปรึกษาโดยตรงจากคณะกรรมการธิการของวุฒิสภา ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติได้ เว้นแต่จะได้ดำเนินการให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้มีหนังสือหารือในเรื่องนี้ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะได้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

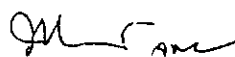

LIBRT

อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนว่า ได้พิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย
ที่ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้หารือมาแล้วเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่คณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยพิจารณาให้ความเห็นเพื่อตอบข้อหารือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
มาแล้วในเรื่อง การสรรหาและคัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ดังนั้น สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงขอส่งสำเนานี้ที่ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)
เรื่องดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๒) มาเพื่อโปรดพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙

ฝ่ายกฎหมายคมนาคม

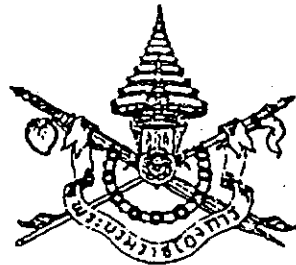
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๓๒๔-๓๒๕

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๕๑๕๕

www.krisdika.go.th

ลงชื่อในกองอำนวยการ

 ๖/๕/๕๖

พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

-- โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรรมการร่างกฎหมาย” ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็น “กรรมการกฤษฎีกา” ทุกแห่ง

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม
ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบด้วยกรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๒) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้มีกฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมาย

มาตรา ๘ กรรมการกฤษฎีกาจะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะเดียวกันไม่ได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกหมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย และศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา และคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

(๒) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

(๓) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ

(๔) ให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๕) ฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในด้านกฎหมายและการร่างกฎหมาย รวมทั้งการเผยแพร่ทำความเข้าใจในด้านกฎหมายแก่บุคคลทั่วไป

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) จัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเผยแพร่ เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับ

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบกฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศ และงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวกับกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๙ ถึงมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และกองวิเคราะห์กฎหมายและการร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ เฉพาะที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของสำนักงานศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ให้ข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒ ให้บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

หน้า ๔๗

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีผลบังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการเปิดทำการศาลปกครองกลางตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก

หน้า ๔๘
ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการครหากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง อันเป็นการดำเนินการที่สืบเนื่องจากแนวทางการจัดองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นรูปแบบองค์กรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายปกครองที่เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยขององค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นสถาบันที่ปฏิบัติงานในด้านคดีปกครองและการสร้างบทกฎหมายรวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการอยู่ด้วยกันซึ่งประเทศไทยได้ดำเนินการในแนวทางนี้มาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยได้ทรงตราพระราชบัญญัติเกณฑ์ชิลฮอฟสเดด คือ ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินขึ้นใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๙ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยให้มีสถาบันเกี่ยวกับการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย และสถาบันที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองควบคู่กัน หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครองที่เหมาะสมแก่ประเทศไทย และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยจะพัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป บัดนี้ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองตามกฎหมายโดยเฉพาะขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยตรงแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

113

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การสรรหาและคัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๓๐๒/๕๐๖๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๖ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กทช.” และมาตรา ๔๙ กำหนดว่า ในการแต่งตั้ง กทช. ให้มีคณะกรรมการสรรหา กทช. คณะหนึ่ง มีจำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ประกอบด้วย (๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน (๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคลสมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน และ (๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน และในมาตรา ๗๕ ได้กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกทช. ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ ได้เตรียมการและดำเนินการเพื่อให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๔๙ แล้ว และคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน ต่อประธานวุฒิสภาตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว

ต่อมาประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีความว่า วุฒิสภาในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ได้พิจารณารายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อดังกล่าว มีมติไม่รับรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอไปทั้งหมด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๓๖๖๔ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ในการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจงข้อเท็จจริง ได้แก่ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (นางวรรณิ เกตุบุตร ผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา) ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุรินทร์ เงินรูปงาม ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ นายสมพาศ นิลพันธ์ บุคลากร ๔ ว และนายสมชาย คนตรง บุคลากร ๔) ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์สมศักดิ์ จักรไพวงศ์ รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย นายมนตรี นาคเจือ ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการศึกษาและหลักสูตร และนายชาญวิทย์ โตธนะคุณ นักวิชาการศึกษา ๖) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (นายประพล ศิริปรีชา นิตกร ๔ ว) และผู้แทนคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (รศ.ดร.ถวิล พึ่งมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนินทร์ วงศ์งามขำ และนายอนันต์ วรดิพิพงศ์)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีความเห็นดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการแต่งตั้ง กทช.

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในส่วนที่ ๑ นี้มีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ๔ ประการ ดังนี้ ๑. ที่มาของปัญหาตามข้อหาหรือ ๒. การคัดเลือก “กรรมการสรรหา” ๓. การดำเนินการสรรหา กทช. และ ๔. การดำเนินการของวุฒิสภา

๑. ที่มาของปัญหาตามข้อหาหรือ

โดยที่มาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่นทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยในมาตรา ๗๕ ได้กำหนดว่าในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ (กทช.) ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันและให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ (กทช.)

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นหน่วยงานธุรการได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นคณะกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งบัญญัติว่า

“ในการแต่งตั้งกรรมการให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการคณะหนึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล สมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้สำนักงาน กทช. ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

คณะกรรมการสรรหา ได้คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช.

ให้วุฒิสภาศึกษาพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้วซึ่งบัญญัติว่า

“ให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเรียกโดยย่อว่า “กทช.” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกหกคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

ให้เลขาธิการ กทช. เป็นเลขานุการฯ กทช.”

ในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภา ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติ^๒ ตั้งคณะกรรมการธิการสามัญฯ เพื่อตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาฯ กระบวนการสรรหา และคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการในคณะกรรมการ กทช. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ โดยกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานตามภารกิจไว้ ๓๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการธิการสามัญฯ แล้วมีความเห็นว่า การตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นไปโดยขัดต่อกฎหมายเพราะมีองค์ประกอบขัดแย้งต่อมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ และในส่วนกระบวนการสรรหาที่ได้ดำเนินการไปนั้นก็ผิดพลาดไม่อยู่ในกรอบที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาจึงมีมติมอบหมายให้ประธานวุฒิสภาแจ้งข้อขัดข้องพร้อมความเห็นของที่ประชุมวุฒิสภาต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ”

^๒ รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการธิการสามัญฯ (หน้า ๑) ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔

^๓ หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๑๕๐๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ (หน้า ๒) ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบและพิจารณาวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร”

นายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้นำประเด็นตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอความเห็นประกอบการพิจารณา รวมทั้งประเด็นปัญหาที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ขอรื้ออ ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

๒. การคัดเลือก “กรรมการสรรหา”

ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ปรากฏตามการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยประกอบกับเอกสารที่ส่งมาประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการได้ประกาศ^๑ รายชื่อคณะกรรมการสรรหา กทช. โดยมีขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือก ดังนี้ (๑) การจัดให้ส่วนราชการส่งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา (๒) การจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์และ (๓) การจัดให้มีการเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน และการตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

๒.๑ การจัดให้ส่วนราชการส่งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ^๒ ถึงปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ขอให้แต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสรรหา โดยส่วนราชการดังกล่าวได้แต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา กทช. แล้ว”

“หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๔/๐๑๕๐๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ลงนามโดยประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) ถึงนายกรัฐมนตรี (พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร)

“ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง รายชื่อคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ)

“หนังสือถึงสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๔๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) ถึงปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

“(๑) พลเอก สำเนา ชูศรี รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด (๒) นายจรัส นองมาก รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (๓) นายกิตติ อยู่โพธิ์ รองปลัดกระทรวงคมนาคม (๔) นายทรงชัย ไสเสวตวารี ผู้ช่วยปลัดกระทรวงพาณิชย์ และ (๕) นายขจิตกัย บุรุษพัฒน์ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

LIRT 117

ต่อมาปลัดกระทรวงกลาโหม^๙ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ^{๑๐} และปลัดกระทรวงคมนาคม^{๑๑} ได้มีหนังสือขอเปลี่ยนแปลงและแต่งตั้งผู้แทนในคณะกรรมการสรรหา ใหม่

๒.๒ การจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์ สรุปได้ดังนี้ (๑) การแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการแจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ (๒) การจัดให้มีการคัดเลือกกันเอง (๓) ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และ (๔) การพิจารณาหลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชา โทรคมนาคม

๒.๒.๑ การแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการแจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย^{๑๒} และปลัดกระทรวงศึกษาธิการ^{๑๓} ซึ่งเป็นหน่วยราชการที่รับผิดชอบโดยตรง ให้ดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๙ (๒) และแจ้งรายชื่อให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ^{๑๔} ต่อมาปลัดทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ^{๑๕} ขอขยายระยะเวลาการเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ออกไป และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ^{๑๖} ตอบรับการขอขยายระยะเวลาของทบวงมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นปลัด

^๙ หนังสือกระทรวงกลาโหม ด่วนมาก ที่ กท ๐๒๑๗/๗๒๐ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดย ปลัดกระทรวงกลาโหม (พล.อ.ธวัช เกษรอังกูร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงกลาโหมจากพลเอก สำเนา ชูศรี เป็นพลอากาศเอก ชาญชัย ชาญชิดชิงชัย รองผู้บัญชาการทหารสูงสุดแทน

^{๑๐} หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๑.๓/๑๐๑๔๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายบุญลือ ทองอยู่) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการจาก นายจำรัส นองมาก เป็นนายสงบ ลักษณะ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

^{๑๑} หนังสือกระทรวงคมนาคม ด่วนมาก ที่ คค ๐๒๐๑/๔๐๑๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงคมนาคม (นายจงอาษฐ์ โพธิ์สุนทร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงคมนาคมจาก นายกิตติ อยู่โพธิ์ เป็นนายชลอ คชรัตน์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม

^{๑๒} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

^{๑๓} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๔ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ถึงปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

^{๑๔} ตามหนังสือของสำนักนายกรัฐมนตรี (ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๗-๖๔๔ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓) กำหนดให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยและปลัดกระทรวงศึกษาธิการแจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓

^{๑๕} หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ด่วนที่สุด ที่ ทม ๐๒๐๔(๑)/๒๕๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายทองอินทร์ วงศ์โสธร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอขยายระยะเวลาการเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ไปภายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๓

^{๑๖} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/๑๔๖๐ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

“วงมหาวิทยาลัยจึงได้มีหนังสือ”^{๖๖} แจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนจำนวน ๖ คน”^{๖๗} ให้สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ ส่วนกระทรวงศึกษาธิการนั้น ปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ”^{๖๘} แจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาจำนวน ๑ คน”^{๖๙} ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบก่อนแล้ว ดังนั้น ผู้แทนคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัยที่ทบวงมหาวิทยาลัยแจ้งรายชื่อมาจึงมีทั้งหมด ๖ แห่งคือ

(๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (๒) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (๔) มหาวิทยาลัยรังสิต (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ (๖) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการอีก ๑ แห่ง คือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลรวมทั้งหมดเป็น ๗ แห่ง

๒.๒.๒ การจัดให้ผู้แทนคณาจารย์คัดเลือกกันเอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ”^{๗๐} เชิญผู้แทนคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๗ แห่งตามที่ทบวงมหาวิทยาลัย

” หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ทม ๐๒๐๕(๑)/๕๔๒๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดย รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายทองอินทร์ วัฒนวิเศษ) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ)

” (๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชรินทร์ วงศ์งาม ข้าราชการวิทยานิพนธ์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

(๒) รองศาสตราจารย์ ดร.ถวิล พึ่งมา คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(๓) ดร.รังสรรค์ ทองทา อาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมโทรคมนาคมสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

(๔) ดร.พิสิษฐ์ ชาญเกียรติ ก้อง หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต

(๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริคม กฤษบุตร์ หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

(๖) ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

” หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๑.๓/๑๗๕๐ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายจำรัส นองมาก)

” นางจินตนา นาคะสุวรรณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นผู้แทนคณาจารย์ประจำ ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ในสถาบันอุดมศึกษา

” ฉบับที่ ๑ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวนิช) ถึงผู้แทนคณาจารย์ของทบวงมหาวิทยาลัยที่ทบวงมหาวิทยาลัย ได้แจ้งรายชื่อไว้

ฉบับที่ ๒ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๕๖๑ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวนิช) ถึงนางจินตนา นาคะสุวรรณ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้แจ้งรายชื่อไว้

และกระทรวงศึกษาธิการได้แจ้งรายชื่อไว้ เพื่มาร่วมกันพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์วิธีการคัดเลือกกันเองให้เหลือส่น ซึ่งที่ประชุมได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกโดยให้ผู้แทนคณาจารย์แต่ละคนแนะนำตัวพร้อมประวัติย่อ ประสบการณ์และผลงาน และให้แต่ละคนเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ที่เห็นว่าเหมาะสมให้ที่ประชุมพิจารณาคัดเลือก และที่ประชุมได้มีมติเลือกผู้แทนจำนวนสี่คน^{๒๑} เป็นกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ ต่อมาปรากฏว่าผู้แทนคณาจารย์ที่ได้รับการคัดเลือกดังกล่าวได้ขอลาออก ๑ คน^{๒๒} ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีหนังสือ^{๒๓} เชิญผู้แทนคณาจารย์มาประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อพิจารณาคัดเลือกกันเองแทนผู้แทนคณาจารย์ที่ขอลาออก โดยการประชุมครั้งหลังนี้ที่ประชุมได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกกันเองโดยวิธีลงคะแนนลับ^{๒๔} และได้มีมติเลือกนายพิสิษฐ์ชาญเกียรติถ้อง แทนนายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล ที่ขอลาออก

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า ในการพิจารณาสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๒) นั้น ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นว่า โดยมาตรา ๔๔ (๒) ได้กำหนดว่า ผู้แทนคณาจารย์ต้องเป็นผู้สอนในสาขาวิชาโทคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขาดังกล่าว ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับปริญญา โดยมีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทคมนาคมโดยเฉพาะ หรือแยกเป็นแขนงวิชาโทคมนาคมอย่างชัดเจนซึ่งในสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวจะมีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทคมนาคมอยู่ในลักษณะของวิชาเอก (วิชาบังคับหรือวิชาบังคับเลือก) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ทั้งนี้

^{๒๑} ๑) รองศาสตราจารย์ ดร. ถวิล พึ่งมา คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริคม กฤษบุตร หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร (๓) ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ (๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชรินทร์ วงศ์งามชำ ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทั้งนี้ ปรากฏตามรายงานการประชุมการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำเป็นคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๑ (สปน.๑)

^{๒๒} ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ ตามหนังสือมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วศ.๑๑๘/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดย คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล)

^{๒๓} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๔๗๗๔ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ถึงผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยและผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการทั้ง ๗ คน ซึ่งรวมทั้ง ดร.สุทธิพรฯ ที่ขอลาออกด้วย

^{๒๔} รายงานการประชุมผู้แทนคณาจารย์ประจำเพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓) ที่ประชุมมีมติเลือกนายพิสิษฐ์ ชาญเกียรติถ้อง หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต แทนนายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒^{๕๔} ซึ่งถ้าใช้หลักเกณฑ์ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดก็จะมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณสมบัติเพียง ๖ แห่งเท่านั้น และหากจะพิจารณาหลักสูตรในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจาก ๖ แห่งดังกล่าว เช่น หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าของมหาวิทยาลัยมหิดล ก็จะพบว่าไม่มี การจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ และจากการนับจำนวนหน่วยกิตรวมของวิชาเอก(บังคับ)ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวก็จะมีไม่ถึง ๓๐ หน่วยกิต จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยใช้ในการพิจารณา

๒.๒.๔ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคม เนื่องจากวุฒิสภามีข้อทักท้วงว่ายังมีสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มากกว่า ๖ แห่งที่มีหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมในปริมาณและคุณภาพเช่นเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นเวลาที่มีการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์เพื่อการแต่งตั้ง กทช. โดยได้เชิญผู้แทนจากทบวงมหาวิทยาลัย^{๕๕} และผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษา

^{๕๔} ๘. โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๗ ล๗

๗ ล๗

๘.๒ หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๑๔ หน่วยกิต

๓) หลักสูตรปริญญาตรี (๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๗๔ หน่วยกิต

๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอก และวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

๗ ล๗

๗ ล๗

^{๕๕} สำนักงานกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน(นางอรุณี ม่วงน้อยเจริญ และนางโสภณ อัมมวิทยา)

ต่าง ๆ ของรัฐและเอกชนจำนวน ๓๓ แห่ง^{๖๖} มาให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ปรากฏว่า ผู้แทนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้เสนอความเห็นว่าการจัดหลักสูตรการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสาขาโทรคมนาคมจะต้องเสนอหลักสูตรให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นก่อนเปิดดำเนินการสอนโดยทบวงมหาวิทยาลัยจะมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้พิจารณา^{๖๗} ดังนั้น การพิจารณาว่าสถาบันอุดมศึกษาใดมีหลักสูตรสอนวิชาด้านโทรคมนาคมระดับปริญญาในปริมาณและคุณภาพเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จึงควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็น เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกาจึงได้มีหนังสือ^{๖๘} ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นว่า หลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคมของมหาวิทยาลัยของเอกชนอย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิชาใดบ้าง และมีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในปัจจุบันจำนวนเท่าใดที่มีหลักสูตรได้ระดับดังกล่าว ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ^{๖๙} ชี้แจงว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้สำนักกิจการอุดมศึกษาเอกชนพิจารณาร่วมกับคณะกรรมการพิจารณาการขอเปิดดำเนินการหลักสูตรและการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัย โดยที่ประชุมได้มีมติให้กำหนดชื่อรายวิชาประมาณ ๑๐ รายวิชา วิชาละ ๓ หน่วยกิต เป็นวิชาหลักที่จะประกอบขึ้นเป็นหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาโทรคมนาคมและได้กำหนดชื่อรายวิชาหลักในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

^{๖๖} ๑. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ๒. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๕. มหาวิทยาลัยรังสิต ๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๗. มหาวิทยาลัยสยาม ๘. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ๙. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๑๐. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ๑๑. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๑๒. มหาวิทยาลัยวัฒนา ๑๓. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ๑๔. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๕. มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ๑๖. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี ๑๗. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ๑๘. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๑๙. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๒๐. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๒๑. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๒. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒๓. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒๔. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒๖. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๗. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๒๘. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๒๙. มหาวิทยาลัยนเรศวร ๓๐. มหาวิทยาลัยมหิดล ๓๑. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๓๒. มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ และ ๓๓. วิทยาลัยปทุมธานี

^{๖๗} ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

^{๖๘} หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๓๔๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ ลงนามโดยเลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา (นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

^{๖๙} หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ด่วนมาก ที่ ทม ๐๒๐๗/๒๓๒๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ลงนามโดยรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (รองศาสตราจารย์ สงคราม เหลืองทองคำ) ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา (นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์)

สาขาวิชาโทรคมนาคม ที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน จำนวน ๑๑ รายวิชา^{๑๑} และจะต้องพิจารณารายละเอียดเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชาประกอบด้วย

หลังจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ^{๑๒} เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาอนุมัติหลักสูตรปริญญาสาขาโทรคมนาคมให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่จำนวน ๗ คน^{๑๓} และผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ของรัฐและเอกชน จำนวน ๓๓ แห่ง มาร่วมกันพิจารณาหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่า มีสถาบันอุดมศึกษาใดที่มีการสอนรายวิชาตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดข้างต้น ซึ่งเมื่อที่ประชุมได้พิจารณารายวิชาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดแล้วมีความเห็นพ้องตรงกันว่า สถาบันอุดมศึกษาที่จะเข้าหลักเกณฑ์ว่ามีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคมที่ทบวงมหาวิทยาลัยมีประกาศกำหนดว่าต้องมีการสอนในวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ในจำนวนวิชาเฉพาะ ๑๗ รายวิชา มีใช้ ๑๑ รายวิชา ตามความเห็นชั้นต้นของทบวงมหาวิทยาลัยวิชาเฉพาะ ๑๗ รายวิชา ได้แก่ ๑) Electromagnetic Fields and Waves ๒) Principle of Communication Systems ๓) Telecommunication Engineering ๔) Communication Electronics ๕) Data Communications and Networks ๖) Antenna Engineering ๗) Microwave Engineering ๘) Radio Wave Propagation ๙) Optical Fiber Communication ๑๐) Communication Transmission ๑๑) Communication Networks and Transmission Line ๑๒) Satellite Communication ๑๓) Wireless Communication ๑๔) Digital Communication ๑๕) Telephone Engineering ๑๖) Digital Signal Processing และ ๑๗) Information Theory and

^{๑๑} ๑. คลื่นและสนามแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic Fields and Waves) ๒. หลักการสื่อสาร (Principle of communication)/ระบบสื่อสาร (Communication System) ๓. วิศวกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication Engineering) ๔. อิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร (Communication Electronics) ๕. การสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย (Data Communications and Networks) ๖. วิศวกรรมสายอากาศ (Antenna Engineering) ๗. วิศวกรรมไมโครเวฟ (Microwave Engineering) ๘. การแพร่กระจายคลื่นวิทยุ (Radio Wave Propagation) ๙. การสื่อสารเส้นใยนำแสง (Optical Fiber Communication หรือ Communication Transmission หรือ Communication Networks and Transmission line) ๑๐. การสื่อสารดาวเทียม (Satellite Communication) และ ๑๑. การสื่อสารไร้สาย (Wireless Communication)

^{๑๒} หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๑๔๓๔-๑๑๔๔๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๔

^{๑๓} ๑. นาวาเอกวิหีส ณ นคร (รองผู้บัญชาการกองการบินทหารเรือ) ๒. รศ.เอกชัย ลีลาธรรม (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ๓. ผศ.ทับทิม อ่างแก้ว (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ๔. นายวินัย พุกกะวัน (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ๕. รศ.ชำนาญ ห่อเกียรติ (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ๖. นายเกียรติ อัครพงศ์ (Environmental Engineering Consultants Co., Ltd.) และ ๗. ศ.วิวัฒน์ กิรณนธ์ (ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคมคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

Coding และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะทำงานจำนวน ๘ คน^{๑๑} เพื่อตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรการของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่มีการสอนในต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ว่า มีสถาบันอุดมศึกษาใดที่เปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมครบ ๓๐ หน่วยกิตตรงตามที่ที่ประชุมกำหนด

ผลการตรวจสอบของคณะทำงานดังกล่าวปรากฏว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมใน ๑๗ รายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต มีทั้งหมด ๑๔ แห่ง^{๑๒}

(๒) จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๑๔ แห่งนั้นจะมีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ๖ แห่ง^{๑๓} ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรและใช้ชื่อปริญญาแยกเฉพาะว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคม เว้นแต่มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งมิได้ใช้ชื่อปริญญาสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นแขนงวิชาด้านโทรคมนาคมในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าโดยเฉพาะ

(๓) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจากสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้คัดเลือก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นไม่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ วิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมหลายวิชาจึงถูกจัดเป็นวิชาเลือกในสาขาวิชาหรือวิชาเลือกเสรีซึ่งขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้น การนับจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาเฉพาะจำนวน ๓๐ หน่วยกิต จึงขึ้นอยู่กับทางเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคนและมีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาบางคนซึ่งได้แต่ปริญญาโดยไม่สนใจสาขาเฉพาะสำหรับการทำงานในอนาคตอาจเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ โดยมีวิชาเอกด้านโทรคมนาคมไม่ครบ ๓๐ หน่วยกิตก็ได้

๒.๓ การจัดให้มีการเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน และการตรวจสอบความถูกต้องของสมาชิกวิชาชีพและองค์กรเอกชน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศ

- ^{๑๑} ๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทับทิม อ่างแก้ว (คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
๒. ศ.วิวัฒน์ กิรานนท์ (คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)
๓. ศ.ดร.สมิทธิ์ คำเพิ่มพูล (รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยสยาม) ๔. นายวิษณุ กอพิชัยนทร์ (รองคณบดี มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น) ๕. นายสุรพล จันทร (หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม)
๖. ดร.มงคล รักษาพัชรวงค์ (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
๗. นายเวช วิเวก (รองคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ) และ
๘. นางโสภา อิมวิทยา (สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย)

- ^{๑๒} ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๗. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๘. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๙. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๑๐. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๑. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๑๒. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๓. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๑๕. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๑๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๑๗. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี และ ๑๘. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี

- ^{๑๓} ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ
๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

เชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีการดำเนินการ ๓ ขั้นตอน คือ (๑) ก่อนพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ใช้อำนาจ (๒) เมื่อพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ใช้อำนาจแล้ว และ (๓) การตรวจสอบความถูกต้องของ สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

๒.๓.๑ ก่อนพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศ^{๓๓} ขอให้สมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคมคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นนิติบุคคล และองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไร ในทางธุรกิจ แจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกกันเองต่อไป โดยได้มีการประชาสัมพันธ์ประกาศดังกล่าว ผ่านสื่อสารมวลชนหลายแขนง อย่างไรก็ดี เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามประกาศ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า ยังมีสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวนมากยังไม่ทราบประกาศดังกล่าว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒^{๓๔}เชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้อีกโดยไม่มีการกำหนดระยะเวลาจนกว่าจะมีประกาศปิด รวมทั้งประชาสัมพันธ์ประกาศดังกล่าวผ่านทางสื่อสารมวลชนเช่นเดียวกัน

๒.๓.๒ เมื่อพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มีผลใช้บังคับ^{๓๕} ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓^{๓๖}เชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อผู้แทนให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ นอกจากนั้นปลัดสำนักนายกรัฐมนตรียังได้มีหนังสือ^{๓๗}ถึงสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๑๐๗

^{๓๓} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๔๔ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๔ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

^{๓๔} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๔๔ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๔ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนได้โดยไม่มีการกำหนดระยะเวลา

^{๓๕} พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓

^{๓๖} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๔๔ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๔ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๓

^{๓๗} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๒๔๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคม ประธานมูลนิธิ ธรรมบัณฑิตยสถาน

องค์กรซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง^{๖๖} ให้แจ้งรายชื่อผู้แ
มายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย โดยเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามประกาศดังกล่าว
ปรากฏว่ามีสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งความประสงค์ส่งผู้แทนเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการ
สรรหา กทช. จำนวน ๓๔ องค์กร^{๖๗}

๒.๓.๓ การตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน
หลังจากที่สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนได้แจ้งความประสงค์ขอส่งผู้แทนเข้าร่วมคัดเลือกเป็น
กรรมการสรรหา กทช. มายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจำนวน ๓๔ องค์กรแล้ว ปลัดสำนัก
นายกรัฐมนตรีได้เชิญผู้แทนส่วนราชการตามรายชื่อที่ได้รับแจ้ง ผู้แทนคณาจารย์ประจำที่ได้รับการ
คัดเลือก และผู้แทนหน่วยงานอื่น^{๖๘} มาร่วมกันเป็นคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องของ
สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กร^{๖๙} โดยคณะกรรมการตรวจสอบได้มีการประชุมกัน

^{๖๖} เป็นข้อมูลที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมไปรษณีย์
โทรเลข องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กรมการปกครองและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และ
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ปรากฏตามบัญชีรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแนบท้าย
(หน้าที่ ๕) หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๓๒๔๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจ
ราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอินทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคม ประชามูลนิธิ ตามบัญชีแนบท้าย

^{๖๗} (๑) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๓) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๔) สมาคมอุตสาหกรรม
ซอฟต์แวร์ไทย (๕) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย (๖) สมาคมอินเทอร์เน็ต (๗) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ
(๘) สมาคมวิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์แห่งประเทศไทย (๙) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๑๐) มูลนิธิ
เพื่อผู้บริโภค (๑๑) สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน (๑๒) มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
(๑๓) อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิ (๑๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๑๕) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร
(๑๖) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๑๗) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๘) สมาคม
นักวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๑๙) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๒๐) สมาคมวิทยุสื่อสารความดีประชาชน
แห่งประเทศไทย (๒๑) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลิสบี ๒๕๕ (๒๒) มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง (๒๓) มูลนิธิสยามรวมใจ
(๒๔) มูลนิธิอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองลำปาง (๒๕) มูลนิธิอิริโย บ้านหมี่ (๒๖) มูลนิธิบรรเทา
สาธารณภัยแม่ฮ่องสอน (๒๗) มูลนิธิประชาร่วมใจ (๒๘) สมาคมแสงธรรมรัตนการกุศล หน่วยกู้ภัยโสภ
(๒๙) มูลนิธิสังฆพุทธธรรมแห่งประเทศไทย (๓๐) พุทธสมาคมสว่างเขตธรรมสถาน (๓๑) มูลนิธิสว่างบุษยธรรม
(๓๒) มูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน (๓๓) มูลนิธิชุมพรการกุศลสงเคราะห์ และ (๓๔) สมาคมพุทธสมาคมสว่าง
รัตนตรัยธรรมสถานสระบุรี

^{๖๘} ผู้แทนกรมไปรษณีย์โทรเลข ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ผู้แทนกรมการ
ปกครอง ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานพัฒนาวิทยุ ศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๖๙} รายงานการประชุมการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน
ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ ในวันจันทร์ที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓)

๑ ครั้ง^{๖๖} และได้มีมติ ๔ ประการ ดังนี้

(๑) รายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กรนี้ให้ถือเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการดำเนินการ “ไม่ถือว่าเป็นที่สุด”

(๒) ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กรให้ทราบโดยทั่วไป และเปิดโอกาสให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนที่คิดว่ามีคุณสมบัติเข้าข่ายตามมาตรา ๔๙ (๓) และ (๔) ได้แย้งหรือแจ้งความประสงค์มาได้อีก โดยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณากำหนดระยะเวลาให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนได้แย้ง

(๓) เมื่อพ้นกำหนดเวลาโต้แย้งแล้ว ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเชิญผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนมาประชุมเพื่อกำหนดวันเวลาการคัดเลือกกันเองและกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกกันเองต่อไป และ

(๔) หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดแยกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนนั้น คณะกรรมการตรวจสอบเห็นว่าสมาคมหรือองค์กรที่เข้าข่ายการเป็นสมาคมวิชาชีพจะต้องมีสภาพเป็นสมาคมและเป็นสมาคมวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่ง มีคำว่า “สมาคม” อยู่ในชื่อของสมาคม มีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย และมีลักษณะการให้บริการ ดังนั้น คณะกรรมการตรวจสอบฯ จึงได้มีมติคัดเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กร โดยแยกเป็นสมาคมวิชาชีพจำนวน ๘ องค์กร^{๖๗} และองค์กรเอกชนจำนวน ๒๖ องค์กร^{๖๘}

^{๖๖} ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ๒ ประเด็นคือ ประเด็นที่หนึ่ง สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนตามที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้แจ้งรายชื่อมา ๓๑๒ องค์กรนั้น (ตัวเลขที่ถูกต้องคือ ๑๐๗ องค์กรเนื่องจากมีการตรวจสอบรายชื่อแล้วปรากฏว่ามีองค์กรที่มีรายชื่อซ้ำกัน) นอกจากสมาคมและองค์กรทั้ง ๑๐๗ องค์กรแล้ว น่าจะมีสมาคมหรือองค์กรอื่นที่เข้าข่ายอีกหรือไม่ และจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้มีรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนเพิ่มขึ้น และเมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงสมาคมและองค์กรดังกล่าวทั้ง ๑๐๗ องค์กร แล้ว มีสมาคมและองค์กรแจ้งความจำนงค์มา ๓๔ องค์กร มีจำนวนมากเพียงพอและครบถ้วนหรือไม่ และหากที่ประชุมเห็นว่าไม่ครบถ้วนควรจะมีวิธีการสรรหาหรือให้สมาคมและองค์กรมาแสดงความจำนงค์เพิ่มขึ้นอย่างไร และประเด็นที่สอง การพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง การคัดแยกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

^{๖๗} สมาคมวิชาชีพ ได้แก่ (๑) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๓) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๔) สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย (๕) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย (๖) สมาคมอินเทอร์เน็ต (๗) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ และ (๘) สมาคมวิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์แห่งประเทศไทย

^{๖๘} องค์กรเอกชน ได้แก่ (๑) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๒) มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (๓) สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน (๔) มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ (๕) อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิ (๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๗) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร (๘) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๙) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๐) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๑๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๑๒) สมาคมวิทยุสื่อสารความถี่ประชาชนแห่งประเทศไทย (๑๓) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสบิ ๒๔๔ (๑๔) มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง (๑๕) มูลนิธิสยามรวมใจ (๑๖) มูลนิธิอาสาสมัครป้องกันภัย (มีต่อหน้าถัดไป)

จากมติของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ดังกล่าว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๔^๙ ประกาศรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องผ่านทางสื่อสารมวลชน และขยายระยะเวลาให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนขอเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. ได้อีก และในขณะเดียวกัน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีก็ได้มีหนังสือ^{๕๐} แจ้งให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๑๐๗ องค์กรทราบผลการคัดเลือกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนด้วย โดยเมื่อถึงกำหนดระยะเวลาตามที่ขยายปรากฏว่าไม่มีสมาคมวิชาชีพใดโต้แย้งและแสดงความประสงค์เพิ่มเติม แต่ได้มีองค์กรเอกชนแจ้งความจำนงค์เข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. เพิ่มเติมอีก ๑๒ องค์กร^{๕๑} ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องขององค์กรเอกชนที่แจ้งความจำนงค์เพิ่มเติมเองโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตามที่คณะกรรมการตรวจสอบฯ กำหนดปรากฏว่า องค์กรเอกชนทั้ง ๑๒ องค์กรมีลักษณะตามเกณฑ์ ดังนั้น องค์กรเอกชนที่ผ่านการตรวจสอบจึงมีทั้งสิ้น ๓๔ องค์กร เมื่อได้รายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๔๖ องค์กร (รวมองค์กรเอกชนที่เพิ่มเติม) แล้ว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕^{๕๒} กำหนดให้ผู้แทนสมาคมวิชาชีพและผู้แทนองค์กรเอกชนมาดำเนินการคัดเลือกกันเอง

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔๘)

ฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองลำปาง (๑๗) มูลนิธิริโย บ้านหมี่ (๑๘) มูลนิธิบรรเทาสาธารณภัยแม่ฮ่องสอน (๑๙) มูลนิธิประชาร่วมใจ (๒๐) สมาคมแสงธรรมรัตนการกุศล หน่วยกู้ภัยอโศก (๒๑) มูลนิธิสังฆพุทธธรรมแห่งประเทศไทย (๒๒) พุทธสมาคมสว่างเหตุธรรมสถาน (๒๓) มูลนิธิสว่างบุชาธรรม (๒๔) มูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน (๒๕) มูลนิธิชุมพรการกุศลสงเคราะห์ และ (๒๖) สมาคมพุทธสมาคมสว่างรัตนตรัยธรรมสถานสระบุรี

^{๔๙} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี(นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) กำหนดให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งความจำนงค์ได้อีกจนถึงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓

^{๕๐} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๕๔๗๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวนิช) ถึงนายกสมาคม ประธานมูลนิธิ จำนวน ๑๐๗ องค์กร

^{๕๑} (๑) สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค (๒) สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค (๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นกำแพงเพชร (๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดแพร่ (๕) มูลนิธิดวงประทีป (๖) สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำพูน (๘) มูลนิธิสว่างพรกุศล (๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง (๑๐) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครสมุทรปราการ (๑๑) สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ และ (๑๒) มูลนิธิไทรคุณธรรม (ข้าเด็กไท)

^{๕๒} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) กำหนดให้ผู้แทนสมาคมวิชาชีพมาประชุมกันในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ และผู้แทนองค์กรเอกชนมาประชุมกันในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓

พร้อมกับมีหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี^{๑๑} ถึงสมาคมวิชาชีพทั้ง ๔ สมาคม และองค์กรเอกชน ทั้ง ๓๔ องค์กร ให้มาดำเนินการเลือกกันเองด้วย และเมื่อถึงกำหนดวันนัดประชุมคัดเลือกกันเอง ที่ประชุมสมาคมวิชาชีพ^{๑๒} ได้มีมติเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพจำนวนสี่คน^{๑๓} ซึ่งเป็นผู้แทนจากสมาคมวิศวกรรมสถานฯ สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย และสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ และที่ประชุมองค์กรเอกชน^{๑๔} ได้มีมติเลือกผู้แทนองค์กรเอกชนจำนวนสี่คน^{๑๕} ซึ่งเป็นผู้แทนจากสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัด ๒ คน (จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดสมุทรปราการ) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสวี ๒๕๕ และมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน

๓. การดำเนินการสรรหา กทช.

ข้อเท็จจริงในส่วนนี้เป็นการดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหา ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงจากการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ประกอบกับเอกสารที่ส่งมาประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า คณะกรรมการสรรหา ได้ออกประกาศเปิดรับสมัคร^{๑๖} บุคคลเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) โดยคณะกรรมการสรรหาได้กำหนดหัวข้อให้ผู้สมัครกรอรายละเอียดลงในใบสมัครว่า มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใดตามที่กำหนดในมาตรา ๔๗ ซึ่งสามารถระบุความเชี่ยวชาญได้มากกว่าหนึ่งด้าน ต่อมาในระหว่างเวลา ก่อนปิดรับสมัคร คณะกรรมการสรรหา ก็ได้เตรียมการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้สมัคร^{๑๗}

^{๑๑} ฉบับที่ ๑ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๖๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคมต่าง ๆ ๔ องค์กร

ฉบับที่ ๒ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๖๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคมและประธานมูลนิธิ ๓๔ องค์กร

^{๑๒} รายงานการประชุมผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ วันจันทร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓)

^{๑๓} (๑) นายอมฤต ภูมิรัตน์ สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๒) นายไกรสร พรสุธี ผู้แทนสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๓) นายมณู อรรถดิษฐ์ ผู้แทนสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย และ (๔) นายอนันต์ วรดิพงษ์ ผู้แทนสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ

^{๑๔} รายงานการประชุมผู้แทนองค์กรเอกชนเพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ วันพุธที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.๓)

^{๑๕} ๑. นายภักดี สิริจันทร์กุล ผู้แทนสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒. นายวิสิทธิ์ ขวลิค นิติธรรม ผู้แทนมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน ๓. นายแสวง บุญเรือง ผู้แทนสมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสวี ๒๕๕ และ ๔. นายประเทือง ยันตโกเศศ ผู้แทนสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ

^{๑๖} เปิดรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

^{๑๗} มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหา ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ วันศุกร์ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

โดยจะมีการแบ่งกลุ่มของผู้สมัครออกเป็น ๗ กลุ่ม^{๖๖} เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มสาขาความเชี่ยวชาญ ตามมาตรา ๔๗ สำหรับวิธีการคัดเลือกนั้น คณะกรรมการสรรหา ได้วางแนวทางไว้ว่าจะทำการคัดเลือก เป็น ๓ รอบ โดยรอบแรกจะคัดเลือกให้เหลือ ๔ คนต่อกลุ่ม รวม ๗ กลุ่มเป็น ๔๖ คน ในรอบที่สอง ให้เหลือ ๒๔ คน และในรอบที่สามให้เหลือ ๑๔ คน เพื่อเสนอวุฒิสภาพิจารณา

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการตามข้อเท็จจริง นั้น ปรากฏว่าได้มีการเปลี่ยนแปลง หลักเกณฑ์การคัดเลือกจากที่กำหนดไว้ว่าจะคัดเลือกในรอบแรกให้เหลือ ๔๖ คน ในรอบที่สองให้เหลือ ๒๔ คน และในรอบที่สามให้เหลือ ๑๔ คน เป็นการคัดเลือกโดยพิจารณาจากผู้ที่มีคะแนน ๖๐ คะแนน ขึ้นไปเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบแรกและคัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนนรวม ๗๐ คะแนนขึ้นไปเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบที่สอง นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เนื่องจากปรากฏว่ามีผู้สมัครเข้ามาจำนวนน้อย หลักเกณฑ์การสมัครที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้นอาจ ไม่จำเป็นจึงให้พิจารณาตามผลคะแนน

สำหรับรายละเอียดของวิธีการคัดเลือกในแต่ละรอบสรุปได้ดังนี้

๓.๑ การคัดเลือกรอบแรก คณะกรรมการสรรหา ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนในแต่ละกลุ่มตามมาตรา ๔๔ กลุ่มละ ๒ คน เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร ในเบื้องต้นและให้คะแนนจากข้อมูลในใบสมัครของผู้สมัครทุกคน โดยคณะกรรมการสรรหา ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนผู้สมัครเป็น ๓ ส่วนคือ

ส่วนที่ ๑ ความรู้ความสามารถ และการศึกษา ให้คะแนน ๓๐ คะแนนโดยพิจารณาจากรายละเอียดในใบสมัครข้อที่ ๑ (ประวัติส่วนตัว) ข้อ ๒ (ประวัติการทำงาน) ข้อ ๓ (การเป็น กรรมการ) และข้อ ๖ (ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงานทั่วไป)

ส่วนที่ ๒ เกียรติประวัติผลงานและประสบการณ์ ให้คะแนน ๔๐ คะแนน โดยพิจารณาจากรายละเอียดในใบสมัครข้อที่ ๔ (ผลงานหรือประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคงกฎหมายมหาชน หรือกิจการ ท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม)

ส่วนที่ ๓ วิสัยทัศน์ ให้คะแนน ๓๐ คะแนน โดยพิจารณาจากรายละเอียดใน ใบสมัครข้อที่ ๕ (แนวคิดในการบริหารโทรคมนาคมแห่งชาติ)

นอกจากนี้ คณะกรรมการสรรหา ยังได้มีมติให้คณะอนุกรรมการประชุมหา แนวทางในการจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหา กำหนดไว้ และคัดเลือก ผู้สมัครเสนอคณะกรรมการสรรหา ต่อไป

ก่อนการพิจารณาให้คะแนนในรอบแรก คณะอนุกรรมการได้ดำเนินการจัดกลุ่ม ผู้สมัคร กทช. เสนอคณะกรรมการสรรหา โดยพิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครที่ผู้สมัครระบุเลือกไว้ว่า ตนเชี่ยวชาญด้านใด ประกอบกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ เนื่องจากมีผู้สมัครหลายคนที่จะระบุไว้ใน ใบสมัครว่าตนเชี่ยวชาญในหลายสาขา โดยคณะกรรมการสรรหา มีมติรับทราบการแบ่งกลุ่มผู้สมัคร

^{๖๖} กลุ่มที่ ๑ กิจการโทรคมนาคม กลุ่มที่ ๒ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กลุ่มที่ ๓ การศึกษา กลุ่มที่ ๔ เศรษฐกิจ กลุ่มที่ ๕ ความมั่นคง กลุ่มที่ ๖ ศาสนาและวัฒนธรรม และกลุ่มที่ ๗ กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น

๑ คณะอนุกรรมการเสนอ และมีมติให้คณะอนุกรรมการดำเนินการพิจารณาให้คะแนนตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่คณะกรรมการสรรหา กำหนดไว้ต่อไปได้^{๖๖} โดยในรอบแรกอาจมีการพิจารณาให้เหลือจำนวน ๔๖ คน หรือ ๒๔ คนก็ได้ตามที่คณะอนุกรรมการจะเห็นสมควร^{๖๗} สำหรับวิธีการให้คะแนนของคณะอนุกรรมการจะมีกรรมการผู้ตรวจให้คะแนนหัวข้อละสองคน และเมื่อกรรมการผู้ตรวจทั้งสองคนได้ให้คะแนนผู้สมัครแต่ละคนแล้วจะนำคะแนนของกรรมการผู้ตรวจทั้งสองมาเฉลี่ยเพื่อหาคะแนนที่ได้ของผู้สมัครแต่ละคนและคณะอนุกรรมการได้เรียงลำดับคะแนนของผู้สมัครเสนอให้ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหา พิจารณา

เมื่อคณะอนุกรรมการได้เสนอผลการให้คะแนนมา คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาแก้ไขการจัดกลุ่มผู้สมัครของคณะอนุกรรมการ ซึ่งปรากฏเหตุผลในรายงานการประชุมว่า เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยย้ายผู้สมัคร จำนวน ๔ คน^{๖๘} ได้แก่

๑. ผู้สมัครหมายเลข ๓๓ นายมหิตล จันทรางกูร^{๖๙} จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๔ (เศรษฐกิจ) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๑ (กิจการโทรคมนาคม)

๒. ผู้สมัครหมายเลข ๕ จำลิบเอกโสวัณน์ พุดปาร์^{๗๐} จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๔ (ความมั่นคง) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม)

๓. ผู้สมัครหมายเลข ๒๗ นายประมุต สุตะบุตร^{๗๑} จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๔

^{๖๖} จากเอกสารหมายเลข ๒ ที่แนบท้ายรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันพุธที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ โดยกำหนดให้ในแต่ละหัวข้อมีการกรรมการผู้ตรวจ ๒ คน

^{๖๗} มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหา ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันพุธที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ (มีการแก้ไขปรากฏตามรายงานการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๓)

^{๖๘} รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคม ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุม ๑ กระทรวงคมนาคม ในหน้าที่ ๓

^{๖๙} จบการศึกษารัฐศาสตรบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยการไปรษณีย์โทรเลข และโทรศัพท์ชั้นสูงของประเทศฝรั่งเศส มีประสบการณ์โดยตรงในกิจการโทรคมนาคมในฐานะผู้ปฏิบัติราชการอยู่ที่กรมไปรษณีย์โทรเลข โดยเฉพาะการบริหาร การจัดการ และจัดสรรคลื่นวิทยุความถี่ และในระดับนโยบายเมื่อดำรงตำแหน่งรองปลัด กระทรวงคมนาคมด้านการสื่อสาร และปลัดกระทรวงคมนาคม รวมทั้งได้เป็นผู้แทนในการเข้าร่วมประชุมทั้งในและต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับสื่อสารโทรคมนาคม และเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการการสื่อสารแห่งประเทศไทย และกรรมการในคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

^{๗๐} จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ ๔ จบหลักสูตรนักเรียนนายสิบและหลักสูตรนายสิบอาวุโสเป็นผู้ช่วยอนุศาสตราจารย์ของกองทัพบก อบรมศาสนาพิธีวัฒนธรรมไทย อบรมพนักงานวิทยุ กองทัพอากาศที่ ๒ ช่วยเหลือประสบภัยต่างๆ อบรม ทาหม่องเมืองเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ และอบรมกฎจรรยาบรรณและว่าด้วยเรื่องประกันภัยรถยนต์แบบใหม่-ปรุมพยาบาลชั้นต้น

^{๗๑} จบการศึกษาทางรัฐศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย U.C.L.A จากสหรัฐอเมริกา ปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัย U.C.L.A จากสหรัฐอเมริกา วุฒิปดจากวิทยาลัยกองทัพบก เคยดำรงงานกิจการโทรศัพท์ที่ประเทศญี่ปุ่นประเทศจีน ประเทศอังกฤษ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี และฮ่องกง ดำรงงานกิจการเคเบิลทีวีที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และเคยดำรงงานบริหารกิจการส่วนท้องถิ่นที่ประเทศญี่ปุ่น

(ความมั่นคง) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง)

๔. ผู้สมัครหมายเลข ๕๔ นายวิบูลย์ เข้มเฉลิม^{๖๖} จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม)

สำหรับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ คน นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) นอกจากเหตุผลที่ปรากฏในรายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหา ว่า คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาประวัติของผู้สมัครทั้ง ๔ คน แล้ว เห็นว่า การจัดกลุ่มผู้สมัครของคณะอนุกรรมการยังไม่เหมาะสมกับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่ผู้สมัครระบุไว้ในใบสมัคร ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงเห็นสมควรย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ รายไปยังกลุ่มที่เห็นว่าตรงกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สมัครมากกว่า อย่างไรก็ตาม การย้ายผู้สมัครดังกล่าวเป็นที่เข้าใจกันภายในระหว่างคณะกรรมการสรรหา ยังมีใช้เป็นการจัดกลุ่มอย่างถาวร และอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงได้ หากปรากฏข้อมูลว่าผู้สมัครมีความเหมาะสมในกลุ่มอื่นมากกว่า

หลังจากนั้น ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหา ได้มีมติรับทราบการย้ายกลุ่มดังกล่าว และมีมติเห็นชอบในหลักการและผลการให้คะแนนตามที่คณะอนุกรรมการเสนอ และคัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนน ๖๐ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๔๖ คน เข้ารับการคัดเลือกด้วยวิธีการสัมภาษณ์ต่อไป

๓.๒ การคัดเลือกรอบที่สอง คณะกรรมการสรรหา ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก โดยพิจารณาจากผลคะแนนที่ได้ในรอบแรกปรับให้เป็นร้อยละ ๗๐ เพื่อรวมกับคะแนนจากการสัมภาษณ์อีก ๓๐ คะแนน รวมเป็น ๑๐๐ คะแนน และในการสัมภาษณ์คณะกรรมการสรรหา เป็นผู้สัมภาษณ์และพิจารณาให้คะแนนเอง โดยคิดคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนทั้งหมดที่ผู้สมัครได้รับหารด้วยจำนวนกรรมการสรรหาที่ทำการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้สมัครพูดในประเด็นที่กำหนดไว้^{๖๗} คนละประมาณ ๑๐-๑๕ นาที ด้วยตนเองและไม่มีอุปกรณ์ช่วย และการให้คะแนนพิจารณาจาก ๓ หัวข้อ คือความสามารถในการสื่อสาร เนื้อหาสาระ และความเป็นไปได้ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละหัวข้อไว้ด้วย^{๖๘} และมีมติให้คัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนนรวม ๗๐ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๑๔ คน เป็นผู้ผ่านการ

^{๖๖} จบการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เคยดำรงในต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเกษตรและวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในต่างประเทศ ได้แก่ ทวีปยุโรป ฝรั่งเศส อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน สวิตเซอร์แลนด์ อเมริกา แคนาดา จีน ฮองกง ไต้หวัน และญี่ปุ่น

^{๖๗} คณะกรรมการสรรหา กำหนดหัวข้อในการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ดังนี้

๑. คุณสมบัติและประสบการณ์ของท่านเหมาะสมกับการเป็นคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใด อย่างไร

๒. ถ้าหากท่านได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งสำคัญและเร่งด่วนในการทำงานของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และท่านจะทำประโยชน์ให้กับกิจการโทรคมนาคมของชาติอย่างไร

^{๖๘} คณะกรรมการสรรหา ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร คะแนนเต็ม ๔ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๒ คะแนน, ๔ คะแนน, ๖ คะแนน และ ๘ คะแนน

หลังจากสัมภาษณ์ผู้สมัครในรอบที่สองแล้ว คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาความเหมาะสมในการจัดกลุ่มผู้สมัครอีกครั้ง เนื่องจากในการสัมภาษณ์จะมีการถามความคิดเห็นของผู้สมัครแต่ละคนว่า ตนเองมีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมกับการเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใดและต้องการอยู่ในกลุ่มใด และคณะกรรมการสรรหา ได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นั้นมาพิจารณาจัดกลุ่มผู้สมัคร โดยได้มีมติย้ายผู้สมัครจำนวน ๓ คน^{๖๖} เพื่อให้เป็นไปตามกลุ่มที่ผู้สมัครต้องการอยู่ ได้แก่

๑. ผู้สมัครหมายเลข ๓ นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๑ (กิจการโทรคมนาคม)
๒. ผู้สมัครหมายเลข ๑๔ นายวุฒิพร เตียวพานิช จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น)
๓. ผู้สมัครหมายเลข ๒๗ นายประมุต สุตะบุตร ซึ่งในรอบแรกคณะกรรมการสรรหา ได้เคยย้ายนายประมุตฯ จากการจัดกลุ่มของคณะอนุกรรมการฯ ที่ให้อยู่ในกลุ่มที่ ๕ (ความมั่นคง) ไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) และในครั้งนี้คณะกรรมการสรรหา ได้ย้ายนายประมุตฯ จากกลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ไปจัดลงในกลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) และก่อนการคัดเลือกรอบที่สาม คณะกรรมการสรรหา ได้มีมติ^{๖๗} ให้ย้าย ดร.เลอสรร ธนสุกาญจน์ จากกลุ่มที่ ๗ ด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเนื่องจากคณะกรรมการสรรหา เห็นว่า ดร.เลอสรรฯ ไม่มีคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย และในชั้นการสัมภาษณ์ ดร.เลอสรรฯ ไม่ยอมตอบว่าสมัครใจจะอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงได้ย้าย ดร.เลอสรรฯ ไปอยู่ในกลุ่มดังกล่าว แต่กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหา ย้าย ดร.เลอสรรฯ ไปนั้นก็ยังเป็นไปตามที่ ดร.เลอสรรฯ ได้แสดงความประสงค์ในใบสมัคร (ซึ่งได้ระบุในใบสมัครว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม)

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๖๔)

๒. เนื้อหาสาระ คะแนนเต็ม ๑๒ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๓ คะแนน, ๖ คะแนน, ๙ คะแนน และ ๑๒ คะแนน
๓. ความเป็นไปได้ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๒.๕ คะแนน, ๕ คะแนน, ๗.๕ คะแนน และ ๑๐ คะแนน

^{๖๖} มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหา ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ วันจันทร์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

^{๖๗} ไม่ปรากฏในรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แต่ได้จากการเปรียบเทียบข้อมูลจากการจัดกลุ่มในรอบแรก

^{๖๘} รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ วันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๑ (สปน.๑) ในหน้าที่ ๓

นอกจากนั้นผู้แทนคณะกรรมการสรรหา^{๓๓} ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) อีกว่า ในการดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่หนึ่งและรอบที่สองนั้น แม้ว่าจะมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย แต่ก็ไม่มีผลต่อการได้รับการคัดเลือก เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา จะยึดลำดับคะแนนของผู้สมัครเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน จึงทำให้ผลการคัดเลือกปรากฏว่าบางกลุ่มความรู้มีจำนวนผู้ได้รับการคัดเลือกมากกว่ากลุ่มอื่น

๓.๓ การคัดเลือกรอบที่สาม คณะกรรมการสรรหา เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกเอง โดยพิจารณาจากคะแนนและความเหมาะสมในแต่ละสาขาที่เชี่ยวชาญ โดยผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่าในการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สามซึ่งเป็นรอบสุดท้ายปรากฏว่านายมหิตล จันทรางกูร ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนเป็นอันดับที่ ๑ ได้ถอนตัวออกจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้วเหตุที่คณะกรรมการสรรหา มิได้เลื่อนนายอัมมาร์ สยามวาลา (กลุ่มเศรษฐกิจ) ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนในลำดับที่ ๑๕ ขึ้นไปผู้ได้รับการคัดเลือก แต่กลับเลือกนายสงคราม ชื่นภิบาล (กลุ่มความมั่นคง) ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนอยู่ในลำดับที่ ๑๖ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกนั้น เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาผลการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สองแล้วปรากฏว่าเมื่อนายมหิตล ลาออกแล้ว หากนับคะแนนสูงสุด ๑๔ อันดับแรกจะทำให้มีผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๓ คน (๒) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ คน (๓) กลุ่มการศึกษา จำนวน ๒ คน (๔) กลุ่มเศรษฐกิจ จำนวน ๓ คน (๕) กลุ่มความมั่นคง จำนวน ๑ คน (๖) กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ คน และ (๗) กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวน ๑ คน รวมทั้งหมด ๑๔ คน คณะกรรมการสรรหา จึงเห็นว่าจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มกิจการโทรคมนาคมและกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนั้น มีจำนวนที่เหมาะสมแล้ว เพราะเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ส่วนกลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคงนั้นมีความสำคัญรองลงมา จึงไม่จำเป็นต้องมีผู้ผ่านการคัดเลือกเท่ากับกลุ่มกิจการโทรคมนาคม และกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แต่ควรมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๒ คน เท่า ๆ กัน สำหรับกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมและกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นนั้นเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญน้อยกว่า ๕ กลุ่มแรก เมื่อมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๑ คน ก็เหมาะสมแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงเห็นว่าเมื่อกลุ่มเศรษฐกิจมีคู่แข่งจำนวนถึง ๓ คน จึงควรลดให้เหลือ ๒ คน และเพิ่มกลุ่มความมั่นคงขึ้นอีก ๑ คน คณะกรรมการสรรหา จึงได้ลงมติคัดเลือกผู้สมัครในกลุ่มเศรษฐกิจจำนวน ๒ คน จากผู้ผ่านการคัดเลือก ๓ คน ได้แก่ นายเศวต สันตานนท์ รท.สุชาย เขาวีศิษุ และ นายอัมมาร์ สยามวาลา ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ผ่านการคัดเลือก ได้แก่ นายเศวต และ รท.สุชาย ส่วนกลุ่มความมั่นคงซึ่งมีผู้ผ่านการคัดเลือก ๑ คน คณะกรรมการสรรหา ได้ลงมติเลือกนายสงคราม ชื่นภิบาล เพิ่มเติมอีก ๑ คน รวมเป็น ๒ คน

^{๓๓} รศ.ถวิล พึ่งมา ประธานคณะกรรมการสรรหา แสงนายอนันต์ วรดิพิพงศ์ เลขานุการคณะกรรมการสรรหา

หลังจากนั้นประธานคณะกรรมการสรรหา^{๖๖} ได้มีหนังสือถึงประธานวุฒิสภา^{๖๗} เสนอรายชื่อผู้ที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน^{๖๘} เพื่อให้วุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกตามมาตรา ๔๗

อนึ่ง ต่อมาปรากฏว่าผู้สมัครที่ไม่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่สามรายหนึ่ง^{๖๙} ได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง^{๗๐} ขอให้ศาลปกครองสั่งให้คณะกรรมการสรรหา แก้ไขรายชื่อบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกเป็น กทช. โดยขอให้ตนเองได้รับการคัดเลือกด้วย^{๗๑} และได้ขอให้ศาลปกครองพิจารณาไต่สวนฉุกเฉิน^{๗๒} และมีคำสั่งระงับการเสนอรายชื่อบุคคล ๑๔ คน ต่อประธานวุฒิสภาจนกว่าจะมีการแก้ไขรายชื่อด้วย

๔. การดำเนินการของวุฒิสภา

ในการพิจารณาของวุฒิสภาได้มีการตั้ง^{๗๓} คณะกรรมาธิการสามัญ ตรวจสอบ

^{๖๖} รองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา (เดิมนายกิตติ อยู่โพธิ์ เป็นประธานฯ ต่อมาได้ลาออก ที่ประชุมได้มีมติเลือกรองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา เป็นประธาน)

^{๖๗} หนังสือคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ นร ๑๓๐๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ลงนามโดยประธานคณะกรรมการสรรหา (รองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา) ถึงประธานวุฒิสภา (นายมนูญกฤต รูปขจร)

^{๖๘} ๑. นายสมิทธ ธรรมสโรช (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๒. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๓. นายติเรก เจริญผล (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๔. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๕. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๖. นายวุฒิพร เดี่ยวพานิช (ด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ๗. นายเลอสร อนุภาณุจน์ (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๘. ร้อยโทสุชาย เชาววิศิษฐ์ (ด้านเศรษฐกิจ) ๙. พลเอกธีรเดช มีเพียร (ด้านความมั่นคง) ๑๐. นายเศวต สันตานนท์ (ด้านเศรษฐกิจ) ๑๑. นายอาหาร จันทรวินม (ด้านศาสนาและวัฒนธรรม) ๑๒. นายสงคราม ชื่นภิบาล (ด้านความมั่นคง) ๑๓. ศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล (ด้านการศึกษา) ๑๔. รองศาสตราจารย์สุธี อักษรกิตติ (ด้านการศึกษา)

^{๖๙} นายประมุต สุตะบุตร

^{๗๐} คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๐๑/๒๕๕๔ รับฟ้องวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๔

^{๗๑} เหตุผลที่นายประมุตฯ อ้างคือ นายประมุตได้คะแนนเป็นลำดับที่ ๑ ของสาขากิจการท้องถิ่น แต่คณะกรรมการสรรหา กทช. ได้ละเลยต่อหน้าที่ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ โดยได้จัดกลุ่มสาขาที่เชี่ยวชาญของผู้สมัคร กทช. ต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ด้วยการลดจำนวนสาขาความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗ และคณะกรรมการสรรหา กทช. ได้กระทำเช่นว่านี้หลังจากได้ทราบผลการให้คะแนนของผู้สมัครในรอบแรก เช่น ให้นายวุฒิพร เดี่ยวพานิชย์ ผู้สมัครที่ผ่านรอบที่ ๒ ลำดับที่ ๑๔ อยู่ออกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญสาขากิจการท้องถิ่นและกฎหมายมหาชนแล้วคัดเลือกให้นายวุฒิพรฯ เป็นลำดับที่ ๑ ในสาขาดังกล่าว ทั้งที่ตามหลักฐานใบสมัครไม่ปรากฏว่านายวุฒิพรฯ มีความเชี่ยวชาญสาขากิจการท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากนายประมุตฯ ที่มีเอกสารหลักฐานตรงตามสาขากิจการท้องถิ่นและกฎหมายมหาชน

^{๗๒} มีการไต่สวนฉุกเฉินแต่ไม่สามารถบังคับได้ เนื่องจากนายประมุตฯ ได้ขอให้ชะลอการเสนอรายชื่อไปยังวุฒิสภา แต่ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าประธานคณะกรรมการสรรหา ได้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกไปยังวุฒิสภาแล้ว

^{๗๓} ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ (หน้าที่ ๑) ระบุว่า ในการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันศุกร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้มีการพิจารณาญัตติเรื่องขอตั้งคณะกรรมาธิการสามัญตรวจสอบกระบวนการสรรหา และคุณสมบัติผู้สมควรดำรงตำแหน่ง กทช. ซึ่งนายแก้วสรร อติโพธิ เป็นผู้เสนอ

กระบวนการสรรหาและคุณสมบัติผู้สมควรดำรงตำแหน่ง กทช. เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ๓ ประการคือ (๑) ตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกกรรมการสรรหา กทช. ตามมาตรา ๔๔ ทั้ง ๑๗ คน ว่าเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (๒) ตรวจสอบกระบวนการทำงานของคณะกรรมการสรรหา ว่าได้ดำเนินการไปโดยชอบด้วยเหตุผลและโปร่งใสหรือไม่ และ (๓) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อทั้ง ๑๔ คน ว่าเป็นไปตามกฎหมายและควรแก่ความเชื่อถือเพียงใด ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๔๔^{๖๖} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๔.๑ การดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิการสำัญ ในการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการ ได้เชิญผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี^{๖๗} ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย^{๖๘} ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา^{๖๙} และผู้สมัครคัดเลือกเป็น กทช. มาชี้แจงข้อเท็จจริง^{๗๐} โดยคณะกรรมการสิทธิการ สำัญ ได้มีความเห็นปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการ สำัญ^{๗๑} สรุปได้ ๔ ประการ คือ

๔.๑.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ทั้ง ๑๗ คน เป็นไปโดยขัดต่อ กฎหมาย และกระบวนการสรรหาเป็นไปโดยมิชอบด้วยเหตุผล

๔.๑.๒ จากการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ทั้ง ๑๔ คนนั้นไม่พบว่าผู้ใดมีคุณสมบัติต้องห้ามไม่ควรแก่ตำแหน่ง ส่วนจะมีคุณสมบัติดีเด่นเหมาะสม แก่ตำแหน่งเพียงใดนั้น ไม่ปรากฏคำชี้แจงที่เด่นชัดจากคณะกรรมการสรรหา เช่นควรจะมี

๔.๑.๓ คณะกรรมการสิทธิการ สำัญ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ที่ประชุมวุฒิสภา ควรพิจารณาเป็นประเด็นแรกก่อนว่ากระบวนการสรรหาทั้งหมดตั้งแต่การแต่งตั้งกรรมการสรรหา กทช. ตลอดจนกระบวนการสรรหา กทช. เป็นไปโดยผิดพลาดตามความเห็นของคณะกรรมการสิทธิการ สำัญ หรือไม่ หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับคณะกรรมการสิทธิการ สำัญ ก็สมควรมีมติไม่รับพิจารณารายชื่อ

^{๖๖} มาตรา ๑๔๔ สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็น คณะกรรมการสิทธิการ สำัญและมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการสิทธิการ สำัญ เพื่อกระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา มติตั้งคณะกรรมการสิทธิการ สำัญดังกล่าวต้องระบุกิจการหรือเรื่องให้ชัดเจนและไม่ซ้ำหรือซ้อนกัน

ฯ ลฯ

ฯ ลฯ

^{๖๗} จำนวน ๔ คน ได้แก่ (๑) นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ (๒) นายสุรินทร์ เงินรูปงาม (๓) นายสมพาศ นิลพันธ์ และ (๔) นายสมชาย คนตรง

^{๖๘} จำนวน ๔ คน ได้แก่ (๑) นายสมศักดิ์ จักรโพวงศ์ (๒) ดร.ธนากร อ้วนอ่อน (๓) นายมนตรี นาคเจือ (๔) นางสาวสุนันทา พรนิมิตร และ (๕) นายชาญวิทย์ โธณะคุณ

^{๖๙} จำนวน ๓ คน ได้แก่ (๑) นายกิตติ อยู่โพธิ์ (๒) รศ.ถวิล พึ่งมา และ (๓) นายอนันต์ วรดิพงษ์

^{๗๐} จำนวน ๒ คน ได้แก่ (๑) ดร.อัมมาร์ สยามวาลา (๒) นายประมุท สุตะบุตร และบันทึกการให้ ความเห็นเป็นเอกสารจากผู้สมัครทั่วประเทศ จำนวน ๔ คน ได้แก่ (๑) นายกอบชัย เรืองประเสริฐ (๒) นายสมศักดิ์ เพียรสกุล (๓) นางสาวสมศรี สันติชัย (๔) รศ.ดร.เจริญผล สุวรรณโชติ (๕) นายสาคร อัมจักร (๖) พลเอกอภัย ชมไพศาล (๗) ดร.อาณูภาพ ภิรตลา และ (๘) นายชุมโชค นาคศรีสุกอร์ตัน

^{๗๑} รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการ สำัญ หน้า ๔-๕

ที่คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอ พร้อมทั้งมอบให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการใหม่ ทั้งกระบวนการตั้งแต่การแต่งตั้งกรรมการสรรหากทช. และ

๔.๑.๔ หากที่ประชุมวุฒิสภาไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการธิการ สามัญฯ ก็สามารถใช้อำนาจตรวจสอบคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอรายชื่อทั้ง ๑๔ คน ตามที่ได้ ตรวจสอบไว้ เพื่อมีมติเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งให้เหลือ ๗ คนต่อไป ซึ่งถ้าได้ไม่ครบจำนวนก็ให้ แจ้งคณะกรรมการสรรหา ดำเนินการสรรหาเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งโดยอาจมีคำแนะนำที่เห็นสมควร ประกอบก็ได้

๔.๒ การพิจารณาของวุฒิสภา หลังจากคณะกรรมการธิการสามัญฯ ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวแล้วก็ได้นำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภา โดยที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณารายงานของ คณะกรรมการธิการฯ แล้ว มีมติ “ไม่รับพิจารณาบัญชีรายชื่อ “ตามที่คณะกรรมการสรรหา เสนอ มาทั้งหมด” โดยมีเหตุผลตามที่คณะกรรมการธิการสามัญฯ ได้เสนอรายงาน สรุปได้ ๒ ส่วนคือ (๑) ประเด็นการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหา และ (๒) ประเด็นการทำงานของคณะกรรมการ สรรหา

๔.๒.๑ ประเด็นการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหา ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่า มีองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา ขัดแย้งต่อมาตรา ๔๔ ดังนี้

(๑) ในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ที่เชิญมาประชุมมีเพียง ๖ สถาบัน” แต่ตามรายงานของคณะกรรมการธิการสามัญฯ ปรากฏว่ายังมีสถาบันอื่นอีก ๒๕ สถาบัน” ที่เปิดสอน ในสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่ไม่ได้รับเชิญให้ส่งตัวแทนมาร่วมเพราะมิได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็น สาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะเช่นเดียวกับ ๖ สถาบันดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการธิการสามัญฯ เห็นว่า

“ ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และในครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔

“ คะแนนเสียง ๑๓๐ ต่อ ๒๓ เสียง (จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๔ เห็นด้วย ๑๓๐ ไม่เห็นด้วย ๒๓ ดออกเสียง ๒ และไม่ลงคะแนน ๓)

“ (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (๒) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (๔) มหาวิทยาลัยรังสิต (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ (๖) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

“ แต่จากการตรวจสอบรายงานการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญฯ ตรวจสอบกระบวนการสรรหา และคุณสมบัติผู้สมัครดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ครั้งที่ ๔ วันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔ มีกรรมการ (พลตำรวจโท ทวี ทิพรัตน์) กล่าวถึงเพียงตัวเลข ๓๑ มหาวิทยาลัยว่า “ในส่วนของมหาวิทยาลัย จะเห็นว่าในมหาวิทยาลัยทั้งหมด มีมหาวิทยาลัยที่สำคัญ ๑ อยู่ประมาณ ๓๑ มหาวิทยาลัย แต่ปรากฏว่ามหาวิทยาลัย ที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการสรรหาเพียง ๗ มหาวิทยาลัย เพราะว่าจากการตีความมหาวิทยาลัยที่ใช้ชื่อว่า วิชาโทรคมนาคมก็ถือว่าถูกต้องตามกฎหมายแต่มหาวิทยาลัยอย่างมหาวิทยาลัยเก่า ๆ อย่างเช่น จุฬาลงกรณ์ หรือ เชียงใหม่ อะไรต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าใช้คำว่า ไฟฟ้าและสื่อสาร แต่ความจริงในเนื้อหานี้ก็เกี่ยวกับโทรคมนาคม หรือวิทยุเหมือนกัน แต่ปรากฏว่าได้ตัดออก อันนี้ก็ทำให้มองเห็นภาพว่ามันใช้ในแง่กฎหมายบิดเบือนจากข้อเท็จจริง ทำให้มหาวิทยาลัยที่เข้ามาทั้งหมด ๗ มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน แล้วก็มาคัดกันเหลือเอา ๔ คัดออกไป ๓ ก็คิดเอาแล้วก็คิดว่าความไม่ชอบมาพากลก็เกิดขึ้นในกรณีนี้”

เป็นการตีความตามตัวอักษรจนก่อให้เกิดผลปฏิบัติที่ไม่สมเหตุผลและไม่ชอบด้วยนิติวิธี และยังผลต่อการมีส่วนร่วมในสายวิชาการไปถึงร้อยละ ๔๐ ดังนั้น ในขั้นการเลือกกรรมการสรรหาฯ ในสายคณาจารย์สมควรรวมสถาบันการศึกษาทั้งหมดที่มีการสอนในเนื้อหาวิชาโทรคมนาคม

(๒) ในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่า สมาคมที่เข้าข่ายมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่วิชาชีพรวมทั้งควบคุมกำกับมาตรฐานจริง ๆ มีเพียงสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย และสมาคมที่ใกล้เคียงอีกองค์กรหนึ่งคือสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ ที่มีบทบาทเน้นไปถึงการพัฒนาวิชาการให้แก่สังคม ส่วนสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทยนั้นเป็นการรวมตัวของกลุ่มนักธุรกิจคอมพิวเตอร์ จึงไม่อาจนับเป็นสมาคมวิชาชีพได้ สำหรับสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยก็มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิชาชีพแต่อย่างใด เป็นเพียงการรวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างข้าราชการนักวิชาการ และกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคมเท่านั้น

(๓) ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่า กทช. จะต้องรับภารกิจหลักในการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งการควบคุมราคาและการปฏิบัติต่าง ๆ ดังนั้น การให้กลุ่มองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามามีส่วนคัดเลือก กทช. จึงเป็นกุญแจสำคัญ อย่างไรก็ตามเมื่อกฎหมายกำหนดให้นายองค์กรผู้ใช้บริการโทรคมนาคมมาสมทบเลือกผู้แทนด้วย ปัญหาจึงเกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้กลุ่มสมาคมวิทยุสมัครเล่นส่งตัวแทนเข้าร่วมได้เป็นรายสมาคมถึง ๓๐ สมาคม^{๖๖} แทนที่จะกำหนดให้เลือกตัวแทนทั้งประเทศเข้ามามีเพียงเสียงเดียว จึงทำให้เสียงผู้ใช้คลื่นวิทยุ ๓๐ เสียงเอาชนะองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคระดับชาติที่มีเพียง ๔ องค์กร^{๖๗} ทำให้ทัศนคติคุ้มครองผู้บริโภคโดยรวมขาดหายไปจากการสรรหา กทช. ผิดจากแนวทางที่กฎหมายกำหนด (ซึ่งองค์กรเอกชนที่ได้รับเลือกคือสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัด ๒ คน (จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดสมุทรปราการ) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสีบี ๒๔๕ และมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน) ดังนั้น ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนควรกำหนดให้มีที่นั่งสำหรับกลุ่มผู้บริโภคด้วย

^{๖๖} ๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร (๓) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครกรุงเทพมหานคร (๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดแพร่ (๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดภูเก็ต (๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลพบุรี (๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำพูน (๘) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสงขลา (๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสระบุรี (๑๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดอุดรธานี (๑๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๑๒) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุพรรณบุรี (๑๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี (๑๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดกำแพงเพชร (๑๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงใหม่ (๑๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดพัทลุง (๑๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๘) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดชัยภูมิ (๑๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นและอาสาสมัครนครศรีธรรมราช (๒๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นสมุทรปราการ (๒๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดปัตตานี (๒๒) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดชุมพร (๒๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นพัทลุง (๒๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดกำแพงเพชร (๒๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง (๒๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๒๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๒๘) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครสมุทรปราการ (๒๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดขอนแก่น และ (๓๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง

^{๖๗} (๑) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๒) มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (๓) สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค และ (๔) สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค

๔.๒.๒ ประเด็นการทำงานของคณะกรรมการสรรหา วุฒิสภามีข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา สรุปได้ ๒ ประเด็น คือ

(๑) วิธีการสรรหาของคณะกรรมการสรรหา เป็นไปโดยไม่สมเหตุสมผลคลาดเคลื่อนโดยชัดแจ้งจากหลักการอันกำหนดไว้ในกฎหมาย โดยที่การสรรหา กทช. มิใช่การสอบแข่งขันเข้ารับราชการ แต่เป็นการสรรหาผู้สมควรแก่ภารกิจในเบื้องต้นคณะกรรมการสรรหา จะต้องช่วยกันคิดและวางข้อกำหนดที่ชัดเจนเสียก่อนว่าโดยสภาพงานของ กทช. ต้องการความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ อย่างไรเพื่อการใดและในลักษณะใดบ้าง ในส่วนของกระบวนการคัดเลือกก็ต้องแบ่งผู้รับการสรรหาเป็นสายความรู้และคัดสรรเปรียบเทียบกันในสายเดียวกันเท่านั้น สำหรับวิธีการคัดเลือกก็ต้องมิใช่การเปรียบเทียบปริญญา ตำแหน่งหน้าที่ อายุการทำงาน ข้อเขียน วิสัยทัศน์ และดีคำเป็นคะแนนดังเช่นที่คณะกรรมการสรรหา ได้กระทำ แต่คณะกรรมการสรรหา จะต้องพิจารณาจากผลงานจริง ประสบการณ์จริงของผู้รับการสรรหาในแต่ละกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ เปรียบเทียบกันว่าผู้รับการสรรหาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเมื่อคณะกรรมการสรรหา ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมกับคำอธิบายว่าเลือกผู้นั้น เพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วยผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภา จึงจะเลือกได้ถูกต้องมิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

(๒) ความไม่โปร่งใสในการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ การให้คะแนน และปัญหาการเล่นพวก สรุปได้ดังนี้

(ก) การแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ และการย้ายกลุ่มของผู้สมัครบางราย ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ สรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

ในชั้นแรกคณะกรรมการสรรหา ได้วางกรอบการคัดเลือกผู้สมัคร โดยมีการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเป็น ๗ กลุ่ม โดยรอบแรกจะคัดผู้สมัครให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน รอบสองคัดให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คน แต่คณะกรรมการสรรหา มิได้ประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้สมัครทราบเพื่อให้มีการสมัครตามกลุ่มต่าง ๆ เพียงกลุ่มเดียว หลังจากนั้นคณะกรรมการสรรหา ก็ได้ดำเนินการคัดเลือกตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย และมีมติให้ยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์โดยไม่คำนึงว่าแต่ละกลุ่มจะมีผู้ได้รับการคัดเลือกจำนวนเท่าใด ทำให้บางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง (ซึ่งได้แก่กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) และบางกลุ่มเหลือผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียว เมื่อผ่านการคัดเลือกในรอบสุดท้าย (ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) อย่างไรก็ตาม ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายจาก ๑๔ คนเหลือ ๑๔ คนนั้น ปรากฏว่าเมื่อนายมหิตล จันทรางกูร ได้ขอถอนตัวจากบัญชีรายชื่อ คณะกรรมการสรรหา กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ใดคะแนนลำดับที่ ๑๖ (นายสงคราม ชื่นภิบาล) ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๔ (ดร.อัมมาร์ สยามวาลา) โดยอ้างว่ากลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือก ๒ คนเพียงพอแล้ว แต่กลุ่มความมั่นคงมีผู้ได้รับการคัดเลือกเพียงคนเดียว กรณีจึงถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่อธิบายไม่ได้

นอกจากนี้ ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ยังระบุว่าคณะกรรมการฯ ยังระบุดังกล่าว สรรหา ไม่มีการจำแนกกลุ่มความรู้ในกระบวนการสรรหาอย่างจริงจัง การเลือกกลุ่มและกำหนดให้ บุคคลใดอยู่ในกลุ่มก็มีได้มีหลักเกณฑ์ เช่น นายวุฒิพร เตียวพานิช เป็นนักธุรกิจชายอุปถัมภ์ ไทโรคมานาคมจบการศึกษาปริญญาโทสังคมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้อยู่ในกลุ่ม กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น เนื่องจากนายวุฒิพรฯ สนใจร่วมโครงการช่วยเหลือชนบท รศ.ดร.สุธี อักษรกิตติ และศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล เป็นอาจารย์สอนวิชาไทโรคมานาคมในมหาวิทยาลัย ไม่เคยมีวุฒิหรือประสบการณ์ด้านการศึกษา แต่ได้รับการเสนอชื่อในกลุ่มการศึกษา หรือนายอาหาร จันทวิล จบการศึกษาปริญญาตรีด้านวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ปริญญาโททางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา และปริญญาเอกด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยเคยดำรงตำแหน่งเป็นรองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา และ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงได้กำหนดให้อยู่ในกลุ่มศาสนา และวัฒนธรรม ทำให้ได้คะแนนทั้งห่างพระพยอม กัลยาโณ

(ข) การให้คะแนนผู้สมัคร ในหลักการไม่ควรใช้ระบบการให้ คะแนนตามวิธีการของคณะกรรมการสรรหา อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบวิธีการคัดเลือกของ คณะกรรมการสรรหา ก็ยังพบว่า มีปัญหาความไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส ๔ ประการที่สำคัญ คือ

- ก) ผู้สมัครไม่ทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่รอกลงในใบสมัครจะถูกนำไปให้คะแนน
- ข) การปรับคะแนนในรอบที่สองให้เหลือร้อยละ ๗๐ เพื่อนำไปรวมกับคะแนนจาก การสัมภาษณ์อีก ๓๐ คะแนน ทำให้ผู้ใดคะแนนในรอบแรกต้องเสียความได้เปรียบไป และเปิดโอกาสให้ กรรมการเอื้อประโยชน์ผู้สมัครบางรายและกดคะแนนผู้สมัครที่ไม่พึงประสงค์ได้

ค) ในขั้นการสอบสัมภาษณ์ กรรมการสรรหาได้สอบถามหรือชี้แนะให้ผู้สมัคร บางรายที่แสดงความจำนงไว้หลายกลุ่ม ให้เลือกกลุ่มให้แน่นอนซึ่งผู้สมัครที่รู้ข้อมูลภายในแล้วย่อมมี โอกาสเลือกกลุ่มที่เป็นคุณแก่ตนได้

ง) วุฒิสภามีความเห็นเพิ่มเติมจากรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สามัญว่า การให้คะแนนในรอบแรกที่ได้แบ่งการให้คะแนนเป็น ๓ หัวข้อ โดยแต่ละหัวข้อจะให้ คะแนนโดยกรรมการสรรหาเพียงสองคนเท่านั้น กรรมการที่เหลือจะประชุมรับทราบคะแนน โดยปราศจากเหตุผลเช่นที่ควร เป็นความบกพร่องถึงขั้นเป็นกรณีที่ต้องต่อกฎหมายและทำลายหลักการ ทำงานที่เป็นคณะที่กฎหมายถือเป็นสาระสำคัญ

(ค) ปัญหาการเล่นพวก คณะกรรมการสามัญฯ พบว่ามี หลักฐานอันควรเชื่อที่แสดงให้เห็นว่ามีการเล่นพวก ๓ ประการ คือ

ก) มีกลุ่มสังคมเศรษฐกิจเจืออยู่ในกิจการไทโรคมานาคม ๓ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มราชการ ปรากฏว่ากรรมการสรรหามาจากสมาคมวิทยุสมัครเล่น จำนวน ๓ คน (นางประเทือง ยันต์โกเศศ สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ นายภักดี

“สรุปความเห็นและมติที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป เรื่อง “ความผิดพลาด ของกระบวนการสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งเป็น กทช.”) ซึ่งส่งไปพร้อมกับหนังสือวุฒิสภา ด้านที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๑๕๐๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ลงนามโดยประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) ถึงนายกรัฐมนตรี

สิริจันทกุล สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนายแสวง บุญเรือง สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสปี ๒๔๕) โดยมีการอุ้มชูสนับสนุนและทำงานใกล้ชิดกับราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข เป็นอดีตรองปลัดกระทรวงคมนาคม จำนวน ๑ คน (นายไกรสร พรสุธี) มาในฐานะตัวแทนสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย และเป็นตัวแทนกระทรวงคมนาคม จำนวน ๑ คน (นายกิตติ อยู่โพธิ์) สำหรับผู้ได้รับการสรรหาจำนวน ๔ คน (นายดิเรก เจริญผล นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ นายสมิทธ ธรรมสโรช และนายเสวต สันตานนท์) และคนที่ได้ลำดับต้นแต่ถอนตัวไปก่อนก็อยู่ในแกนคมนาคม (นายมหิตล จันทรางกูร และดร.ธงชัย ยงเจริญ)

๒. กลุ่มวิชาการ ได้แก่ นักวิชาการในมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชนทั้งอดีตและปัจจุบันที่มีความชำนาญในวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมโดยมีกลุ่มของสถาบันเทคโนโลยีเป็นแกนอย่างชัดเจน

๓. กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจโทรคมนาคมในส่วนโครงสร้างพื้นฐาน (ชินวัตรไทยเทเลคอม สามารถฯ) และการให้บริการหรือจำหน่ายอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีทั้งที่ปรากฏเป็นบริษัทหรือรวมตัวเป็นสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจโดยแท้ เช่น สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย เป็นต้น

ข) ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในระดับต่าง ๆ ได้แก่

๑. ราชการกับวิชาการ พบว่าแกนฝ่ายราชการคือสายคมนาคมได้เข้าเป็นกรรมการหรืออาจารย์พิเศษในแกนฝ่ายวิชาการคือสถาบันเทคโนโลยีถึง ๓ คน ขณะเดียวกันกลุ่มวิชาการทั้งที่เป็นกรรมการสรรหาหรือได้รับการสรรหาต่างก็มีความสัมพันธ์ในการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจหรือเป็นผู้สัญญารับงานวิจัยจากราชการหมดทุกคน ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีหรือไม่

๒. ราชการกับธุรกิจ พบว่าราชการสายโทรคมนาคม ทำงานเป็นกรรมการบริษัทร่วมกับภาคธุรกิจแทนกระทรวงคมนาคมหลายคน คือ นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข และนายเสวต สันตานนท์

๓. วิชาการกับธุรกิจ พบนักวิชาการที่เกี่ยวข้องซื้อหุ้นธุรกิจสื่อสารตามปกติเป็นบางรายพบการจัดตั้งบริษัทธุรกิจโทรคมนาคมขนาดเล็กของตนเองสองราย และเป็นกรรมการอิสระของบริษัทธุรกิจโทรคมนาคมขนาดใหญ่ ๑ คน คือ รศ.ดร.โกศล เพ็ชรสุวรรณ

ค) การสร้างความสัมพันธ์สามฝ่ายไว้ที่สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย คณะกรรมการสามัญฯ พบว่ากลุ่มราชการ วิชาการ และธุรกิจต่างก็เป็นคนในวงการสมาคมซึ่งมีส่วนในการสรรหาอย่างสำคัญ คือ

๑. สมาคมที่ประกอบด้วยกรรมการสามฝ่าย รวม ๓๐ คน ในสายธุรกิจจะปรากฏตัวแทนบริษัทใหญ่อยู่ครบทั้งไทยและต่างประเทศ จากนั้นจะเป็นสายราชการในแกนกระทรวงคมนาคมและสายวิชาการในแกนสถาบันเทคโนโลยี ประกอบเข้าม่อีกสองสาย

๒. ในการตรวจสอบพบว่าที่ปรึกษาและกรรมการสมาคมทั้ง ๓๐ คนนั้นจะมีผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการสรรหา ๒ คน และเป็นผู้ได้รับการสรรหาจำนวนถึง ๔ คน โดยนายไกรสร พรสุธี มีบทบาทเป็นแกนหลักในการสรรหามาตลอด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นคณะกรรมการธิการสามัญฯ จึงเห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการช่วยเหลือกัน เนื่องจากตัวระบบไม่สมเหตุผล และในแง่ความน่าจะเป็นก็ปรากฏเครือข่ายของผู้คนในวงการอย่างชัดเจน ทำให้แม้จะวางระบบให้จัดตั้งกรรมการสรรหาโดยเปิดกว้าง ก็เปิดกว้างจริงไม่ได้ เพราะเป็นคนในวงการอยู่ก่อน แม้เปิดรับสมัครแต่วิธีการก็จะไม่สมเหตุผลจนยุติเป็นกลุ่มคนที่คับแคบเหมือนสรรหากันเอง ให้คะแนนกันเองในกลุ่มคนในวงการของตน ดังนั้น คณะกรรมการธิการสามัญฯ จึงต้องมีมติให้วุฒิสภาคืนเรื่องให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรับไปดำเนินการสรรหาใหม่ทั้งหมด

ส่วนที่ ๒ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้ง กทช.

ข้อหาหรือตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสืบเนื่องมาจากการที่วุฒิสภาได้มีข้อทักท้วงว่าการตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ จำนวน ๑๗ คน เป็นไปโดยขัดต่อกฎหมายเพราะองค์ประกอบกรรมการขัดแย้งต่อมาตรา ๔๔ และกระบวนการสรรหา กทช. ผิดพลาดไม่อยู่ในกรอบที่กฎหมายบัญญัติ วุฒิสภาจึงได้มีมติไม่รับรายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอไปทั้งหมดและเสนอให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวประกอบกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทักท้วงของวุฒิสภาและสภาพการณ์ในปัจจุบันแล้วเห็นว่าประเด็นที่จะต้องพิจารณาดังนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช.

(๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. จะมีอำนาจหน้าที่ต้องดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา เพียงใด

(๓) นายกรัฐมนตรีในฐานะของผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา เพียงใด

(๔) การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(๕) การสรรหา กทช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นที่ ๑ อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช.

โดยที่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ปรากฏว่า เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. และได้มีหนังสือเสนอรายชื่อบุคคลดังกล่าวต่อประธานวุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาได้มีมติตั้งคณะกรรมการธิการสามัญฯ เพื่อตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาฯ กระบวนการสรรหา และคุณสมบัติประวัติ และความประพฤติของผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผลการพิจารณาปรากฏว่าคณะกรรมการธิการสามัญฯ เห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการ

สรรหา ขัดต่อกฎหมาย และกระบวนการสรรหาเป็นไปโดยมิชอบด้วยเหตุผล^{๔๔} สำหรับคุณสมบัติ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้ง ๑๔ คน คณะกรรมาธิการสามัญ ไม่พบว่าผู้ใดมี คุณสมบัติต้องห้ามไม่ควรแก่ตำแหน่ง ส่วนจะมีคุณสมบัติเด่นเหมาะสมแก่ตำแหน่งเพียงใดนั้น คณะกรรมาธิการสามัญ เห็นว่า ไม่ปรากฏคำชี้แจงที่เด่นชัดจากคณะกรรมการสรรหา เช่นที่ควรจะมี วุฒิสภาได้พิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการสามัญ แล้ว มีมติไม่รับรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอ ชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งหมด ประธานวุฒิสภาจึงได้มีหนังสือแจ้งมติและความเห็นของวุฒิสภา ต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ เพื่อดำเนินการ ต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่วุฒิสภามีมติ ไม่รับพิจารณารายชื่อบุคคลที่คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งหมด โดยยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา และ การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา เป็นเหตุในการไม่รับพิจารณารายชื่อนั้น มีประเด็นต้อง พิจารณาดังนี้ (๑) วุฒิสภามีอำนาจในการยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอนการแต่งตั้ง คณะกรรมการสรรหา และการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา เป็นเหตุในการไม่รับพิจารณา รายชื่อที่เสนอโดยคณะกรรมการสรรหา ได้หรือไม่ และ (๒) อำนาจของวุฒิสภาในการทักท้วงมี ขอบเขตเพียงใด

๑.๑ วุฒิสภามีอำนาจในการยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอน การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา และการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา เป็นเหตุ ในการไม่รับพิจารณารายชื่อที่เสนอโดยคณะกรรมการสรรหา ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การดำเนินการเพื่อจัดให้มีคณะ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ นั้น อาจแยกพิจารณาได้เป็น ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การดำเนินการเพื่อจัดให้มีคณะกรรมการสรรหา กทช. ตามมาตรา ๔๔ ซึ่งมาตรา ๗๕^{๔๕} อันเป็นบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนด ว่า ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่หน่วยงานธุรการ ขั้นตอนที่ ๒ การ ดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๕๐^{๔๖} ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความ รับผิดชอบของคณะกรรมการสรรหา โดยให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการสรรหา และ

^{๔๔} รายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญ หน้าที่ ๔

^{๔๕} มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการให้แล้วเสร็จภายใน หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุมของรัฐสภา ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหา และคัดเลือกกรรมการตามวรรคหนึ่ง

^{๔๖} มาตรา ๕๐ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับวิธีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการปฏิบัติ หน้าที่ของ กทช. โดยอนุโลม

คัดเลือก กทข. โดยอนุโลม โดยในมาตรา ๑๐^{๙๙} กำหนดว่า ให้คณะกรรมการสรรหา พิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗^{๙๙} รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘^{๑๐๐} เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการ

๙๙ มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ เป็นจำนวนสองเท่ากับจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภาพร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ซึ่งจะต้องระบุให้ชัดเจน หรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น

(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีการลงคะแนนลับ ในการนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับการเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้นำรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมดมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้รับเลือกเกินจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

๑ ๙๙

๑ ๙๙

๙๙ มาตรา ๗ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

๑๐๐ มาตรา ๘ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เคยเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติหรือกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง
- (๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๗) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๘) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(มีต่อหน้าถัดไป)

ได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภา และขั้นตอนที่ ๓ การแต่งตั้ง กทช. ซึ่งมาตรา ๔๖^{๐๐๐} ได้บัญญัติว่า พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้บัญญัติว่า ให้พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กทช. ตามคำแนะนำของวุฒิสภานั้น พระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดอำนาจหน้าที่และขั้นตอนการดำเนินการของวุฒิสภาไว้ด้วยในมาตรา ๑๐ (๒) และ (๓) กล่าวคือ เมื่อได้รับรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว มาตรา ๑๐ (๒)^{๐๐๐} กำหนดให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อ ส่วนมาตรา ๑๐ (๓)^{๐๐๐} กำหนดว่า ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหาฯ พิจารณาคัดเลือกตาม (๑) เพื่อเสนอวุฒิสภาลง

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๐๐)

(๑๒) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๓) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๑๔) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

^{๐๐๐} มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กทช.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกหกคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

ให้เลขาธิการ กทช. เป็นเลขานุการ กทช.

^{๐๐๐} มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ล๑

๑. ล๑

(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งให้นำรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมดมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

๑. ล๑

๑. ล๑

^{๐๐๐} มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ล๑

๑. ล๑

(๓) ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการจะได้รับแต่งตั้งให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกตาม (๑) เพื่อเสนอวุฒิสภาลงมติเลือกตาม (๒) ใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรกเมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกทั้งหมดประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้วแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มติเลือกตาม (๒) ใหม่อีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดให้อำนาจวุฒิสภาในกรณีที่
จะไม่รับพิจารณารายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอให้แต่งตั้งเป็น กทช.ไว้ และมีการกำหนดขั้นตอนการ
ดำเนินกระบวนการสรรหาไว้เป็นส่วน ๆ โดยมีการกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบในการดำเนินการแต่ละ
ขั้นตอนไว้แตกต่างกันหากจากกันก็ตาม แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การดำเนินงาน
แต่ละขั้นตอนมิได้มีผลสิ้นสุดเด็ดขาดอยู่ในตัวเอง หากแต่มีลักษณะเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่นำไปสู่
การมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในที่สุด ดังนั้น
การที่กฎหมายกำหนดให้องค์กรหลายองค์กรซึ่งมีที่มาและอำนาจหน้าที่แตกต่างกันเข้ามามีส่วนร่วมใน
กระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้ง กทช. ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ในการสร้างระบบ
การตรวจสอบและคานอำนาจซึ่งกันและกันมิให้การดำเนินการทั้งหมดอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ขององค์กร
ใดองค์กรหนึ่งเพียงองค์กรเดียว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า การที่กฎหมาย
กำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่ในการถวายคำแนะนำเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กทช. นั้น
นอกจากวุฒิสภามีอำนาจในการตรวจสอบความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗^{๑๑๑}
ตลอดจนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๘^{๑๑๒} แล้ว หากวุฒิสภาเห็นว่า
การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา หรือการสรรหา กทช. ที่ได้ดำเนินการมาไม่ชอบด้วยกฎหมายอันจะมี
ผลกระทบต่อความถูกต้องในการพิจารณาเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ซึ่งเป็นหน้าที่ของ
วุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาย่อมมีอำนาจในการทักท้วงการดำเนินการดังกล่าวเพื่อให้ได้บุคคลที่ถูกต้องตาม
กฎหมายที่วุฒิสภาสามารถถวายคำแนะนำเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งได้โดยแจ้งให้นายก
รัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ทราบเพื่อจัดให้มีการ
ตรวจสอบและแก้ไขการดำเนินการนั้นให้ชอบด้วยกฎหมายก่อนที่วุฒิสภาจะทำหน้าที่ในส่วนของตน
ต่อไป

๑.๒ อำนาจของวุฒิสภาในการทักท้วงมีขอบเขตเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า แม้กระบวนการคัดเลือกและ
แต่งตั้ง กทช. จะมีลักษณะเป็นกระบวนการต่อเนื่องกระบวนการเดียวตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นและ
องค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าวย่อมอยู่ภายใต้ระบบการตรวจสอบและคานอำนาจ
ซึ่งกันและกันก็ตาม แต่การตรวจสอบและคานอำนาจระหว่างองค์กร ต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และ
ความรับผิดชอบที่กฎหมายได้มอบหมายให้แต่ละองค์กรไว้โดยเฉพาะด้วย ดังนั้น การตรวจสอบและ
การคานอำนาจระหว่างองค์กรจึงกระทำได้ราบเท่าที่ไม่ทำให้ระบบการจัดแบ่งอำนาจหน้าที่และความ
รับผิดชอบของแต่ละองค์กรตามที่กฎหมายกำหนดไว้ต้องเสียไป

^{๑๑๑} มาตรา ๔๗ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มี
ความรู้ ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา
ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการ
โทรคมนาคม

^{๑๑๒} มาตรา ๔๘ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔

ดังนั้น แม้วุฒิสภามีอำนาจในการทักท้วงการดำเนินการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการสรรหา ก็ตาม แต่การใช้อำนาจของวุฒิสภจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตดังต่อไปนี้ คือ

ก. วุฒิสภาย่อมมีอำนาจทักท้วงเฉพาะกรณีที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น โดยการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่เกิดขึ้นมีความสำคัญถึงขนาดมีผลโดยตรงต่อความชอบด้วยกฎหมายของผลการสรรหา กทช. มิใช่ข้อผิดพลาดไม่ชอบด้วยกฎหมายในส่วนของรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการที่มีสาระสำคัญ ซึ่งไม่มีผลต่อความชอบด้วยกฎหมายของผลการดำเนินการ

ข. ในกรณีที่ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจขององค์กรอื่น วุฒิสภาย่อมมีอำนาจทักท้วงเฉพาะกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างแจ้งชัดว่า เป็นการใช้อดุลยพินิจที่มีชอบด้วยกฎหมาย เช่น การเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่วุฒิสภาย่อมไม่มีอำนาจในการทักท้วงในส่วนที่เกี่ยวกับ “ความเหมาะสม” ของการใช้อดุลยพินิจที่กฎหมายได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรอื่น ซึ่งได้แก่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการสรรหา เพราะการทักท้วงในเรื่องความเหมาะสมเพื่อขอให้แก้ไขตามความเห็นของวุฒิสภาย่อมเท่ากับวุฒิสภาก้าวล่วงเข้าไปใช้อดุลยพินิจแทนองค์กรอื่นซึ่งจะเป็นการแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในความรับผิดชอบขององค์กรนั้นไปในที่สุด

ค. เมื่อวุฒิสภาได้ใช้อำนาจในการทักท้วงแล้ว และเมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ข้อเท็จจริงมิได้เป็นไปตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา วุฒิสภาย่อมไม่มีเหตุในการไม่รับพิจารณารายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ต่อไป และหากวุฒิสภายังไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบ วุฒิสภาก็ต้องส่งเรื่องให้องค์กรที่มีอำนาจชี้ขาดข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น ซึ่งเมื่อเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาและนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามนัย มาตรา ๒๖๖^{๑๐๑} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วุฒิสภาก็ต้องส่งเรื่องพร้อมความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป และผลการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมผูกพันวุฒิสภาและองค์กรอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖๘^{๑๐๒} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประเด็นที่ ๒ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. จะมีอำนาจหน้าที่ต้องดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาขั้นตอนการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. ในวาระเริ่มแรก ซึ่งมาตรา ๗๕^{๑๐๓} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการแล้ว เห็นว่า สำนักงาน

^{๑๐๑} ในกรณีที่มิมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

^{๑๐๒} มาตรา ๒๖๘ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาดมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาลและองค์กรอื่นของรัฐ

^{๑๐๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙๖, ข้างต้น

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่แยกได้ ๒ ประการคือ (๑) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา โดยจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนตามมาตรา ๔๙^{๑๐๙} เพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการสรรหา และ (๒) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการสรรหา ในการดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน เพื่อเสนอให้วุฒิสภาคัดเลือกต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า เมื่อการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาเป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หากปรากฏว่ามีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้นจริง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการแก้ไขหรือดำเนินการใหม่ให้ชอบด้วยกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาและของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเองตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ให้ความเห็นไว้แล้วในประเด็นที่ ๑

ส่วนการดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. นั้นโดยที่ มาตรา ๑๐(๑)^{๑๑๐} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ

^{๑๐๙} มาตรา ๔๙ ในการแต่งตั้งกรรมการให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการคณะหนึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล สมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้สำนักงาน กทช. ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

^{๑๑๐} มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภาพร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ซึ่งจะต้องระบุให้ชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น

คณะกรรมการสรรหา โดยตรง การพิจารณาดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาในส่วนกระบวนการสรรหา จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการมีอาจก้าวล่วงเข้าไปสั่งการหรือดำเนินการใด ๆ แทนได้ แต่ทั้งนี้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการย่อมมีอำนาจในการทักท้วง หรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา หากคณะกรรมการสรรหา เห็นชอบด้วยก็ดำเนินการสรรหาใหม่ได้

สำหรับกรณีข้อหาหรือตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่ว่าคณะกรรมการสรรหา กทช. ล้มสภาพเมื่อใด นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า มาตรา ๕๙^{๑๐๐} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหา เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ต่อวุฒิสภา โดยมีได้กำหนดการล้มสภาพของคณะกรรมการสรรหา กทช. ไว้ และเมื่อได้พิจารณาขั้นตอนการเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ตามมาตรา ๑๐ (๓)^{๑๐๑} แล้ว เห็นว่า แม้คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอรายชื่อต่อวุฒิสภาไปแล้ว แต่หากปรากฏว่า ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบตามจำนวนกรรมการที่กฎหมายกำหนดไว้ คณะกรรมการสรรหา ก็จะมีหน้าที่ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. เสนอต่อวุฒิสภาใหม่อีก ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า คณะกรรมการสรรหา กทช. ย่อมล้มสภาพเมื่อสิ้นสุดภารกิจ กล่าวคือ เมื่อได้มีประกาศพระบรมราชโองการแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติครบถ้วนตามมาตรา ๕๖^{๑๐๒} แล้ว

ประเด็นที่ ๓ นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการดูแลการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติจึงมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลการปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัติฉบับที่ตนเป็นผู้รักษาการ ให้มีการใช้บังคับโดยถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีจึงมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลการสรรหาและคัดเลือก กทช. ตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ให้เป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายด้วย โดยนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ดังนี้

๓.๑ กรณีนายกรัฐมนตรีเห็นด้วยกับข้อทักท้วงของวุฒิสภา

ก. การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา หากปรากฏว่าการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา เป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย นายกรัฐมนตรีย่อมสามารถใช้อำนาจในฐานะผู้บังคับบัญชา

^{๑๐๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

^{๑๐๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๓, ข้างต้น

^{๑๐๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๑, ข้างต้น

LIRT

สูงสุดของสำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๐^{๖๖} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ชุดเดิมและให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๔ ใหม่ได้

ข. การสรรหา กทช. ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหา โดยที่คณะกรรมการสรรหา มิได้เป็นหน่วยงานภายใต้การบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีโดยตรง เช่นเดียวกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีจึงไม่มีอำนาจในการสั่งการให้คณะกรรมการสรรหา ดำเนินการตามความเห็นของวุฒิสภาได้ อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ นายกรัฐมนตรีย่อมมีอำนาจในการให้คำแนะนำหรือตักเตือนโดยขอให้คณะกรรมการสรรหา พิจารณาทบทวนการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาได้ แต่คณะกรรมการสรรหา ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงย่อมมีอำนาจในการพิจารณาว่าสมควรดำเนินการตามข้อทักท้วงหรือไม่ เพียงใด และหากคณะกรรมการสรรหา เห็นว่าการดำเนินการสรรหาในส่วนของความรับผิดชอบของตนสอดคล้องตามกฎหมายและไม่ดำเนินการใดแล้ว นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายก็อาจฟ้องศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนมติของคณะกรรมการสรรหา ต่อไป

๓.๒ กรณีนายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับข้อทักท้วงของวุฒิสภา หากปรากฏว่าการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา และการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ชอบด้วยกฎหมายแล้ว นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายสามารถแจ้งผลยืนยันการเสนอรายชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอไปแล้วเพื่อขอให้วุฒิสภาดำเนินการเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ต่อไป และหากวุฒิสภายังคงยืนยันความเห็นเดิมโดยมีมติไม่รับพิจารณารายชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหา เสนอ กรณีย่อมมีลักษณะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา และโดยที่วุฒิสภาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญฯ ตามมาตรา ๒๖๖^{๖๗} ของรัฐธรรมนูญซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” ดังนั้น นายกรัฐมนตรีจึงสามารถเสนอปัญหาดังกล่าวต่อประธานรัฐสภา เพื่อพิจารณาดำเนินการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ ตามแนวปฏิบัติที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในกรณีการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรก (คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๕๔/๒๕๔๒)

^{๖๖} มาตรา ๑๐ สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

สำนักนายกรัฐมนตรีมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและกำหนดนโยบายของสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักนายกรัฐมนตรีและจะให้มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือมีทั้งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ฯ ล

ฯ ล

^{๖๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๖, ข้างต้น

ประเด็นที่ ๔ การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
 คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า วุฒิสภามีข้อทักท้วง
 เกี่ยวกับการคัดเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๔ (๒) (๓) และ (๔) ซึ่งแยกพิจารณาได้เป็น
 ๓ กรณี คือ (๑) กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ (๒) กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทน
 สมาคมวิชาชีพ และ (๓) กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน

๔.๑ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ ว่า
 “ยังมีสถาบันการศึกษาอีก ๒๕ แห่งที่มีหลักสูตรการสอน วิชาด้านโทรคมนาคม ในปริมาณและคุณภาพ
 เช่นเดียวกับ ๖ สถาบันที่ได้รับแจ้งให้ส่งผู้แทนมาร่วมเลือกกรรมการสรรหาสายวิชาการ แต่สถาบัน
 เหล่านี้มิได้รับเชิญมาเข้าร่วมก็เพราะมิได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ
 เช่นเดียวกับ ๖ สถาบันดังกล่าว คณะกรรมาธิการสามัญฯ จึงเห็นว่าการตีความตามตัวอักษรจนก่อให้เกิด
 ผลปฏิบัติที่ไม่สมเหตุผลเช่นนี้จะไม่ชอบด้วยนิติวิธี ยังผลต่อการมีส่วนร่วมในสายวิชาการไปถึงร้อยละ
 ๔๐ เลยทีเดียว”^{๑๑๖}

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณามาตรา ๔๔(๒)^{๑๑๗} แห่งพระราช
 บัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้ว เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเงื่อนไขในการคัดเลือก
 ผู้แทนคณาจารย์ไว้เพียง ๒ ประการ กล่าวคือ ๑. ต้องเป็นคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชา
 โทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน และ ๒. สถาบันอุดม
 ศึกษานั้นต้องเป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคม กรณีตามข้อทักท้วง
 ของวุฒิสภาจึงมีประเด็นในการพิจารณาว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนในระดับปริญญาในสาขาวิชา
 โทรคมนาคม มีความหมายเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นนี้แล้ว
 ปรากฏว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เป็นผู้พิจารณากำหนดว่าสถาบันอุดมศึกษาใดมีสิทธิ
 ส่งผู้แทนเข้าร่วมการคัดเลือกกรรมการสรรหาในส่วนนี้ แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในการ
 ดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยได้ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง
 เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการประสานงานกับสถาบันอุดมศึกษาที่เห็นว่ามีคุณสมบัติตาม
 มาตรา ๔๔ (๒) เพื่อให้จัดส่งผู้แทนเข้าร่วมการคัดเลือก และแจ้งรายชื่อผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา
 ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาของทบวงมหาวิทยาลัยนั้น
 ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงว่า โดยที่มาตรา ๔๔ (๒) ได้กำหนดว่า ผู้แทนคณาจารย์ต้องเป็นผู้สอน
 ในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขา
 ดังกล่าว ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคล
 ทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับปริญญาโดยมีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชา
 โทรคมนาคมหรือมีการแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ ซึ่งในสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวจะมี

^{๑๑๖} ปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ หน้า ๑๐

^{๑๑๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

การสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมอยู่ในลักษณะของวิชาเอก (วิชาบังคับหรือวิชาบังคับเลือก) จำนวน ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ทั้งนี้ ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒^{๑๑๑} ซึ่งถ้าใช้หลักเกณฑ์ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดก็จะมีสถาบันอุดมศึกษา ที่มีคุณสมบัติเพียง ๖ แห่งตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งรายชื่อไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเท่านั้น

เนื่องจากวุฒิสภามีข้อทักท้วงว่ายังมีสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ อีก ๒๕ แห่งที่มีหลักสูตรการสอนด้านวิชาโทรคมนาคมในปริมาณและคุณภาพเช่นเดียวกับ ๖ สถาบันเพียงแต่ไม่ได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากทบวงมหาวิทยาลัย และผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนจำนวน ๓๓ แห่ง มาร่วมกันพิจารณา ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในการจัดหลักสูตรการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องได้รับการอนุมัติหลักสูตรจากทบวงมหาวิทยาลัย ดังนั้น ในการพิจารณาว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดมีการจัดหลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาโทรคมนาคม จึงต้องพิจารณาจากการเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีจำนวนวิชาเอก(บังคับ)ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยและผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ได้ร่วมกันพิจารณากำหนดชื่อรายวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมแล้วเห็นว่า มีจำนวน ๑๗ รายวิชา ดังนั้น หากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดมีการเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมวิชาหนึ่งวิชาใดใน ๑๗ รายวิชา มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิตแล้ว ก็ถือ

^{๑๑๑} ๔. โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๓ ล๓

๓ ล๓

๔.๒ หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๑๔ หน่วยกิต

๓) หลักสูตรปริญญาตรี (๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๗๔ หน่วยกิต

๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวม ไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๔ หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๔๐ หน่วยกิต

๑๐๐ ว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นมีการสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวย่อมสามารถใช้กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้เช่นเดียวกัน เมื่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ร่วมกับผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ และผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัย ตรวจสอบหลักสูตรการสอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนจำนวน ๓๓ แห่ง แล้วปรากฏว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมใน ๑๗ รายวิชาจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต มีทั้งหมด ๑๘ แห่ง^{๑๐๐}

(๒) จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๑๘ แห่งนั้นจะมีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ๖ แห่ง^{๑๐๑} ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรและใช้ชื่อปริญญาแยกเฉพาะว่าเป็นสาขาโทรคมนาคม เว้นแต่มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งมิได้ใช้ชื่อปริญญาสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นแขนงวิชาด้านโทรคมนาคมในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าโดยเฉพาะ

(๓) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจากสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้คัดเลือก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นไม่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ วิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมหลายวิชาจึงถูกจัดเป็นวิชาเลือกในสาขาวิชา หรือวิชาเลือกเสรี ซึ่งขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้นการนับจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาเฉพาะจำนวน ๓๐ หน่วยกิตจึงขึ้นอยู่กับทางเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคน และความเป็นไปได้ที่นักศึกษาบางคนที่มุ่งได้แต่ปริญญาโดยไม่สนใจสาขาเฉพาะสำหรับการทำงานในอนาคต อาจเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ โดยมีวิชาเอกด้านโทรคมนาคมไม่ครบ ๓๐ หน่วยกิตก็ได้

คณะกรรมการการอุดมศึกษา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๙ (๒) และข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีใช้หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การมอบให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง (ทบวงมหาวิทยาลัย) พิจารณาคคุณสมบัติของสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๔๙ (๒) ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการ จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายและสมควรแล้ว นอกจากนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาโดยถือตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดว่าสถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาใด

^{๑๐๐} ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๗. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๘. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๙. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๑๐. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๑. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๑๒. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๑๓. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ๑๕. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๑๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๑๗. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี และ ๑๘. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี

^{๑๐๑} ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จะต้องมีการสอนวิชาเอก (บังคับ) ในจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ชื่อปริญญาหรือหลักสูตรนั้นไม่สำคัญ หากเนื้อหาการเรียนการสอนตรงกันก็อาจถือว่าเป็นปริญญาสาขาโทรคมนาคมได้ แม้ว่าชื่อปริญญาหรือหลักสูตรจะเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามการจะจัดเป็นสาขาดังกล่าวได้ต้องมีสาระสำคัญว่า มีวิชาเอก (บังคับ) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต โดยมีการกำหนดไว้แน่นอน ไม่ว่าจะเป็นวิชาบังคับหรือบังคับเลือก แต่มิใช่ไม่มีหลักเกณฑ์บังคับไปยังเป้าหมายเช่นนั้น การจัดหลักสูตรให้นักศึกษามีทางเลือกหลากหลายตามความสมัครใจโดยไม่มีวิชาบังคับตามแนวทางสาขาโทรคมนาคมโดยตรง ย่อมไม่อาจถือว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนปริญญาสาขาโทรคมนาคม และจากผลการตรวจสอบหลักสูตรปริญญาตรีคณะวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ แล้วก็ปรากฏว่า เฉพาะสถาบันการศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแขนงวิชาโทรคมนาคมเท่านั้นจึงจะอยู่ภายใต้เกณฑ์ดังกล่าว ซึ่งจะมีจำนวน ๖ สถาบันตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งรายชื่อไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นั้น เนื่องจากมิได้มีการจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ สถาบันเหล่านั้นจึงเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมบางส่วนเป็นวิชาบังคับ บางส่วนเป็นวิชาเลือกในสาขาหรือวิชาเลือกเสรี ซึ่งจะทำให้การนับจำนวนหน่วยกิตรวมเป็นวิชาเอก (บังคับ) จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ ไม่สามารถกำหนดให้แน่นอนได้ เนื่องจากการนับจำนวนหน่วยกิตในส่วนของวิชาเลือกในสาขาหรือวิชาเลือกเสรีจะขึ้นอยู่กับการเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคน ยังมีอาจจัดว่าเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาโทรคมนาคมได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าการพิจารณาคุณสมบัติของสถาบันอุดมศึกษาตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเป็นการพิจารณาโดยมีเหตุผลและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมแล้ว ดังนั้น การดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์จึงไม่มีข้อบกพร่องที่จะทำให้เกิดการคัดเลือกไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ในเรื่องนี้ข้อทักท้วงของวุฒิสภามีความเหมาะสมในทางปฏิบัติว่ามีสถาบันอุดมศึกษาอีกหลายแห่งที่จัดการเรียนการสอนให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพมีความรู้ด้านโทรคมนาคมได้มากกว่า ๖ แห่งรวมทั้งสถาบันเก่าแก่ทางวิศวกรรม เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แต่เมื่อโดยข้อกฎหมายการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวไม่อาจถือเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะได้ ผลทางกฎหมายจึงต้องเป็นดังที่วินิจฉัยไว้ข้างต้น

๔.๒ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการธิการสามัญฯ ว่า “สมาคมที่เข้าข่ายมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่วิชาชีพรวมทั้งควบคุมกำกับมาตรฐานมีเพียงสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยเท่านั้น ส่วนสมาคมที่มีบทบาทใกล้เคียงได้แก่สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ ที่มีบทบาทเน้นไปถึงการพัฒนาวิชาการให้แก่สังคม แต่สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย คณะกรรมการฯ เห็นว่า เป็นการรวมตัวของกลุ่มนักธุรกิจคอมพิวเตอร์จึงไม่น่าจะนับเป็นสมาคมวิชาชีพได้ และสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยก็มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิชาชีพใด แต่เป็น

๑๖๐ โดยการรวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างข้าราชการ นักวิชาการ และกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม
เท่านั้น”^{๑๖๐}

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่ฯ แล้วเห็นว่า ในการกำหนดให้มีผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคมคอมพิวเตอร์
เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๔๔ (๓)^{๑๖๑} นั้น เมื่อพระราช
บัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มิได้กำหนดความหมายของ “สมาคมวิชาชีพ” ไว้โดยเฉพาะจึงต้อง
ถือตามความหมายทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในปัจจุบันมีวิชาชีพหลายสาขา
ที่มีกฎหมายรับรองไว้ เช่น วิชาชีพเวชกรรม วิชาชีพทนายความ วิชาชีพวิศวกรรม เป็นต้น โดยใน
กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเหล่านี้จะกำหนดให้มีการจัดตั้ง “องค์กรวิชาชีพ” ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ (๑) ส่งเสริม
การศึกษาและการประกอบวิชาชีพ (๒) ส่งเสริมจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อผดุงเกียรติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพ (๓)ใช้อำนาจของรัฐในการควบคุมการประกอบวิชาชีพโดยออกใบอนุญาต
ให้ผู้ประกอบวิชาชีพด้วย ในส่วนวิชาชีพที่ยังไม่มีกฎหมายรับรองไว้โดยเฉพาะ เช่น วิชาชีพด้าน
โทรคมนาคมคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์นั้น เมื่อยังไม่มีกฎหมายรองรับ
ให้อำนาจก็ย่อมไม่มีกิจกรรมครบ ๓ ประการ อย่างเช่น “องค์กรวิชาชีพ” ดังนั้น การรวมตัวกันเป็น
สมาคมเพื่อกิจกรรมเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งขององค์กรวิชาชีพก็ย่อมถือได้ว่าเป็น “สมาคมวิชาชีพ” แล้ว
โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของสมาคมเป็นหลัก ดังนั้น “สมาคมวิชาชีพ” จึงหมายความว่า สมาคม
ที่มีวัตถุประสงค์หลักอย่างหนึ่งอย่างใดใน ๓ ประการ คือ (๑) พัฒนานองค์ความรู้หรือศาสตร์ที่ใช้ในการ
ประกอบวิชาชีพด้านนั้น เช่น ส่งเสริมให้มีการวิจัยหรือสัมมนาเกี่ยวกับศาสตร์ในด้านนั้น เป็นต้น
(๒) พัฒนาศักยภาพในวิชาชีพด้านนั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เช่น จัดฝึกอบรมบุคลากรในวิชาชีพด้านนั้น
 เป็นต้น และ (๓) ส่งเสริมจริยธรรม เช่น กำหนดจรรยาบรรณ และติดตามดูแลจริยธรรมในขณะ
ประกอบวิชาชีพ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๔) ในการตอบ
ข้อหารือเกี่ยวกับสมาคมวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์^{๑๖๒} และเมื่อได้ตรวจสอบ
วัตถุประสงค์ของสมาคมวิชาชีพที่มีผู้แทนได้รับการคัดเลือก ๔ สมาคมแล้ว ปรากฏว่าสมาคมที่มีผู้แทน
ได้รับการคัดเลือกต่างมีวัตถุประสงค์ในด้านใดด้านหนึ่งตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้น ดังนี้ คือ

(๑) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวัตถุประสงค์
ในการพัฒนางานความรู้ พัฒนาศักยภาพ และส่งเสริมจริยธรรม ครบทั้ง ๓ ประการเห็นได้จาก
วัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา วิจัย เผยแพร่วิชาการ และวิชาชีพ
วิศวกรรม (ข) กำหนดความรู้ เทียบความรู้ ให้ความรู้และสอบความรู้เพื่อรับรองวิทยฐานะของวิศวกร
และบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และ (ค) กำหนดจรรยาบรรณและมาตรฐานแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรม เป็นต้น

^{๑๖๐} ปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน หน้า ๑๐-๑๑

^{๑๖๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

^{๑๖๒} บันทึกเรื่องสมาคมวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (เรื่องเสร็จที่
๔๓๐/๒๕๕๓) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๙๐๑ ลงวันที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๒) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ดำเนินการศึกษาวิจัยด้านเครือข่ายสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปที่สนใจ และ (ข) ดำเนินการจัดฝึกอบรมด้านเครือข่ายสารสนเทศให้แก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปที่สนใจเป็นต้น

(๓) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) แลกเปลี่ยน เผยแพร่ วินิจฉัยความรู้ประสบการณ์ ความคิดเห็นระหว่างสมาชิก และกับบุคคลภายนอกในทางวิชาการ ด้านข่าวสารการค้าและการวิจัยเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (ข) ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลองค์การของรัฐบาล เพื่อการพัฒนาค้นคว้าเกี่ยวกับอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์

(๔) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ทำการศึกษาและการวิจัยในด้านโทรคมนาคม (ข) วิเคราะห์และเผยแพร่ความรู้ในด้านโทรคมนาคม และ (ค) อบรมและให้การศึกษาทางด้านโทรคมนาคมและในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิก

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพ โดยมีการประกาศให้สมาคมที่อยู่ในข่ายที่จะได้เข้าร่วมการคัดเลือกทราบและแสดงความจำนง และมีการจัดตั้งคณะกรรมการจากผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้นเพื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของสมาคมต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการคัดเลือก และในขั้นที่สุดก็ได้ประกาศผลการพิจารณาให้ทราบโดยเปิดเผยและให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสโต้แย้งแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดโต้แย้ง เมื่อวัตถุประสงค์ของสมาคมที่มีผู้แทนได้รับการคัดเลือกอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้น การคัดเลือกกรรมการสรรหา ในส่วนผู้แทนสมาคมวิชาชีพจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๔.๓ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการธิการสามัญว่า “โดยโครงสร้างแล้ว กทช. จะต้องรับภารกิจหลักในการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนั้น การให้กลุ่มองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามามีส่วนคัดเลือก กทช. จึงเป็นญัตติสำคัญยิ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อกฎหมายกำหนดให้นายองค์กรผู้ให้บริการโทรคมนาคมมาสมทบเลือกผู้แทนด้วยปัญหาจึงเกิดขึ้น การที่เปิดให้องค์กรผู้ให้บริการโทรคมนาคมสายวิทยุสมัครเล่นสามารถส่งตัวแทนเข้าร่วมได้เป็นรายสมาคมถึง ๓๐ สมาคม คือ ๓๐ เสียง แทนที่จะกำหนดให้เลือกตัวแทนทั่วประเทศเข้ามามีเพียงเสียงเดียวจึงทำให้เสียงผู้ใช้คลื่นวิทยุ ๓๐ เสียงนี้เอาชนะองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคในระดับชาติที่มีเพียง ๔ องค์กรไปอย่างเด็ดขาด ทิศนะคุ้มครองผู้บริโภคโดยรวมที่แท้จริงจึงขาดหายจากกรรมการสรรหา กทช. ผิดจากแนวทางของกฎหมายไปในที่สุด”

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหา ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนแล้วปรากฏว่า ในส่วนของผู้แทนองค์กร

เอกชน จำนวน ๔ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัด จำนวน ๒ คน คือ นายภักดี สิริจันทกุล จากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนายประเทือง ยันโกเศศ จากจังหวัดสมุทรปราการ ผู้แทนจากสมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสปี ๒๔๕ จำนวน ๑ คน คือนายแสวง บุญเรือง และผู้แทนจากมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน จำนวน ๑ คน คือนายวิสิทธิ์ ชาลิตนิตธรรม

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๔ (๔)^{๑๒๔} ซึ่งได้บัญญัติให้มี “ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค ทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจองค์ละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน” แล้ว เห็นว่า มาตรา ๔๔ (๔) กำหนดให้นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการ “คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม” และนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการ “คุ้มครองผู้ให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ” มาร่วมกันคัดเลือกผู้แทนกลุ่มให้เหลือ ๔ คน โดยมีได้ให้แยกกันดำเนินการเป็น ๒ กลุ่มแต่อย่างใด การดำเนินการที่ผ่านมาจึงถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แม้ข้อทักท้วงของวุฒิสภามีเหตุผลในทางเป้าหมายที่ประสงค์ให้มีผู้แทนจากกลุ่มคุ้มครองผู้บริโภคมากขึ้น แต่เมื่อกฎหมายมิได้บัญญัติให้แยกกันดำเนินการตามกฎหมายหรือแยกอัตราส่วนต่างหากจากกัน ก็ถือว่าการดำเนินการเลือกกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนนี้ไม่ขัดด้วยกฎหมายไม่ได้ กรณีเป็นความไม่เหมาะสมของบทบัญญัติกฎหมาย แต่เมื่อกฎหมายบัญญัติเช่นนี้แล้วก็ไม่อาจตีความเป็นอย่างอื่นได้ แม้ผลอย่างอื่นจะเหมาะสมกว่าก็ตาม นอกจากนี้ ในกรณีนี้เป็น การเลือกใช้วิธีการในลักษณะเดียวกับสมาคมวิชาชีพซึ่งมีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกัน และข้อเท็จจริง ก็เห็นได้ชัดเจนว่ามีการเปิดโอกาสให้แก่องค์กรเอกชนต่าง ๆ ได้โต้แย้งแล้ว ก็ได้มีองค์กรเอกชนใดโต้แย้งเข้ามา ดังนั้น การจัดตั้งกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๔ (๔) ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ประเด็นที่ ๕ การสรรหา กทช.ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อทักท้วงของวุฒิสภาในส่วนนี้ แล้ว เห็นว่า ในการพิจารณาแยกได้เป็น ๓ ส่วนคือ (๑) วิธีการสรรหา กทช. (๒) การจัดกลุ่มและย้ายกลุ่ม และ (๓) การให้คะแนนไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส

๕.๑ วิธีการสรรหา กทช.

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการธิการสามัญสรุปได้ว่า การเลือก กทช. มิใช่การสอบแข่งขันเข้ารับราชการ แต่เป็นการสรรหาผู้สมควรแก่ภารกิจ โดยคณะกรรมการสรรหา ต้องช่วยกันคิดและวางข้อกำหนดที่ชัดเจนเสียก่อนในส่วนของการคัดเลือกก็ต้องแบ่งผู้ได้รับการสรรหาเป็นสายความรู้และคัดสรรเปรียบเทียบกันในสายเดียวเท่านั้น สำหรับวิธีการคัดเลือกก็ต้องมิใช่การเปรียบเทียบปริญญา ตำแหน่งหน้าที่ อายุการทำงาน ข้อเขียน หรือวิสัยทัศน์ และตีค่าเป็นคะแนนดังเช่นที่คณะกรรมการสรรหา ได้กระทำ แต่คณะกรรมการสรรหาจะต้องพิจารณาจากผลงานจริง ประสิทธิภาพจริงของผู้รับการสรรหาในแต่ละกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเปรียบเทียบกันว่าผู้ได้รับการสรรหามีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเมื่อ

^{๑๒๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

คณะกรรมการสรรหา ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมกับคำอธิบายว่าเลือกผู้นั้นเพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วยผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภาก็จะเลือกได้ถูกต้องมิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

ในเรื่องวิธีการสรรหานี้ เห็นว่า อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ กรณีคือ (๑) วิธีการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. และ (๒) วิธีการเสนอรายชื่อต่อวุฒิสภา

ก. วิธีการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดไว้ว่าจะต้องดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครโดยวิธีการอย่างไร เพียงแต่ได้กำหนดให้คณะกรรมการสรรหา ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๔๗^{๒๖} รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘^{๒๗} เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภา พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าการกำหนดวิธีดำเนินการคัดเลือกเป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหา ที่จะใช้วิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ ที่เห็นว่าเหมาะสมและเกิดผลดี อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า มีเจตนารมณ์ที่จะให้ กทช. ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ต่อไป ดังนั้น การกำหนดวิธีการคัดเลือกบุคคลเป็น กทช. จึงต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในการคัดเลือกผู้สมัครแล้วปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหา กำหนดวิธีการคัดเลือกผู้สมัครโดยได้จัดให้มีการแบ่งกลุ่มผู้สมัครตามความรู้ความเชี่ยวชาญประกอบเกณฑ์การตัดสินในระบบคะแนน กล่าวคือ คณะกรรมการสรรหาได้แบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗ ซึ่งมีกำหนดไว้ทั้งหมด ๕ ด้าน ออกเป็น ๗ กลุ่มเพื่อให้ได้ตัวบุคคล ๗ คน ตามจำนวนที่กำหนดในกฎหมายให้เป็นองค์ประกอบของ กทช. โดยนำด้านศาสนาและวัฒนธรรมรวมเป็น ๑ กลุ่ม และด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นรวมเป็น ๑ กลุ่ม และได้จัดแบ่งผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นจึงได้ทำการคัดเลือกผู้สมัครโดยวิธีการให้คะแนน ความรู้ ผลงานประสบการณ์ และวิสัยทัศน์ของผู้สมัคร โดยพิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครและการสัมภาษณ์ ในการคัดเลือกผู้สมัคร คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาดัดสินโดยให้ผู้สมัครที่ได้คะแนนเกินร้อยละ ๖๐ เป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบแรก ส่วนในรอบที่สองซึ่งมีการให้คะแนนผู้สมัครโดยวิธีการสัมภาษณ์นั้น คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาดัดสินโดยให้ผู้สมัครที่ได้คะแนนเกินร้อยละ ๗๐ เป็นผู้ผ่านการคัดเลือก ซึ่งผลปรากฏว่ามีผู้สมัครผ่านการคัดเลือก ๑๔ คน ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายเพื่อให้ได้จำนวนที่ได้รับการเสนอรายชื่อ ๑๔ คน ปรากฏว่า คณะกรรมการ

^{๒๖} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

^{๒๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

สรรหา ได้กำหนดสัดส่วนจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อในกลุ่มต่าง ๆ ตามลำดับความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหา เห็นว่า มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการของ กทช. ได้แก่ กลุ่มกิจการโทรคมนาคม และกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวนกลุ่มละ ๓ คน (๒) กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหา เห็นว่า มีความเกี่ยวข้องรองลงมา ได้แก่ กลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคงจำนวนกลุ่มละ ๒ คน และ (๓) กลุ่มที่เห็นว่ามีเกี่ยวข้องน้อยกว่า ๕ กลุ่มแรก ซึ่งได้แก่ กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมและกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวนกลุ่มละ ๑ คน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาวิธีการคัดเลือกดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เมื่อมาตรา ๔๗ มิได้กำหนดว่า กทช. จะต้องประกอบด้วย ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ครบทุกด้านหรือไม่ หรือควรมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านจำนวนเท่าใด นอกจากนั้น กฎหมายให้ กทช. มีจำนวน ๗ คน แต่กำหนดคุณสมบัติความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไว้ถึง ๙ ด้าน ซึ่งเกินจำนวน กทช. ที่มีเพียง ๗ คน และเนื่องจากมาตรา ๔๗ ได้บัญญัติว่า กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานว่า “ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม” ดังนั้น แสดงให้เห็นว่ากฎหมายมิได้มุ่งหมายให้ กทช. มีคุณสมบัติครบทุกด้าน แต่มีเจตนารมณ์กระจายให้สมควรมีบุคคลที่มีคุณสมบัติครอบคลุมความเชี่ยวชาญ ๙ ด้านเท่าที่จะเป็นไปได้เท่านั้น คณะกรรมการสรรหา จึงย่อมมีดุลยพินิจในการกำหนดจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตามกลุ่มต่าง ๆ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการสรรหา ได้ใช้ผลการตัดสินโดยระบบคะแนนเป็นหลักและได้คำนึงถึงการเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ให้ประกอบด้วยบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗^{๖๖} โดยในจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อ ๑๔ คนนั้น ปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอรายชื่อครบทั้ง ๗ กลุ่ม แต่ในกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. จะมีจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อให้วุฒิสภามีการคัดเลือกมากกว่ากลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องน้อยกว่า ซึ่งจะทำให้วุฒิสภามีทางเลือกมากขึ้น ดังนั้น วิธีการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ของคณะกรรมการสรรหา จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนวุฒิสภาก็จะเลือกหรือไม่เลือกผู้ใดก็ย่อมกระทำได้เพราะเป็นดุลยพินิจของวุฒิสภา

สำหรับข้อทักท้วงของวุฒิสภาที่ว่า การคัดเลือกผู้สมควรเปรียบเทียบกับผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความชำนาญนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่าการให้คะแนนผู้สมัครในรอบแรกจะเป็นการให้คะแนนจากข้อมูลในใบสมัครซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ ความรู้ ความสามารถ และการศึกษา ส่วนที่ ๒ เกียรติประวัติ ผลงาน และประสบการณ์ ส่วนที่ ๓ วิสัยทัศน์ ส่วนในรอบที่สอง เป็นการให้คะแนนจากการสัมภาษณ์ผู้ผ่านการคัดเลือกจากรอบที่หนึ่ง โดยการให้ผู้สมัครแสดงความรู้และความคิดในการทำงานในหน้าที่ของ กทช. ซึ่งวิธีการให้คะแนนในหัวข้อต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหา ได้ดำเนินการ เป็นวิธีการที่สามารถแสดงการประเมินผลของระดับความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ของผู้สมัครแต่ละคนได้ตามเจตนารมณ์ที่มาตรา ๔๗ ได้กำหนดไว้ว่า “กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็น

^{๖๖} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

ผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม ฯลฯ” แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องทำการเปรียบเทียบผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญดังที่วุฒิสภาให้ความเห็น เพราะการเปรียบเทียบผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ ก็อาจจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการคัดเลือกได้ กล่าวคือผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญที่มีผู้สมัครจำนวนน้อยกว่า ย่อมได้เปรียบผู้สมัครในกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญที่มีผู้สมัครจำนวนมากกว่า นอกจากนี้ เมื่อใช้ระดับคะแนนเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ก็จะทำให้การคัดเลือกผู้สมัครกระทำได้อย่างยิ่งยั้ง เพราะระดับคะแนนที่เป็นเกณฑ์ในการตัดสินคัดเลือกผู้สมัครแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงจนไม่สามารถหามาตรฐานกลางของการคัดเลือกผู้สมัครได้เลย ประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๔๗ ได้ใช้คำว่า “หรือ” สนับสนุนให้เห็นว่า กทช. จะมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ด้านใดด้านหนึ่งที่ระบุก็ได้ มิได้กำหนดให้ต้องแยกพิจารณาจากกันโดยเด็ดขาดเท่านั้น คงมีเจตนารมณ์เพียงให้มีคุณสมบัติหลากหลายในด้านเหล่านั้นเท่าที่เป็นไปได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ที่สมัครเข้ามาด้วยว่าสนใจเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านใด โดยบางด้านอาจจะไม่มีผู้สมัครก็ได้ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงในการคัดเลือกแต่ละครั้ง

ข. วิธีการเสนอรายชื่อโดยไม่มีเหตุผลที่เหมาะสมมารายงานแก่วุฒิสภา

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการธิการสามัญฯ ว่า เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมทั้งอธิบายว่าเลือกผู้นั้นเพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วยผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภาก็จะเลือกได้ถูกต้อง มิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในการเสนอรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ต่อวุฒิสภา นั้น มาตรา ๑๐^{๒๒๔} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ว่า “จะต้องมีรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ที่จะต้องระบุให้ชัดเจน หรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่อนั้น”

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบเอกสารรายงานผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)^{๒๒๕} ที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอต่อประธานวุฒิสภาแล้ว ปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้นำเสนอเอกสารต่อประธานวุฒิสภาโดยมีสาระสำคัญแบ่งเป็น ๕ ส่วน คือ ส่วนแรก เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมาของคณะกรรมการสรรหาฯ ส่วนที่สอง กระบวนการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอ

^{๒๒๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔๔, ข้างต้น

^{๒๒๕} รายงานเรื่องผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ส่งไปพร้อมกับหนังสือคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ นร ๑๓๐๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ลงนามโดยประธานคณะกรรมการสรรหา กทช. (รองศาสตราจารย์ เวกี พึ่งมา) ถึงประธานวุฒิสภา(พลตรีบุญฤทธิ รุขจระ)

รายชื่อนาม กทช. ซึ่งจะกล่าวถึงการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา ทั้งหมด^{๑๑๑} ส่วนที่สาม ผลการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอรายชื่อนาม กทช. โดยคณะกรรมการสรรหา ได้เสนอรายชื่อนามผ่านการคัดเลือกจำนวน ๑๔ คน พร้อมกับระบุว่า ผู้ผ่านการคัดเลือกแต่ละรายเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใด ส่วนที่สี่ ประวัติและประสบการณ์การทำงานของบุคคลผู้ได้รับการเสนอรายชื่อนาม กทช. ประกอบด้วยการสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติโดยย่อและประวัติโดยละเอียดของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อนาม กทช. ทั้ง ๑๔ คน และส่วนที่ห้า เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ รายละเอียดเกี่ยวกับการประกาศรายชื่อนามคณะกรรมการสรรหา กทช. ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี การประกาศรับสมัครบุคคลเข้ารับการคัดเลือกเป็น กทช. ของคณะกรรมการสรรหา รายละเอียดใบสมัคร หนังสือความยินยอมของผู้สมัครในการเสนอรายชื่อนาม กทช. รวมทั้งรายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหา ทั้งหมด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาเอกสารดังกล่าวแล้วเห็นว่า เอกสารทั้งหมดมีรายละเอียดของบุคคลไม่ว่าจะเป็นประวัติ ผลคะแนนและการระบุว่าบุคคลนั้น ๆ มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๔๗ และมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับเงื่อนไขตามมาตรา ๕๐^{๑๑๒} ประกอบกับ มาตรา ๑๐^{๑๑๓} แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้ว และในการเสนอรายชื่อนามคณะกรรมการสรรหา ได้แจ้งด้วยว่า ผู้ได้รับการเสนอรายชื่อนามได้รับเลือกเพราะมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญในด้านใด ส่วนการเชี่ยวชาญมากหรือน้อยและเหมาะสมจะแต่งตั้งเพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นจริงหรือไม่เป็นดุลยพินิจในการพิจารณาของวุฒิสภาที่จะลงมติต่อไป ดังนั้น จะถือว่าการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา ไม่ขัดด้วยกฎหมายหาได้ไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าการเสนอรายงานต่อวุฒิสภาชอบด้วยเอกสารข้างต้นจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๕.๒ การจัดกลุ่ม การย้ายกลุ่มและการให้คะแนน

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ สรุปได้ว่า มีความโปร่งใสในขั้นตอนการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ การย้ายกลุ่มและการให้คะแนน คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อทักท้วงของวุฒิสภาแล้วเห็นว่า มีประเด็นในการพิจารณา คือ (๑) การจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ (๒) การย้ายกลุ่มและ (๓) การให้คะแนนผู้สมัคร

^{๑๑๑} ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๔ เรื่องคือ (๑) การเปิดรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือก (๒) การจัดกลุ่มสาขาที่เชี่ยวชาญของผู้สมัคร กทช. (๓) วิธีการคัดเลือกและหัวข้อการให้คะแนน (๔) คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาการคัดเลือกในรอบแรก (๕) สรุปคะแนนในรอบแรกของผู้สมัครทั้ง ๗๒ คน (๖) ผู้สมัคร กทช. ที่ผ่านรอบแรก (๗) วิธีการสัมภาษณ์ (๘) ผลการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. ในรอบที่สอง (๙) การพิจารณาผู้สมัคร กทช. ในรอบสุดท้าย

^{๑๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔๗, ข้างต้น

^{๑๑๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔๘, ข้างต้น

ก. การจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าการกำหนดให้บุคคลใดอยู่ในกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ มิได้มีหลักเกณฑ์เช่น กรณีนายวุฒิพร เตียวพานิช รศ.ดร.สุธี อักษรกิตติ ศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล และนายอาทร จันทรวีมล

ข้อเท็จจริงจากการพิจารณาได้ความว่า ในการจัดแบ่งผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ นั้น ในขั้นต้นได้พิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครที่ให้ผู้สมัครระบุว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในด้านใด แต่เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา ได้อนุญาตให้ผู้สมัครระบุความเชี่ยวชาญได้มากกว่าหนึ่งด้าน^{๓๓๓} จึงทำให้เกิดปัญหาต่อมาในภายหลังว่า ผู้สมัครที่ไดระบุว่ามีความรู้ความเชี่ยวชาญหลายด้าน ควรจัดอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น ในขั้นแรกจึงได้จัดลงกลุ่มตามที่ระบุในการสมัคร และมีการปรับกลุ่มเล็กน้อยตามดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหา ที่เห็นว่าผู้ใดควรอยู่ในกลุ่มใด และในขั้นการคัดเลือกกรอบที่สอง ซึ่งมีการสัมภาษณ์ผู้สมัคร คณะกรรมการสรรหา จึงได้ขอให้ผู้สมัครระบุว่าเป็นผู้มี ความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใด หลังจากนั้น ก็ได้จัดกลุ่มผู้สมัครโดยยึดตามที่ได้แจ้งความจำนง ในครั้งนั้น และได้ถือเป็นหลักฐานแสดงความเหมาะสมของผู้ผ่านการคัดเลือกประกอบการเสนอรายชื่อ ต่อวุฒิสภาด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า

กรณีนายวุฒิพร เตียวพานิช ปรากฏว่าได้ระบุในใบสมัครว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญหลายด้าน กล่าวคือ การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กฎหมายมหาชน และกิจการท้องถิ่น ต่อมาในขั้นการสัมภาษณ์ ได้แจ้งว่าตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น คณะกรรมการสรรหา จึงได้ ย้ายรายชื่อนายวุฒิพรฯ จากกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมไปอยู่ในกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ตามความสมัครใจ ประกอบกับข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายวุฒิพรฯ เคยมีประสบการณ์ทางด้านการ ศึกษา และเคยเป็นประธานชมรมนักศึกษาชาวไทยและประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์องค์การนักศึกษา

กรณี รศ.ดร.สุธี อักษรกิตติ ปรากฏว่าได้ระบุในใบสมัครว่าเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ ๓ ด้าน กล่าวคือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ซึ่งคณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาแล้วได้จัดให้นายสุธีฯ อยู่ในกลุ่มการศึกษาตั้งแต่รอบแรก และจากข้อมูลในใบสมัครปรากฏ ว่านายสุธีฯ เคยเป็นกรรมการมหาวิทยาลัยหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฯลฯ เป็นต้น

กรณี ศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล ปรากฏว่าได้ระบุความเชี่ยวชาญในใบสมัครว่า เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ ๓ ด้าน คือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องและการศึกษา คณะกรรมการสรรหา จึงได้จัดให้ ศ.ดร.ประสิทธิ์ฯ อยู่ในกลุ่มการศึกษาดังแต่รอบแรกและจากข้อมูล ในใบสมัครปรากฏว่านายประสิทธิ์ฯ เคยดำรงตำแหน่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหลายตำแหน่ง ได้แก่

^{๓๓๓} ปรากฏรายละเอียดในแบบฟอร์มใบสมัครเข้ารับการเสนอชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ ที่คณะกรรมการสรรหา กำหนดขึ้น ในหน้าที่ ๓ ข้อ ๔ กำหนดให้ผู้สมัครกรอรายละเอียดเกี่ยวกับ “ผลงาน หรือประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชนหรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม ... (โปรดระบุความเชี่ยวชาญหรือ ประสบการณ์ ระบุได้มากกว่า ๑ ด้าน และโปรดบรรยาย)”

๑๐. สตราจารยระดับ ๑๐ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองคณบดีในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารและสถาบันทรัพยากรทางปัญญา เป็นต้น

กรณีนายอาทร จันทรวิมล ปรากฏว่าได้ระบุความเชี่ยวชาญในใบสมัครว่า มีความเชี่ยวชาญหลายด้าน กล่าวคือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา เศรษฐกิจ ศาสนาและวัฒนธรรม และกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น โดยยกเว้นเฉพาะความเชี่ยวชาญด้านความมั่นคง คณะกรรมการสรรหา ได้จัดนายอาทรฯ อยู่ในกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมตั้งแต่รอบแรก และจากข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายอาทรฯ เคยดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นต้น

ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า จากข้อเท็จจริงข้างต้น คณะกรรมการสรรหา ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ข. การย้ายกลุ่ม

คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ มีความเห็นสรุปได้ว่า^{๑๑} ในชั้นแรก คณะกรรมการสรรหา ได้วางกรอบการคัดเลือกผู้สมัคร โดยมีการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเป็น ๗ กลุ่ม โดยรอบแรกจะคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือกลุ่มละ ๘ คน รอบสองคัดเลือกให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คน แต่คณะกรรมการสรรหา มิได้ประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้สมัครทราบ เพื่อให้มีการสมัครตามกลุ่มต่าง ๆ คนละเพียงกลุ่มเดียว หลังจากนั้นคณะกรรมการสรรหา ก็มิได้ดำเนินการคัดเลือกตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย และมีมติให้ยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์โดยไม่คำนึงว่าแต่ละกลุ่มจะมีผู้ได้รับการคัดเลือกจำนวนเท่าใด ทำให้บางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง (ซึ่งได้แก่กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) และบางกลุ่มเหลือผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียวเมื่อผ่านการคัดเลือกในรอบสุดท้าย (ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) อย่างไรก็ตาม ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายจาก ๑๔ คนเหลือ ๑๔ คน นั้น ปรากฏว่าเมื่อนายมหิตล จันทรางกูร ได้ขอถอนตัวจากบัญชีรายชื่อคณะกรรมการสรรหา กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ได้คะแนนลำดับที่ ๑๖ ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๔ โดยอ้างว่ากลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือก ๒ คน เพียงพอแล้ว แต่กลุ่มความมั่นคงมีผู้ได้รับการคัดเลือกเพียงคนเดียว กรณีจึงถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่อธิบายไม่ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า วิธีการคัดเลือกเป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหา ที่สามารถกำหนดหาวิธีใด ๆ ก็ได้ที่เหมาะสมและเกิดผลดี ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏจากการชี้แจงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ว่า ในชั้นแรกกำหนดกรอบการคัดเลือกผู้สมัครโดยจะให้มีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในแต่ละกลุ่มให้มีจำนวนเท่า ๆ กันทุกกลุ่ม ในจำนวนทั้งหมด ๗ กลุ่ม โดยในรอบแรกจะคัดเลือกผู้สมัครเหลือกลุ่มละ ๘ คน (๕๖ คน) รอบสองคัดเลือกให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน (๒๘ คน) และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คนนั้น เป็นเพียง

^{๑๑} รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ หน้า ๑๔-๑๗

แนวทางการดำเนินงานคร่าว ๆ ที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ก่อนวันปิดรับสมัคร^{๓๓๖} โดยคณะกรรมการสรรหาฯ คาดว่า อาจมีผู้สมัครจำนวนมากแต่เมื่อปรากฏว่ามีผู้สมัครทั้งสิ้นจำนวน ๗๒ คน ก็ได้มีการพิจารณาว่าอาจไม่จำเป็นต้องดำเนินการคัดเลือกถึง ๓ รอบ เนื่องจากผู้สมัครบางกลุ่มอาจไม่ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์การให้คะแนนก็ได้ โดยเห็นว่าตามกฎหมายการกระจายกลุ่มเป็นวัตถุประสงค์หนึ่งเพื่อให้ กทช. มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับภารกิจ แต่กฎหมายมิได้กำหนดให้มีบุคคลครบทั้ง ๗ กลุ่ม เพราะบทบัญญัติมาตรา ๔๗^{๓๓๗} ใช้คำว่า “..... หรือ” จึงอาจสรรหาไม่ครบทุกกลุ่มก็ได้ โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้เน้นความเหมาะสมคือ คะแนน ที่ได้รับเป็นหลัก โดยจะเสนอเฉพาะผู้ที่เหมาะสมและพยายามกระจายให้ได้หลายกลุ่มตามที่กฎหมายบัญญัติเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า เป็นมติที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แล้ว

สำหรับข้อทักท้วงเรื่องการย้ายกลุ่มนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า มีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางรายดังนี้ คือ

ในรอบที่หนึ่ง ได้แก่ นายมหิตล จันทรางกูร (จากกลุ่มเศรษฐกิจไปอยู่ในกลุ่มกิจการโทรคมนาคม) จำลิบเอกโสวัณน์ พุดเป่า (จากกลุ่มความมั่นคงไปยังกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) นายประมุท สุตะบุตร (จากกลุ่มความมั่นคง ไปยังกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) และนายวิบูลย์ เข็มเฉลิม (จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปยังกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้สมัครทั้ง ๔ ราย เป็นผู้ที่ได้รับใบสมัครว่ามีความเชี่ยวชาญหลายด้าน และกลุ่มที่ย้ายผู้สมัครไปยังคงเป็นกลุ่มที่ผู้สมัครแต่ละรายได้แจ้งข้อมูลไว้ในใบสมัครของตน สำหรับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ ราย นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาประวัติของผู้สมัครทั้ง ๔ คนแล้ว เห็นว่า การจัดกลุ่มของคณะอนุกรรมการยังไม่เหมาะสมกับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่ผู้สมัครระบุไว้ในใบสมัคร ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงเห็นสมควรย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ รายไปยังกลุ่มที่เห็นว่าตรงกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สมัครมากกว่า อย่างไรก็ตาม การย้ายผู้สมัครดังกล่าวเป็นที่เข้าใจกันภายในระหว่างกรรมการสรรหาฯ ว่ายังมีใช้เป็นที่ยุติและอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงได้ในการคัดเลือกรอบหลังหากปรากฏข้อมูลว่าผู้สมัครมีความเหมาะสมในกลุ่มอื่นมากกว่า

ในรอบที่สอง ซึ่งได้มีการย้ายผู้สมัครหลังจากได้ทำการสัมภาษณ์ และให้ผู้สมัครแจ้งความสมัครใจว่า ตนเหมาะสมในการเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในกลุ่มใดแล้วได้แก่ นายประมุท สุตะบุตร (จากกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ไปยังกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) นายวุฒิพร เตียวพานิช (จากกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม ไปยังกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) และนายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ (จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปยังกลุ่มกิจการโทรคมนาคม)

^{๓๓๖} รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ วันศุกร์ ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน. ๓) แต่ตามประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือกเป็น กทช. ได้กำหนดรับสมัครในระหว่างวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓

^{๓๓๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

๐ ับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๓ รายนั้นผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า เนื่องจากการสัมภาษณ์จะมีการถามความคิดเห็นของผู้สมัครแต่ละคนว่ามีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมกับการเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใดและต้องการอยู่ในกลุ่มใด และคณะกรรมการสรรหา ได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นั้นมาพิจารณาการจัดกลุ่มผู้สมัคร โดยได้มีมติย้ายผู้สมัครจำนวน ๓ คน ลงในกลุ่มตามที่ย้ายผู้สมัครต้องการอยู่ และก่อนการคัดเลือกรอบที่ ๓ อันเป็นรอบสุดท้ายเพื่อคัดเลือกให้ได้รายชื่อจำนวน ๑๔ คน คณะกรรมการสรรหา ได้มีมติย้าย ดร.เลอสรร ธนสุกาญจน์ (ซึ่งได้ระบุในใบสมัครว่า ตนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นไปยังกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการสรรหา เห็นว่า ดร.เลอสรร ไม่มีคุณสมบัติทางด้านกฎหมาย และในขั้นการสัมภาษณ์ ดร.เลอสรร ไม่ยอมตอบว่าสมัครใจจะอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงได้ย้าย ดร.เลอสรร ไปกลุ่มดังกล่าว แต่ก็ยังเป็นไปตามกลุ่มที่ ดร.เลอสรร ได้แสดงความประสงค์ในใบสมัคร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการย้ายกลุ่มผู้สมัครมีเหตุผลที่สามารถอธิบายได้ และไม่ปรากฏว่า การย้ายกลุ่มมีผลต่อการคัดเลือกผู้สมัคร เนื่องจากการสรรหา ได้พิจารณาโดยใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ซึ่งทำให้ผลการคัดเลือกปรากฏว่า บางกลุ่มมีจำนวนผู้ได้รับการคัดเลือกมากกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งได้แก่ กลุ่มกิจการโทรคมนาคม (๔ คน) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง (๓ คน) และบางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง ซึ่งได้แก่ กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม หรือในรอบสุดท้าย ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น

สำหรับการคัดเลือกในรอบสุดท้าย (จาก ๑๔ คน เหลือ ๑๔ คน) เมื่อนายมหิตล จันทรางกูร ซึ่งเป็นผู้ที่ได้คะแนนเป็นอันดับ ๑ ได้ถอนตัวออกจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้ว คณะกรรมการสิทธิการสำัญ ได้มีข้อทักท้วงว่า คณะกรรมการสรรหา มิได้มีมติยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์ แต่กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ที่ได้คะแนนลำดับที่ ๑๖ ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๔ โดยอ้างว่า กลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือกสองคนเพียงพอแล้ว นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาผลการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สองแล้วปรากฏว่า เมื่อนายมหิตล ขอลถอนตัวหากนับคะแนนสูงสุด ๑๔ อันดับแรกจะทำให้มีผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๓ คน (๒) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ คน (๓) กลุ่มการศึกษา จำนวน ๒ คน (๔) กลุ่มเศรษฐกิจ จำนวน ๓ คน (๕) กลุ่มความมั่นคง จำนวน ๑ คน (๖) กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ คน และ (๗) กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวน ๑ คน รวมทั้งสิ้น ๑๔ คน ซึ่งคณะกรรมการสรรหา เห็นว่าจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มกิจการโทรคมนาคมและกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ส่วนกลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคง นั้น มีความสำคัญรองลงมา จึงไม่จำเป็นต้องมีผู้ผ่านการคัดเลือกเท่ากับ ๒ กลุ่มแรก แต่ควรมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๒ คนเท่า ๆ กัน สำหรับกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม และกลุ่มกฎหมายมหาชน

และกิจการท้องถิ่นนั้นเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญน้อยกว่าทั้ง ๕ กลุ่มแรก เมื่อมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๑ คน ก็คิดว่าเหมาะสมแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงเห็นว่าเมื่อกลุ่มเศรษฐกิจมีคู่แข่งจำนวนถึง ๓ คน จึงควรลดให้เหลือ ๒ คนและเพิ่มกลุ่มความมั่นคงขึ้นอีก ๑ คน คณะกรรมการสรรหา จึงได้จัดให้มีการลงมติคัดเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อในกลุ่มเศรษฐกิจจำนวน ๒ คน จากผู้ผ่านการคัดเลือก ๓ คน ได้แก่ นายเศวต สันตานนท์ รท.สุชาย เชาว์วิศิษฐ และนายอัมมาร์ สยามวาลา ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ผ่านการคัดเลือก ได้แก่ นายเศวตฯ และ รท.สุชายฯ ส่วนกลุ่มความมั่นคงซึ่งมีผู้ผ่านการคัดเลือกอยู่เพียง ๑ คน ตามเกณฑ์คะแนน ๑๔ คนแรก คณะกรรมการสรรหา จึงได้พิจารณาผู้สมัครในกลุ่มความมั่นคงที่เหลือซึ่งควรมีจำนวน ๒ คน และได้เสนอชื่อนายสงคราม ชื่นภบาล ซึ่งอยู่ในลำดับที่ ๑๖ ตามลำดับคะแนนขึ้นมาเป็นตัวเลือกด้วย เพื่อให้กลุ่มความมั่นคงมีจำนวนครบ ๒ คน ตามเป้าหมายที่ประสงค์ในฐานะเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญรองลงมา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาคำชี้แจงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหา แล้ว เห็นว่า การพิจารณากำหนดจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่าง ๆ โดยคณะกรรมการสรรหา ได้คำนึงถึงการกระจายกลุ่มตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเหมาะสม ทั้งนี้ โดยพิจารณาคะแนนซึ่งแสดงถึงคุณภาพของบุคคลประกอบด้วย อันเป็นการดำเนินการที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับกฎหมาย การย้ายกลุ่มและการเลื่อนบุคคลเพื่อให้ได้ผู้ได้รับการสรรหา ๑๔ คน เป็นไปอย่างมีเหตุผลที่สามารถอธิบายได้ จึงเห็นว่า คณะกรรมการสรรหา ได้ใช้ดุลยพินิจดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครและเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๕.๓ การให้คะแนนผู้สมัครไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส ปรากฏรายละเอียดตามรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่า มีความไม่โปร่งใส ๓ ประการคือ ประการที่หนึ่งผู้สมัครไม่ทราบว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่กรอกลงในใบสมัครจะถูกนำไปให้คะแนน ประการที่สอง การปรับคะแนนในรอบที่สองให้เหลือร้อยละ ๗๐ เพื่อนำไปรวมกับคะแนนจากการสัมภาษณ์อีก ๓๐ คะแนน ทำให้ผู้ได้คะแนนนำในรอบแรกต้องเสียความได้เปรียบไป และเปิดโอกาสให้กรรมการเอื้อประโยชน์ผู้สมัครบางรายและกดคะแนนผู้สมัครที่ไม่พึงประสงค์ได้ ประการที่สามในขั้นการสอบสัมภาษณ์ กรรมการสรรหาได้สอบถามหรือชี้แนะให้ผู้สมัครบางรายที่แสดงความจำนงไว้หลายกลุ่ม ให้เลือกกลุ่มให้แน่นอน ซึ่งผู้สมัครที่รู้ข้อมูลภายในแล้วย่อมมีโอกาสเลือกกลุ่มที่เป็นคุณแก่ตนได้

ในประเด็นนี้ ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา^{๑๑๑} ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า เหตุที่คณะกรรมการสรรหา มิได้ประกาศเกณฑ์การให้คะแนนเนื่องจากเห็นว่าจะทำให้การดำเนินการต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นไปอีก ส่วนการให้คะแนนผู้สมัครนั้นจะใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยด้วย โดยเฉพาะในการให้คะแนนการสัมภาษณ์ กล่าวคือจำนวนคะแนนทั้งหมดที่ผู้สมัครได้รับหารด้วยจำนวนกรรมการที่พิจารณาให้คะแนนซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้มีการช่วยเหลือหรือกลั่นแกล้งกันได้ในระดับหนึ่ง และเป็นวิธีที่ใช้กันอยู่ทั่วไป

^{๑๑๑} รศ.อวิธ พึ่งมา ประธานคณะกรรมการสรรหา และนายอนันต์ วรดิพงษ์ เลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ก็สามารถมีมติเป็นอย่างอื่นได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า การพิจารณาดังกล่าว
จึงเป็นการประชุมลงมติโดยคณะกรรมการสรรหา และถือได้ว่าคณะกรรมการสรรหา ย่อมเป็น
ผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. การดำเนินการของ
คณะกรรมการสรรหา กรณีนี้จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๕๕

บันทึก กทช.

การเปรียบเทียบรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ กทช. ครั้งแรก กับครั้งที่สอง

สาขาที่เชี่ยวชาญ	ครั้งแรก	ครั้งที่สอง
ด้านการกิจการโทรคมนาคม	๑. นายเศรษฐพร กุศรีพิทักษ์ ๒. นายดิเรก เจริญผล ๓. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	๑. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ ๒. นายดิเรก เจริญผล ๓. นายเศรษฐพร กุศรีพิทักษ์ ๔. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล ๕. นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ
ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	๑. นายสมิทธ ธรรมสโรช ๒. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข ๓. นายเลอสร ธนสุกาญจน์	๑. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข ๒. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ
ด้านการศึกษา	๑. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ ๒. นายสุธี อักษรกิตติ์	๑. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ ๒. นายโคทม อาริยา ๓. นายสุธี อักษรกิตติ์
ด้านเศรษฐกิจ	๑. ร้อยโท สุขาย เขาวีดิษฐ ๒. นายเศวต สันตานนท์	-
ด้านความมั่นคง	๑. พลเอก ชีรเดช มีเพียร ๒. นายสงคราม ชื่นภิบาล	พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์
ด้านศาสนาและวัฒนธรรม	นายอาทร จันทวิล	นายอาทร จันทวิล (ด้านวัฒนธรรม)
ด้านกฎหมายมหาชน และ กิจการท้องถิ่น	นายวุฒิพร เดี่ยวพานิช	๑. นายสุธรรม อยู่ในธรรม (ด้านกฎหมายมหาชน) ๒. นายไกรสร จิตธรรม (ด้านกิจการท้องถิ่น)

หมายเหตุ ในการสรรหาครั้งที่สองคณะกรรมการสรรหาได้กำหนดให้ผู้สมัครระบุคุณสมบัติด้านที่ตนเองเชี่ยวชาญเรียงตามลำดับความเชี่ยวชาญจากมากไปหาน้อย โดยด้านที่ระบุไว้ในครั้งที่สองเป็นการระบุเฉพาะด้านที่ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ระบุมาเป็นลำดับแรก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ในส่วนที่ ๑

รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของนายเหรียญชัย เรียววิไลสุข
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๙๑

(สำเนา)

คณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘
มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ ซึ่งกรรมการการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสื่อ	๑๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อูพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินฉัตร
๑๕. นายสุพร สุภสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ้นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนาย	๒๐. นายอนันต์ชัย คุณานันทกุล
๒๑. นายอาคม ตูลาติลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

คณะกรรมการการสามัญฯ ...

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติฯ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอยกเวลาออกไปอีก ๔๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๒ ขอยกเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

บัดนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคลจำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จากการตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ดังกล่าวบรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

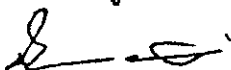
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ฝิ่นวล

(สุรพงศ์ ฝิ่นวล)

ประธานคณะกรรมการการสามัญฯ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๘๓๒๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๘๓๒๔

ชัยวุฒิเกษม/พิมพ์
นงลักษณ์, คณะนิติฯ/ทนาย

**รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับ
การเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการการสื่อสารเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน ในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ดังนี้

๑. กำหนดให้แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นที่ว่า “ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน” ทั้งนี้ ก่อนที่จะมีแสดงวิสัยทัศน์ในข้อ ๒
๒. กำหนดให้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อระยะเวลาคนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยเชิญสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนเข้าร่วมรับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

จากนั้น ในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗ คณะกรรมการการสื่อสาร ได้เชิญ นายโคทม อารียา ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการสื่อสาร เพื่อตอบข้อซักถามบางประการ พร้อมทั้ง คณะกรรมการการสื่อสาร ได้กำหนดให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เพิ่มเติม โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีข้อ ๑๑/๑ และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของข้อ ๕ ข้อ ๗ และข้อ ๙ ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการการสื่อสาร เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

**การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามในประเด็นที่ว่า
“ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร
จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน”**

**● ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับ
ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน (ขอให้เขียนภายใน ๑ หน้ากระดาษ)**

๑. กทช. จะบริหารจัดการกิจการโทรคมนาคมอย่างไร จึงจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติสูงสุด
๒. การบริหารจัดการให้มีการแข่งขันโดยเสรี อย่างเป็นธรรม จะทำอย่างไร
๓. การจัดการเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนควรมีกำหนดกฎเกณฑ์อะไร เพื่อป้องกันหลีกเลี่ยงทำให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุด
๔. ปัญหาความล่าช้าในการจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลโทรคมนาคม ทำให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติอย่างไรหลวงจะแก้ไขอย่างไร
๕. กทช. ควรจะกำหนดกฎเกณฑ์ข้อบังคับอย่างไร จึงจะทำให้ผู้ใช้บริการ ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเป็นธรรม
๖. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการออกกฎ ข้อบังคับ การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านโทรคมนาคมที่มีผลกระทบต่อประชาชน กทช. ควรมีมาตรการอย่างไร
๗. การกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมเพื่อให้ประชาชนมีโครงข่ายพื้นฐานที่ทั่วถึงเพื่อเป็นพื้นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จะทำอย่างไร
๘. การกำกับดูแลเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการโทรคมนาคมที่ทั่วถึง หลากหลายมีคุณภาพในราคายุติธรรม จะทำอย่างไร
๙. กทช. มีวิธีจัดทำกรหาหรือสาธารณะ (Public Consultation) จัดทำประชาพิจารณ์อย่างไร จึงจะเกิดประโยชน์สะท้อนความเห็นของประชาชนได้ดีที่สุด
๑๐. การจัดการบริหารโทรคมนาคมเพื่อคนพิการและคนด้อยโอกาสทางสังคม เป็นความจำเป็นที่ กทช. จะต้องจัดการให้เกิดขึ้น ท่านเห็นด้วยหรือไม่เพียงใด

นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

การแสตงวีสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม

นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ท่านประธานกรรมาธิการสามัญเพื่อทำการตรวจสอบประวัติคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ท่านคณะกรรมการ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ในฐานะผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณท่านประธาน ท่านกรรมาธิการที่กรุณาให้เวลากระผมมาแสดงวิสัยทัศน์ในวันนี้ สิ่งทีกระผมจะนำเสนอในวันนี้ กระผมจะนำเสนอผลเสียของการที่เรามี กทข. ลำช้าความคาดหวังที่เราจะได้เห็นว่า กทข. ที่เกิดขึ้นมาเป็นความคาดหวังอย่างไร กทข. ที่เกิดขึ้นมานั้นจะมีการทำงานทำหน้าที่กันอย่างไร แล้วสุดท้ายเป็นการสรุปในช่วงสุดท้าย ผมขออนุญาตที่จะกล่าวแนะนำตัวเล็กน้อย และแสดงแถลงถึงเจตจำนงทีกระผมประสงค์จะเข้ามาสมัครเป็นกรรมการ กทข. ท่านประธานที่เคารพ กิจการโทรคมนาคมของประเทศเราได้สะดุดอยู่มาช้านาน เราไม่มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลโทรคมนาคมมานานกว่า ๓ ปีแล้ว ความล่าช้าอันนี้ทำให้เกิดผลเสียอย่างมหาศาล การทีทำให้ความล่าช้าทำให้ ๑. เราขาดการลงทุนให้บริการในกิจการโทรคมนาคม มีนักลงทุนจำนวนมากจากต่างประเทศและในประเทศได้มาติดต่อกรมบัญชีโทรเลขเพื่อจะมาให้บริการใหม่ ๆ กับประชาชนเรา แต่ทว่าเสียดายทีว่าเราไม่สามารถทีจะออกใบอนุญาตให้ได้ เนื่องจากเราไม่มี กทข. การทีเรามีเงินทุนมาลงในกิจการโทรคมนาคม แนนอนก็ทำให้เศรษฐกิจเราไม่เติบโตเท่าทีควร เศรษฐกิจของประเทศกำลังเติบโต GDP ถึง ๖ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้ามาคตโทรคมนาคมของเรามีการพัฒนาทีดีแล้ว มีการแข่งขันอย่างเต็มที่ มี กทข. แล้วเศรษฐกิจน่าจะต้องเพิ่มมากขึ้นไปกว่านี้อีก อาจจะเป็นถึง ๘ - ๙ เปอร์เซ็นต์ก็เป็นได้

ข้อเสียอีกประการหนึ่งทีเราไม่มี กทข. หรือ กทข. ลำช้าก็คือว่าเราขาดบริการใหม่ ๆ เข้าสู่ตลาด ประชาชนไม่มีโอกาสเลือก อีกทั้งอัตราค่าบริการก็ย้งสูง ไม่เป็นไปตามกลไกการแข่งขันถึงแม้จะมีกร Promote ลดราคาลงมา แต่ก็เป็นการดำเนินการด้านราคาทีไม่ยั่งยืน เพราะว่าการแข่งขันเท่านั้นทีจะทำให้ราคาลดลงมาอย่างแท้จริง การขยายการลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางโทรคมนาคมก็มีน้อยเนื่องจากขาดเงินทุน ไม่ว่าจะเป็นโครงข่ายโทรศัพท์ โครงข่ายทางวิทยุมีการพัฒนาอย่างน้อยมาก ข้อเสียประการสุดท้ายอย่างใหญ่ย้งก็คือว่า ชีตความสามารถของเราในการแข่งขันของประเทศลดลงอย่างมากเลย เราเคยมีความรุ่งเรืองทางโทรคมนาคม เคยจะเป็นเลือตัวที่ ๕ ของเอเชีย เป็นรองเฉพาะญี่ปุ่น จีน เกาหลี ซองกง สิงคโปร์ แต่ปัจจุบันเราต้องลดลงมาเพื่อจะแข่งขันกับมาเลเซียหรือแข่งขันกับเวียดนาม อันนี้จึงมีความจำเป็นอย่างย้งทีจะต้องมีแรงผลักดันให้เรารับจัดตั้ง กทข. ขึ้นมาโดยเร็วทีสุด กทข. ก็จะเป็นกลไกในการขับเคลื่อนกิจการโทรคมนาคมของประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดย้ง ก้าวหน้าไปทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ ผมมีความคาดหวังใน กทข. อย่างไร ผมคิดว่า กทข. น่าจะเป็นหน่วยงานหลัก เป็นทีทำให้อุตสาหกรรมโทรคมนาคมของประเทศเติบโตไปอย่างแข็งแรง มีการแข่งขันโทรคมนาคมโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ประชาชนได้รับบริการโทรคมนาคมทีหลากหลายทีทั่วถึงทีทันสมัย บริการทีดีในราคาทีเป็นธรรม และก็มีกรคุ้มครอง

ผู้บริหารอย่างทั่วถึง อันนี้เป็นความคาดหวังที่เราอยากจะเห็นจาก กทข. กทข. จะต้องบริหารกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้เรามีโครงสร้างพื้นฐานทางโทรคมนาคมอย่างอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าเราจะไปที่ไหนครับ เราน่าจะเห็นโครงสร้าง มีโครงสร้างพื้นฐานทางโทรคมนาคมสามารถติดต่อกันได้อย่างสะดวก เพียงแต่เราก้าวเท้าออกจากบ้านลงไปสู่ถนนมันน่าจะเห็นเต็มไปด้วยโทรคมนาคมแล้ว อย่างเช่น ได้ทางเท้าของเราก็จะมีเต็มไปด้วยเคเบิลทองแดง เคเบิลใยแก้วซึ่งฝังดินอยู่ รอบตัวก็ยังมีคลื่นวิทยุใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งระบบเซลลูลาร์ วิทยุติดตามตัว วิทยุตำรวจจราจรเป็นต้น เหนือขึ้นไปจากศีรษะเราก็เห็นสายเคเบิลระโยงระยางกันอยู่เต็ม ส่วนในบริเวณบ้านเคหะสถานท่านก็จะเห็นจานรับวิทยุ เส้าอากาศทีวี ซึ่งเป็นจานรับสัญญาณจากดาวเทียมอย่างเกลื่อนกลาด ยิ่งไปกว่านั้นสูงขึ้นไปในนอากาศท่านอาจจะเห็นดาวเทียมโคจรผ่านหน้าเรา อันนั้นเป็นเรื่องที่ กทข. จะต้องทำขึ้นมาให้เห็น เป็นวิสัยทัศน์ที่อยากจะเห็นว่าทำให้มีโครงสร้างพื้นฐานอย่างอุดมสมบูรณ์ ทั้งนี้ กทข. จะต้องตระหนักอย่างดีว่ากิจการโทรคมนาคมเป็นกิจการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการป้องกันประเทศ เป็นกิจการพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จะต้องบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนและประเทศชาติโดยรวม จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ จะต้องใช้ระบบบริหารจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ จะต้องมีการจัดการที่มีอิสระไม่มีอิทธิพลจากภายนอกเข้ามาแทรกแซง การบริหารของโทรคมนาคมจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการบริหาร ออกกฎข้อบังคับ รวมทั้งการออกนโยบายต่าง ๆ ของที่มีเกี่ยวข้องกับประชาชน ประชาชนต้องมีส่วนร่วม เพราะต้องตระหนักความจริงของด้านโทรคมนาคมแล้วก็มีคำถามที่จะเรียนต่อไปว่าแล้วจะให้ กทข. ควรจะทำหน้าที่อย่างไรใน กทข. ในผืนหรือ กทข. ที่จะมาน่าจะต้องทำกันอย่างไรบ้างนะครับ จริง ๆ แล้วปัญหาบริหารโทรคมนาคมในบ้านเรามีอยู่อย่างมากมาย สิ่งที่เราคิดว่าน่าจะทำได้ดีที่สุดและเร็วที่สุดก็คือเอาแบบอย่างการบริหารกำกับดูแลจากต่างประเทศ จากประเทศข้างเคียง หรือจากประเทศที่เจริญแล้วเอามาเป็นตัวอย่าง สิ่งใดที่เขากำกับดูแลแล้วเกิดความล้มเหลว เราก็จะใช้เป็นบทเรียนไม่ให้มันเกิดขึ้นซ้ำอีก สิ่งที่เขาทำดีอยู่แล้วในประเทศต่าง ๆ ที่เขาทำดี เขาบริหารได้ดีอยู่แล้ว เอาอันนั้นมาเป็นตัวอย่าง เราสามารถที่จะลอกแบบเอามาใช้ได้เลย กระผมอยากจะนำสัก ๒ - ๓ ประเทศเป็นตัวอย่าง เนื่องจากระหว่างที่เราล่าช้าอยู่นี้ กระผมได้มีโอกาสไปดูงานไปเยี่ยมชม ไปแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับหน่วยงานกำกับดูแลทั้งในประเทศเอเซียเอง และก็ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในประเทศลาตินอเมริกาเป็นตัวอย่างของความล้มเหลวในการกำกับดูแลโทรคมนาคม ถึงแม้จะเปิดให้มีการแข่งขันจริง มีเอกชนมาให้การแข่งขันจริง แต่ค่าบริการสูงมากประชาชนระดับล่างไม่มีโอกาสจะใช้บริการเลย เพราะว่าค่าบริการแพงมาก ทั้งนี้เพราะว่ามีการแข่งขันที่น้อยราย อัตราต้นทุนการให้บริการสูง เพราะฉะนั้นก็มีค่าบริการค่อนข้างแพง เพราะฉะนั้นก็เป็นตัวอย่างว่า กทข. บ้านเราจะต้องกำกับดูแลอย่างไรจะให้มีค่าบริการที่เป็นธรรม ที่คนทั่วไปสามารถที่จะจ่ายได้ สามารถใช้บริการได้ อันนี้ก็เป็นอย่างให้เห็น

สิ่งที่เราน่าจะเป็นตัวอย่างก็คือการกำกับดูแลของฮ่องกง ท่านเชื่อไหมครับว่าบริการโทรศัพท์ที่ถูกที่สุดในโลกน่าจะอยู่ที่ฮ่องกง โทรศัพท์ทางไกลจากฮ่องกงไปอเมริกา นาทีละ ๗ เซน ๒.๘๐ บาท ไม่ถึง ๓ บาท ทั้งนี้เพราะฮ่องกงกำกับดูแลโทรคมนาคมที่ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างสูงสุด มีผู้เข้าสู่บริการอย่างมาก

LIRT

ที่สุดช่องกบเป็นเกาะเล็ก ๆ มีพื้นที่น้อยกว่าเกาะภูเก็ตมีประชากรประมาณ ๔ - ๕ ล้านคน แต่มีผู้ประกอบการโทรคมนาคมเป็นร้อย ในประเภทโทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์ประจำที่ รวมทั้งโทรศัพท์ระหว่างประเทศ มีผู้ประกอบการมากกว่า ๑๐ คน โทรศัพท์มือถือมีผู้ประกอบการ ๖ ราย เพราะมีความจำกัดด้านคลื่นวิทยุ การที่เขาเปิดเสรีเปิดจำนวนมากได้เพราะว่า เขามีการเปิดให้มีการเชื่อมต่อโครงข่าย หรือว่า Inter connect อย่างเสรีอย่างเป็นธรรม อันนี้เราควรจะเอามาเป็นตัวอย่างริบทำในเมืองไทยโดยเร็ว เป็นที่โชคดีว่า ทางกรมไปรษณีย์โทรเลขเอง เราได้ทำเรื่อง Inter connect เราพยายามจะสร้าง Inter connect ให้เกิดขึ้นในเมืองไทย ทำให้มีการ Inter connect โครงข่ายในปัจจุบัน ยังเป็นโครงข่ายหลักที่เป็นของรัฐวิสาหกิจเป็นส่วนรวม เราก็พยายามให้เกิด Inter connect ขึ้นได้ เพราะฉะนั้นผู้ประกอบการรายเล็กก็จะสามารถแข่งขันผู้ประกอบการรายใหญ่ได้ ผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีโครงข่ายใหญ่ก็สามารถจะนำโครงข่ายมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ทำให้มีการแข่งขันสูง ราคาค่าบริการก็จะลดลงอย่างในฮ่องกง ตัวอย่างการกำกับดูแลที่อยากจะให้ กทข. ทำ เราอยากจะเห็นก็คือแบบอย่างที่มาจากอเมริกา สหรัฐอเมริกาเป็นประชาธิปไตยค่อนข้างสูง ประชาชนมีสิทธิมีเสียงค่อนข้างมาก เป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นประชาชนจะมีส่วนร่วมในกระบวนการกำกับดูแล ผมว่ากระบวนการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นหลักเกณฑ์ที่ดีที่ กทข. จะต้องนำมาใช้วิธีการในอเมริกา ของ FCC ท่านจะเห็นได้ว่าเรื่อง Public hearing การประชาพิจารณ์เป็นเรื่องธรรมดา การทำ Public consultation ส่งข้อคิดเห็นไปให้เอกชนไปให้ความคิดเห็นกลับมาเพื่อมีส่วนร่วมให้ข้อคิดเห็นเป็นเรื่องปกติ ขั้นตอนในการออกกฎต่าง ๆ ออกนโยบายหลักที่สำคัญ ประชาชนเข้าร่วมอย่างชัดเจน มีการกำหนดให้อย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดี ๆ เหล่านี้เราน่าจะเอามาทำได้เลย สิ่งที่เราเห็นชัดเจนอีกอย่างก็คือว่า FCC ทำกฎกติกาอย่างค่อนข้างกว้างขวาง ครอบคลุมบริการโทรคมนาคมแทบทุกด้าน กทข. จะต้องสร้างกฎเกณฑ์มาโดยเร่งด่วน สร้างกฎเกณฑ์ที่จะครอบคลุมบริการโทรคมนาคมอย่างแพร่หลายให้กว้างขวางที่สุด เพื่อใช้เป็นกติกาในการแข่งขันในอเมริกามีตัวอย่างก็คือเรื่องแข่งขันเสรี เรายังไม่มีการแข่งขันเสรี เราแข่งขันภายใต้สัมปทานเพราะฉะนั้นเราก็จะต้องริบทำให้มีการแข่งขันเสรี มีการแปลงสัญญาอันโดยเร็วที่สุด เพื่อให้มีการแข่งขันกันโดยเท่าเทียม กระผมขอกล่าวสั้น ๆ เพราะระยะเวลาจำกัด ในออสเตรเลียการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นตัวอย่างที่ดีที่ กทข. จะต้องเอามาใช้ เพราะมีการคุ้มครองบริโภคค่อนข้างสูง รวมทั้งการเปิดโอกาสให้กับผู้พิพากษาหรือผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการมาเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมเช่น ผู้พิการทางการได้ยินหรือผู้พิการทางสายตา มีเครื่องอำนวยความสะดวก โดยรัฐจัดให้มีสถานีถ่ายทอดช่วยให้ อันนี้เป็นสิ่งที่ดีที่ กทข. จะต้องนำมาใช้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้นำเสนอสิ่งที่คาดหวัง ความคิดเห็นของ กทข. มาพอสมควร ในตอนสุดท้ายนี้ผมขอใช้เวลาสั้น ๆ ขอแนะนำตัวเองสักเล็กน้อย และแสดงถึงเจตจำนงที่กระผมสมัครมาเป็นคณะกรรมการ กทข. กระผมเป็นวิศวกร สำเร็จการศึกษาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ปริญญาโท มีความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องและโทรคมนาคม เช่น การบริหารจัดการคลื่นวิทยุ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการตรวจสอบเข้าฟังวิทยุ เทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ได้ทำงานรับราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขมาเป็นเวลามากกว่า ๓๕ ปี มีอายุราชการกว่า ๓๕ ปี และก็ไม่มีประวัติต่างพร้อยรับราชการมาด้วยความซื่อสัตย์สุจริต กระผมเห็นว่า กทข. เป็นเป้าหมายหลัก เป็นกลไกหลักของประเทศในการที่จะช่วยให้

LIRT

ประเทศมีความพัฒนาทางด้านโทรคมนาคม และทาง กทช. ต้องการคนที่มีความรู้ ความสามารถ คนที่
ซื่อสัตย์สุจริตมาช่วยทำงานทางด้านนี้ จึงได้สมัครเข้ามา กระผมได้แจ้งรายละเอียด ประวัติผลงานของกระผม
ให้ทางคณะท่านประธานคณะกรรมการไปแล้ว กระผมก็หวังว่าจะได้รับความสนับสนุนจากท่าน และรวมทั้ง
การสนับสนุนจากท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ใน ส่วนที่ ๑

รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของนายประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๙๑

คณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘
มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ ซึ่งกรรมการการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสือ	๑๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อูพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินจันทร์
๑๕. นายสุพร สุขสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุ่นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนวย	๒๐. นายอนันตชัย คุณนันทกุล
๒๑. นายอาคม ตูลาติลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

คณะกรรมการการสามัญ ...

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติฯ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๒ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

บัดนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคลจำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จากการตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ดังกล่าวบรรจจะียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

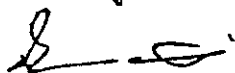
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

(สุรพงศ์ ใฝ่นวล)

ประธานคณะกรรมการการสามัญฯ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๓๓๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๕๓๑ ๕๓๒๔

LIBRT

สัญญาลักษณ์/พิมพ์

นางลักษณ์ โคมจักร/แทน

**รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับ
การเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการการสื่อสารเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน ในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๗ ดังนี้

๑. กำหนดให้แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นที่ว่า “ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน” ทั้งนี้ ก่อนที่จะมีแสดงวิสัยทัศน์ในข้อ ๒

๒. กำหนดให้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อระยะเวลาคนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยเชิญสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนเข้าร่วมรับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

จากนั้น ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการการสื่อสาร ได้เชิญนายประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการสื่อสาร เพื่อตอบข้อซักถามบางประการ พร้อมทั้ง คณะกรรมการการสื่อสาร ได้กำหนดให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เพิ่มเติม โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๘ ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการการสื่อสาร เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

**การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามในประเด็นที่ว่า
“ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร
จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน”**

**ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับ
ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน (ขอให้เขียนภายใน ๑ หน้ากระดาษ)**

๑. ท่านจะมีหลักเกณฑ์และกติกาอย่างไรในการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เป็นทรัพยากรของชาติให้
เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติ
๒. ในการเปิดแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ท่านคิดว่าต้องมีเกณฑ์และกติกาอย่างไรบ้าง
เพื่อให้กิจการโทรคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานสามารถรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมของชุมชนและประเทศชาติอย่างยั่งยืนได้
๓. ท่านคิดว่าขณะนี้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมแล้วหรือ ถ้าไม่มีท่านจะมีเกณฑ์และ
กติกาอย่างไรเพื่อให้ผู้ประกอบการรายเดิมด้วยกัน รายเดิมและรายใหม่มีความเสมอภาค
ในการแข่งขัน
๔. ประเทศไทยเรามีการพัฒนาการศึกษามานานแต่ยังไม่ทั่วถึง ปัจจัยหนึ่งในยุคนี้ คือ
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นอกจากการปฏิรูปการศึกษาแล้ว ท่านอยากเห็น
การบริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง (UNIVERSAL SERVICE OBLIGATION) เข้าไปพัฒนา
การศึกษาและให้โอกาส การใช้โทรคมนาคมเพื่อเป็นสื่อการศึกษาและลดช่องว่างดิจิทัล
(digital divide) อย่างไร
๕. การคิดค่าบริการตามระยะทางนั้น ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ใช้ ผู้บริการ
ในเขตชนบท ท่านคิดว่าจะแก้ปัญหาด้านนี้และให้เปิดโอกาสการให้บริการโทรคมนาคมอย่างไร
จึงจะได้ราคาถูกหรือเป็นธรรมแก่ผู้ใช้ ในขณะที่เดียวกันก็มีคุณภาพดีด้วย
๖. เมื่อเปิดเสรีทางการค้าและกิจการโทรคมนาคมแล้ว จะมีทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนและร่วมลงทุน
ในกิจการโทรคมนาคมอย่างมากมาย ท่านจะมีมาตรการอย่างไรที่จะส่งเสริมการลงทุนเพื่อ
ขยายเศรษฐกิจของประเทศ ขณะเดียวกันป้องกันการผูกขาดโดยกลุ่มนายทุนที่เป็นคนไทยเอง
และคนต่างชาติ
๗. คนชนบท นักเรียน นักศึกษาและชาวบ้านจะได้รับประโยชน์จากการเปิดการแข่งขันอย่างเสรี
และเป็นธรรมของกิจการโทรคมนาคมอย่างไร เช่น อาจมีการใช้โทรศัพท์อย่างทั่วถึง หรือ
Free Internet อย่างไร

นายประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การแสวงงวีสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม

นายประสิทธิ์ ประพัฒมมงคลการ

ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ท่านประธานกรรมการท่านกรรมการ ท่านวุฒิสมาชิกและผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม ศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ประพัฒมมงคลการ พุดง่าย ๆ คือโดยสายเลือดก็จบมาทางด้านปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังจากนั้นก็ได้ทุนรัฐบาลญี่ปุ่นไปเรียนปริญญาโทและปริญญาเอก จบทางสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสารภายใน ๕ ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สั้นที่สุดของญี่ปุ่นในเวลานั้น กลับมาแล้วก็มารับราชการอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเวลากว่า ๒๗ ปี และก็มีลูกศิษย์ลูกหามากมายในวงการสื่อสาร คำถามก็มีอยู่ว่า ลูกศิษย์ถามว่าทำไม อาจารย์ถึงอยากจะเปลี่ยนตัวมาเป็นองค์กรอิสระ ซึ่งจะต้องถูกเขาตรวจสอบ ผมก็บอกว่าแม้สังคมไทยเรานี้โดยเฉพาะในยุคนี้ถ้าคนที่มีความรู้ความสามารถมีความเชี่ยวชาญและก็ไม่กล้าออกมาสู่สังคมอยู่ในกระต่องแต่ประเทศชาติจะเสียหายมาก นั่นเป็นเหตุผลที่ผมถึงได้ยอมลงมาสวมครในวันนี้และก็ได้รับความกรุณาให้เลือกเป็นครั้งที่ ๒ โดย Background นั้นกระผมเองก็ทำงานมาหลายงานที่เกี่ยวกับที่ปรึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เช่น เป็นผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ เป็นประธานสถาบันทรัพย์สินทางปัญญา แม้กระทั่งทางญี่ปุ่นก็ให้แต่งตั้งเป็นผู้จัดการสมาคม วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์ สื่อสารและคอมพิวเตอร์ของญี่ปุ่นซึ่งเป็นอันดับ ๒ ของโลก ขณะนี้และเป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าทรัพย์สินทางปัญญา ในการ Present งานนั้น กระผมจะให้ลำดับเป็น ๓ หัวข้อใหญ่

หัวข้อแรก นั้นคงจะต้องให้พื้นความรู้ว่ากิจการในลักษณะกิจการโทรคมนาคมเป็นอย่างไร

หัวข้อที่ ๒ เกี่ยวข้องกำกับดูแลในเรื่องของ กทช. โดยเฉพาะ

หัวข้อที่ ๓ สรุปให้เห็นว่าท่านควรจะเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมอย่างไรถึงจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างสูงสุดได้ กระผมขออนุญาตเรียนเสนอเป็นข้อ ๆ

ข้อที่ ๑ คือลักษณะของกิจการโทรคมนาคมนั้น ท่านคงจะรู้ว่าจะมีการลงทุนมหาศาล ไม่ว่าจะเป็นสร้างโครงข่ายพื้นฐานทางด้านโทรศัพท์ ฟีลไลน์หรือว่าจะเป็นโครงข่ายของวิทยุ มือถือไร้สาย หรือที่เราเรียกว่า Mobile fund ใช้เงินมหาศาล

ข้อที่ ๒ คือว่า Product วัฏจักรของสินค้าของการบริการสั้นมาก ไม่กี่ปีก็ต้องเปลี่ยนแปลง สมัยก่อน ๒ ปี ๓ ปี เปลี่ยนทีเดียวนั้นเดี๋ยวนี้เกือบจะเปลี่ยนทุกครึ่งปีด้วยซ้ำ

ข้อที่ ๓ มีการแข่งขันสูง โดยทั่วไปต้องแข่งขันสูงเพราะกิจการนี้ถือว่าเป็นกิจการที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ Infrastructure เป็นเรื่องสำคัญมากถ้าเผื่อชาติก็เหมือนเราชาติเครื่องมือในการพัฒนาประเทศชาติ มองกลับไปดูถ้าเราจะสื่อสารใช้นโยบายของรัฐพูดกับผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดก็ต้องใช้โทรคมนาคมเข้าไปถึง เช่น อบต. ก็ต้องมีไปถึงที่นั่นด้วย อินเทอร์เน็ตด้วย

ข้อที่ ๔ เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่เฉพาะเทคโนโลยีอย่างเดียว ยังรวมไปถึงอย่างอื่นที่มีผลเปลี่ยนแปลงมากมาย ท่านจะต้องเข้าใจในประเด็นเหล่านี้ เมื่อเข้าใจแล้วก็

กลับมาดูว่าการกำกับดูแลที่ดีของ กทช. และปัญหาที่เกิดขึ้นมีอะไรบ้าง ผมก็ขอเอาเรื่องของหลักมาถึง คือบริหารคลื่นความถี่นั้นก็เป็นเรื่องสำคัญปัจจุบันก็มีปัญหาพอสมควร คลื่นความถี่ถูกจัดสรรไปเกือบหมดแล้ว ผมเคยดูโทรทัศน์และเคยอ่านหนังสือก็รู้สึกประหลาดใจว่าถ้าคลื่นความถี่ถูกจัดสรรไปหมดแล้ว กทช. เข้ามาจะวางแผนแม่บทบริหารความถี่ก็จะลำบากมากถึงจะรวมกับ กสช. ก็ตามเถอะ แต่อย่างไรก็ตามยังมีความถี่อันหนึ่งที่เรายังต้องพัฒนาแล้วก็มี Reuse โดยใช้เทคโนโลยีใหม่ ยกตัวอย่าง เช่น บางครั้งเราจะบอกว่า เราต้องการชุมชนจะต้องมีสื่อของตัวเอง มีวิทยุ มี ที.วี. ในสมัยหน้านี้วิทยุการพัฒนาแล้วก็จะเป็นเรื่องของ Digital วิทยุที่เป็น Digital หรือที.วี. Digital จะมีการ Reuse ใช้ความถี่แต่ละเขตแต่ละโซนไป ท่านที่เคยมีปัญหาว่าไม่สามารถออกอากาศท่านก็มีโอกาสได้ใช้มากขึ้น เพราะอันนั้นเป็นสื่อที่ให้โอกาสท่านซึ่งก็ต้องเป็นอย่างนั้น เพราะว่าประเทศไทยเราเดี๋ยวนี้ปกครองเป็นประเทศเสรีแล้วไม่ใช่เป็นประเทศที่เผด็จการ ต่อมาพูดถึงเรื่องความถี่ที่อาจจะมาใช้ในการศึกษา การพัฒนาชุมชน ผู้ที่ด้อยโอกาสในต่างจังหวัดนั้น จากการที่กระผมได้มีโอกาสได้ไปร่วมกับคณะกรรมการธิการของรัฐสภาในเรื่องการศึกษาอยู่บ้าง จากการที่เป็นคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงศึกษาธิการ ก็เห็นว่าความเหลื่อมล้ำทางสังคมไทยมีมากจริง ๆ ผู้ที่อยู่ในชนบทโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนต่าง ๆ ในชนบทนี้ หมู่บ้านต่าง ๆ โทรศัพท์ไปไม่ถึง สาเหตุที่โทรศัพท์ไปไม่ถึงก็คงจะมีเรื่องของเศรษฐกิจเข้ามาเกี่ยวข้องใครจะเป็นผู้ที่ลงทุนถึงแม้ว่าตามหลักการของการบริการโดยทั่วถึงนั้น องค์การโทรศัพท์ให้บริการท่านก็ทำดีอยู่แล้วก็มีโครงการโทรศัพท์ภูมิภาคที่พยายามพัฒนา ๑, ๒, ๓ ทำอยู่ ถ้าเทียบกับการไฟฟ้าแล้วการไฟฟ้าดีกว่าเข้าถึงทุกหมู่บ้านได้ ๙๙ เปอร์เซ็นต์ เหลืออยู่คนเดียวเอง โทรศัพท์ได้ถึง ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง นอกจากนี้โรงเรียนระดับประถมศึกษาคอมพิวเตอร์ใช้น้อยมากหมายถึงเฉลี่ยเมืองด้วย แล้วค่อย ๆ ใช้เพิ่มขึ้นเยอะ จนกระทั่งดีขึ้นในระดับอุดมศึกษา ถ้าหากเรากลับมามองว่าเราให้โอกาสดีขึ้นอะไรควรจะเป็นแนวทางพัฒนาที่ดีก็ได้ข้อคิดอยู่ว่าเราคงต้องกลับมาคิดใหม่ ทำใหม่ว่าถ้าเราเป็นเช่นนี้ชื่อเทคโนโลยีอยู่เรื่อย ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเราชื่อเทคโนโลยีไปพัฒนาชนบท โทรศัพท์ชนบทเราคงซื้อกันไม่ไหวต้องสร้างอุตสาหกรรมในประเทศของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีตัวอย่างที่ประเทศที่เขาทำอยู่แล้วหน้าแปลกใจมากอเมริกาส่งนักวิทยาศาสตร์กับวิศวกรไปช่วย ลาวไปช่วยเวียดนาม เขาก็สำรวจดูว่าหมู่บ้านต่าง ๆ ถึงไม่มีไฟฟ้าใช้แต่อย่างน้อยที่สุดมีจักรยานใช้จักรยานมีหม้อไฟเขาจะปั่นจักรยานออกกำลังกายไปด้วย ในขณะที่เดียวกันก็สามารถใช้โทรศัพท์และใช้อินเตอร์เน็ตได้ด้วย อันนั้นก็เป็นการขาดแคลนของการประยุกต์สิ่งแวดล้อมในชนบทให้เป็นประโยชน์ ผมคิดว่าผู้ที่จะไปเป็น กทช. นั้นจะต้องมีความเชี่ยวชาญมีความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ แล้วในเรื่องของการลงทุนทางเศรษฐกิจ ต่อมาเข้ามาสู่หัวข้อที่สำคัญอันหนึ่งว่า การแข่งขันเสรีและเป็นธรรม ปัจจุบันนี้เสมือนหนึ่งว่าเรามีการเปิดการแข่งขัน แต่การแข่งขันก็เป็นการแข่งขันเชิงกึ่งผูกขาดอยู่บ้าง คือรายอื่นก็ไม่สามารถเข้ามาได้ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากเรื่องของมีสัญญาสัมปทานที่ทำกันไว้ สาเหตุส่วนหนึ่งก็เนื่องจากไม่มี กทช. เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาท่านทั้งหลายช่วยกันผลักดันให้มี กทช. เกิดขึ้นเพราะจะได้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนผู้ใช้บริการ ตัวนี้เป็นตัวหนึ่งที่เราเป็นห่วงมาก เพราะว่าถ้าเปิดเสรีตามข้อตกลง WTO นั้นถึงแม้ท่านจะบอกว่าไม่ค่อยสำคัญเท่าไรนัก เพราะเราเปิดอยู่แล้วแต่จริง ๆ แล้วถึงเวลานั้นทุนต่างชาติจะเข้ามาทะลักมากขึ้น เทคโนโลยีจะเข้ามามากขึ้น เมื่อทุนต่างชาติเข้ามาเขาก็มองประเทศไทยเราเป็นแหล่งลงทุนก็จะมีข้อกีดกัน การรวมกันมากขึ้น ถึงเวลานั้นผู้ที่กำกับนโยบาย

๑๑ ๑ จะต้องเข้าใจในเชิงธุรกิจแล้วก็หวังได้ยกตัวอย่าง เป็นความหวังโยของ ท่าน ส.ว. อาจจะพูดถึง สัดส่วนผู้ถือหุ้นของต่างชาติในกิจการโทรคมนาคม ตัวนั้นก็จะยังเป็นปัญหาที่ยังเป็นข้อถกเถียงกันอยู่ หัวข้อสำคัญเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมบ้านเราที่ผ่านมาเราลงทุนมหาศาล ณ วันนี้ผมว่าเป็น ล้าน ๑ บาท ทางด้านโทรคมนาคม ประเทศอื่น ๑ นั้นเขาอาศัยการลงทุนมหาศาลนั้นสร้างอุตสาหกรรม ให้แก่ตัวเอง ยกตัวอย่างเช่น ญี่ปุ่นเมื่อประมาณ ๓๐ ปีที่แล้ว โทรศัพท์ NEC ที่เข้ามาประเทศไทยใหม่ ๑ เขายังใช้ไม่ค่อยได้เรื่อง คอมพิวเตอร์ยังใช้ไม่ค่อยได้เรื่องก็ส่งมาที่เมืองไทยแล้วก็ทำให้แหล่งลูกค้า แล้วก็เอารายได้ไปพัฒนาต่อได้ ในกรณีเช่นนั้นเราก็ต้องมองว่าทำอย่างไรที่มีการจัดซื้อจัดจ้างดำเนินไป ได้จะต้องหาโอกาสจากคนไทยมากขึ้น และมีตัวหนึ่งที่เราเป็นห่วงมากต่อจากนี้ไปจะมีเรื่องของ การรับรอง ซึ่งกันและกันท่านจะส่งสินค้าไปต่างประเทศ หากท่านไม่ได้มีใบอนุญาตท่านส่งไม่ได้ครับ อาจจะ ต้องไปอาศัยสิงคโปร์ออกใบอนุญาตถึงจะส่งไปอเมริกาได้ วิศวกรที่มาจากต่างประเทศจะเข้ามาอยู่เมืองไทยได้ ในขณะที่เราไปต่างประเทศไม่ได้เพราะเรายังไม่ได้ จากนั้นคงไปเรื่องของ การดูแล เรื่องของการบริการ ต่าง ๑ ให้มีคุณภาพ เราคงรับไม่ได้ว่าปัจจุบันนี้บริการขาด ๑ หรือว่าโทรศัพท์มือถือต้องต่อกันหลายครั้ง และคุณภาพไม่ดี ค่าบริการก็แพง โดยเฉพาะท่านที่อยู่ต่างจังหวัดก็อาจจะมีปัญหาเพราะต้องเสียค่าบริการ แพง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นฟิสิกส์คิดตามระยะทางและตามเวลาด้วยคงจะต้องเข้าไปดูแลจัดการ เรื่อง การเชื่อมโยงโครงข่ายต่าง ๑ ค่าบริการเหล่านี้ให้เป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย ผมเคยคิดเล่น ๑ ว่าถ้าเราจัดเก็บ เรื่องใบอนุญาตแล้วส่วนหนึ่งของใบอนุญาตนี้ท่านจะต้องมาจัดสรรให้ถูกต้อง ยกตัวอย่างเช่นเพื่อการ พัฒนาวิจัย เพื่อให้การบริหารอย่างทั่วถึงชุมชนที่ยากจน ถ้าเราจะต้องลงทุนให้เขาต้องลงทุนเพื่อการ พัฒนาของเขาเอง แล้วผู้ด้อยโอกาส เช่น ตาบอดก็อาจจะต้องพัฒนาคอมพิวเตอร์ที่มีเสียง คียไปแล้วท่าน ได้เสียงก็ยังได้ยินอย่างนี้เป็นต้น สุดท้ายแล้วก็ขอพูดสรุปว่า การที่มีองค์กรกำกับดูแลตามพระราชบัญญัติ ขององค์กรจัดสรรคลื่นความถี่มาตรา ๕๑ นั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่การสรรหาหรือการคัดเลือกบุคคลที่เข้ามานั้น จะต้องคัดเลือกบุคคลที่ประกอบด้วยคุณสมบัติเหล่านี้

๑. ต้องมี Professionalism ท่านจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้รู้เรื่องราวต่าง ๑

๒. จะต้องมีความซื่อสัตย์และความโปร่งใส ถ้าเมื่อจุดนี้มองข้ามไปแล้วผลประโยชน์ที่จะให้ ประชาชน เช่น จะให้บริการที่ถูกลงหรือในแง่ของการมีคุณภาพก็จะหมดไป ที่สำคัญที่สุดองค์กรไหน อยู่ได้หรือไม่ได้คงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วย กฎเกณฑ์ต่าง ๑ ของ กทช. ที่จะเกิดนั้นจะ เป็นจะต้องมีการทำประชาพิจารณ์ เหมือนอย่างเช่น ใน FCC นั้นเขากำลังจะดูว่ากำกับดูแลเรื่องความถี่ สำหรับวงจรท้องถิ่นที่ไร้สายนั้นจะเข้าข่ายของ กทช. หรือไม่อย่างนี้เป็นต้น ในที่สุดผมก็หวังว่าเราจะมี การแข่งขันและทุกฝ่ายจะได้ประโยชน์จากตัวนี้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติอย่าง ยั่งยืนและคุณภาพชีวิตด้วย ขอขอบคุณมากครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

**การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑
และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙**

การแสวงหาวิทยุทัศน์ เรื่อง ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒

รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙

นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ

.....

กรรมการการสามัญ

: กรณีที่ช่อง ๑๑ มีการอ้างว่าได้มีใบอนุญาตของช่อง ๑๑ เป็นระบบ digital ทำให้มีช่องสัญญาณเหลือ แต่ข้อเท็จจริงนั้น กรรมการการของวุฒิสภานี้ไปพบว่าไม่ได้ใช้สัญญาณของช่อง ๑๑ แต่ไปใช้ เคยูแบนด์และซีแบนด์ของไทยคมที่ได้รับสัมปทาน ในการส่งข้อมูลจากดาวเทียมลงมายังพื้นโลก แต่เอาไป บรอดแคสโดยอ้างว่าช่อง ๑๑ เป็นผู้ที่เคยทำอยู่แล้วก็ขยาย ต่อมาเท่านั้น

นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ :

การที่ให้การดำเนินการ ๑๑/๑ ๑๑/๒ นี้ครับ ถ้าเป็นความถี่ที่เขาถืออยู่ เวลารัฐบาลให้กับกรมประชาสัมพันธ์ไปนั้นก็มีเงื่อนไขตกลงของรัฐบาลให้กรมประชาสัมพันธ์ไปอย่างไร แต่เขาก็บอกว่าใช้ความถี่เดียวกัน แต่ก็มีข้อโต้แย้งว่า ส่งสัญญาณขึ้นไปอาจจะใช้ ซีแบนด์หรืออาจใช้เคยูแบนด์ ความถี่ ๖ กับ ๔ หรือว่า ๑๓, ๑๕ กิกะเฮิรท์ ๑ กิกะเฮิรท์ก็ ๑๐ กับ ๑๔ ก็สุดแล้วแต่ว่าประเด็นตรงนี้ มีปัญหาแล้ว เพราะว่าถ้าเอกชนไปเช่า หรือเอกชนไปเช่าสัญญาณ แล้วไปยิงเอง เป็นเรื่องระหว่างเอกชนกับผู้ให้บริการทางดาวเทียม ต้องไปตกลงความ ก็ต้องเอาความกับเอกชนเจ้าของกับ กรมประชาสัมพันธ์ว่าเขาเองนั้นผิดสัญญาหรือเปล่า ถ้าผมให้คุณ แพทย์ภาพกระจายเสียงฝ่ายดาวเทียม โดยใช้โครงข่ายของ กรมประชาสัมพันธ์ ทำไมท่านไปเอาเปรียบชาวบ้าน ไปแพร่ภาพ กระจายเสียงผ่านดาวเทียม ในสัญญาผมไม่เคยให้คุณหรือเปล่า ทำไมท่านทำได้ ท่านก็มีสิทธิเรียกเขามาดู ก็ว่าถ้าสมมุติเขา กระจายคลื่นโทรทัศน์ โดยใช้โครงข่ายของประชาสัมพันธ์ไป ผิดไหม ถ้าเมื่อท่านตอบว่าไม่ผิดก็คงไม่ผิดนะครับ ที่นี้ถ้าเมื่อ ไม่ใช้อย่างนั้น ท่านไปใช้คลื่นของ C Band หรือ KU Band ของ ดาวเทียมรับส่ง เพื่อให้กระจายพื้นที่ทั่วแล้วเขาใช้จานดาวเทียม เป็นตัวรับหรือว่าใช้สถานีรับแล้วก็กระจายต่อ อันนี้ก็คาบคานตกทอดก พุดตรงไปตรงมา คือเป็น การแพร่ภาพกระจายเสียงผ่าน ดาวเทียมจริง ๆ ต้องไปขอใบอนุญาตจาก กสท. แต่ว่าถ้าเปิด สัมปทานให้เอกชนไปแล้ว เอกชนไปเช่าจานดาวเทียม ไปเช่านี้ ถ่ายทอดสัญญาณก็เป็นเรื่องของการบังคับข้อตกลงกันระหว่าง

กรมประชาสัมพันธ์ เอกชนกับผู้ที่รับส่งสัญญาณ เหมือน
รับการถ่ายทอดฟุตบอล ถ้าเราบอกว่า เราต้องการรับเฉพาะ
โปรแกรมเราก็แค่กรรมสิทธิ์ของการรับส่งโปรแกรมเท่านั้น
เขาถ่ายทอดอย่างไรเป็นเรื่องของเขา

กรรมาธิการสามัญ

- : ประเด็นที่หนึ่ง ถ้าเราตัดดาวเทียมทิ้งไปเลยไม่เกี่ยวกับดาวเทียม
นะครับ สัญญาณของช่อง ๑๑ นี่ถ้าเอามาบีบให้เป็นระบบ digital
อาจารย์ก็คงจะรู้ว่าคงทำไม่ได้ในขณะนี้ เพราะถ้าทำแล้ว
เครื่องรับทั้งหลายยังเป็นระบบเก่า Analog ถ้าช่อง ๑๑ ทำได้
อย่างที่คุยจริง ขณะนี้คนดูช่อง ๑๑ ไม่ได้หมดแล้ว เพราะผ่า
สัญญาณเป็น Digital ไปแล้ว ซึ่งอันนี้คือไม่เป็นความจริง อันที่ ๑
อันนี้เราคงตรงกัน ไซ้ไหมครับ ไม่ใช่ความจริงเลย แต่ว่าคราวนี้
ก็มาถึงดาวเทียม อันนั้นก็ตัดประเด็นนั้นทิ้งไปได้ นะครับ มาถึง
ดาวเทียมปกติช่อง ๑๑ ก็ใช้ดาวเทียมอยู่ แล้วก็ยิ่งขึ้นไปโดยใช้
สัญญาณเก่าของช่อง ๑๑ โดยใช้รายการเก่าของช่อง ๑๑ ยิ่งขึ้น
ดาวเทียม แล้วก็ส่งไปยังสถานีอื่นหรือใครจะมีงานไปรับก็รับได้
โดยรายการเก่าที่มีอยู่ ๒๔ ชั่วโมง เต็มเอียัด แต่เกี่ยวนี้ใช้วิธียิ่งขึ้น
โดยอาศัยชื่อช่อง ๑๑ แต่ไปยิ่งขึ้นโดยใช้สัญญาณ KU Band หรือ
C Band แล้วก็ปล่อยออกมาเฉย ๆ เพราะว่าปกติเอกชน
อาจารย์ก็รู้ว่าสัญญาณนี้ยิ่งไม่ได้ถ้าไม่มีใบอนุญาต เอกชนก็ไป
เกี่ยวมีช่อง ๑๑ มานิดหนึ่ง ขอใช้ชื่อช่อง ๑๑ ไปขออนุญาตให้
เพราะเอกชนไปขอเองไม่ได้ ช่อง ๑๑ ก็เลยไปขอให้ ก็ใช้
สัญญาณยิ่งขึ้นไปซึ่งไม่เกี่ยวกับเลยกับที่ช่อง ๑๑ ได้รับคลื่นไป
ไปยิงด้วยช่องหนึ่งเคยแบนด์ ช่องหนึ่งซีแบนด์ ซึ่งเป็นของไทย
คมแล้วยิ่งขึ้น แล้วเขาบอกเขายิ่งขึ้นก็ปล่อยลงมาก็เหมือนฝนตก
ทั่วฟ้าใครจะรับก็ได้ ไซ้ไหมครับ

- นายประสิทธิ์ ประทีปมงคลการ : หนึ่งในที่ เกิดเป็นประเด็นก็คือว่า ณ เวลานี้เหมาะสมไหมที่จะมี
ช่อง ๑๑/๑ หรือช่อง ๑๑/๒ นะครับ ผมไม่รู้ในเชิงตลาดเป็น
อย่างไร ในเชิงการเงินเป็นอย่างไร แต่ว่าเมื่อมีรัฐธรรมนูญ
๒๕๔๐ เป็นในช่วงของการจะมี กสช. ทำไมเราไม่ทำในสิ่งที่
เป็นงานหลักให้เสร็จ ให้เกิด กสช. กทช. ขึ้นมา สังคมไทยจะได้
อยู่กันแบบแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรมดีกว่าที่เราจะต้องมาเป็น
ดินแดนที่เราคลุมเครือแล้วก็ไม่มีใครตัดสินได้ ถ้าสมมุติกันว่า
จะต้องไปตัดสินคดีนี้ นะครับเอาเป็นอย่างนี้ว่า อนุญาตใดดูผลการ
สิ่งที่จะต้องดูก็ดูจะเป็นต้องดูในเรื่องของสัญญาณก่อน ผมต้องดู

สัญญาว่าใครมีสิทธิในการแพร่ภาพกระจายเสียง อันที่ ๒ ต้องดู
เจตนาว่าทำเพื่ออะไรอันที่ ๓ คือมีฝ่าฝืนกฎหมายโดยเฉพาะ
พระราชบัญญัติกิจการวิทยุและโทรทัศน์แห่งชาติหรือไม่
สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาให้เป็นเบ็ดเสร็จ
ในตัว ถ้าพิจารณาแล้วใครผิดก็ต้องสรุปว่าผิด ไม่ว่าจะหน้าอินทร์
หน้าพรหม อธิบดีหรือว่าใครก็แล้วแต่ผมว่าถ้าผิดเราก็ต้องชี้แจง
ว่าผิด แต่ถ้าถูกเราก็ต้องบอกว่าถูกต้อง ผมถึงได้ถามย้อนถาม
ท่านต้องขอภัยครับ ผมก็อาจจะป่วนท่านด้วยซ้ำว่า ทำไม
ถ้าเมื่อเวลาแพร่ภาพกระจายเสียงผ่านโครงข่ายของเขามี
ความคิดใหม่ ผมคิดว่าถ้าเมื่อเขาใช้เฉพาะ ๑๑/๑ ๑๑/๒ แล้ว
แพร่ภาพกระจายเสียงผ่านโครงข่ายของเขาเองไม่ผิด เพราะว่าถ้า
เขาเป็นคนดำเนินการเอง ผมจะทดลองสัญญาณก็สัญญาณก็เป็น
สิทธิของผมที่ทำได้ กรมประชาสัมพันธ์เพียงแต่ว่าจะมีค่าใช้จ่าย
ที่เกิดขึ้น ใครจะดูแลส่วนค่าใช้จ่ายตัวนี้เท่านั้นเอง แต่ถ้าให้คนอื่น
เช่าหรือว่าคนอื่นเอาไปใช้ก็ต้องดูสัญญาข้อบังคับระหว่าง ๒ ฝ่าย
ว่าเขาทำกันอย่างไร ช้อนเงื่อนอย่างไร ตัวนี้ก็เป็นตัวหนึ่ง
ที่ต้องพิจารณา ซึ่งผมก็ไม่เห็นทั้งคู่ เพราะฉะนั้นอาจจะด่วน
เกินกว่าที่จะตัดสินคู่กรณีว่าใครผิดใครถูก

กรรมาธิการสามัญ

: เพื่อความเป็นธรรมกับอาจารย์ อาจารย์อาจจะไม่ค่อยคุ้นต่อ
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่มาตรา ๘๐ อาจารย์
ไม่คุ้นใช่ไหม

นายประสิทธิ์ ประทีปมงคลการ :

เมื่ออีกท่านมี ๒ ประเด็น ที่พูดถูกต้อง แนวทางความเป็นจริง
ผมยอมรับตามความเป็นจริงเขาคงทำไม่ได้ เพราะว่าการที่เขา
โทรทัศน์ที่เป็น Analog นี้มารับสัญญาณ digital ทำไม่ได้ต้อง
มีการซื้อเครื่องใหม่ ทำทุกอย่างใหม่ ถ้าจะเปลี่ยนแปลงต้องใช้
เวลาเปลี่ยนแปลงอย่างน้อย ๒ ปี ซึ่งผมไม่คิดว่าเขาจะกล้าลงทุน
อันที่ ๒ ถ้าเขาใช้ ถ้าเป็นกรมประชาสัมพันธ์ให้ใช้คลื่นความถี่
เพื่อกระจาย ก็ต้องดูว่าใช้ความถี่เดียวกับความถี่ที่ใช้อยู่ ก็อาจจะ
ต้องขอกลับไปดูว่ากรมประชาสัมพันธ์เขามีสิทธิในการได้รับการ
ขยายได้หรือเปล่าเท่านั้นเอง ประเด็นอยู่ตรงนั้น ช้องต่าง ๆ นี้
เขาเองเขามีหรือเปล่าเท่านั้นเอง ถ้าเขาต้องการทดสอบ
เท่านั้นเองก็ทดสอบได้ ทดสอบทางเทคนิคทำโน่นทำนี่ ที่จริงคือ
เขาทำมาหลายอย่างแล้ว เพียงแต่เราอาจจะไม่รู้ว่าเขาทำอะไร
ไปบ้าง เพราะฉะนั้นต้องเป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย

กรรมาธิการสามัญ

: ขณะนี้ยังไม่มี กสช. กับ กทช. แต่ช่อง ๕ และช่อง ๙ จะไปทำสัญญากับบริษัทเอกชนที่ตั้งขึ้น ไม่ว่าบริษัทเอกชนนั้น ช่อง ๕ กับช่อง ๙ จะถือหุ้นด้วยหรือไม่ก็ตาม แต่จะทำสัญญาระยะยาว เช่น ช่อง ๕ ทำสัญญา ๓๐ ปี กับบริษัทเอกชนนั้นในการใช้คลื่นของช่อง ๕ ถามว่าอันนี้ทำได้หรือไม่ได้ครับ

นายประสิทธิ์ ประทีปมงคลการ : แต่สามัญชนทั่วไปนี้ผู้ที่อยู่ในระหว่างที่อะไรไม่ชัดเจนนี้ก็ไม่ควรจะทำอะไร ต้องรอทุกอย่างให้ชัดเจนแต่เนื่องจากเขามีประเด็นการโต้แย้งว่าเขามีธุรกิจที่เขาต้องดำเนินการ รัฐบาลอาจจะให้สัญญาว่าอาจจะต้องช่อง ๙ โดยเฉพาะช่อง ๙ อาจจะเป็น Modern TV. เขาต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อธุรกิจเขาให้อยู่รอด เราก็เข้าใจเขา แล้วทำอย่างไรถึงจะให้อยู่สายกลางที่พอเหมาะพอเจาะ แต่การที่ไปลงมือลงไม่ถึงขนาดไปลงสัญญาเสร็จ ผมว่าถ้าเป็นฟุตบอลก็อาจจะเป็น Off-side ไปนิดหนึ่งถ้าเราดูฟุตบอล คือวิ่งเลยลูกไปรับลูกตรงหน้า Goal ไปหน่อย แต่ถามว่าผิดไหม ก็แค่เป่า Off-side แล้วก็เล่นกันใหม่

กรรมาธิการสามัญ

: เรื่องคุ้มครองผู้บริโภค การแข่งขันเสรีอย่างเป็นธรรม

นายประสิทธิ์ ประทีปมงคลการ : ผู้บริโภคนี้คงไม่ใช่เฉพาะในแง่ของผู้ใช้อย่างเดียว ก็ต้องมองถึงการศึกษาด้วย ปัจจุบันนี้การศึกษาของเราที่ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศหรือจะใช้โทรศัพท์เข้าไปถึงนี้ ตามโรงเรียน ประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ก่อนข้างจะไปไม่ค่อยถึงนะครับ ล่าสุดก็ยังมีหลายหมื่นโรงเรียนที่ไม่มีโทรศัพท์ใช้ หมู่บ้านอีกก็ไม่ถึง แต่ถ้ามี กทช. แล้วสิ่งเหล่านี้ต้องรีบทำ คือให้บริการอย่างทั่วถึง พอให้บริการอย่างทั่วถึงปั๊บ ทุกคนก็มีใช้แล้วที่นี้มีใช้แล้วประเด็นต่อมาคือใช้ก็ต้องมีปัญญาการจับจ่ายได้ ปัญญาจับจ่ายมี ๒ อย่างใน กทช. หรือรัฐเป็นคนเก็บค่าใบอนุญาตซึ่งฟรี ถ้ากลไกตลาดแข่งขันกันขณะนี้ เราก็ต้องเข้าสู่ระบบกลไกตลาด โดยที่ช่วยให้ลดราคาให้เงินสนับสนุนช่วยเหลือ แล้วส่วนนั้นเป็นส่วนถึงการที่เรามาลดจากส่วนที่เราเก็บได้หรือจะเปิดให้เสรีแข่งขันอย่างจริงจัง จนกระทั่งราคาถูกลงมา

LIRT

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ในส่วนที่ ๑

รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของนายโกศล เพ็ชร์สุวรรณ
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๕๑

คณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘
มีนาคม ๒๕๕๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ ซึ่งกรรมการการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสือ	๑๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อูพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินฉัตร
๑๕. นายสุพร สุขสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ฝิ่นวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ่นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนาย	๒๐. นายอนันตชัย คุณานันทกุล
๒๑. นายอาคม ตูลาติลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

คณะกรรมการการสามัญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ครั้งที่ ๒ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๗

บัดนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคลจำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จากการตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาว่ารายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ดังกล่าวบรรจจะเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

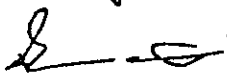
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

(สุรพงศ์ ใฝ่นวล)

ประธานคณะกรรมการการสามัญฯ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรันดร์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๔๓๓๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๔๓๑ ๔๓๒๕

วิทยาลัยการปกครอง/พิมพ์

นางลักษณ์, คณะนิติศาสตร์

**รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับ
การเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการการสื่อสารเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน ในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๗ ดังนี้

๑. กำหนดให้แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นที่ว่า “ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน” ทั้งนี้ ก่อนที่จะมีแสดงวิสัยทัศน์ในข้อ ๒

๒. กำหนดให้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อระยะเวลาคนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยเชิญสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนเข้าร่วมรับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

จากนั้น ในวันที่ ๒๔ และ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการการสื่อสารฯ ได้เชิญนายโกศล เพ็ชรสุวรรณ ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการสื่อสารฯ เพื่อตอบข้อซักถามบางประการ พร้อมทั้ง คณะกรรมการการสื่อสารฯ ได้กำหนดให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เพิ่มเติม โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙ ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการการสื่อสารฯ เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

**การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามในประเด็นที่ว่า
“ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร
จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน”**

● **ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับ
ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน (ขอให้เขียนภายใน ๑ หน้ากระดาษ)**

๑. ด้วยกิจการโทรคมนาคมเป็นการจัดการการให้บริการด้วยการนำเทคโนโลยีโทรคมนาคมและ
ที่เกี่ยวข้องมาให้บริการประชาชน แต่ด้วยเทคโนโลยีโทรคมนาคมมีการพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่อง และมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จำเป็นจะต้องมีกลยุทธ์และทิศทางของชาติ
ความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ระหว่าง กทช. และรัฐบาลจะเป็นประเด็นที่สำคัญ ที่จะทำให้เกิด
สัมฤทธิ์ผลในการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของไทย เรื่องนี้จึงเป็นคำถามแรกว่า จะทำให้
เกิดขึ้นได้อย่างไร
๒. ด้วยการบริการโทรคมนาคมเปรียบเทียบกับโครงข่ายถนนและทางด่วน ส่วนการกระจาย
เสียงวิทยุและโทรทัศน์เปรียบเสมือนผู้ใช้โครงข่ายเหมือนกับผู้ใช้รถยนต์ในโครงข่ายถนนและ
ทางด่วน ดังนั้น กทช. ก็เปรียบเสมือนผู้ดูแลเกี่ยวกับการสร้างและดูแลเครือข่ายหรือโครงข่าย ส่วน
กสช. ก็เปรียบเสมือนผู้ส่งข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่ายหรือผู้ใช้เครือข่าย ซึ่งเป็นที่แน่ชัดแล้วว่า
ข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศในทุกรูปแบบทั้งเสียง ตัวอักษรและภาพวีดิโอสามารถส่งผ่าน
เครือข่ายโทรคมนาคมได้ คำถามที่สอง จึงเป็นคำถามที่เกี่ยวกับว่าจะดำเนินการอย่างไร
จึงจะให้การกำกับดูแลของ กทช. และ กสช. มีความราบรื่นและสอดคล้องกับการพัฒนาทาง
เทคโนโลยี ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและการพัฒนาประเทศอย่างเต็มที่
๓. ด้วยความสำคัญของโครงข่ายโทรคมนาคมที่จะต้องเข้าถึงทุกครัวเรือน เพื่อนำข่าวสารที่เป็น
ประโยชน์ให้ถึงทุกครัวเรือน เหมือนโครงข่ายกระแสไฟฟ้าที่นำพลังงานในรูปภาพ (พลังงาน)
ไฟฟ้าถึงทุกครัวเรือน เพื่อนำพลังงานไฟฟ้าไปใช้เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต
และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทำให้สามารถมีโครงข่ายโทรคมนาคมไร้สายที่สามารถ
เข้าถึงทุกคน ทุกสถานที่และทุกเวลาได้ แต่การสร้างโครงข่ายดังกล่าวจะต้องใช้ทรัพยากร
ทางประเทศอย่างมหาศาล และจะต้องมีการ update technology ตลอดเวลาด้วย แล้ว
ประเทศไทยจะมีกลยุทธ์ในการจัดทรัพยากรมาให้เพียงพอต่อการสร้างโครงข่ายโทรคมนาคม
ให้เข้าถึงทุกครัวเรือนและทุกคนได้อย่างไร เป็นคำถามที่สาม
๔. ถ้าประเทศสามารถสร้างกลยุทธ์ให้สะท้อนคำตอบต่อคำถามทั้งสามก็จะทำให้เจตนารมณ์
ที่จะพัฒนาการบริการและกิจการโทรคมนาคมให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนทั้งประเทศไทย
ได้อย่างเท่าเทียมกันอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ และนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศพัฒนา
แล้วแน่นอนแต่เราจะทำอย่างไร เป็นคำถามที่สี่

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

LIRT

การแสวงหาวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เรียนท่านประธานและท่านกรรมาธิการ กระผมชื่อ โกศล เพ็ชรสุวรรณ ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ ขอเรียนเป็นลำดับจากพื้นฐานของกระผมไปจนถึงความคิดเห็นด้านโทรคมนาคม ดังนี้

กระผมพื้นเพเป็นเด็กต่างจังหวัด เข้ามาเรียน ม. ๗ ม. ๘ ที่กรุงเทพ หลังจากจบม. ๘ ก็เข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปเรียนวิศวกรรมที่ประเทศอังกฤษเป็นเวลา ๑๐ ปีจนจบปริญญาเอกตอนจบปริญญาตรี ผมได้รับเกียรตินิยมอันดับ ๑ ในห้องที่มีเด็กนักเรียนอังกฤษแทบทั้งสิ้น ทำให้ผมมีความมั่นใจว่า เกิดเป็นคนไทยไม่ด้อยกว่าชาติอื่น หากเรามีความตั้งใจเราก็สามารถทำอะไรได้แม้แพ้เขา เมื่อเรียนจบกลับมาประเทศไทย ก็มีความรู้สึกรักชาติเหมือนคนไทยอื่น ๆ ที่อยากเห็นประเทศไทยมีความเจริญ กระผมมีความสำนึกในบุญคุณของประเทศไทยที่ได้เงินภาษีอากรของคนไทยเป็นทุนการศึกษาให้แก่กระผมในต่างประเทศ จึงมีความตั้งใจที่จะทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมตลอดมา และตอนนี้กระผมก็มีอายุย่างเข้าปีที่ ๖๖ ก็เข้าสู่บั้นปลายของชีวิต หากได้รับการพิจารณาให้เข้าร่วมเป็น กทช. ผมก็ขอกราบเรียนว่า จะทำงานเพื่อประชาชนในด้านนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทยอย่างเต็มที่

เมื่อกระผมเรียนจบกลับมาประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ หรือเมื่อ ๓๗ ปีที่แล้วกระผมทรงศึกษาให้ไปสอนที่วิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ หรือไทย - เยอรมันในตอนนั้นต่อมาอีก ๖ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้ย้ายไปอยู่ที่วิทยาลัยโทรคมนาคมนนทบุรี ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่กระทรวงศึกษาธิการรวมวิทยาลัยเทคนิค ๓ แห่งเป็นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า โดยให้วิทยาลัยโทรคมนาคมนนทบุรีเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ ๓ ซึ่งในตอนนั้นตอนเริ่มต้นคณะวิศวกรรมศาสตร์ ๓ มีภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคมเพียงภาควิชาเดียว แล้วต่อมาสถาบันแห่งนี้ก็ได้ย้ายไปอยู่ที่ลาดกระบัง เป็นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังกระผมจึงได้ทำงานด้านการศึกษาวิศวกรรมโทรคมนาคม ณ สถาบันแห่งนี้ตลอดมาจนกระทั่งเกษียณอายุ กระผมได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียน การสอน และการวิจัยในสาขาโทรคมนาคมและสาขาที่เกี่ยวข้องในฐานะอาจารย์ผู้สอน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองอธิการบดีวิทยาเขต และอธิการบดีมาตามลำดับ ได้มีโอกาสติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีโทรคมนาคม ได้ไปร่วมประชุมนานาชาติ ด้านโทรคมนาคมในประเทศต่าง ๆ นอกจากการประชุมและงานด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคมแล้ว ยังได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมและงานที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของโทรคมนาคมในการพัฒนาสังคมอีกด้วย ได้ทำให้มีความเข้าใจถึงบทบาทของโทรคมนาคมในการพัฒนาประเทศ หรือที่เป็นภาษาอังกฤษว่า Telecommunication for development ตลอดมา ได้มีส่วนในการแสดงความคิดเห็นและแรงผลักดันให้มีการขยายบริการโทรคมนาคมให้ทั่วถึงทั้งประเทศโดยเร็ว รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคมขึ้นในประเทศ ซึ่งกระผมมีความเชื่อว่าประเทศไทยทำได้

LIRT

ต่อมาเมื่อ ๑๔ ปีที่แล้ว ใน พ.ศ. ๒๕๓๓ กระผมได้มีโอกาสร่วมกับผู้ที่มีความคิดเห็นตรงกันถึงความสำคัญของโทรคมนาคมต่อการพัฒนาประเทศ จึงได้ร่วมกันก่อตั้งสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยขึ้นมา ซึ่งตอนนั้นก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ กระผมได้มีส่วนร่วมร่วมกับสมาคมในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนากิจการโทรคมนาคมของไทยให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและต่อการพัฒนาประเทศตลอดมา ได้มีโอกาสเป็นกรรมการอิสระหรือ Independent director ในคณะกรรมการของบริษัทเทเลคอมเอเชีย ทำหน้าที่ตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด เพื่อความโปร่งใสในการทำงานของบริษัทให้เป็นบริษัทที่มีธรรมาภิบาลที่ดีหรือ Good corporate governance กระผมเชื่อว่าประสบการณ์ของกระผมที่ได้จากการทำงานในด้านต่าง ๆ ของโทรคมนาคมจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของคณะกรรมการ กทช. หากกระผมได้รับการพิจารณาให้ร่วมอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ อำนาจหน้าที่ของ กทช. มีดังที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ ของ พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ พ.ศ. ๒๕๔๓ และมีรายละเอียดตั้งใน พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ กระผมจะขอเรียนแนวความคิดของกระผมเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ลักษณะและประเภทของกิจการโทรคมนาคม จะต้องมีการพัฒนาตลอดเวลาตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

๒. ในการจัดสรรและการกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่จะต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและให้เกิดความปลอดภัย พร้อมทั้งให้คำนึงถึงความมั่นคงของรัฐ

๓. ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาตจะต้องยึดผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนชาวไทยเป็นหลัก ทั้งในด้านอัตราค่าบริการและคุณภาพของการบริการ

๔. ในการกำหนดมาตรฐานและลักษณะพึงประสงค์ทางเทคนิคในกิจการโทรคมนาคม จะต้องเอื้อต่อการส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมโทรคมนาคมของไทย ทั้งทางด้าน Hardware และ Software

๕. ในการกำหนดหลักเกณฑ์การเชื่อมต่อระหว่างโครงข่ายโทรคมนาคม จะต้องให้มีอัตราค่าเชื่อมต่อที่เกือหรือที่เอื้อให้เป็นประโยชน์หรือให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้บริการทั่วประเทศอย่างเท่าเทียมกัน และจะต้องอยู่ในระดับที่ทำให้อัตราค่าบริการสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย ดังที่บางท่านได้แสดงความคิดเห็นไปแล้ว

๖. ในการกำหนดโครงสร้างอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการโทรคมนาคม ผมมีความเชื่อว่าขนาดพื้นที่ของประเทศไทยไม่ได้ใหญ่โตนัก พอ ๆ กับพื้นที่ของบางรัฐของสหรัฐอเมริกาเท่านั้นเอง อัตราค่าบริการควรจะเป็นอัตราเดียวกันทั่วประเทศ ซึ่งตอนนั้นก็เริ่มมีขึ้นมาแล้ว เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นที่ยังไม่เจริญ และถ้าเป็นไปได้ให้อัตราค่าบริการมีการปรับสูงต่ำตามรายได้เฉลี่ยของพื้นที่นั้น ๆ หรือตามความเจริญของพื้นที่นั้น ๆ เพื่อจะช่วยกระตุ้นให้พื้นที่ที่ยังต้องพัฒนาอยู่มีแรงจูงใจให้มีการพัฒนาเร็วขึ้น แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความจำเป็นมากที่จะต้องกำหนดให้มีอัตราค่าบริการต่ำเป็นกรณีพิเศษหรือจะยกเว้นเลยก็ได้ หรือจะให้มีการพิเศษเสริมขึ้นมาก็คือสถานศึกษา จะต้องให้ทั่วถึงโดยเร็ว และหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแต่สังคม สถานศึกษาทุกระดับไม่ว่าอุดมศึกษาหรือมัธยมจะต้องลงไปถึงประถมหรือว่าก่อนประถมด้วยซ้ำไป และโดยเฉพาะคนพิการซึ่งบางท่านก็ได้กล่าวไปแล้ว และผู้ที่ด้อยโอกาส

ในด้านต่าง ๆ ควรจะต้องได้คำนึงถึงนอกจากอัตราค่าบริการแล้ว ควรจะมีการส่งเสริมการพัฒนาอุปกรณ์พิเศษ

๗. ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีคุ้มครองผู้บริโภคจะต้องสนับสนุนการจัดตั้งชมรมและสมาคมผู้ให้บริการโทรคมนาคมขึ้นอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมหรือสมาคมตามลักษณะของการให้บริการ อาทิเช่น กลุ่มให้บริการทั่ว ๆ ไป หรือกลุ่มผู้ให้บริการตามลักษณะการใช้งานเฉพาะซึ่งมีอยู่มาก หรือกลุ่มผู้ให้บริการรายใหญ่ ๆ ซึ่งเราจะต้องแข่งขันกันในระดับนานาชาติเป็นต้น เพื่อดูแลและติดตามความเป็นธรรมให้แก่ผู้ใช้บริการ ในการกำหนดมาตรฐานเพื่อคุ้มครองสิทธิ ซึ่งอยู่ใน ๒๑ ข้อ ของมาตรา ๕๑ ในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของบุคคลในการสื่อสารซึ่งกัน ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของการใช้งานเหมือนกับว่าจะอยู่ในหน้าที่ของ กสช. แต่ว่าเป็นการสื่อสารกันโดยทางโทรคมนาคม จะต้องทำให้เกิดความสมดุลกันระหว่างสิทธิเสรีภาพและความมั่นคงของชาติ

๘. สิทธิเสรีภาพและอนาคตของเยาวชนของชาติ อันนี้ก็ต้องดู เพราะฉะนั้นสิทธิเสรีภาพเหล่านี้ก็ต้องมีการติดตามในด้านต่าง ๆ ให้เกิดความมีเสถียรภาพขึ้นในสังคมไทย

๙. ให้มีการกระจายการบริการโทรคมนาคมให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วทั้งประเทศนั้น ซึ่ง ๑ ใน ๒๑ ข้อจะต้องกำหนดมาตรฐานให้มีการกระจายการบริการโทรคมนาคมให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วทั้งประเทศ จะต้องกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ถือครองการกระจายของการบริการโทรคมนาคม ค่าธรรมเนียมอนุญาตให้เกิดขึ้นอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๑๐. สนับสนุนสถาบันการศึกษาและฝึกอบรมทั้งของรัฐและเอกชนให้มีการพัฒนาการศึกษา ด้านโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านนี้ของไทยให้มีจำนวนเพียงพอ และทั้งให้มีคุณภาพที่ดีและมีความรู้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

๑๑. จะส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคมเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีที่จะเกี่ยวข้องทั้งในด้าน Hardware และ Software เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านนี้ของไทย อย่างที่บางท่านได้ยกขึ้นมาบางประเทศได้ยกเรื่องอุตสาหกรรมโทรคมนาคมเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของประเทศ เพราะฉะนั้นของประเทศไทยควรมีคำถามว่าเราจะใช้อุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์หรือไม่ ซึ่งอยู่ในคำถามหนึ่งที่กระผมได้ตั้งขึ้นไปเมื่อตอนเช้า โดยสรุปท่านประธานและท่านกรรมการ กระผมขอเรียนว่าหากกระผมได้รับการพิจารณาให้เข้าร่วมในคณะกรรมการ กทช. กระผมจะนำประสบการณ์และความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาติดตามการพัฒนากิจการโทรคมนาคมและบทบาทของโทรคมนาคมในการพัฒนาประเทศมาช่วยการทำงานของ กทช. ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อให้กิจการโทรคมนาคมของไทยมีความเจริญก้าวหน้าเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนชาวไทยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และสุดท้าย ต่อการอยู่ดีกินดีของคนไทยอยู่ดีกินดีอย่างยั่งยืนและอย่างเท่าเทียมกันทั่วทั้งประเทศ ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

**การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑
และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙**

การแสดงวิสัยทัศน์ เรื่อง ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒
รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๘

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

.....

กรรมาธิการสามัญ : ตามที่กรมประชาสัมพันธ์แถลงข่าวเองบอกว่าสามารถที่จะบีบคลื่นสัญญาณ
ที่จะเป็นอนาล็อกที่ตัวเองได้รับจัดสรรคลื่นเป็นความถี่ดิจิตอล แล้วก็เอา
คลื่นสัญญาณที่เหลือนี้เอามาใช้เป็น ๑๑/๑ ๑๑/๒ แล้วก็กำลังจะทำได้อีก
๘ ถึง ๑๖ คลื่น นั้นข้อมูลข้อที่ ๑ ข้อ ๒ เวลาที่ช่อง ๑๑ ใช้โทรทัศน์ผ่าน
ดาวเทียมเป็นการใช้คลื่นของไทยคมในระบบ KU Band และ C Band
คือ ๑๑/๑ ใช้ KU Band และ ๑๑/๒ ใช้ C Band ในการส่งสัญญาณ แล้ว
กรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้ขอใช้ในการส่งสัญญาณกับไทยคม แล้วก็บอกว่าผู้ที่จะ
สอยเอามาใช้ก็เป็นสิทธิคนที่จะดูไปสอยเอาแล้วอันนี้ก็ถือว่ากรมประชาสัมพันธ์
เป็นผู้ที่จะเอามาใช้งานได้ คือ สามารถที่จะใช้ส่งกระจายเสียงได้ คำถามคือว่า
ขณะนี้ยังไม่มี กสท. และ กทช. ต้องร่วมกับ กสท. ในการจัดสรรคลื่นความถี่
การกระทำดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : มี ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก คือ เวลาคลื่นผ่านอากาศ ผมสอนหนังสือเด็กผมก็บอกว่า
จะต้องได้รับอนุมัติ คือ ถ้าคลื่นไม่ผ่านอากาศไฟเบอร์เป็นไพรเวท ฟรีควอนตี
เพราะไม่ไปรบกวนกับใคร จะมีเท่าไรก็ได้ ซ้อนทับเท่าไรก็ได้เพราะฉะนั้นถ้า
อนุญาตคลื่น ความถี่ที่ผ่านอากาศ เพราะฉะนั้นตรงนี้ใครได้รับใบอนุญาตทำ
อะไรอย่างไร แล้วการปฏิบัตินั้นเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้รับใบอนุญาตความถี่นั้น
หรือไม่ ซึ่งกระผมไม่ทราบรายละเอียด แต่ว่าถ้าในช่วงที่ส่งผ่านอากาศขึ้นสู่
ดาวเทียมก็เป็นประเด็นของความถี่ที่จะได้รับอนุญาต แล้วเงื่อนไขในใบอนุญาต
นั้นกำหนดไว้ว่าอย่างไร เข้าใจว่าไม่ได้มีการจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ให้ เป็น
ความถี่ที่มีอยู่เดิมแต่ท่านจะใช้อยู่ในกรอบที่ท่านได้รับใบอนุญาตหรือเปล่าอีก
ประเด็นหนึ่ง ไม่ทราบรายละเอียด

ประเด็นที่ ๒ คือ สัญญาณอนาล็อกทำเป็นดิจิตอล น่าสนใจมากกว่าจากนี้ไป
อีกไม่นานเรื่องความถี่จะไม่มีปัญหาที่ความถี่ขาดแคลน จะมีความถี่เหลือเพื่อ
ใครจะส่งก็ช่องก็จะมีให้ทั้งหมด เพราะว่าเราทำเป็นดิจิตอลนั้นมาแน่
เพราะฉะนั้นเรื่องประเด็นที่ทำเป็น ๑๑ ทับอะไรต่าง ๆ นั้น ถ้าเป็นทางความถี่
เป็นเรื่องของทางเทคนิค ใบอนุญาตถ้ากระผมเข้าใจก็เป็นความถี่อนาล็อกอยู่ใน
ที่เมกะเฮิรตอยู่ช่วงนั้น ซึ่งตรงนี้เป็นแง่กฎหมายว่าท่านตามทัน
ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีขนาดไหนอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ประเด็น

ที่นอกเหนือที่จะนั้นได้ ต้องตีความว่าความถี่ที่ให้เป็นอนาล็อกแล้วทำ
ดิจิตอลกระผมคงให้ข้อคิดเห็นแค่นี้ครับ

กรรมาธิการสามัญ : ข้อเท็จจริงก็คือว่าเวลาจะตั้งสถานีช่อง ๑๑ ๑ สถานี ก็ไปขอคลื่น ๑ คลื่น แต่
ที่ยาวนี้บังเอิญคลื่นนั้นผ่าได้ด้วยดิจิตอลมันบีบแล้วก็ทำได้หลายคลื่น ช่อง ๑๑
จะเอาคลื่นที่เหลือไปทำตั้งสถานีเพิ่มเติมได้หรือไม่อันนั้นคือประเด็นปัญหา
ในทางกฎหมาย จะถือว่าเป็นการจัดสรรคลื่นความถี่หรือไม่

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : คลื่นที่ให้จะเป็นเมกะเฮิร์ตเป็นแบบอยู่ให้แล้วคลื่นให้เป็นอนาล็อกครับ
เพราะฉะนั้นกฎหมายผมไม่ทราบว่าเขาอนาล็อกไปแล้วเราก็ก็น่าจะไปรบกวนใคร
เพราะเราให้ความถี่เพื่อไม่ให้ไปรบกวนซึ่งกันและกัน และท่านก็ไปทำอยู่ในนั้น
ด้วยเทคโนโลยีใหม่ ๆ แล้วไม่ไปรบกวนคนอื่นแล้วจะไปขัดกฎหมายอะไร
อย่างไร

กรรมาธิการสามัญ : ท่านจะถือว่าเป็นการจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่หรือไม่สมมุติว่าได้มาแล้วคลื่นหนึ่ง
ถ้าเขาสามารถที่จะไปบีบคลื่นแล้วจะมีคลื่นที่เหลือเขาจะไปแข่งต่อ ไปขายต่อให้
คนอื่นหรือเขาจะไปทำต่อเป็นอีกสถานีเขาทำได้ไหม

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ถ้าตั้งสถานีก็เป็นประเด็นของสถานี แต่ถ้าความถี่ก็เป็นประเด็นของความถี่
แต่ไม่สามารถที่จะให้ข้อคิดเห็นลงไปได้เพราะว่าไม่เห็นเอกสาร

กรรมาธิการสามัญ : เพื่อความเข้าใจ สมมุติว่ามีบ้านหลังหนึ่งได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารหลัง
ใหญ่ แล้วผมจัดสรรเป็นอนาล็อกแต่ถ้าผมจะมาซอยบ้านหลังนี้ในบ้านนั้น
จัดเป็นห้องต่าง ๆ หลายห้องนี้เป็นดิจิตอลอย่างนี้ถูกไหมครับ ผมเข้าใจอย่างนี้
ถูกหรือเปล่าครับ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ถูกตรงที่ว่าทำให้บ้านมีความจุมากขึ้นแต่ขนาดบ้าน เลขที่บ้านยังเหมือนเดิม
รูปร่างบ้านยังเหมือนเดิมไม่ผิดเทศบัญญัติ ดังนั้นถ้าอนาล็อก ๑ ช่อง ๖
เมกะเฮิร์ต แต่ถ้าเราซอยเป็นดิจิตอลที่คุณสมบัติถี่ เคลื่อนไหวได้ก็ช่องละ
๑ เมกะเฮิร์ต เพราะฉะนั้น ๖ เมกะเฮิร์ต ก็ซอยออกมาเป็น ๖ ช่อง เป็นสัญญาณ
ดิจิตอล คุณภาพมีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วนี้ก็ยังรักษาคุณภาพอันนั้นได้
ต่อไปจะผ่าลงไปได้อีกครับ เป็น ๑๐๐ ช่อง

กรรมาธิการสามัญ : ถือว่าตรงนี้เป็นกรรมาธิการขยายกิจการหรือไม่

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นตรงนี้ได้เพราะว่าไม่ได้เห็นตัวเนื้อหาเอกสาร

LIRT

10

กรรมาธิการสามัญ : มาตรา ๘๐ ของพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มาตรา ๘๐ บอกว่า
กรณีที่ยังไม่มี กสท. ห้ามไม่ให้กิจการกระจายเสียงซึ่งแต่เดิมวิทยุ โทรทัศน์
เดิมทำ ๓ อย่าง ห้าม ๓ ประการ ๑. จัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ ๒. ออก
ใบอนุญาตใหม่ ๓. ขยายกิจการ กฎหมายเขียนไว้ชัดว่าห้ามขยายกิจการ
นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ถ้าขยายกิจการคงจะมีความหมายเหมือนอย่างที่ท่านว่า แต่ผมก็ไม่ทราบว่า
นิตินัยเขาว่าอย่างไรครับ

กรรมาธิการสามัญ : อันนี้ถือว่าขยายกิจการใช่ไหมครับ การผ่าคลื่น

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ผมยังไม่มีความเห็น

กรรมาธิการสามัญ : มีปัญหาต่อไปว่าเวลาถ้าเขาผ่าคลื่น แล้วเขาใช้คลื่นที่เขาผ่าได้จริง แปลงรูป
เป็นดิจิตอลได้จริงนี้ โทรทัศน์ทั่วไปในประเทศจะรับไม่ได้ใช่ไหมครับ เพราะว่า
โทรทัศน์ที่เรารับอยู่ทุกวันนี้เป็นอนาล็อกต้องเปลี่ยนทั้งประเทศ แล้วก็ไม่เคย
มีประเทศไทยที่กล้าทำโดยช่องเดียว เพราะว่าจะต้องไปเปลี่ยนคนทั้งประเทศ
เพราะต้องซื้อโทรทัศน์ระบบดิจิตอลใหม่หมด

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : เวลาส่งสัญญาณผ่านใยแก้วสัญญาณเป็นแสงพอไปเครื่องรับเราจะต้องมีตัว
เปลี่ยนสัญญาณแสงเป็นไฟฟ้า เพราะฉะนั้นถึงจะแปลงเป็นดิจิตอล
พอปลายทางจะมีคอนเวอเตอร์ ซึ่งเปลี่ยนจากดิจิตอลเป็นอนาล็อก จึงยังใช้
โทรทัศน์ รับได้อยู่

กรรมาธิการสามัญ : แต่ต้องซื้อบ็อกซ์อีก

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ตัวบ็อกซ์ก็มากับสายอากาศ เพราะฉะนั้นสายอากาศในบางโปรแกรม
บางรายการเขาก็มีติดอยู่ บางรายการก็ฟรี

กรรมาธิการสามัญ : ถ้าขณะนี้ช่อง ๑๑ ทำเป็นดิจิตอลได้จริง ทุกบ้านจะต้องมีบ็อกซ์เรียบร้อยแล้ว
ถึงจะรับได้ถ้าไม่อย่างนั้นก็รับไม่ได้ใช่ไหม

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ถ้าต่างประเทศเป็นดิจิตอล เทเลวิชั่น ตัวเครื่องรับเป็นดิจิตอลด้วย แต่ดิจิตอล
ก็เหมือนเครื่องพีซี ๑ เครื่อง

กรรมาธิการสามัญ : ปัจจุบันนี้อาจารย์พอทราบไหมว่าเขาส่งที่ความถี่ประมาณเท่าไร

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ถ้าเป็นช่อง ๑๑ ก็จะเป็นความถี่ VHF อยู่ช่อง ๑ ครับ

LIRT

กรรมาธิการสามัญ : ถ้าเกิดว่าใช้ดิจิตอลบิบบก็หมายความว่าบิบบในช่วงความกว้างของคลื่นของไม่ได้ไปยุ่งกับคลื่นความถี่ของอันอื่นอีก คือ อยู่ในช่วงคลื่นที่ได้รับอนุญาตอยู่แล้วเป็นอันว่าที่ผมเข้าใจก็คือ ในระบบโทรมือถือคลื่น ๙๐๐ ที่เขาได้รับอนุญาตไป คลื่น ๙๐๐ เขาอาจจะได้รับไปแค่ ๑๒ เมกะเฮิร์ต แต่ว่าที่จริงแล้วองค์การโทรศัพท์อาจจะให้ ๕๐ เมกะเฮิร์ต ก็ได้ใช่ไหมครับ แล้วผู้ที่ได้รับสัมปทานไปอาจจะได้รับไป ๑๒ เมกะเฮิร์ตอีกคนอาจจะได้ ๑๒ เมกะเฮิร์ต เพราะฉะนั้นสามารถที่จะเอาช่วงคลื่นความกว้างของความถี่เดิมนี้อะไรมาแบ่งอยู่ในช่วงความกว้างของคลื่นของมันได้ที่จะเอามาทำกิจการได้เพิ่มขึ้นใช่ไหม

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : โทรศัพท์มือถือให้บริการช่วงที่เขาได้ไปนี่บางรายก็ ๕ เมกะเฮิร์ต บางรายก็ ๑๐ เมกะเฮิร์ต บางรายก็ ๑๕ เมกะเฮิร์ต แต่พอเขาแปลงการส่งสัญญาณเป็นดิจิตอล เขาก็สามารถใช้บริการ ผู้ใช้บริการได้มากขึ้น แต่ความถี่ที่เขาได้รับใบอนุญาตไปนั้นเหมือนเดิมทุกประการ อันนี้ผมได้เรียนว่าอยู่ที่ใบอนุญาตเขียนว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ด้วยความถี่เท่าเดิม สามารถที่จะเพิ่มแล้วถ้าเป็นจีเอสเอ็มได้ขนาดนี้ เอาความถี่เดียวกันไปทำซีดีเอ็มวีได้เกือบ ๒ - ๓ เท่าตัว

กรรมาธิการสามัญ : หมายความว่าช่อง ๑๑ นี้ได้รับอนุญาตในช่วงความถี่คลื่นหนึ่งก็จะมี ความกว้างคือมีแบนด์วิธของมันอยู่ถ้าเกิดว่าเขาใช้ดิจิตอลมาบิบบให้อยู่ในแบนด์วิธของเขา อันนี้ที่จริงเขาก็สามารถทำได้ สมมุติ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ถ้าทางความถี่ที่เขาให้ช่อง ๑๑ เป็นอนาล็อก สมมุติว่า ๒๕๐ เมกะเฮิร์ต ให้ช่อง ๑๑ ไปเป็นแบนด์กว้าง ๑๐ เมกะเฮิร์ต เพราะฉะนั้นช่อง ๑๑ ก็ได้ไป ๑๐ เมกะเฮิร์ตในช่วงความถี่ ๒๕๐ - ๒๖๐ ฉะนั้นถ้าเขาเอาความถี่นี้ไปแปลงเป็นดิจิตอลแล้วเขาก็ส่งสถานีโทรทัศน์ได้เป็น ๑๐ ช่อง ดังนั้น ถ้าให้ความถี่เป็นอนาล็อก ๑๐ เมกะเฮิร์ตและเข้าใช้อยู่ ๑๐ เมกะเฮิร์ตก็เป็นความถี่ที่เขาใช้อยู่ แต่ว่าถ้าเขาไปตั้งสถานีใหม่ก็ต้องไปดูในใบอนุญาตนั้นว่าเขาให้ ๑ สถานีหรือกี่สถานี อันนั้นผมไม่สามารถล่วงรู้ได้ อันที่ ๓ ที่ท่านถามว่า แล้วนั้นเป็นขยายกิจการผิดมาตรา ๘๐ ของ พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่หรือไม่ ซึ่งกระผมจะต้องอ่านดูก่อนคลื่นเวลาออกไปสู่อากาศ ข้างในจะเป็นดิจิตอล แต่ข้างนอกต้องเป็นอนาล็อก คือคลื่นธรรมชาติเป็นอนาล็อก เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อให้เป็น ๑๐ เมกะเฮิร์ตแล้วออกไปในอากาศก็จะเป็นอนาล็อกอยู่นั่น เพราะฉะนั้นใครบอกว่าส่งสัญญาณดิจิตอลอะไรต่าง ๆ นี้ถูกเคลือบไปด้วยอนาล็อก

กรรมาธิการสามัญ

: ช่อง ๕ กับช่อง ๙ เรื่องเป็นอย่างนี้ ขณะนี้ช่อง ๕ กำลังจะทำสัญญากับ บริษัทเอกชนบริษัทหนึ่งซึ่งตัวเองไปถือหุ้นด้วย จะมีการผูกมัดว่ามาใช้คลื่น ความถี่ของช่อง ๕ หรือว่ามาใช้สถานีของช่อง ๕ นี้เป็นเวลา ๓๐ ปีเช่นเดียวกับ ช่อง ๗ ที่ทำไปแล้วหลังรัฐธรรมนูญประกาศ ๒๕ ปีเพราะว่าได้ไปผูกมัดไว้ก่อน เพราะ กทช. กับ กสทช. จะต้องร่วมกันจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ทั้งหมด และ ช่อง ๙ ก็กำลังจะทำเหมือนกันคือให้เป็นเอกชนแล้วก็ใช้คลื่นความถี่อันนี้ทำ สถานีเหมือนกันระยะยาวเหมือนกัน ถามว่าอันนี้ทำได้หรือ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : เป็นปัญหาด้านกฎหมายอยู่ที่ว่าให้สัญญาไปนี้ให้ไปแล้วในแง่กฎหมายจะเขียน ว่าโอนสิทธิไปให้คนอื่นทำใหม่ ได้ไหม ถ้าไม่ได้เขียน ถ้าเปิดไว้ในแง่กฎหมาย ว่าแล้วเราจะรับช่วงได้ไหมหรืออะไรไหมนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ มากในการให้ความถี่ เราจะให้แล้วคนเอาไปแข่งต่อก็ไม่สมควร เป็นสิ่งที่ไม่ ถูกต้อง เพราะฉะนั้นอยู่ที่การที่ให้ไปแล้วและเอาไปช่วงต่อหรือเปล่า อันนี้ อยู่ในเนื้อหาของข้อตกลง

กรรมาธิการสามัญ

: เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ นี้ที่จะทำให้เกิด กทช. กสทช. ขึ้นด้วย ก็เพื่อที่จะจัดสรรคลื่นใหม่ กระจายความเป็นเจ้าของใหม่ เพราะรู้ว่าเมื่อก่อนนี้จะ ขอบไปกระจุกตัวอยู่กับหน่วยงาน อย่างเช่น ทหาร วิทยุเยอะเยอะเลย ที่วิวอย่างนี้ แต่ต้องการจะจัดสรรคลื่นใหม่จึงเกิดมาตรา ๔๐ ขึ้นแล้วก็เกิดพระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่อีก พ.ร.บ. หนึ่งในโดยเฉพาะ การที่เขาทำอันนี้จะขัดต่อ เจตนารมณ์ใหม่ของการปฏิรูปสื่อ ผมถามเจตนารมณ์ ไม่ได้ถามตัวกฎหมาย

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ผมก็ได้รับข่าวทางหนังสือพิมพ์แต่ก็ไม่ได้อ่านลงไปลึกซึ้ง ว่าจริง ๆ แล้วที่จะไป ตั้งบริษัทที่จะไปเข้าตลาดมาผูกพันกับช่องโทรทัศน์กันขนาดไหนอย่างไร ถ้าว่าตัวไปเข้าตลาดนี้ทำด้านมาร์เก็ตติ้งของโปรแกรมหรืออะไรต่าง ๆ แต่ว่า โอเปอเรเตอร์เรื่องความถี่เรื่องช่องก็ยังเป็นบริษัทเดิมอยู่ ตัวผมเองก็ยังสับสนอยู่ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็คงจะไม่ได้เข้าข่ายที่เรียกว่าเอาความถี่ที่ได้รับไปแล้วก็ ไปแข่งต่อ แต่ถ้าเอาความถี่ให้แล้วให้คนอื่นช่วงต่อนั้นก็คงขัด แต่ถ้าวิธีการ ดำเนินการเท่าที่ดูว่าไปทำด้านการตลาดอะไรต่าง ๆ แต่ว่ามีสิทธิผูกขาดว่า จะไม่มีบริษัทใดมาให้บริการอันนี้ขึ้นมา ซึ่งก็คงอีกรูปแบบหนึ่ง

กรรมาธิการสามัญ

: ในคุณสมบัติของท่าน ท่านมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ เรื่องกิจการโทรคมนาคม และมีคุณสมบัติที่เกี่ยวกับด้านการศึกษา ในกฎหมาย มาตรา ๔๗ คณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีผลงาน มีการปฏิบัติงานที่แสดงถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ด้านกิจการ

โทรคมนาคมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม จะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม ฉะนั้นคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมที่เข้ามาถ้ามีความรู้เรื่องทางศาสนาจะต้องเกี่ยวกับทางโทรคมนาคมใหม่ หรือว่าเกี่ยวกับวัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : ดอนรัฐธรรมนูญออกนั้นก็ค่อนข้างจะกะทันหันกัน คิดว่าคงจะให้การบริการโทรคมนาคมนี้เป็นประโยชน์ต่อส่วนต่าง ๆ ของสังคมโดยเฉพาะด้านการศึกษา เพราะว่าโทรคมนาคมนี้เป็นสื่อความรู้และความรู้ที่สำคัญยิ่งต่อการศึกษา เพราะฉะนั้นตรงนี้จะต้องมีผู้ที่อยู่ใน กทช. ต้องมีความเข้าใจทางด้านการศึกษาบทบาทที่สำคัญของโทรคมนาคมต่อการศึกษา ในตัวศาสนาเองก็มีข่าวสารสารสนเทศที่จะต้องให้ประชาชนได้รู้เรื่องคุณธรรม สิ่งต่าง ๆ เพราะฉะนั้นตัวโทรคมนาคมแค่เพียงเป็นสื่อหรือเป็นเส้นทางที่ตัวสารสนเทศ ข่าวสารจะไปถึงประชาชน เพราะฉะนั้นเรื่องศาสนาเรื่องสังคม เรื่องอะไรต่าง ๆ นั้นเป็นผู้ที่จะได้รับผลประโยชน์จากการบริการโทรคมนาคมส่วนเนื้อหาภายในนั้นเป็นของแต่ละกรณี

กรรมาธิการสามัญ : กรณีช่อง ๕ ช่อง ๘ ที่ว่าจะโอนสิทธิหรือว่าจะให้ใครเข้าไปทำในที่ในฐานะที่เดิมเป็นหน้าที่ของ กทช. หรือเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ๒ คณะนี้ไม่ กทช. ก็ กสช. นี้ แล้วเขาแย่งไปทำก่อน อย่างกรณีที่เขาออกมาสัมภาษณ์ว่าจะรอถึงตอนนั้นหรืออะไรอย่างนี้ในความคิดของอาจารย์ที่จะเข้าไปทำหน้าที่ตรงนี้ ต้องรอไหมหรือไม่ต้องรอ ปลอ่ยเขาทำไปได้เลย

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ : เรื่องโทรคมนาคมเราได้ยกเลิก พ.ร.บ. โทรเลขโทรศัพท์ ๒๔๗๗ ไปเรียบร้อยแล้ว ฉะนั้นการดำเนินการใด ๆ การบังคับตาม พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ค่อนข้างจะชัดเจน ผมเข้าใจว่าไม่ได้อยู่ภายในส่วนของ กสช. พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับเรื่องการกระจายเสียงอะไรต่าง ๆ นั้นได้มีการยกเลิกเรียบร้อยแล้ว หรือยัง เพราะฉะนั้นใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็ให้มีการกล่าวถึงกันเหมือนกันว่าอยู่ในช่องสัญญาณแล้วจะทำกันอย่างไร หรือภาษาอังกฤษเขาเรียกว่าอยู่ในเรื่องของ ล็อก แจม ทุกอย่างอยู่ในนี้กันแล้วจะเอากันอย่างไร ซึ่งตรงนี้กระผมคิดว่าก็รีบตั้ง กสช. เสียเร็ว ๆ เรื่องก็จะจบกัน แล้วก็ยกเลิก พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกันเสีย นี่ก็อยู่ระหว่างคาบลูกคาบดอกจึงตอบไม่ได้ครับ

LIRT 14

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ในส่วนที่ ๑

รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของนายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

**รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับ
การเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการการสื่อสารเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน ในวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๗ ดังนี้

๑. กำหนดให้แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นที่ว่า “ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน” ทั้งนี้ ก่อนที่จะมีแสดงวิสัยทัศน์ในข้อ ๒

๒. กำหนดให้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อระยะเวลาคนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยเชิญสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนเข้าร่วมรับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

จากนั้น ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ คณะกรรมการการสื่อสาร ได้เชิญ นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการสื่อสาร เพื่อตอบข้อซักถามบางประการ พร้อมทั้ง คณะกรรมการการสื่อสาร ได้กำหนดให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เพิ่มเติม โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙ ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการการสื่อสาร เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

**การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามในประเด็นที่ว่า
“ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร
จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน”**

ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับ
ประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชน (ขอให้เขียนภายใน ๑ หน้ากระดาษ)

๑. การจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อสาธารณะหรือเพื่อประชาชนในกิจการโทรคมนาคมจะทำได้อย่างไร
๒. การแข่งขันโดยเสรี อย่างเป็นธรรมในกิจการโทรคมนาคมจะทำได้อย่างไร
๓. การแปรสัญญาสัมปทานระหว่างผู้ประกอบการภาครัฐกับผู้ร่วมหุ้นส่วนการลงทุนจะทำได้
อย่างไร
๔. การให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานและโทรศัพท์สาธารณะให้ประชาชนส่วนใหญ่เข้าถึงจะทำได้
อย่างไร
๕. การกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เลขหมายโทรศัพท์และการอนุญาตจะทำได้อย่างไร
ให้เกิดความเป็นธรรม
๖. การบูรณาการเทคโนโลยีโทรคมนาคม เทคโนโลยีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ และ
เทคโนโลยีสารสนเทศ (Telecommunication , Broadcasting , Computer) ให้เกิด
ประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทยและประชาชนได้อย่างไร
๗. จะทำอย่างไรให้กิจการโทรคมนาคมมีการพัฒนาอย่างเต็มที่เพื่อเอื้อประโยชน์ในการ
สร้างเสริมเศรษฐกิจ สังคม และความมีเสถียรภาพของบ้านเมืองให้สมบูรณ์แท้จริง

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

การแสวงหาวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

กราบเรียนท่านประธานกรรมาธิการ ท่านคณะกรรมาธิการ และท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ กระผม นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ ปัจจุบันทำหน้าที่อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ นอกจากนั้นแล้วผมยังทำหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และกำกับดูแลกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ก็เรียกว่าเป็นทั้งผู้ประกอบการ Operator และยังเป็นผู้กำกับดูแล Regulator คือจากประสบการณ์และความรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีทางด้านโทรคมนาคม ซึ่งมีเทคโนโลยีทางด้านวิทยุกระจายเสียง เทคโนโลยีทางด้านวิทยุโทรทัศน์ เทคโนโลยีสารสนเทศนี้ก็ทำให้กระผมก็มีความมุ่งมั่นและก็มีเจตจำนงที่จะเข้ามาทำหน้าที่ กทช. และก็มีแนวความคิดที่จะทำ เมื่อวาระแรกที่เข้ามาทำหน้าที่ กทช. ผมก็คิดว่าน่าจะเข้ามาทำสัก ๓ เรื่อง เรื่องที่สำคัญ ๆ ที่ดู

เรื่องแรกก็คือเป็นเรื่องของการจัดสรรความถี่ทางด้านกิจการโทรคมนาคมทำอย่างไรถึงจะให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเรื่องของความถี่ทุกท่านก็คงทราบดีว่าในมาตรา ๔๐ ในรัฐธรรมนูญก็ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพราะฉะนั้นการจัดสรรคลื่นความถี่ก็คงจะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในอดีตที่ผ่านมา จากประสบการณ์ผมก็คิดว่าการจัดสรรคลื่นความถี่มีปัญหาหลายอย่าง มีช่วงหนึ่งในช่วงที่โครงข่ายโทรศัพท์มือถือเกิดใหม่ ๆ ได้มีการจัดสรรคลื่นความถี่ ๘๐๐ ๘๐๐ ให้ก็ปรากฏว่าไปทับซ้อนกับคลื่นความถี่ในกิจการวิทยุโทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์ ทางกรมประชาสัมพันธ์ก็ต้องเปลี่ยนความถี่นี้เป็นความถี่ย่าน ๓๐๐ ก็ทำให้จะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนหนึ่งมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจัดซื้ออุปกรณ์ใหม่ นี่ก็แสดงให้เห็นว่าการจัดสรรคลื่นความถี่นี้อาจจะไม่ได้ดูในเรื่องของการพัฒนาทางเทคโนโลยีทางด้านกิจการโทรคมนาคม อันที่ ๒ ที่จะเห็นก็คือว่า ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนคือการจัดสรรคลื่น จะเห็นว่าได้มีการจัดสรรคลื่นเกินความจำเป็น มีผู้ประกอบการโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ได้รับการจัดสรรคลื่นถึง ๓ เท่า คลื่นที่เหลือก็เลยเอาไปใช้วัตถุประสงค์อื่น แน่นนอนมันก็เกิดการได้ประโยชน์ เสียประโยชน์เกิดขึ้น อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่ง

อีกตัวอย่างหนึ่งจะเห็นว่าการจัดสรรคลื่นความถี่ในกิจการโทรคมนาคมมีการจัดสรรให้น้อยไป เมื่อจัดสรรไม่เพียงพอต่อการจัดตั้งโครงข่าย ก็จะทำให้การพัฒนาไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็เลยจัดตั้งไม่ได้ โครงข่ายมือถือที่วันนี้ก็เลยไม่เป็นผลสำเร็จ ที่นี้กระผมมีแนวความคิดว่า ถ้าหากเข้ามาทำหน้าที่ กทช. ทำอย่างไรถึงจะจัดสรรคลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่วนหนึ่งขณะนี้ได้มีคลื่นความถี่ที่ใช้ในโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ยังมีเหลืออยู่ เมื่อก่อนเวลาเราจัดสรรคลื่นความถี่เราก็กำหนดหลักเกณฑ์ ใครมาก่อนเอาไปก่อนง่าย ๆ ที่นี้ตอนนี้คงไม่ได้แล้ว คงจะต้องนำคลื่นความถี่นี้ แนวทางหนึ่งก็อาจจะนำมาประมูล ใครให้มากและก็มีความพร้อมก็เอาไปเลย ซึ่งเงินที่ได้เหล่านี้นี้ก็เป็นจำนวนคิดว่างมาก บางประเทศอาจจะได้เท่ากับงบประมาณของบ้านเมืองเราด้วยซ้ำไป แต่เมืองไทยไม่ทราบว่าได้เท่าไร เมื่อนำรายได้มาเราก็จะต้องนำมาพัฒนา มาใช้ในกองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อสาธารณะ ซึ่งกองทุนนี้ผมคิดว่ามีความสำคัญ เพราะเป็นกองทุนที่จะสนับสนุน

LIRT

โทรทัศน์สาธารณะ หรือโทรทัศน์ทางไกลก็ไม่ค่อยมีผู้ประกอบการไปทำไปทำน้อย เพราะบางตำบลไปทำ
เดือนหนึ่งได้ ๓๐๐ - ๔๐๐ บาท สู้ทำในกรุงเทพไม่ได้ที่หนึ่งก็ได้เดือนเป็นหมื่น กองทุนนี้ก็ไปสนับสนุน

อีกส่วนหนึ่งก็คือมาพัฒนากิจการทางด้านโทรคมนาคม และพัฒนาบุคลากร ผมคิดว่าในส่วน
นี้ก็มีส่วนสำคัญ จากประสบการณ์ผมคิดว่าขณะนี้เราใช้คลื่นทางด้านกิจการโทรคมนาคมไปในทางบริโภค
เสียเยอะ ทำอย่างไรเราถึงจะหาทางใช้คลื่นในลักษณะที่ให้เกิดการเรียนรู้ ผมเชื่อว่าเทคนิคใหม่ ๆ ตอนนี้
สามารถทำได้ก็ยังไม่ยากอะไร อีกส่วนหนึ่งผมคิดว่าด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการบีบอัดสัญญาณ ท่านจะ
เห็นว่าปัจจุบันเรามีโทรทัศน์ ๓, ๕, ๗, ๙, ๑๑ ITV เราสามารถที่จะบีบอัดสัญญาณแล้วส่งไปอยู่ในช่องเดียว
ออก ๖ ช่องพร้อมกันเลย เพราะฉะนั้นเราประหยัดคลื่นโทรทัศน์ได้ถึง ๕ คลื่น ซึ่งเราเรียกว่าเป็นการส่งโดย
การกระจายคลื่นวิทยุโทรทัศน์ระบบดิจิตอลภาคพื้นดิน (ระบบ DTTB Digital terrestrial television
broadcasting) เพราะฉะนั้นเราส่งไปได้ เพราะฉะนั้นคลื่นที่เหลือนี้เราก็สามารถที่จะนำมาจัดสรรให้กับกิจการ
โทรคมนาคม เมื่อเราจัดสรรได้ก็แสดงว่าเราก็สามารถที่จะมีผู้ประกอบการโทรคมนาคมเพิ่มขึ้น การแข่งขัน
ก็เพิ่มขึ้น ซึ่งเรื่องนี้ความเป็นไปได้มีนะครับ เนื่องจากสภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศก็ได้กำหนดให้คลื่น
ความถี่ในย่าน ๔๗๐ - ๕๖๐ เป็นย่านทั้งการติดต่อสื่อสารประจำที่เคลื่อนที่ แล้วนอกจากนั้นยังทางด้าน
วิทยุกระจายเสียงโทรทัศน์ เพราะฉะนั้นเราก็สามารถจะเอาคลื่นเหล่านี้มาใช้ในกิจการนี้ได้โดยไม่มียาก

อีกส่วนหนึ่งผมคิดว่าเมื่อทำหน้าที่ กทช. ที่น่าจะต้องทำก็คือการสนับสนุนโทรทัศน์สาธารณะ
โทรทัศน์ทางไกลชนบทและอินเทอร์เน็ต ขณะนี้โทรทัศน์สาธารณะเท่าที่ดูตัวเลขก็มี ๕ เครื่องต่อ ๑,๐๐๐ คน
ซึ่งน้อยมาก ก็อย่างที่กระผมกราบเรียนไม่ค่อยมีใครไปลงทุน โทรทัศน์ทางไกลชนบทขณะนี้ถึงแม้จะทำเสร็จ
ไปหมดแล้ว แต่ว่าชุมชนเกิดขึ้นอยู่เรื่อย ๆ หมู่บ้านเกิดขึ้นเรื่อย ๆ เพราะกองทุนหมู่บ้านไม่ทราบเกิดขึ้น
เรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาสนับสนุนโทรทัศน์ทางไกลชนบท ซึ่งเป็นการใช้คลื่น รวมทั้ง
อินเทอร์เน็ต ขณะนี้จะเห็นว่าอินเทอร์เน็ตเราได้นำคลื่นต่าง ๆ มาใช้ในชุมชนในหมู่บ้าน อีกหน่อยก็ไม่สามารถ
จะต้องเดินสายสามารถใช้คลื่นเป็นสายเลด อันนี้ก็สนับสนุนการใช้งานในเรื่องของการจัดสรรคลื่น ภาพรวม ๆ
ในส่วนแรกที่ผมอยากจะทำก็คงจะมีแค่ ๒ ส่วนที่ ๒ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ และเป็นหน้าที่ของ กทช.
ที่จะต้องเข้าไปทำหน้าที่ เนื่องจากตามมาตรา ๗๔ ในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติประกอบกิจการ
โทรคมนาคม ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะต้องออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการภาครัฐให้เสร็จภายใน ๑๕๐ วัน
อันนี้ก็เป็นที่ที่จะต้องทำทันที ไปแล้วก็จะทำเลย ไม่ต้องทำอย่างอื่นคงไม่ทำแล้ว ทำอันนี้อันเดียว
เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะต้องเป็นหน้าที่ที่สำคัญ นอกจากนั้นผมคิดว่าการออกใบอนุญาตยังสะท้อนให้เห็นเกี่ยวกับ
โครงสร้างของตลาดโทรคมนาคม ถ้ามีมากก็แสดงว่ามีการแข่งขันมาก ก็แสดงว่าการออกใบอนุญาตนี้มีความ
สำคัญ ที่นี้แนวคิดความคิดของกระผมในการออกใบอนุญาต ความเป็นไปได้ที่จะทำนั้นก็น่าจะมองสัก
๔ ปัจจัยหลัก ๆ ก็คือในเรื่องของผู้บริโภค ในเรื่องของเทคโนโลยี ในเรื่องของต้นทุน ในเรื่องของกำไรหรือไม่
มีโครงข่าย ถ้าดูตามพระราชบัญญัติประกอบกิจการโทรคมนาคม ท่านจะเห็นว่าได้กำหนดให้มีใบอนุญาตอยู่
๓ ประเภท ประเภทแรกก็คือเป็นประเภทที่ไม่มีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตัวเอง อันนี้ปล่อยฟรีเลย
ใครมาก็อนุญาตไปเลยไม่ต้องคิดอะไรมาก เรียกว่าเรียบง่าย ประเภทที่ ๒ คือไม่มีโครงข่ายหรือมีโครงข่าย
เป็นของตัวเอง อันนี้ก็จะเน้นเฉพาะกลุ่มบุคคล แล้วเป็นโครงข่ายที่ไม่มีนัยสำคัญในการแข่งขัน สุดท้ายที่เป็น

เรื่องใหญ่ก็คือการออกใบอนุญาตประเภทที่ ๓ คือมีโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นของตัวเอง อันนี้จะต้องกระทบกับผู้บริโภคในวงกว้าง และมีผลกระทบสำคัญในการแข่งขัน ถ้าดูตามนี้แล้วโดยใช้หลักแนวความคิดที่กระผมได้กราบเรียนไว้เบื้องต้น กระผมก็คิดว่า การออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบการกิจการภาครัฐในมาตรา ๗๙ ทำได้ไม่น่าจะยุ่งยากอะไร ก็โดยกำหนดให้รายกตัวอย่างอย่างโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่อยู่ในประเภทที่ ๓ ทั้งนี้สำหรับการให้บริการเสริมอื่น ๆ ก็อยู่ในประเภทที่ ๑ แต่หากว่าเป็นการให้บริการในเรื่องของวงจรเช่าเฉพาะกลุ่ม เราอยู่ประเภทที่ ๒ ที่นี้การจัดอย่างนี้ยังไม่เพียงพอ จำเป็นจะต้องคิดค่าบริการด้วย คือคิดค่าบริการตามพระราชบัญญัติ ก็คือจะต้องคิดค่าบริการแต่ละใบอนุญาตในเรื่องของค่าธรรมเนียมการใช้คลื่น ต้องจ่ายให้ กทช. ค่าธรรมเนียมการใช้เลขหมายโทรคมนาคมต้องจ่าย ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต้องจ่าย เมื่อทำได้อย่างนี้แล้วผมเข้าใจว่าการดำเนินการให้ผู้ประกอบการภาครัฐทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๒ รายใหญ่ ๆ นี้สามารถที่จะดำเนินการได้ทันที แล้วผมเชื่อว่าอันนี้เป็นแนวโน้มที่จะไปสู่การออกใบอนุญาตในมาตรา ๘๐ ผมมั่นใจอย่างนั้น คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร และปัจจุบันนี้ถ้าท่านใช้มือถือ กระผมอยากจะพูดอีกอันหนึ่งคือการออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบการเกี่ยวกับโครงข่ายโทรศัพท์มือถือ จะเห็นว่าขณะนี้มือถือเรา แทนที่จะมีพูดอย่างเดียวก็มีส่งรายการวิทยุก็ได้ ส่งรายการโทรทัศน์ก็ได้ นอกจากนั้นยังสามารถเล่นอินเตอร์เน็ต ก็มีหลากหลายอยู่ในนั้น คำถามก็คือเราจะออกใบอนุญาตอย่างไรให้ไม่ได้คลุมเครือ กระผมก็คิดว่าจากหลักการที่ว่า รวมทั้งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม กรณีอย่างนี้ความเห็นก็ออกใบอนุญาตประเภทที่ ๓ ให้ สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งรายการวิทยุ การส่งรายการโทรทัศน์ อินเตอร์เน็ต นี่ก็ออกใบอนุญาตประเภทที่ ๑ ให้ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ เพราะเป็นการให้บริการเสริม ซึ่งถ้าทำอย่างนี้ ผมคิดว่าเป็นทางออกในการที่จะทำงานของ กทช. ในเรื่องของการออกใบอนุญาต ผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งอยากจะกราบเรียน

อีกส่วนหนึ่งผมคิดว่าที่สำคัญก็คือ กทช. คงจะทำอะไรไม่ได้ถ้าขาดสำนักงาน กทช. เพราะฉะนั้น กทช. เองก็จะต้องให้ความสำคัญกับสำนักงาน กทช. การบริหารกิจการงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงาน กทช. นี้ไม่ใช่เป็นเฉพาะในเรื่องของการทำธุรการอย่างเดียว เก็บค่าธรรมเนียมอย่างเดียว ยังจำเป็นจะต้องศึกษาหาความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูลทางด้านกิจการโทรคมนาคม นอกจากนั้นแล้วยังจะต้องคาดคะเนความต้องการของผู้ใช้บริการ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะต้องมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน เทคโนโลยี สังคม และผมเชื่อว่า กทช. คงจะทำงานสำเร็จได้โดยไม่มียาก เพราะเนื่องจากจะต้องความร่วมมือทั้งประสานงานภายในและต่างประเทศ ภายในทั้งรัฐบาล รัฐสภา หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บริการ

ท้ายที่สุดนี้ กระผมเห็นเวลาใกล้จะหมดแล้ว ผมก็ขออนุญาตนำพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานเนื่องในโอกาสครบรอบวันสถาปนา ๑๐๐ ปี กรมไปรษณีย์โทรเลข และวันสื่อสารแห่งชาติ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ มาเป็นหลักชัยในการปฏิบัติงาน ดอนหนึ่งความว่า กิจการสื่อสารของชาติมีโอกาสได้พัฒนาอย่างเต็มที่ และสามารถอำนวยความสะดวกแก่การสร้างเสริมเศรษฐกิจ สังคมและเสถียรภาพของบ้านเมืองได้อย่างสมบูรณ์แท้จริง

LIRT

สำหรับตัวผมเองขอกราบเรียนว่ามีความมุ่งมั่นและเจตจำนงที่จะมาปฏิบัติหน้าที่ กทช. ประสบการณ์ ความรู้ และการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้กับกิจการโทรคมนาคม สุดท้ายนี้ผมขอกราบขอบพระคุณ ท่านประธานกรรมการ ท่านคณะกรรมการและท่านผู้มีเกียรติทุกท่านที่ได้ให้โอกาสกระผมมาแสดง วสัยทัศน์ในครั้งนี้ ขอบพระคุณครับ

**การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑
และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙**

การแสวงหาสิทธิ เรื่อง ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒
รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

.....

- กรรมการการสามัญ :** เรื่องกรณีร่วมผลิตรายการ คือว่า ๑๑/๑ ๑๑/๒ นั้นที่บอกว่าร่วมผลิตทั้งสถานี อันนี้จะให้กรรมการอธิบายอย่างไร
- นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ :** เรื่อง ๑๑/๑ ๑๑/๒ ก่อนหน้านั้นก็ได้ไปชี้แจงกรรมการ ที่มาที่ไปก็คือเจ้าหน้าที่ทางสำนักข่าวได้พิจารณาแล้วว่าทำอะไรถึงจะมีรายการของกรมเกิดขึ้นที่เป็นรายการข่าวกับรายการกีฬาแล้วรายการนี้จะต้องเป็นรายการของกรมประชาสัมพันธ์ ไม่ใช่เป็นรายการของผู้ที่เข้ามาร่วมผลิต กรมจะต้องรับผิดชอบทั้ง ๒ รายการ ที่นี้ได้พิจารณาดูเขาก็ได้นำเสนอมาว่าพิจารณาแล้วปรากฏว่าผู้ร่วมผลิตเท่าที่ตรวจสอบแล้วก็เป็นผู้ที่มาทำงานที่กรมในฐานะร่วมผลิตประมาณ ๓ ปี ทำงานจนกระทั่งเห็นศักยภาพเห็นฝีมือ กระผมก็ให้ทางคณะกรรมการตรวจสอบดูว่าอันนี้จะเอื้อประโยชน์ให้กับทางเอกชนไหม แล้วเกิดประโยชน์ให้กับประชาชนหรือเปล่า เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของกระผมหรือเปล่า ตรวจสอบดูแล้วในฐานะที่ผมมีอำนาจหน้าที่ของอธิบดีก็ใช้อำนาจของอธิบดีและอำนาจที่เป็นเจ้าพนักงานผู้อนุญาตได้รับการยกเว้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมก็เกรงว่าอันแรกจะเป็นการผิดมาตรา ๘๐ ก็ดูเรื่องจัดสรรความถี่ใหม่ก็ไม่ได้จัดสรร เพราะมีคลื่นความถี่อยู่เรียบร้อยแล้วและในส่วนออกใบอนุญาตใหม่ รวมทั้งอนุญาตประกอบการเพิ่มเติมก็ไม่มี เพราะทางกรมได้รับการยกเว้น สำหรับการร่วมผลิตนั้นทางเจ้าหน้าที่ได้ดูในเรื่องของการทำงานร่วมกัน ดูศักยภาพแล้วในสัญญาที่ระบุไว้ชัดเจนว่ารายการนี้เป็นรายการของกรม แล้วการทำงานจะต้องอยู่ในการกำกับดูแลของกรมทั้งในเรื่องของรายการ แล้วผลประโยชน์ตอบแทนก็ให้ตรวจสอบทุกเดือนจะต้องตรวจแจ้งกรมว่ามีรายได้ รายจ่ายเท่าไร ที่มาที่ไปก็ไม่ใช่ว่าไร แต่เป็นรายการที่ทำงานอยู่ในกรมซึ่งรายนี้เข้าใจว่าทางเจ้าหน้าที่คณะกรรมการที่เสนอผมมาคงดูเรื่องศักยภาพ ดูเรื่องความพร้อมแล้วครับ

- กรรมการการสามัญ :** ถ้า ๑๑/๑ ๑๑/๒ นี่จริง ๆ แล้วก็ไม่ได้ใช้ชื่อว่าช่อง ๑๑ เลย ๆ แต่ก็ไม่ได้เกี่ยวกับคลื่นของช่อง ๑๑ เลย จริง ๆ แล้วไปใช้คลื่น KU Band กับ C Band แล้วก็เขาจะไปร่วมผลิตอะไรกับช่อง ๑๑ เพราะว่าไม่เกี่ยวกับคลื่นช่อง ๑๑ เลย แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวกับสถานีช่อง ๑๑ ด้วย เพียงแต่ขอใช้ชื่อเฉย ๆ นี่แล้วบอกว่ามาร่วมผลิตนี้ ท่านจะอธิบายอย่างไร

สุชาติ สุชาติเวชภูมิ

: เรื่องนี้ทางกรม ทางเจ้าหน้าที่ได้ทำคือรายการ ๑๑/๑ ๑๑/๒ เป็นรายการโทรทัศน์ซึ่งจะต้องมีการผลิตแล้วส่งขึ้นดาวเทียม ซึ่งการผลิตครั้งนี้ลำพังกรมประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่ข่าวมีอยู่เพียงประมาณ ๓๐ ทีมนี้ไม่พอ ก็คิดว่าถ้าเพิ่มสัดส่วนร่วมผลิตก็ต้องขอทรัพยากรมาช่วยในการผลิต ให้เพิ่มการผลิตให้มีประสิทธิภาพที่จะส่งรายการนี้ขึ้นดาวเทียมก็อย่าให้ทางราชการเสียประโยชน์ โดยเฉพาะเอื้อประโยชน์ก็ให้ดูสัญญาสัญญาก็เป็นสัญญา ซึ่งในการร่วมผลิตตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดมาให้เราวางกรอบหมดเพื่อให้ดูทุกอย่างให้ครบถ้วน อันนี้เขารายงานขึ้นมา ผมพิจารณาแล้วข้อเท็จจริงก็ไปตามที่เขาแจ้งมา

กรรมการการสามัญ

: อย่างนี้ถ้าเขาไม่ใช่ช่อง ๑๑ หรือกรมประชาสัมพันธ์เขาก็ทำได้ เพราะว่าเขาก็เป็นคนผลิตรายการ เขาก็ใช้คลื่น KU Band ของไทยคม และ C Band ของไทยคม ก็ไม่เกี่ยว ที่เกี่ยวข้องก็เพื่อที่จะขอให้ช่อง ๑๑ ช่วยขอใบอนุญาตให้ เพราะว่าไม่อย่างนั้นแล้วไทยคมเขาก็ให้ส่งไม่ได้ เพราะไม่มีใบอนุญาตกระจายเสียง ก็เพียงแค่เกี่ยวข้องขอใบอนุญาตให้ใช้ชื่อแล้วก็เลยกลายเป็นว่าเขามาร่วมผลิตถูกกล่าวหาว่าเป็นการเสี่ยงจะให้อตอบว่าอย่างไร

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

: พอดีในกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔ ข้อ ๑๔ ก็ได้เขียนไว้ชัดเจนว่าการส่งรายการลักษณะออกไปนอกประเทศขึ้นดาวเทียมจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต เพราะฉะนั้นทางกรมได้ดูกฎกระทรวงข้อนี้แล้วเราได้ส่งรายการแล้วรายการนี้เป็นของกรม ๑๐๐% อยู่ในสัญญาร่วมผลิต เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นอย่างกรม ที่นี้กรมจะทำ ทางเจ้าหน้าที่ก็ดูแล้วศักยภาพไม่พอ ก็เชิญทางผู้ที่คิดว่ามีคุณสมบัติเข้ามาดูว่าเราจะผลิตรายการอย่างไร อันนี้ก็ไปถึงกฎข้อ ๑๔ เป็นการส่งรายการออกไปผ่านดาวเทียมขึ้นไปนอกประเทศ

กรรมการการสามัญ

: จะถือว่าเป็นการขยายกิจการของช่อง ๑๑ ได้ไหม เพราะว่ามาตรา ๔๐ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่นี้เขียนไว้ว่าไม่ให้ขยาย อันนี้จะให้อตอบอย่างไรครับ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

: มาตรา ๔๐ ได้ระบุชัดเจนในส่วนนี้คืออนุญาตประกอบการไม่ได้ ขณะเดียวกันก็อนุญาตให้ประกอบการเพิ่มเติมก็ได้ กรมประชาสัมพันธ์ นอกจากจะเป็นผู้ประกอบการยังเป็นผู้รักษากติกาด้วย ซึ่งเขาให้บอกว่าเฉพาะกรมประชาสัมพันธ์ ๑ ใน ๑๑ จะต้องได้รับการยกเว้น ก็หมายความว่าเราได้รับการยกเว้นก็ไม่ได้ออกใบอนุญาตใหม่ ไม่ได้มีการเพิ่มกิจการใหม่ เนื่องจากเราได้รับการยกเว้นเป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตครับ

กรรมการการสามัญ : ปัญหามีอยู่ว่าท่านไม่ต้องมีใบอนุญาต แต่ท่านจะต้องทำตามกฎหมาย ก็เลยบอกว่าผู้ที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตนั้นเลยสามารถเพิ่มเติมได้อย่างนั้น หรือครับ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : ถ้าท่านเห็นว่าในส่วนของการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ๑๔ ช่องก็มีการส่งรายการโดยผู้ที่ส่งก็ได้รับการยกเว้น คือกระทรวงศึกษา อยู่ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้เช่นกัน ก็ทำเหมือนกับที่ได้ปฏิบัติ อีกอันก็คือในส่วน ของการศึกษานอกโรงเรียน อีกอันหนึ่งของกองทัพบกที่จีเอ็นที่ส่งไปเขาก็ ดำเนินการโดยอาศัยการยกเว้น ก็มีการทำงานเป็นลำดับอย่างนี้ กรมก็ไม่ได้ ริเริ่มใหม่ เป็นการทำงานโดยได้รับการยกเว้นครับ

กรรมการการสามัญ : ความดีใหม่หมายถึงว่าถ้าเราขอความดีนี้ไม่ถือว่าเป็นความดีใหม่ใช่ไหม อันที่ ๒ การที่กระทรวงศึกษา ได้ผลิตรายการและส่งทางคลื่นวิทยุ อะไรต่าง ๆ ก็ดีนี้ไปส่งในช่องไหน ช่อง ๑๑ หรืออย่างไรผมไม่เข้าใจ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : เรื่องความดีนี้จะเห็นว่าเป็นการจัดสรรความดีซึ่งกฎหมายได้ครอบคลุม เฉพาะสถานีโทรทัศน์ที่จัดตั้งอยู่บนพื้นดิน เวลาส่งไปก็จะต้องมีการจัดสรร ความดีแต่ละช่อง ๆ ไป สำหรับดาวเทียมนี้ก็มีย่านความดีคือคลื่นความดี ไว้เรียบร้อยที่จะส่งไปแล้ว ส่วนของการศึกษาที่ผมว่าเขาผลิตรายการ มาเสร็จ เนื่องจากเขาเป็นหน่วยงานได้รับการยกเว้นเขาก็ประสานงานกับ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งข้อมูลขึ้นดาวเทียมก็สามารถส่งขึ้นไปได้ ไม่ต้องมีสถานีโทรทัศน์ครับ

กรรมการการสามัญ : ณ วันนี้ไม่ว่าจะเป็น ๑๑ หน่วยงาน ถ้าผลิตรายการส่งขึ้นดาวเทียม ก็อาจจะส่งไปที่ช่อง ๕๐ - ๕๑ - ๕๒ ได้เลยใช่ไหมครับ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : ทำได้ครับ เดี่ยวนี้เทคโนโลยีไปเร็ว ทุกท่านสามารถเปิดเว็บไซต์ใน อินเทอร์เน็ตได้หมด เป็นอย่างนี้ไปแล้ว เป็นช่องทางสื่อสารแทบจะมอง ไม่เห็นความดี หมายถึงว่าสามารถมีเว็บไซต์ทุกท่าน แต่ละคนมีเว็บไซต์ เหมือนกับมีโทรทัศน์ของตัวเองคนละช่อง ๆ

กรรมการการสามัญ : ถ้าไอทีวีหรือช่อง ๗ หรือใครก็ตามจะทำบ้างโดยการไปส่ง KU Band C Band แล้วก็เป็นของ ๗/๑ ๗/๒ ๗/๓ อย่างนี้เขาทำได้ไหม

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : ได้มีกฎกระทรวงข้อ ๑๔ เขียนไว้ชัดว่าการส่งรายการออกไปนอกราชอาณาจักร ขึ้นดาวเทียมกระทำจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ประกอบ ใบอนุญาต เพราะฉะนั้นอันนี้คือข้อสรุปว่าทำได้

กรรมาธิการสามัญ : กรมประชาสัมพันธ์มีอำนาจที่จะออกใบอนุญาตในขณะนี้ไหมครับคือ
สวมหมวก กทช. หรือ กสท. แล้ว

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : เนื่องจากกฎหมายได้ให้อำนาจของกรมประชาสัมพันธ์ไว้ว่ายังไม่มี
กสท. หรือ กทช. นี้ก็สามารถใช้อำนาจนี้ได้ เราจะดูแลในช่วงนี้
ในเฉพาะอำนาจของอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ในฐานะเจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาต

กรรมาธิการสามัญ : แล้วมาตรา ๘๐ ที่เขียนว่าห้ามไม่ให้ออกใบอนุญาตนี้ แต่ท่านออก
ได้หรือไม่ได้ครับ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : เนื่องจากกรมประชาสัมพันธ์นี้สวมหมวก ๒ ใบใบหนึ่งเป็นผู้ประกอบการ
(Operator) อีกใบหนึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาต (Regulator) เมื่อเป็น
ผู้ออกใบอนุญาต (Regulator) ก็มีการยกเว้นอย่างที่ผมทราบเรียน
เราก็มุ่งเน้นคำถามว่าประชาชนส่วนใหญ่จะได้ประโยชน์อย่างไร
จะเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดไหม

กรรมาธิการสามัญ : ท่านอธิบดีคิดว่าถ้าเป็นผู้ออกใบอนุญาต (Regulator) นี้ไม่จำเป็นต้อง
ทำตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๐ นี้เขามีไว้แทน เพื่อควบคุมผู้ออก
ใบอนุญาต (Regulator) หรือเปล่า

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : คือมาตรา ๘๐ ผมคิดว่าได้เขียนไว้ชัดเจน อำนาจของเจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาต ๑. ไม่ให้จัดสรรคลื่นความถี่ ๒. ออกใบอนุญาตให้
ผู้ประกอบการไม่ได้ ๓. ออกใบอนุญาตประกอบกิจการเพิ่มเติมไม่ได้
กรมก็ทำไปตามหน้าที่ หลักการนี้ทางด้านการดูแลครับ

กรรมาธิการสามัญ : ท่านบอกว่าเขาทำไม่ได้ เพราะจะต้องส่งขึ้นศาลเทียม จะต้องขอใบอนุญาต
ที่นี้เขามาขอกรมประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์ออกให้ได้ ท่านคิดว่า
ออกให้ได้ไหมในฐานะเป็นผู้ออกใบอนุญาต (Regulator) ถือว่าไม่ขัดต่อ
มาตรา ๘๐ ที่เขียนว่า ออกใบอนุญาตประกอบกิจการหรืออนุญาตให้
ประกอบกิจการเพิ่มเติมไม่ได้ อันนี้ถือว่าไม่ขัดใช่ไหม

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : ถ้าผู้ที่มาขอนี้ไม่ได้รับการยกเว้นนี้ออกไม่ได้เนื่องจากเราทำหน้าที่
ตามกฎหมายมีข้อยกเว้นเราก็ทำไปตามอำนาจหน้าที่ของกรม

กรรมาธิการสามัญ : ประเด็นคือว่าในหน่วยงาน ๑๑ หน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นนี้ไม่มีหลักเกณฑ์
หรือไม่มีหน่วยงานไหนมาดูแลควบคุม คือหมายถึงว่า กทช. ในปัจจุบันนี้
ไม่มีมาตรการหรืออะไรต่าง ๆ มาวางหลักเกณฑ์ควบคุมอะไรเลย
หรือ กระทรวงกลาโหมก็ดี กระทรวงศึกษาฯ ก็ดี กรมประชาสัมพันธ์ก็ดี

หรือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์หรืออะไรต่าง ๆ นี่ก็อยากจะส่งดาวเทียมขึ้นไปออกอากาศอะไรต่าง ๆ เขาทำได้เลยหรือมีหลักเกณฑ์หรือมีอะไรต่าง ๆ ไหม แล้วแต่ละหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นนี้เมื่อจะดำเนินการส่งกระจายเสียงอะไรหรือออกอากาศแล้วมีกระบวนการขออนุญาตขออนุมัติอะไรต่าง ๆ ไหม

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : ผู้ที่ได้รับการยกเว้นหรือกรมประชาสัมพันธ์นี้ผมเชื่อว่าในหน่วยงานทุกหน่วยงานเขามีกลไกดูแลเรื่องพวกนี้แล้วดูว่าสิ่งที่จะทำหรือถ้ามีอำนาจในการอนุญาตให้ผู้ใดทำนี้ก็ต้องดูว่าสิ่งเหล่านี้เกิดประโยชน์กับประชาชนทั้งประเทศหรือเปล่าแล้วเอื้อประโยชน์ให้ใครหรือเปล่า ผมคิดว่าโดยดุลพินิจของแต่ละผู้ได้รับการยกเว้นนี้ผมคิดว่าเขาคงจะมีหลักการนี้ตลอดครับ

กรรมการการสามัญ : กกช. มาเกี่ยวข้องกับด้วยไหมครับ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : กกช. ก็จะต้องดูในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องสถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์จะต้องดูในเรื่องของจัดสรรคลื่นเป็นหลักครับ

กรรมการการสามัญ : ท่านรองฯ วิษณุ ก็ได้มีบันทึกคำชี้แจงชัดเจนว่าทุกเรื่องนี้ให้รับรายงาน กกช. ให้รับทราบ ท่านเป็นผู้ประกอบการและเป็น Regulator หรือผู้ควบคุมให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ด้วย เรื่องที่จะต้องถามท่านเพราะท่านจะไปเป็น กกช. คือว่า กรณีช่อง ๕ ช่อง ๙ กำลังจะไปทำสัญญาผูกมัดกับเอกชน ๓๐ ปี อย่างเช่น กรณีช่อง ๕ ในขณะที่ช่อง ๕ จะเอาไปขายในตลาดหลักทรัพย์ แต่ผูกมัดกับ ช่อง ๕ เป็นเวลา ๓๐ ปี ท่านคิดว่าทำได้หรือไม่ได้อย่างไร

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : คิดว่าในส่วนของช่อง ๕ ช่อง ๙ นี้เท่าที่รับทราบข่าวสารมาก็เป็นเรื่องของกองบริหารงาน ซึ่งผมคิดว่าในอนาคตเมื่อมีหน่วยงานทั้ง ๒ นี้ เรื่องการจัดสรรความถี่ การเปลี่ยนแปลงเรื่องจะไประบบ Digital อาจจะมีผลกระทบทางอ้อมมาได้ ไม่น่าจะกระทบกับการบริหารงานในส่วนรายละเอียดหรือเปล่า อันนี้ผมไม่ทราบ คือดูในแง่ของอำนาจหน้าที่

กรรมการการสามัญ : ถ้าท่านไปเป็น กกช. กสช. นี่ท่านเห็นว่าการที่ ช่อง ๕ ไปทำสัญญาผูกมัดกับเอกชน ๓๐ ปี ให้เข้ามาบริหารจัดการคลื่นหรือว่าสถานีทำได้หรือไม่ได้

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ : เท่าที่ดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องของการบริหารจัดการในหน่วยงานองค์กร ซึ่งเชื่อมโยงไปถึงความถี่ และเนื่องจากความถี่จะมีองค์กรอิสระขึ้นมากำกับดูแล เพราะฉะนั้นความถี่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงอาจจะมีผลกระทบกับการจัดการนี้

กรณีการสามัญ

: ทราบใช้ใหม่ครับว่า คณะรัฐมนตรีเคยมีมติไว้ว่าถ้าหากว่ามีความจำเป็นที่จะต้องทำสัญญากับเอกชนให้ทำระยะสั้น ๑ ปี ๒ ปี เพื่อสนองกับพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ เพราะกลัวว่าจะมีการไปทำสัญญาผูกมัด ๓๐ ปีกับ กสท.

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

: เรื่องสัญญาอย่างน้อยมีมติ ครม. อยู่แล้ว ๒ ปีก็ถือว่าเป็นนโยบาย นอกจากนั้นในกฎหมายก็ได้เขียนไว้ชัดเจนว่าในการที่จะทำสัญญาใหม่ไม่ได้

กรณีการสามัญ

: หมายถึงว่า หน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นไม่ว่าจะเป็นช่อง ๕ กิตี ช่อง ๗ กิตี หรือกรมประชาสัมพันธ์ก็ยังสามารถที่จะออกอากาศ ที่ได้รับการยกเว้นไปแล้วอาจจะเป็น ๕/๑ ๕/๒ ๕/๓ หรือ ๗/๑ ๗/๒ ๗/๓ หรือ ๑๑/๑ ๑๑/๒ ๑๑/๓ ได้เลย แต่จะไปออกเป็นช่อง ๒๑ ช่อง ๒๒ ช่อง ๒๓ อย่างนี้ไม่ได้ใช่ไหม

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

: การส่งรายการมีกฎกระทรวง ข้อ ๑๔ การส่งรายการจะต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตที่ส่งรายการขึ้นดาวเทียมออกไปต่างประเทศ เพราะฉะนั้น ๑๑ หน่วยงานที่ผมทราบเรื่องนี้ได้ดำเนินการโดยได้รับการยกเว้น

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๙๑

คณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๙๙ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘
มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๘ ซึ่งกรรมการการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสือ	๑๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อูพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินจันทร์
๑๕. นายสุพร สุภสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุ่นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนวย	๒๐. นายอนันตชัย คุณานันท์กุล
๒๑. นายอาคม ตูลาติลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร์

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

LIRT

คณะกรรมการการสามัญ
Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอย้ายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๒ ขอย้ายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

บัดนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคลจำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จากการตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ดังกล่าวบรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

(สุรพงศ์ ใฝ่นวล)

ประธานคณะกรรมการการสามัญฯ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๓๓๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๕๓๑ ๕๓๒๕

สัญญาลักษณ์/พิมพ์
นางลักษณ์, คณะผู้ตรวจ

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ใน ส่วนที่ ๑

รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของนายดิเรก เจริญผล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

ด่วนที่สุด

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๙๑

(สำเนา)

คณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๔
มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ ซึ่งกรรมการการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสือ	๑๐. พลเอก มนัส อ่วมศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อุพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินฉัตร
๑๕. นายสุพร สุภสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ฝิ่นนวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุ่นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนวย	๒๐. นายอนันตชัย คุณานันทกุล
๒๑. นายอาคม ตูลาติลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

คณะกรรมการการสามัญฯ ...

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติฯ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๒ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

บัดนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสวงหาทัศนคติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคลจำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จากการตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

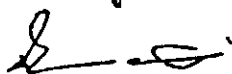
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ดังกล่าวบรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

(สุรพงศ์ ใฝ่นวล)

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๕๓๓๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๔๓๑ ๕๓๒๔

ประธานคณะกรรมการการสามัญฯเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

LIBRARY

วิทยาลัยการปกครอง

Legislative Institutional Repository

**รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับ
การเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการการสื่อสารเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน ในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๗ ดังนี้

๑. กำหนดให้แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นที่ว่า “ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน” ทั้งนี้ ก่อนที่จะมีแสดงวิสัยทัศน์ในข้อ ๒

๒. กำหนดให้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อระยะเวลาคนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยเชิญสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนเข้าร่วมรับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

จากนั้น ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการการสื่อสาร ได้เชิญ นายดิเรก เจริญผล ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการสื่อสาร เพื่อตอบข้อซักถามบางประการ พร้อมทั้ง คณะกรรมการการสื่อสาร ได้กำหนดให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เพิ่มเติม โดยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๘ ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการการสื่อสาร เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

**การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามในประเด็นที่ว่า
“ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร
จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน”**

**ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับ
ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน (ขอให้เขียนภายใน ๑ หน้ากระดาษ)**

๑. กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ของประเทศไทย) ในรูปแข่งขันเสรีจะมือนาคอย่างไร (จะเจริญก้าวหน้าเหมือนกับประเทศที่พัฒนาแล้วเพียงใด) ในเมื่อยังต้องพึ่งพาอาศัยเทคโนโลยีต่างประเทศเป็นหลัก
๒. ทำอย่างไรจึงจะมีให้ผู้มีทุนสูงมีโอกาสลงทุนดำเนินธุรกิจโทรคมนาคมได้มากกว่าผู้ที่มีทุนน้อย แต่ประสงค์จะดำเนินธุรกิจโทรคมนาคมเพื่อมีโอกาสเจริญเติบโตเหมือนอาชีพอื่น
๓. แนวคิดที่จะให้มีบริการโทรคมนาคมทั่วถึงเท่าเทียมกัน ควรมีกฎเกณฑ์ใดหรือวิธีการใดจึงจะทำให้ประชาชนโดยทั่วไปไม่ว่าจะปกติหรือพิการ หรือเจ็บป่วยได้ใช้บริการโทรคมนาคมให้เป็นประโยชน์เพื่อสวัสดิภาพของบุคคล
๔. กิจการโทรคมนาคมของชาติจะกลายเป็นปัจจัยสำคัญใหม่ในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมไทยประการใด ด้วยวิธีการที่เหมาะสมอย่างไร
๕. คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีบทบาทอย่างไร ในการรักษาวินัยธรรมประเพณีที่ดีของไทย จากการที่นำไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมดังปรากฏอยู่ โดยไม่ล่วงล้ำสิทธิมนุษยชนเกินสมควร
๖. กิจการโทรคมนาคมของชาติจะถูกบริษัทต่างประเทศยึดครองหรือไม่ เมื่อเปิดเสรีสากล ตามพันธะกับองค์การการค้าโลกและการเจรจาการค้าเสรีต่าง ๆ
๗. ผู้ประกอบกิจการธุรกิจโทรคมนาคมไทยจะมีโอกาสออกไปดำเนินธุรกิจในตลาดต่างประเทศได้หรือไม่ เพียงใด ตามกติกาการค้าเสรีธุรกิจโทรคมนาคมขององค์การการค้าโลก

นายติเรก เจริญผล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การแสวงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม

นายดิเรก เจริญผล

ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

กราบเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ท่านกรรมาธิการสามัญและทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ กทช. ที่เคารพ และท่านผู้มีเกียรติทั้งในห้องและนอกห้องที่เคารพทุกท่าน กระผม นายดิเรก เจริญผล อดีตรองผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ในฐานะผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้โอกาสผมมาแสดงวิสัยทัศน์ครั้งนี้ แต่ในโอกาสนี้กระผมต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมการสรรหาซึ่งมีรองศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ อยู่ถนอม เป็นประธานที่ได้มีส่วนสำคัญทำให้มาแสดงตัว ณ ที่นี้ด้วย วันนี้กระผมรู้สึกเหมือนเมื่อครั้งที่สมัครสอบเพื่อศึกษาปริญญาเอกในอดีต จะต้องแสดงตัวเพื่อแถลงและรับการตรวจสอบจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิว่า มีความรู้พอจะให้เรียนปริญญาเอกต่อหรือไม่ แต่วันนี้กระผมจะต้องแสดงวิสัยทัศน์ต่อท่านในสาระอันหลากหลายเกี่ยวกับการปฏิรูปกิจการโทรคมนาคมตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมในเวลาอันจำกัด เป็นการยากกว่าการสอนนั้นมากทีเดียว เพราะการกำกับกิจการโทรคมนาคมในระบบประกอบกิจการแข่งขันเสรีที่เป็นธรรมนั้นเป็นเรื่องสำคัญของชาติ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในประเทศไทยและพวกเราทุกคนที่จะเป็น ๗ คนดังกล่าวจะต้องมองกว้างไกล ลึกและละเอียดในทุกประเด็นเพื่อจะได้หาสิ่งที่ดีที่สุดให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยต่อไป ผมจะขอสถาปนาประเด็นหลักเท่านั้นเพื่อท่านจะได้เข้าใจว่าเหตุใดกระผมจึงเชื่อว่าจะสามารถปฏิบัติงานนี้ในฐานะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้ จะขออนุญาตกล่าวถึงประสบการณ์และผลงานสำคัญบางประเด็นที่จะไปเกี่ยวกับหน้าที่บทบาทของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในอนาคต ตรงนี้จะต้องกราบขอภัยไว้ก่อนที่จะต้องเอ่ยถึงงานของกระผม

ประสบการณ์และผลงานสำคัญ ในเวลาประมาณ ๓๓ ปีจากได้เริ่มทำงานในตำแหน่งนายช่างโท พนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๖ จนเกษียณอายุในตำแหน่งรองผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์ รับผิดชอบการแปรสภาพองค์การโทรศัพท์เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๙ ผมได้รับการแต่งตั้งมอบหมายปฏิบัติภารกิจสำคัญทั้งงานด้านปฏิบัติการ การบำรุงรักษาและก่อสร้างทางเทคนิค การวางแผนก่อสร้างระบบโทรคมนาคม การทำแผนแม่บททางเทคนิคสำหรับระบบโทรคมนาคมของไทยในระยะยาวซึ่งประกอบด้วยแผนรหัสเลขหมายโทรคมนาคมทั่วประเทศ แผนคุณภาพการรับส่งสัญญาณทั่วประเทศ แผนเส้นทางการรับส่งสัญญาณเพื่อหลีกเลี่ยงความคับคั่งของการใช้วงจร แผนรหัสเรียกของสัญญาณในชุมสายโทรศัพท์ แผนการบันทึกข้อมูลการใช้บริการโทรคมนาคม และแผนการประสานสัญญาณป้องกันความผิดพลาดทั้งหมดนี้เป็นรากฐานการพัฒนาระบบโทรคมนาคมมาตั้งแต่ ๒๕๑๔ นอกจากนั้นยังมีส่วนกำกับงานเทคนิคและการบริหารระดับสูงซึ่งรวมทั้งโครงการปรับปรุงโครงสร้างและการบริหารงานขององค์การโทรศัพท์ โครงการระบบข้อมูลบริหารที่เรียกว่า MIS ระบบตรวจสอบภายในและโครงการแปรสภาพองค์การโทรศัพท์ สุดท้าย โดยรวมถือว่าเป็นภารกิจที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาและปฏิรูปองค์การโทรศัพท์จากโครงข่ายและองค์กรขนาดเล็กมาเป็นองค์กรบริการโทรคมนาคมขนาดใหญ่ที่ทันสมัย รายละเอียดของหน้าที่และงานปรากฏในประวัติสังเขป

ในเอกสารแนะนำตัวของกระผมที่ได้เรียนขออนุญาตเสนอทำนุกรรมาธิการผ่านกลุ่มเลขานุการไว้แล้ว
ระหว่างปฏิบัติงานนั้นได้รับการฝึกอบรม ทั้งในเชิงวิชาการ การฝึกงานและการดูงานกับองค์กร
โทรคมนาคมชั้นนำของโลก เช่น การโทรคมนาคมสวีเดนประมาณ ๑ ปีเศษ การโทรเลข โทรศัพท์ของ
ญี่ปุ่นและในยุโรป สหรัฐอเมริกาและอีกหลายแห่ง นอกจากนั้นได้รับการอบรมระยะสั้นจากสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และ Harvard University ในหลักสูตรบริหารที่สำคัญด้วย นอกจากการ
ปฏิบัติงานองค์กรการโทรศัพท์ดังกล่าวและยังได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนไทยในคณะผู้แทนเข้าประชุม
บริหารงานและประชุมเจรจาระหว่างประเทศระดับโลกอยู่บ่อย ที่สำคัญ ๒ งานจะขออนุญาตกล่าวถึงคือ
การประชุมคณะมนตรีสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ Council of The
International Telecommunication Union หรือที่เรียกว่า ITU และการประชุมสมัชชาใหญ่ของคณะผู้แทน
ประเทศผู้มีอำนาจเต็มเรียกว่า Plenipotentiary Conference ของ ITU จึงเป็นองค์กรชำนาญพิเศษ
โทรคมนาคมขององค์การสหประชาชาติมาประมาณ ๑๕๐ ปี ประเทศไทยเป็นสมาชิกมาแล้วประมาณ
๑๒๐ ปี การทำงานในการประชุมนั้นได้ทำให้ประเทศไทยมีผลงานดีเด่นในการริเริ่มงานที่เป็นประโยชน์แก่
นานาประเทศ โดยเฉพาะประเทศเล็กและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการขัดแย้งแนวความคิดที่รุนแรงได้
บ่อยครั้ง เป็นที่ยอมรับของประเทศสมาชิก ทั้งนี้ทั้งนั้นอาศัยหลักของพระพุทธศาสนาเป็นหลัก จึงทำให้
ได้รับเลือกเป็นรองประธานคณะมนตรีในสมัยประชุมปี ๒๕๓๗ และในการประชุมสมัชชาใหญ่ในประเทศ
ญี่ปุ่นเดือนตุลาคม ๒๕๓๗ ได้รับเลือกเป็นประธานคณะมนตรีที่เรียกว่า Chairman of ITU Council เป็น
ตำแหน่งบริหารสูงสุดของ ITU นับเป็นเกียรติประวัติของประเทศไทยอย่างสูงและดำรงตำแหน่งนั้นถึง
เดือนมิถุนายน ๒๕๓๙ ในเรื่องการประชุมเจรจาการค้าบริการที่เรียกว่า GATTs ก่อนการจัดตั้งองค์การ
การค้าโลกได้ช่วยกำหนดนโยบายแนวทางในการเจรจาและกำหนดตารางพันธะการเปิดเสรีโทรคมนาคม
ไทยไว้โดยเหมาะสมใน พ.ศ. ๒๕๔๔ ประสบการณ์เหล่านี้เมื่อเกษียณอายุแล้วองค์การโทรศัพท์โดย
ความเห็นชอบของคณะกรรมการกระทรวงคมนาคมและกระทรวงการคลังได้จ้างผมเป็นที่ปรึกษาช่วยงาน
แปรรูป ๒ วาระ ส่วนประสบการณ์งานต่างประเทศเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลทำให้ได้รับ
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ โดยกำกับงานกรมไปรษณีย์โทรเลข
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย การสื่อสารแห่งประเทศไทย และสถาบันการบินพลเรือน นอกจากนั้น
ได้รับมอบหมายให้จัดทำแผนแม่บทพัฒนากิจการโทรคมนาคมฉบับ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ซึ่งรัฐบาล
ต่อมาได้นำมาปรับใช้จนถึงปัจจุบัน นับตั้งแต่ ๒๕๑๗ จนถึงปัจจุบันได้มีโอกาสรับการแต่งตั้งดำรงตำแหน่ง
ในกรรมการของรัฐหลายองค์กร เช่น สภาวิจัยแห่งชาติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะกรรมการพิเศษ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะกรรมการสารสนเทศ
แห่งชาติ สถาบันไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ กรรมการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในการร่าง
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และวุฒิสภานั้นมีในเรื่องการร่างพระราชบัญญัติทุนวิสาหกิจด้วย
เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๒ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๓ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นที่ปรึกษา
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ดร. พิเศษฐ์ ลือชาธรรม ในงานนโยบายรัฐวิสาหกิจและการแปรรูป
รัฐวิสาหกิจ นอกเหนือจากทำหน้าที่รองประธานคณะทำงานเร่งรัดการพัฒนาโทรคมนาคมของรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคม ระหว่างกลางปี ๒๕๔๑ ถึงต้นปี ๒๕๔๔ พร้อมไปด้วย งานบริหารอื่นที่สำคัญ ได้แก่ ที่ปรึกษาของเนคเทคในหลายภารกิจ โดยเฉพาะการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๗ อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ๒ ท่านได้กรุณาเชิญให้เป็นที่ปรึกษาในภารกิจของกรมที่สำคัญ ได้แก่ การเตรียมร่างแผนแม่บทโทรคมนาคมฉบับใหม่สำหรับ กทช. และการศึกษาทดลองการจัดตั้งอัตราค่าธรรมเนียมการเชื่อมต่อโครงข่ายปัจจุบันผมอยากจะขออนุญาตเรียนถึงวิสัยทัศน์โดยสังเขปเกี่ยวกับกรรมการโทรคมนาคมไว้เล็กน้อย แต่ค่อนข้างจะสั้นและขอภัย จะนำเอาเฉพาะประเด็นสาระหลัก เพราะว่ารายละเอียดอื่นใดนั้นต้องขอขอบพระคุณท่านผู้อื่นได้กล่าวไว้แล้ว แล้วเห็นด้วยกันทั้งสิ้น อันนี้ผมขอภัยนะครับ ไม่มีเจตนาจะเอาเปรียบเพื่อนฝูงแต่ประการใด ผลสุดท้ายก็ได้โอกาสอย่างนี้ครับ แต่ผมขอขอบพระคุณอีกครั้ง เพราะเห็นด้วยกัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๔๐ เป็นเหตุสำคัญให้มีการตรากฎหมาย ๒ ฉบับ จะปฏิรูปกิจการโทรคมนาคมไทยเป็นระบบการแข่งขันเสรี และในการจัดตั้งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ระบุคลื่นความถี่ กทช. ที่ดี โดยรวมจะต้องมีลักษณะสำคัญ คือ ดำรงความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง ประกอบด้วย จริยธรรม หลักธรรมาภิบาล ที่จะสร้างระบบรูปแบบและแนวทางกำกับดูแลและสนับสนุนกิจการโทรคมนาคมแข่งขันเสรีอันเป็นธรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและสังคมไทย กทช. จะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและดำเนินการให้เจตนาตามมาตรา ๔๐ รัฐธรรมนูญ รวมถึงหลักการและสาระของพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ นั้น เกิดผลอย่างเต็มที่ ตรงนี้เองที่ได้กล่าวถึงเมื่อสักครู่ว่า อย่างอื่นใดนั้นท่านได้กรุณากล่าวและผมเห็นด้วย ฉะนั้นในการบรรยายรายละเอียดในที่นี้จึงต้องขอภัย จะขอกล่าวเฉพาะประเด็นเร่งด่วนของ กทช. โดยสังเขป ใจความสำคัญของวิสัยทัศน์และข้อคิดเห็นอื่นนั้น ปรากฏในเอกสารแนะนำตัวของกระผม จึงได้มอบให้ท่านกรรมาธิการผ่านเลขานุการแล้วเช่นกัน กระผมเห็นว่า ประเทศไทยได้ผูกพันการเปิดเสรีสากลไว้ในปี ๒๕๔๔ อันนี้หลีกเลี่ยงไม่ได้ ฉะนั้น กทช. จะต้องเร่งรัดงานดังต่อไปนี้เสียก่อน เพื่อกันมิให้เกิดอุปสรรคและให้เกิดรูปธรรมในเวลาดังกล่าว การจัดทำแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม รวมทั้งร่างแผนแม่บทบริหารความถี่และตารางกำหนดความถี่ ระบุตามกฎหมาย ๒ อันหลังจากนี้ต้องรอร่วมกับ กสทช. กราบเรียนขอความกรุณา กสทช. ต้องเกิดเมื่อวันที่ ๒๖ ถ้า กสทช. ไม่เกิดก็แสดงว่า ทำอะไรเรื่องนี้ไม่ได้เลย หลักเกณฑ์ กติกา ระเบียบการประกอบธุรกิจโทรคมนาคมเสรีที่เป็นธรรม เหมือนกับทุกท่าน เป็นธรรม แปลว่า ต้องไม่มีการเอารัดเอาเปรียบที่รับไม่ได้ เป็นธรรมต้องแปลว่าประชาชนต้องมีสิทธิประโยชน์เหนือคนอื่น หน้าที่หลักของ กทช. ที่ดีทั่วโลก คือว่า รักษาสิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค ในใบอนุญาตประกอบกิจการเงื่อนไขเกี่ยวข้องการแข่งขันที่เป็นธรรมนั้น จะต้องมีการส่งเสริมธุรกิจแล้วก็ต้องมีกฎเกณฑ์ ข้อบังคับอื่นใด ที่จะต้องกล่าวถึงอีกมากมาย ภารกิจเหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่าง กทช. จะต้องดำเนินการด้วยความเป็นธรรม เป็นกลาง ทัวถึง โปร่งใส ตรวจสอบได้ และหลายเรื่องต้องให้สาธารณชนมีส่วนร่วมพิจารณาอย่างทั่วถึง ให้ข้อคิดเห็นประกอบ แล้วก็เลยได้ปฏิบัติอีกต่อไป ภารกิจที่เราจะต้องทำนั้น คือมาตรา ๕๑ โดยรวม ผมขออนุญาตสรุปด้วยเวลาจำกัด ข้อความที่กระผมกล่าวมานั้น มิใช่เป็นเพียงคำพูดที่จะบรรยายเกี่ยวกับตัวกระผม แต่ผมต้องการแสดงความจริงใจให้ท่านผู้มีเกียรติได้รับรู้ว่า กระผมเป็นใคร มาจากไหน แล้วเหตุใด จึงตั้งใจจะสมัครทำงาน กทช. อย่างยิ่ง อันนี้เหมือนกับเมื่อตอนที่ผมเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ก็ถูกถามในรัฐสภาอย่างนี้ งานนี้ยากกว่าทุกสิ่งที่เคยได้

กระทำมา แต่ทำหาย ขณะเดียวกันลักษณะงานเหมือนกับหลายงานในอดีตที่กระผมต้องทุ่มเท บุกเบิกและฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ที่ตั้งใจจะให้กิจการโทรคมนาคมได้พัฒนาให้อยู่ยั่งยืนต่อไป ด้วยความเข้มแข็งทัดเทียมนานาประเทศที่เจริญแล้ว กระผมได้ตั้งใจแน่วแน่ตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๓ ว่า ดราบใดที่ยังมีอายุงานเหลือก่อนครบ ๗๐ ปี จะขออาสาสมัครเป็นทหารกล้าตาย ที่จะช่วยวางรากฐานอันแข็งแรง มั่นคงและยั่งยืนให้การพัฒนากิจการโทรคมนาคมไทยที่สำคัญ ซึ่งกระผมมีความรู้ มีความรัก และมีความถนัดอยู่มากเป็นงานสุดท้าย ในการปฏิบัติก็ยังคงยึดพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้รับใส่เกล้าเป็นสติปัญญามาช้านาน เป็นหลักชัยเหมือนเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อได้เคยถวายสัตย์ปฏิญาณต่อหน้าพระพักตร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งที่รับพระบรมราชโองการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมไว้แล้ว กระผมได้เป่ส่งวาจาตั้งถ้อยคำปรากฏในมาตรา ๒๐๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๔๐ ว่า “ข้าพระพุทธเจ้า นายดิเรก เจริญผล ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตาม ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ” กระผมต้องถือสัจจะนี้ในการที่จะปฏิบัติงานใน กทช. ทั้งนี้เพื่อถวายเป็นราชสักการะตอบแทนพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม ให้เป็นเกียรติประวัติของวงศ์ตระกูล แต่ที่สำคัญให้เกิดประโยชน์ของชาติและประชาชนสืบไป ขอบพระคุณครับ

**การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑
และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙**

**แสดงวิสัยทัศน์ เรื่อง ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒
รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙**

นายดิเรก เจริญผล

.....

กรรมการธิการสามัญ : คำถามในเรื่องของวิสัยทัศน์เพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน คือ เรื่องกรณีของ ช่อง ๑๑ ช่อง ๕ ช่อง ๗ ช่อง ๙ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวพันโดยตรงกับ กทช. แต่เกี่ยวพันโดยอ้อม เพราะว่าท่านจะต้องไปร่วมกับ กทช. ในการจัดสรรคลื่นความถี่ ในขณะนี้ประเด็นข้อปัญหาก็เกี่ยวพันกับเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่ในอนาคต กับประเด็นปัญหาที่เขาริบทำกันในขณะนี้ ท่านมีความเห็นอย่างไร ในปัญหานี้ มีมุมมองแห่งความเข้าใจในเรื่องตามกฎหมายอย่างไรบ้าง ในการปฏิรูปสื่อทั้งหลาย ผมจะขอถามเรื่อง ช่อง ๑๑ ได้แถลงข่าวว่า ช่อง ๑๑ ได้รับการจัดสรรคลื่นของตัวเอง ก็ได้ทำการเปลี่ยนแปลงคลื่น Analog มาเป็น Digital เพราะฉะนั้นเมื่อสามารถบีบสัญญาณคลื่นให้เล็กลงได้ ก็จะมีคลื่นที่เหลือเอาไปทำ ๑๑/๑ ๑๑/๒ จนถึง ๑๑ ทับเท่าไร ก็แล้วแต่เทคโนโลยี จะอำนวย ช่อง ๑๑ ทำได้ไหม การที่ตัวเองบีบสัญญาณเล็กลง คือ เปลี่ยนแปลงสัญญาณเป็น Digital ก็มีช่วงเหลือของคลื่นเอาไปจัดสรรเอาไปทำประโยชน์เพิ่มเติม เอาไปให้คนอื่นมาร่วมผลิตรายการหรือไปทำพวกนี้ จะกระทำได้หรือไม่ตามหลักการทางกฎหมายที่จะมี กทช. ในอนาคต

นายดิเรก เจริญผล : ในประเด็นที่ท่านได้กล่าวถึง ผมคิดว่า ต้องดูหลายเรื่อง คือ ถ้าเอาในพระราชบัญญัติเรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่ มีมาตรบอกไว้ว่า ผู้ที่ใช้ความถี่ทั้งหมดเมื่อเกิด กทช. กทช. แล้ว จะต้องรายงานความถี่ที่มีอยู่ทั้งที่ใช้หรือไม่ใช้ ก็แล้วแต่ ผมเข้าใจวัตถุประสงค์ตรงนั้นเพื่อให้ กทช. กทช. มาทบทวนดูว่าความถี่ที่ยังเหลืออยู่และอาจจะใช้ประโยชน์ตามเจตนารมณ์นั้นคืออะไร ความถี่ที่ใช้อยู่ นั้น ถูกต้อง ตรงตามข้อเท็จจริงและสมควรอย่างไร หรือไม่ ไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะไปยึดความถี่ใครมาในกฎหมาย ตรงนี้เป็นสิ่งที่ต้องทำเรื่องที่ท่านถาม ถ้าเกิดตัวอย่างนี้จริง เขาต้องรายงานแน่ แม้ว่าตอนนั้นจะได้ใช้ไปแล้วหรือไม่ก็ตาม ข้อที่ ๒ ต้องดูต่อไปอีกข้อว่า กรมประชาสัมพันธ์ในฐานะส่วนราชการเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง เขาต่างกับกรมไปรษณีย์โทรเลขอยู่เรื่องหนึ่ง ตรงที่ว่า มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระจายเสียง ยังใช้บังคับอยู่ แต่กรมไปรษณีย์โทรเลขไม่มีพระราชบัญญัติโทรเลข โทรศัพท์พุทธศักราช ๒๕๓๗ อีกต่อไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมไม่ทราบในฐานะที่ไม่ใช่ในกฎหมายว่า พระราชบัญญัติกรมประชาสัมพันธ์นั้น เขียนแล้วให้อำนาจกรมประชาสัมพันธ์อย่างไร อันนั้นคงจะต้องดู อาศัย ๒ หลัก กฎหมายนี้เป็นเกณฑ์ ผมว่า ถ้าจะให้ถูกต้อง ต้องขอภัยท่านว่า ผมมีอาจล่วงเข้าไปตรงนั้นได้ เพราะผมไม่ทราบ แต่ถ้าพูดในฐานะที่ได้ทราบข่าวตามข้อเท็จจริงแล้วเอามาพิจารณา สมมุติ

เรานั่งทำหน้าที่ตรงนี้อยู่ ผมก็จะเรียนอย่างนี้ ๑. การแปลงจาก Analog เป็น Digital อันนี้เราได้ เพราะว่าเป็นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่พอแปลงแล้ว ความถี่เดิม สมมุติว่า กว้างสัก ๑๐ ช่องจราจร อาจจะเป็น ๑๐๐ ต้องแจ้งให้ เราทราบ ที่จะต้องรับทราบ ไม่มี ผมคิดว่า จะต้องมีการสักคนหนึ่งตามบทเฉพาะกาล ซึ่งมีอำนาจกำกับกรมประชาสัมพันธ์ต้องรับรู้ก่อน ตรงนี้ผมไม่ทราบว่า ท่านรัฐมนตรีผู้ใด แต่กฎหมายเขียนอย่างนั้น เพราะท่านมีอำนาจกำกับ กรมประชาสัมพันธ์ต่อไปได้ เมื่อรับรู้ขึ้นมาแล้ว ท่านและผู้เกี่ยวข้องก็จะต้อง ใช้พิจารณาตามชั้นกฎหมาย การปกครองอะไรของท่านปัจจุบันพิจารณา เสียก่อนว่า จะให้ทำได้หรือไม่

- กรรมาธิการสามัญ :** เรื่องดาวเทียม การกระทำได้กล่าว จะถือว่าเป็นการขยายกิจการหรือเปล่า
- นายดิเรก เจริญผล :** ถ้าถือว่า กรมประชาสัมพันธ์มีอำนาจแปลงเทคโนโลยีไปอันหนึ่ง และยังใช้ ประโยชน์ต่อไป อย่างนี้ก็ต้องถือว่า ถ้าเป็นกิจการที่ปรากฏอยู่แล้ว ก็คือเรื่องธรรมดา ถ้าเขาจะทำธุรกิจเพิ่มเติม เพราะมีช่องทางและก็สมมุติว่า ถ้ามีช่องทางมี ประโยชน์กับประชาชนจริง ไม่ใช่เพียงหาประโยชน์อย่างเดียว ผมคิดว่า ในทางปฏิบัติเราก็ต้องถือว่า เขาไม่ได้ผิดอะไร ก็ได้เอาไปใช้เพื่อประโยชน์ สาธารณชนตามกฎหมายที่เขียนเหมือนกัน แต่การกระทำอันนั้นกรมประชาสัมพันธ์ จะทำเอง คืออาจจะให้ใครมาทำ อีกวิธีการหนึ่ง มีระเบียบวิธีปฏิบัติหรืออะไร คำสั่งกระทรวงที่ต้องปฏิบัติในแบบราชการ ตรงนี้ครับที่ผมต้องดูความครบถ้วน
- กรรมาธิการสามัญ :** มาตรา ๘๐ ของพระราชบัญญัติการจัดสรรคลื่นความถี่ ห้ามไว้ว่า ระหว่างที่ ยังไม่มี กสท. ห้ามไว้ ๓ อย่าง ๑. ห้ามจัดสรรคลื่นความถี่ ๒. ห้ามไม่ให้ ออกใบอนุญาต ๓. ห้ามไม่ให้อนุญาตขยายกิจการ อันนี้จะมีปัญหาหรือไม่
- นายดิเรก เจริญผล :** ประเด็นนี้โดยเฉพาะ ถ้าผมเป็นกรมประชาสัมพันธ์ ผมจะต้องระวังเรื่องนี้ให้มาก สมมุติว่า ทั้ง ๔ ท่านสมาชิกวุฒิสภา มาของานกับผม ผมต้องพิจารณา ผมมี อำนาจตามกฎหมายอย่างไร ตามจริงแล้ว ผมมีเจ้านายอีกคนหนึ่งที่กำลังกับผม ผมจะต้องรายงานท่านเสียก่อนว่า ที่ผมจะให้ทั้ง ๔ ท่าน มีเหตุผลอย่างนั้น ๆ หรือไม่ กฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ผมจะต้องเข้าไป เขาพูดอย่างนี้ แล้วก็ต้องให้ ความเห็นไปด้วยว่า ถ้าการกระทำอันนี้เป็นเรื่องการธุรกิจที่เป็นเรื่องใหม่ ผมก็ต้องเรียนตามข้อเท็จจริงว่า กฎหมายมีได้อำนาจไว้ แต่ว่าการตีความใหม่ ผมก็ต้องชี้แจง อันนี้เป็นกิจการของผมใช่ไหม

LIRT

กรรมการการสามัญ : การที่เราทำคลื่นได้เพิ่มมากขึ้น เพราะ Digital แล้วเราก็ไปมีสถานีใหม่ ๑๑/๑ ๑๑/๒ อย่างนี้จะถือว่าเป็นการขยายกิจการหรือไม่ เพราะเกิน ๒๔ ชั่วโมง คือ ช่องเก่าก็มีอยู่ ไม่ใช่ช่องเก่าหายไป อย่างนี้จะถือว่าเป็นการขยายหรือไม่

นายติเรก เจริญผล : เฉพาะประเด็นนี้ การเกิดใหม่ของหน่วยที่มีได้เคยปรากฏอยู่เดิม ต้องถือว่าเป็นเรื่องใหม่ ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า อันนี้ของเก่า

กรรมการการสามัญ : ดกลองท่านมองว่า อันนี้เป็นการขยาย แต่เรื่องเมื่อสักครู่นี้เป็นตุ๊กตา ซึ่งไม่ใช่ข้อเท็จจริง เพราะสิ่งที่คอนแทรกกรมประชาสัมพันธ์หรือวิทยาก็คือ เอะระบบ Digital แล้วสามารถที่จะขยายเพิ่มเติมคลื่นออกไปได้ แต่ข้อเท็จจริงมาตรวจพบว่า ไม่ได้ใช้คลื่น VHF ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้รับจัดสรรเลย แต่ไปใช้โทรทัศน์ดาวเทียมธรรมดา คือ ยิ่งผ่านอย่างที่ผมทราบ เรียน แต่คำถามก่อนหน้านี้ ก็คือ ใช้คลื่นที่ไทยคมได้รับจัดสรรไว้ สำหรับขนส่งข้อมูลระหว่างดาวเทียมกับโลก คือ ช่องหนึ่ง KU Band ช่องหนึ่ง C Band แล้วก็ยิ่งขึ้น แล้วก็อาศัย Logo ช่อง ๑๑ เพราะ Logo ไม่ได้บรรจุไว้ในกฎหมาย แล้วก็ยิ่งอย่างที่ว่า แล้วก็ใครจะรับก็รับ ใครมีจานดาวเทียมก็รับ ส่วน UBC จะเอาไป แล้วเอาไปขายใน UBC ก็เป็นเรื่องของ UBC เขา ท่านมองตรงนี้ว่า อย่างไร

นายติเรก เจริญผล : ผมจะพูดได้เพียงส่วนหนึ่ง ส่วนที่ผมมีโอกาสให้ความเห็น คือว่า อำนาจของกรมประชาสัมพันธ์ที่ว่าจะทำอย่างนั้นทำอย่างไร ท่านมีความถี่เหล่านี้อยู่แล้ว เพราะท่านมีดาวเทียม ผมมาหาท่าน ผมบอกว่า ท่านครับ วงจรของท่าน อย่างนี้มีความถี่เหลืออย่างนี้ ท่านเป็นผู้ปฏิบัติ ท่านเป็นผู้ให้บริการไทยคม ท่านก็มีวงจรให้เช่า ผมก็มาหาท่าน บอกขอเช่าอย่างนี้ ๆ เพื่อทำอย่างนี้ ทั้งธุรกิจทั้งให้เช่า ถ้าทำอย่างนี้ แปลว่า ผมกำลังทำกิจการอันใหม่อันหนึ่ง ซึ่งไม่เคยได้ทำมาก่อน คือ เรื่องนี้ผมไม่เคยทำมา แต่ผมกำลังทำกิจการใหม่ โดยมาเช่าความถี่ ซึ่งท่านมีอยู่แล้ว ท่านไม่ได้มีความถี่ใหม่ ขายส่งขึ้นไป สำหรับผมท่านก็ต้องถามว่า แล้วที่ผมใช้ของท่าน ถ้าผมเป็นความถี่ใหม่ เป็นความถี่ใหม่ของผมไหม ผมปฏิเสธไม่ได้ว่า นั่นไม่ใช่ความถี่เดิม ก็คือว่า ผมได้มีความถี่ใหม่เกิดขึ้น โดยไม่ใช่ตัวผมเอง แต่ผมมาจ่ายเงินให้ท่านขอใช้ความถี่ตรงนั้น ซึ่งเป็นของเก่าของท่าน ที่ยุ่งก็คือตรงนี้ เพราะว่าพัวพันกันอยู่ อย่างนี้ แต่ถ้าเรามองว่า ผมในฐานะผู้ประกอบการ และเกิดได้ความถี่ใหม่ขึ้นมา ตรงนั้นกฎหมายกำลังพูดว่า อย่างนี้ยังไม่ให้ทำ แต่ถ้ามองกันว่า นักกฎหมาย ก็ดีหลายความ นักกฎหมายบอกว่า ไม่ใช่ บริษัทของผมเป็นบริษัททำอะไร ก็แล้วแต่ บังเอิญคราวนี้มาเช่าความถี่เดิมของคน ๆ หนึ่งเอาไปใช้ เพราะถนนนั้นมีอยู่ ก็ไม่ได้มีความถี่ใหม่ให้ผม ก็ฟังได้ แต่ต้องตามต่อแล้วที่ประกอบ

กิจการนี้เป็นผู้ประกอบการรายใหม่หรือเปล่า ตรงนี้กฎหมายต้องบอก
คุณคือผู้ประกอบการรายใหม่ ซึ่งจะต้องขออนุญาต แต่ขณะนี้เขาไม่ให้ทำ

กรรมาธิการสามัญ : ถ้าเป็นบริษัทที่เขาทำกันอยู่อะไรต่ออะไร ไปขอไทยคม ไทยคมก็คง
ไม่กล้าให้ เพราะว่าผู้ที่จะขอส่งไม่มีใบอนุญาต ก็ไปขอกรมประชาสัมพันธ์
ขอเอี่ยวหน่อย เอา Logo มาแปะ แล้วก็บอกว่า เป็นของกรมประชาสัมพันธ์
แล้วขอร่วมการทำงาน ทำสัญญาร่วมการทำงานซ้อนเข้าไป ว่าไปร่วมผลิตให้ช่อง ๑๑
แต่ช่อง ๑๑ อนุญาตให้เขาไปโฆษณาเอา อันนี้ท่านจะว่าอย่างไร ถ้าท่านเป็น
กทช. กสช.

นายดิเรก เจริญผล : เรียนท่านอย่างเมื่อสักครู่นี้ ที่คุณจะทำอาศัยอะไรของใครที่เขาถืออยู่เดิม
กฎหมายเขาไม่ให้กัน คุณต้องทำธุรกิจของคุณเอง กฎหมายพูดถึง ถ้าผมได้
ความถี่ด้วยใบอนุญาตความถี่แล้ว ผมต้องทำเองถ้าผมไม่ให้คนอื่นทำ เขาถอน
ใบอนุญาตได้ เพราะฉะนั้นถ้ามองในทางกลับกัน ถ้า กทช. กสช. นั่งอยู่จะให้
ใบอนุญาตในลักษณะนี้ แต่เมื่อไรเขาจดทะเบียนเป็นบริษัทโดยเฉพาะด้วย
ตัวเอง ดำเนินการยื่นขอใบอนุญาตถูกต้องอย่างนี้ เราคงพิจารณาได้ ชี้แจงว่า
ไม่น่าจะถูก ถ้าตัวไม่ได้รับใบอนุญาตแล้ว ก็หาวิธีอย่างอื่นไปกระทำการนั้น
ก็เป็นประเด็นของกฎหมาย

กรรมาธิการสามัญ : ช่อง ๕ ช่อง ๙ ช่อง ๗ มีลักษณะคล้ายกันอยู่ประการหนึ่ง ก็คือ ตัวสถานีได้รับ
จัดสรรคลื่นไว้ช่อง ๗ ก็ได้สัมปทานมาต่อกับช่อง ๕ เอาไปทำ คราวนี้ช่อง ๕
จะชัดที่สุด เข้าใจง่ายที่สุด ก็คือว่า กำลังจะไปทำสัญญาให้บริษัทเอกชนบริษัทหนึ่ง
ที่ตัวเองมีหุ้นอยู่จำนวนหนึ่งเข้ามาบริหารจัดการช่อง ๕ สัญญานั้นทำ ๓๐ ปี
ช่อง ๙ จะให้บริษัทเอกชนบริษัทหนึ่ง ก็คือแปลงตกแดงตัวของรัฐวิสาหกิจ
เป็นเอกชน แล้วก็มาใช้คลื่นนั้นไปเลย ทั้งคลื่นโทรทัศน์และวิทยุด้วย คือ ไม่ได้
ไปตั้งบริษัทลูก ก็คล้าย ๆ กัน เหมือนกับตั้งบริษัทลูก แต่ว่าเพราะตัวเป็น
รัฐวิสาหกิจก็แปลงเสียเลย เป็นบริษัทไปจดทะเบียนบริษัทเข้าตลาดหลักทรัพย์
ก็ทำเหมือน ๆ กัน กับบริษัทนั้นเป็นคนใช้คลื่นของช่อง ๙ เอาอันนี้ก่อน ช่อง ๗
การทำของช่อง ๕ ที่ทำ ๓๐ ปี กับการทำช่อง ๙ ในลักษณะดังกล่าว ท่านคิดว่า
อย่างไร

นายดิเรก เจริญผล : ช่อง ๕ ในรูปการที่ให้คนอื่นเข้ามาร่วมการทำงาน เหมือนกับอย่างกรณีองค์การโทรศัพท์
การสื่อสาร ที่มีคนอื่นร่วมการทำงาน ในกรณีนั้นค่อนข้างชัด องค์การโทรศัพท์
การสื่อสาร ไม่มีอำนาจในครั้งนั้นให้สัมปทานใครเลย ก็เพื่อการพัฒนาโทรศัพท์
ก็ออกโดยวิธีการร่วมการทำงาน มีสัญญาผูกพัน ผมเรียนมาตลอดที่เป็นเรื่องสัมปทานผิด
เพราะพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ๒๕๓๗ กีด ให้ผู้เดียว
เท่านั้นเอง ให้คนอื่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นตัวไม่สิทธิ มาคราวนี้ช่อง ๕ ที่ว่า
เนื่องจากว่า เป็นสถานีของทางราชการ ผมไม่แน่ใจทีเดียวว่า เขามีอะไรบังคับ

อย่างนี้หรือเปล่า สมมุติว่า ถ้าเขาไม่มีกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ กฎกระทรวง บังคับเขาไว้ ก็ถือว่า กองทัพช่อง ๕ ในฐานะหน่วยราชการ ก็อาจจะเอาเอกชน เข้ามาร่วมด้วยวิธีใดก็ได้ แต่พอมาเอากฎหมายปัจจุบันบังคับใช้ขึ้นมา ถ้าได้ ความที่ได้ใบอนุญาตประกอบกิจการ คุณต้องทำเอง ในทางกลับก็แปลว่า ถ้าคนอื่น ไปทำก็ไม้อนุญาตให้ เพราะฉะนั้นนี่คือประเด็นของช่อง ๕ ว่า ในการที่ให้คนอื่น เข้ามาร่วมการทำงาน แล้วให้เขาเป็นคนจัดการ อาจจะจัดอะไรก็ได้ แต่ว่าครั้งหนึ่ง กฤษฎีกาเคยบอกองค์การโทรศัพท์อย่างเดียวกัน ว่าถ้าคุณตั้งบริษัทลูกของคุณ ขึ้นมาดำเนินการ ให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ กฤษฎีกา บอกชัด ทำได้ทุกอย่าง ยกเว้นโทรศัพท์ในกรณีขององค์การโทรศัพท์ จึงเรียน อาศัยหลักอันนี้แล้วกันว่า ถ้าช่อง ๕ ตามอะไรที่เขาบังคับอยู่ ตั้งบริษัทลูกและมี กฎเกณฑ์ว่า ให้ช่อง ๕ เท่านั้น รับผิดชอบบริการที่ทำอยู่เดิม บริษัทลูกนั้นก็ทำ อย่างอื่นก็ได้ ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับโทรศัพท์ เปรียบเทียบอย่างนี้ เมื่อไม่มีสิทธิ จะทำโทรศัพท์ในนามช่อง ๕ ก็คงจะไม่ถูกที่จะไปอาศัยอะไรของช่อง ๕ แล้วก็ บอกผมเป็นผู้ทำ จนกว่าจะมีการอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- กรรมการการสามัญ :** ช่อง ๕ ก็ยังอยู่ แต่บริษัทนี้เป็นบริษัท RTA Entertainment ย่อมาจาก Royal Thai Army บริษัทนี้ก็มาผลิตรายการ มาทำผังรายการ มาทำอะไรต่ออะไร แต่ว่าตัวปฏิบัติการที่จะยิงคลื่น ยังรับเทปมากดใส่เครื่องนี้คือ ไม่ดีกว่าเก่า อันนี้รับจ้างผลิตรายการอันนี้ทำรายการเฉย ๆ ท่านเป็น กสช. ท่านจะว่าอย่างไร
- นายดิเรก เจริญผล :** อาจใช้อำนาจที่กำหนด เพราะผมคิดว่า เขาฟ้องเราได้ ถ้าพิสูจน์ได้ว่า เขาจ้าง คนอื่นจัดรายการให้จะเป็นอะไรก็แล้วแต่ แต่ทันทีทันใดที่อ้างว่า จ้างแล้ว แล้วคนนั้นเป็นคนใช้ความถี่อันนี้ อันนี้ผมทำได้
- กรรมการการสามัญ :** ทั้งสถานี คุณเอาไปทำรายการ แต่ว่าคนที่กดเทป คือ เจ้าหน้าที่ ททบ. ๕ กดเทป ว่าอันนี้ใช้ความถี่ ถ้าเขาเสี่ยงอย่างนั้น ทำได้ไหม
- นายดิเรก เจริญผล :** เพื่อความเป็นธรรมพิสูจน์สักนิดก็แล้วกันว่า เป็นอย่างที่ท่านว่าจริง ได้ทำมากกว่ารับจ้างที่ทำรายการ แล้วก็ Run ช่อง ๕ หรือเรียกว่าอย่างนั้น
- กรรมการการสามัญ :** จัดปรับผังรายการอะไรต่อมิอะไร
- นายดิเรก เจริญผล :** แล้วก็ใช้ความถี่ อย่างนั้นก็ถือว่า ไม่ถูกต้องตามกฎหมายอันนี้ต้องให้ความเป็นธรรม ว่าตรวจสอบได้เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเขายังสามารถทำคดีกับเราได้ ผมทำแค่รายการเท่านั้น ผมไม่เคยเข้ามาจัดการยุ่งอะไรกับการทำงานของ ช่อง ๕ อันนี้ก็คงจะเป็นคดี เพราะเรามีอำนาจระดับหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้า ตรวจสอบได้แน่นอน อย่างที่ท่านว่า ช่อง ๕ ไม่ทำอะไร อยู่แล้ว กลายเป็น Umbrella เฉย ๆ อันนี้ว่ากันได้เลย

กรรมการธิการสามัญ : ช่อง ๔ เหมือนกันไหม เพราะช่อง ๔ เป็นรัฐวิสาหกิจ ไม่เหมือนกับตั้ง กท
นายดิเรก เจริญผล : ช่อง ๔ คงายเพราะว่าตัวเองแปรรูป องค์การสำหรับการศึกษานี้เหมือนกัน พอแปรรูปเป็นบริษัทจำกัดมหาชนแล้ว สิ่งที่เขาทำคือออกพระราชกฤษฎีกา เพื่อโอนสิทธิอำนาจที่ได้จากกรมไปรษณีย์มาไว้เดิมไปให้ด้วย อย่างนี้สมบูรณ์ ทำได้เลย ช่อง ๔ เป็นบริษัทเสร็จแล้วไม่ได้ทำตรงนี้เพราะว่าได้สิทธิจาก กรมประชาสัมพันธ์ ถ้ายังไม่มีอะไรรองรับ ไม่ได้มีกฎหมายรองรับให้ทำตรงนั้นได้ ขึ้นมาก็ผิดแน่ แต่ถ้าเขามีพระราชกฤษฎีกาหรืออะไรรองรับหน้าที่ภารกิจ อ.ส.ม.ท. เอาไปทำก็คงไม่น่ามีปัญหา

กรรมการธิการสามัญ : ผู้ถือหุ้นจะมีปัญหาไหม เพราะว่าต่อไป กสช. กทช. อาจจะให้คลื่นหรือไม่ให้ คลื่นหรือจะอย่างไร
นายดิเรก เจริญผล : ตรงนั้นเป็นเรื่องใหม่แล้ว สมมุติว่าได้สิทธิไปอย่างองค์การโทรศัพท์ การสื่อสาร ซึ่งเขาพยายามแก้จนได้ชื่อของเขา ถึงแม้องค์การโทรศัพท์ การสื่อสารได้ระบุ ในกฎหมายว่าให้อนุญาตโดยกฎหมายก็ตาม เรายังคิดว่าการอนุญาตโดย กฎหมายนั้นเราก็จะมีเงื่อนไข กฎเกณฑ์ กติกาที่ต้องปฏิบัติเหมือนกัน ไม่ใช่ว่า เพราะกฎหมายบอกว่าอนุญาตให้คุณทำ คุณจะเป็นอย่างไรก็ต้องให้ คงไม่ใช่ ผมคิดว่าตรงนี้ กทช. ก็คงใช้อำนาจพิจารณารายละเอียดและต้องปฏิบัติตาม ผมอยากเห็น อ.ส.ม.ท. ในทาง กสช. แบบเดียวกันให้เป็นบรรทัดฐาน ถ้าบริษัทใหม่ อ.ส.ม.ท. มีพระราชกฤษฎีกาการรองรับได้อำนาจนั้นมา ทำไป แต่ก็ต้องไปขอ ใบอนุญาตเพราะกฎหมายไม่ได้พูดถึง อ.ส.ม.ท. ไว้เลย ในส่วน กสช. ไม่เหมือนกับโทรคมนาคม

กรรมการธิการสามัญ : ดกลง กสช. กทช. จะให้หรือไม่ให้ นั่นอีกเรื่องหนึ่ง คนละเรื่องกัน
นายดิเรก เจริญผล : ต่างกันอย่างไร สถานภาพของ ๒ องค์การทางโทรคมนาคมกับทาง อ.ส.ม.ท. ไม่เหมือนกัน

กรรมการธิการสามัญ : คือแม้แต่ยังเป็น อ.ส.ม.ท. แบบเก่าก็จะต้องขึ้นอยู่กับ กสช. กทช. จะให้ ใบอนุญาตหรือไม่ นั่นอีกเรื่องหนึ่ง
นายดิเรก เจริญผล : ความจริงก็ขึ้นกับ กสช. มากกว่าเพราะว่าแม้แต่เรื่องความที่เราร่วมกันจัดการ ตั้งแต่สวัสดิการจัดการจนถึงแถบที่เราจะมอบให้ เมื่อให้แล้ว กสช. ก็จัดการ

กรรมการธิการสามัญ : สุดท้ายคือว่า ช่อง ๗ กับช่อง ๕ มีเหมือนกันอย่างหนึ่งก็คือ ไปทำสัญญาผูกมัด กับเอกชนระยะยาว ๓๐ ปี ช่อง ๕ เป็นระยะเวลา ๒๕ ปี อันนี้จะมีปัญหาใหม่ มีความต่างกันนิดหนึ่งก็คือ ช่อง ๗ กระทำก่อนปี ๒๕๔๓ ที่พระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ จะออก แต่รัฐธรรมนูญมาตรา ๕๐ ออกแล้ว

แต่ช่อง ๕ ทำหลังจากพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ออกแล้ว จะต่างกันหรือไม่หรือต้องดูเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเป็นหลักหรือว่าดูพระราชบัญญัติเป็นหลัก แล้วทำได้ไหมระยะยาวอย่างนี้ ให้ข้อมูลนิดหนึ่งคือว่า คณะรัฐมนตรีรัฐบาลที่แล้วได้มีมติออกมาเป็นมติของคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ถ้าจะทำสัญญาใด ๆ ผูกมัด เพราะว่าสถานที่ต้องทำสัญญากับเอกชนแน่ ให้มาทำรายการบ้าง ให้ทำไม่เกิน ๒ ปีเท่านั้น

นายดิเรก เจริญผล : เมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้ ถึงแม้ว่า กทข. กสช. ยังไม่เกิด ผมว่าข้อห้ามของกฎหมายนั้นก็มีผล เขาให้บทเฉพาะกาลการกำกับไว้ในเพียงมาตราที่เกี่ยวข้องของผู้เกี่ยวข้องเท่านั้นเอง รูปการดังกล่าวก็ทำได้ตามกรอบดังนั้น ถ้ามีมติ คณะรัฐมนตรีรองรับอย่างที่ว่าก็ได้ตามอำนาจที่มติดคณะรัฐมนตรีให้ แต่ ๑ หรือ ๒ ปี แต่โดยหลักแล้วถ้าเกิดหลังกฎหมายนี้ไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะไม่มีการย้อนหลัง แต่เมื่อกฎหมายออกมาแล้วผลบังคับใช้ผมคิดว่ามีอยู่แล้ว

กรรมาธิการสามัญ : ถ้าช่อง ๗ ที่ออกมาก่อน พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แต่ออกมาหลังรัฐธรรมนูญ ถูกต้องตามเจตนารมณ์ตามหลักการหรือไม่

นายดิเรก เจริญผล : ตรงนี้ผมไม่แม่นยำ แต่มีรัฐธรรมนูญที่รองรับสิทธิสัญญาสัมปทานและอื่น ๆ ที่ใครก็แล้วแต่ได้จากหน่วยงานของรัฐ

กรรมาธิการสามัญ : ก่อนรัฐธรรมนูญประกาศใช้ให้สัญญาพวกนั้นยังใช้ได้อยู่ เพราะว่าอันนี้เป็นการวิ่งเต้นของบริษัทหนึ่งที่จะให้ระบุไว้ท้ายของรัฐธรรมนูญในบทเฉพาะกาลให้ได้

นายดิเรก เจริญผล : รัฐธรรมนูญออกเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ถ้าอะไรก่อนตุลาคม ๒๕๕๐ ก็รองรับ ก็คงจะต้องยอม แต่ถ้าหลังตุลาคม ๒๕๕๐ มาไม่น่าจะใช้

กรรมาธิการสามัญ : สมมติว่าเลือก กทข. ได้ครบทั้ง ๗ คน แต่ กสช. ยังไม่เกิด ท่านจะเข้าไปจัดการบริหารจัดการความถี่ไปให้ใบอนุญาตการประกอบกิจการโทรคมนาคมได้ไหม

นายดิเรก เจริญผล : เรื่องการประกอบกิจการไม่มีปัญหา ติดอยู่เรื่องความถี่อยู่ตัวเดียวเพราะว่า กฎหมายบังคับว่า ๒ องค์การต้องทำร่วมกัน ถ้าสมมติว่า กสช. ยังใช้เวลาอีกยาว สิ่งที่น่าจะทำได้โดย กทข. ก็คือว่าทำเสมือนว่า กสช. มีตัวมีคนแล้วเราก็รับช่วยจัดทำด้านเทคนิคของการร่างแผนแม่บทความถี่ เรื่องการบริหารจัดการความถี่ ที่ให้ทันสมัยต่าง ๆ เตรียมไว้ให้เลย เตรียมไว้ให้เพื่อประหยัดเวลา แต่เราไม่น่าที่จะมีอำนาจเอาอันนั้นไปจัดการใช้อะไร นั้นเป็นเรื่องที่จะทำใหม่ แล้วก็เมื่อ กสช. เกิดทันทีที่ท่านพร้อมก็จะขอเรียนเชิญประชุมร่วมตามกฎหมายเร็วที่สุด ผมคิดว่าทำได้ แต่มีอีกส่วนหนึ่งก็คือว่าความถี่ซึ่งได้ให้กันไปแล้วแต่เดิมซึ่งเวลานี้ใช้กันอยู่ จะเรียนเฉพาะโทรคมนาคม ตรงนี้ผมคิดว่า กทข. น่าจะเจาะลึกได้

มากกว่าการเตรียมการ เป็นที่รู้กันว่าหลายปีมาแล้วย่านความถี่ย่านหนึ่งจะโดยอะไรก็แล้วแต่ กรมไปรษณีย์โทรเลขได้ให้การสื่อสารไปถึง ๗๕ เมกกะเฮิรตซ์ ซึ่งถือว่ามากแล้วใน ๗๕ เมกกะเฮิรตซ์นี้มีบริษัททำธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่รายหนึ่งได้ใช้ไปส่วนหนึ่งแล้วก็เหลืออีกมาก แล้วต่อมาตามหลักแล้วเมื่อเหลือก็ควรจะต้องคืนแล้วการสื่อสารก็ต้องคืนกรมไปรษณีย์โทรเลขไป ก็ยังดกค้างอยู่ที่การสื่อสาร ปรากฏว่าต่อมาก็ได้มีการเอาความถี่ที่ว่างนั้นไปขายต่อให้กับอีกบริษัทเอาไปใช้ ผมคิดว่า กทข. มีสิทธิ์ที่จะเรียกมาทบทวนได้เพราะเราไม่ได้ไปจัดสรรความถี่โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ด้านกระจายเสียง โดยเฉพาะของสาธารณชน แต่เราก็คือความถี่เหล่านั้นเป็นความถี่ซึ่งครั้งหนึ่งสำนักงาน กทข. ซึ่งกรมไปรษณีย์โทรเลขเก่าได้เคยให้ไปแล้วก็ในสิ่งที่เขาต้องรายงานกลับมาให้รับรู้ คงไม่รอ กสท. ในส่วนโทรคมนาคม เราอาจจะออกให้รายงานกลับมาให้เราทราบเสียก่อน แล้วถ้าอย่างนี้ไม่เหมาะสมก็จะต้องพิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่ส่วนที่จะเกิดขึ้นใหม่คงต้องรอ กสท. คงมีบ้างอาจไปล่วงกฎหมายตรงนั้นได้

กรรมาธิการสามัญ : หมายความว่าถ้าหากว่ายังไม่มี กทข. เขายื่นขอใบอนุญาตมาเพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมเขา ท่านจะอนุญาตได้ขนาดไหน

นายติเรก เจริญผล : ในส่วนที่ประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ไม่เกี่ยวกับคลื่นความถี่วิทยุ ทำได้

กรรมาธิการสามัญ : หมายถึงว่าตามมาตรา ๘๐ เขาอาจจะขอประกอบกิจการในคลื่นความถี่คลื่นอื่นอีก ท่านจะให้เขาได้ไหม

นายติเรก เจริญผล : คงไม่ได้ ถ้าอนุญาตคลื่นความถี่อะไรที่เขาไม่เคยใช้ เขาคงไม่ได้ แต่มีภาคโทรคมนาคมซึ่งใช้โครงข่ายสายเป็นหลัก สร้างโทรศัพท์ที่ใช้สายอะไรอย่างที่ยังคงการโทรศัพท์ทำอยู่ เฉพาะเรื่องความถี่นี้ เรามีอำนาจครั้งหนึ่ง ครั้งหนึ่งก็ไม่ได้แปลว่าเรามีสิทธิ์ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ตามกฎหมาย ถ้า กทข. ลุแก่อำนาจนั้นเมื่อไรก็ไร้ความที่น่าเชื่อถือ ผมตั้งใจว่า ต้องทำ กทข. ให้เป็นองค์กรได้ระดับมาตรฐานสากลให้ได้ เหตุผลเพราะวันหนึ่งโทรคมนาคมจะเป็นเรื่องที่ต่างชาติต้องการเข้าประเทศไทย เวลานี้เจรจาอยู่ที่อาวาย FTA เรื่องใหญ่ ถ้า กทข. ไม่สามารถวางมาตรฐานสากลให้เป็นศักดิ์ศรีได้ อำนาจแรงบีบบังคับของผู้ประกอบการต่างชาติบางรายนี้สูง แล้วจะมากล่าวหาว่า กทข. ไม่มีมาตรฐานสากล ต่ำกว่าอย่างนั้น ๆ ต้องแก้ไขอย่างนั้น ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็คือ ๒๕ เปอร์เซนต์ ๔๔ เปอร์เซนต์ ถ้าเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นจะเป็นข้ออ้างที่จะไม่เคารพกฎหมายเรา ผมถือว่าต่างชาติเข้าประเทศไทยต้องอยู่ภายใต้กำกับของ กทข. ไทยและเราต้องบอกกับเขาได้ว่ากติกาของเราไม่แพ้ FCC ไม่แพ้ Of - Tel ไม่แพ้ลิงคอปร์

กรรมาธิการสามัญ

: สมมติว่าพอ กทช. ครบ พ.ร.บ. โทรคมนาคมก็จะครบองค์ประกอบของกฎหมาย เคยเกิดกรณีหนึ่งที่เคยมีปัญหากันอยู่ที่มีการอ้างเรื่องการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรมก็อาจจะมียกข้อยกเว้นที่จะไม่ยอมจ่ายไปให้องค์การโทรศัพท์เคยมีกรณีนี้เกิดขึ้นและก็มีมีการอ้างตัวนี้ขึ้น ที่นี้ถ้าเกิด กทช. ครบ ผมเกรงว่าอาจจะเกิดกรณีอย่างนี้ขึ้นมาอีกเพราะว่าองค์ประกอบของกฎหมายครบแล้วหมายความว่ามีการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรมจะต้องมีผลที่บังคับใช้ การที่เขาจ่ายให้องค์การการสื่อสารด้วยและก็ไปจ่ายให้องค์การโทรศัพท์ด้วยซึ่งเท่ากับจ่ายมากกับคู่แข่ง ถ้าเกิดว่าท่านได้เป็น กทช. ท่านจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

นายดิเรก เจริญผล

: คิดว่าองค์การโทรศัพท์คงฟ้อง เพราะความซับซ้อนอยู่ที่สัญญาร่วมการงานตัวนั้น ซึ่งสำหรับบริษัทที่กล่าวนี้บังเอิญได้ไปเข้ากิจการกับองค์การหนึ่ง ซึ่งจะต้องไปอาศัยหลายอย่างขององค์การโทรศัพท์และก็มีมีการเรียกร้องกัน ซึ่งมีฐานความเป็นจริงอยู่บ้าง เพียงแต่ว่าตัวเลขมากหรือน้อยนี้ไม่ได้พิสูจน์กันชัด เหตุการณ์อย่างนี้ถือว่าไม่เป็นธรรมครั้งหนึ่งเคยมีการพูดเรื่องแปรสัญญาก็ว่าอย่างนี้ต้องให้ กทช. จัดการ ผมเรียนว่า กทช. ยุ่งไม่ได้เพราะว่าสัญญานับดังกล่าวทั้งหลายเป็นของ ๒ องค์การหรือจะ ๓ องค์การก็แล้วแต่ซึ่งก็มีกันมาแต่เดิม กทช. เป็นบุคคลที่ ๓ หรือ ๔ ในกรณีดังกล่าว มีอำนาจการจัดการให้เป็นธรรมจริง แต่ว่าจริงนี้เราไม่ใช่คู่สัญญาและเราก็ไม่เคยได้รับร้องจากคู่สัญญาให้ไปยุ่งด้วย เรื่องนี้คิดว่าในทางกฎหมายเองตุลาการเราก็คงไม่มีอำนาจหน้าที่ แต่ว่าเรื่องเหตุการณ์ที่สัญญาร่วมการงานจำนวนมากจะเป็นชนวนที่ทำให้การออกกฎเกณฑ์ของความเป็นธรรมที่ควรจะเป็นจะยากขึ้นพอสมควร ยากขึ้นคือต้องมานั่งคิดว่าเราจะทำอะไรดีในเมื่อโดยข้อเท็จจริงองค์การโทรศัพท์ การสื่อสารยังมีอำนาจเหนือตลาดเพราะด้วยสัญญาตัวนี้แล้วสัญญานี้ก็รับรองโดยกฎหมายและก็รับรองสิทธิโดยรัฐธรรมนูญเพราะฉะนั้นเราอาจจะทำได้แต่เพียงแนะนำเขาไปปรับแก้สัญญานี้เสียและก็สามารถชี้แจงให้เขาเห็นได้ว่ามีประโยชน์ โทษอย่างไร แต่บริษัทคู่สัญญาเขาอาจจะฟ้องศาลแพ่งและพาณิชย์อย่างที่ว่าก็ได้ ตอนนี้ไม่ได้รับความเป็นธรรมแล้ว เขาอาจจะร้องเรียนมาทาง กทช. ความไม่เป็นธรรมมีอะไรที่จะช่วยในกฎเกณฑ์กติกาได้บ้าง ตรงนี้ยังตอบไม่ได้ว่าจะต้องออกกฎเกณฑ์เฉพาะกาลเพื่ออำนวยความสะดวกอันนี้หรือไม่ แต่บางทีแล้วก่อนจะทำอย่างนั้นได้ เราจะต้องเจาะลึกเข้าไปในอำนาจตลาดของบริษัทคู่สัญญาเหมือนกันว่าที่ร้องไม่ได้เป็นธรรมจริง ๆ ในภาพของผู้รับบริการคุณมีสิทธิประโยชน์เท่าไรแล้ว ให้ความเป็นธรรมกับผู้ซื้อหรือเปล่า ตรงนี้ก็เป็นประเด็นซึ่งจะต้องพิจารณาให้รอบคอบว่าถ้าเขาประกอบการโดยไม่ให้ความเป็นธรรมผู้บริโภค ซึ่งเรื่องสำคัญเราก็คงจะบอกว่าที่คุณเรียกร้องนั้นให้คุณไม่ได้ จนกว่าจะทำให้ผู้ใช้บริการของคุณได้รับสิทธิประโยชน์ คุณภาพชิ้นหนึ่ง ราคาที่เป็นธรรม ถูกต้องเสียก่อนแล้วค่อยว่ากัน บริษัทเขาคงไม่อยู่เฉย นอกจากเขาฟ้องแล้ว ผมคิดว่าอีกรูปหนึ่งเขาจะทำอย่างนี้ สมมติว่าเขาเกิดมีปัญหาจริง เขาคงตั้ง

บริษัทใหม่ แยกจากบริษัทปัจจุบันแล้วก็เอาบริษัทใหม่ขออนุญาตประกอบกิจการ
ตรงนี้เมื่อเขาทำถูกต้องตามกฎหมาย ตามเงื่อนไขของเรา เราคงต้องให้ เขาก็จะ
มีส่วนหนึ่งของอันเดิมอยู่ในสัญญาเก่า

กรรมการสามัญ : แต่เขาก็จะไม่มีช่องความถี่ที่เขาจะไปใช้

นายดิเรก เจริญผล : เรื่องความถี่นี้อย่างไรก็ได้จนกว่า กสท. จะมีตัวบังคับ

กรรมการสามัญ : เพราะอย่างนั้นเขาจะไปตั้งบริษัทใหม่เขาก็ต้องรอ กทช. คราวนี้จะฟ้อง
กันก่อนที่ กสท. จะเกิดอีก

นายดิเรก เจริญผล : ผมหมายถึงว่าเข้าไปประกอบธุรกิจโทรคมนาคมอื่น ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับความถี่ก็
อาจจะทำได้ พวก Content พวกอะไรต่าง ๆ

กรรมการสามัญ : ท่านจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับในแง่ของการที่กำหนด Interconnection Access
Charge ซึ่งอย่างไรก็ต้องคอยเกี่ยวข้องกับ

นายดิเรก เจริญผล : อันนั้นแน่นอน เวลาจริง ๆ กรมไปรษณีย์โทรเลขโดยที่ท่านรัฐมนตรีเริ่ม
สุดท้ายท่านยอมรับแล้วว่าเป็นเรื่อง กทช. ว่าเรื่องของการเชื่อมต่อระหว่างกัน
รวมทั้งโครงสร้างอัตราค่าบริการเราจะใช้หลักสากลประกอบกับหลักของ
กฎหมายที่มีเพดานสูงสุดแล้วก็มีปัจจัยอื่น ๆ ที่เรารู้ว่าจะต้องทำ คงไม่ใช่
ปัจจุบัน

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ในส่วนที่ ๑

รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของนายดิเรก เจริญผล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

(สำเนา)

ส่วนที่สี่

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๔๑

คณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘
มีนาคม ๒๕๕๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๔ ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปิณฑา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสื่อ	๑๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อูพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินฉัตร
๑๕. นายสุพร สุภสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุ่นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนาย	๒๐. นายอนันตชัย คุณานันทกุล
๒๑. นายอาคม ตูลาติลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร์

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

คณะกรรมการการสามัญฯ ...

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและ
ความประพฤติฯ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอยขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

ครั้งที่ ๒ ขอยขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๗

บัดนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของ
บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้ง
รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของ
คณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้ง
ผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคล
จำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมี
มติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน
ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร
ที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการการสามัญฯ
ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณา
ต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จากการ
ตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

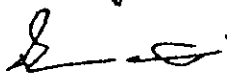
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑
ดังกล่าวบรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

(สุรพงศ์ ใฝ่นวล)

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๓๓๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๕๓๒๔

ประธานคณะกรรมการการสามัญฯ เพื่อกำหนดหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สัญญาลักษณ์พิมพ์

นงลักษณ์, คนฉัตร/ทาน

**รายงานการแสดงผลวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับ
การเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการการสื่อสารเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการแสดงผลวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน ในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ดังนี้

๑. กำหนดให้แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษ ในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นที่ว่า “ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน” ทั้งนี้ ก่อนที่จะมีแสดงวิสัยทัศน์ในข้อ ๒

๒. กำหนดให้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อระยะเวลาคนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยเชิญสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนเข้าร่วมรับฟังการแสดงผลวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

จากนั้น ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ คณะกรรมการการสื่อสารฯ ได้เชิญนายเหรียญชัย เรียววิไลสุข ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการสื่อสารฯ เพื่อตอบข้อซักถามบางประการ พร้อมทั้ง คณะกรรมการการสื่อสารฯ ได้กำหนดให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เพิ่มเติม โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙ ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการการสื่อสารฯ แต่เนื่องจากนายเหรียญชัย เรียววิไลสุข มีความประสงค์ไม่ให้มีการเปิดเผยการแสดงผลวิสัยทัศน์เพิ่มเติมกรณีนี้ต่อบุคคลทั่วไป ดังนั้น คณะกรรมการการสื่อสารฯ จะได้นำเสนอเอกสารดังกล่าวในที่ประชุมวุฒิสภา

**การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามในประเด็นที่ว่า
“ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร
จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน”**

**ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับ
ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน (ขอให้เขียนภายใน ๑ หน้ากระดาษ)**

๑. ในปัจจุบันมีช่องว่างระหว่างผู้รู้กับผู้ไม่รู้ ผู้มีโอกาสดำเนินการกับผู้ด้อยโอกาส ผู้ที่เข้าถึงบริการโทรคมนาคมกับผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการโทรคมนาคม ท่านคิดว่านโยบายและมาตรการในการลดช่องว่างทางดิจิทัล ควรเป็นอย่างไร อธิบาย
๒. การแข่งขันในตลาดโทรคมนาคมเป็นตลาดกึ่งผูกขาดหรือตลาดเสรี ถ้าท่านเห็นว่าเป็นตลาดกึ่งผูกขาด จะมีการกำกับดูแลหรือมาตรการสนับสนุนการแข่งขันและความสัมพันธ์อันเหมาะสมระหว่างผู้ให้บริการเดิม ผู้ให้บริการรายย่อย ผู้ให้บริการใหม่ และผู้มีเครือข่ายโทรคมนาคมอย่างไร ถ้าท่านเห็นว่าเป็นตลาดเสรี จะถ่ายโอนประโยชน์ที่เกิดจากการแข่งขันที่เสรีไปยังระบบเศรษฐกิจโดยรวมอย่างไร
๓. ประเทศไทยกำลังเจรจาทำการตกลงทวิภาคี เรื่อง การค้าเสรีกับหลายประเทศและทำการตกลงพหุภาคีด้วย ซึ่งโทรคมนาคมเป็นเรื่องหนึ่งในการเจรจา ท่านจะเสนอแนะข้อพึงระวังในการเจรจาดังกล่าวอย่างไรจึงเป็นการรักษาประโยชน์ของประเทศไทยอย่างเหมาะสม
๔. การพัฒนากิจการโทรคมนาคมส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยและพัฒนาทางด้านโทรคมนาคม ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นด้วย จะเสนอแนะวิธีการดำเนินการอย่างไรจึงจะเกิดประสิทธิผล
๕. ผู้บริโภคเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียกับกิจการโทรคมนาคมกลุ่มสำคัญ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้บริโภคควรเป็นกลุ่มที่มีความเข้มแข็ง ถ้าเห็นด้วยจะเสนอแนะการเสริมการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการรวมกลุ่มของผู้บริโภคข่าวสารและสินค้าโทรคมนาคมอย่างไร จึงจะเกิดพลังและความรู้เท่าทัน
๖. ท่านจะมีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) อย่างไร จึงจะเกิดประโยชน์สาธารณะอย่างจริงจัง

นายโคทม อารียา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การแสวงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายโคทม อารียา

ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ ผม นายโคทม อารียา ขอเล่า ประวัติสั้น ๆ นะครับ ผมเคยสอนหนังสือวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าเป็นเวลา ๒๔ ปี ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ๔ ปี ล่าสุดไปทำงานที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียหรือที่เรียกกันว่า AIT ๒ ปี ก็เกษียณอายุ ตอนนี้เป็นการเข้าราชการบำนาญ ผมขอเสนอเป็น ๕ หัวข้อ นะครับ วิสัยทัศน์จะต้องสั้น แต่ผมจะเกริ่นนำมาก่อนว่า ผมมีมุมมองปัญหาต่าง ๆ อย่างไร และมีกรอบคิดอย่างไร นี่ประเด็นที่ ๒ แล้ว ประเด็นที่ ๓ ก็จะนำเสนอวิสัยทัศน์ตามลำดับนะครับ ประเด็นที่ ๔ ก็คือ เรื่องนโยบาย ประเด็นที่ ๕ คือ มาตรการอาจจะกว้างนิดหนึ่งนะครับ

ประเด็นแรกการมองปัญหาผมเห็นว่า ยุคนี้เป็นยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสูง แต่ไม่ใช่เพียง จะมาเริ่มยุคนี้นะครับ เริ่มตั้งแต่ยุคอุตสาหกรรม ต่อมาเราเรียกว่า เป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ แล้วผม เชื่อว่า ต่อไปยิ่งจะมีบทบาทสูงยิ่งขึ้น เมื่อเราเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีระดับโมเลกุลนะครับ หรือยุคหุ่นยนต์ต่อ ๆ ไป เพราะฉะนั้นอยู่หนึ่งไม่ได้แน่ครับ เราต้องกวาดให้ทัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ขณะเดียวกัน ยุคนี้ก็เป็นยุคที่มีการติดต่อทั่วถึงทั้งโลกที่เรียกกันว่า ยุคโลกาภิวัตน์ ความจริงเรื่องนานแล้วครับ ตั้งแต่ ยุคล่าอาณานิคม ยุคการค้าระหว่างประเทศก็เริ่มมานานแล้วครับ แต่ปัจจุบันนี้ยิ่งทวีความรวดเร็ว เร่งรัด มากขึ้นทุกที ขณะเดียวกันยุคนี้ก็เป็นยุคที่มีความเหลื่อมล้ำสูง เพราะอะไรครับ เพราะยุคเทคโนโลยีถูก เปลี่ยนเป็นยุคทรัพย์สินทางปัญญายู่มากเลย ๆ หมายความว่าประเทศที่มีสิทธิบัตรจำนวนมาก ก็รวยมาก ประเทศกำลังพัฒนาไม่มีทางสู้ได้ครับ เพราะไม่มีความสามารถทางวิจัยและพัฒนาเพียงพอ ยุคโลกาภิวัตน์ ก็เปลี่ยนมาเป็นยุคการค้าเสรี แต่อันที่จริงบริษัทยักษ์ใหญ่หลายประเทศครองตลาดนะครับ บางบริษัท มีเงินมากกว่าหรือมีการส่งออกมากกว่าประเทศที่กำลังพัฒนาหลาย ๆ ประเทศด้วยกัน เพราะฉะนั้นเรามอง โกลด์ตัวเรานิดหนึ่งนะครับ ผมคิดว่า ปัญหาที่โกลด์ตัวเรานี้ ก็คือ เรายังละเลยเรื่องที่เราที่อยู่เดิม แล้วก็ไปจับ เรื่องที่มีเกิดขึ้นใหม่ อาจจะมากเกินไปนิดหนึ่ง ก็คือ เราได้ทำลายความสัมพันธ์เดิมทางสังคม ทำลาย สิ่งแวดล้อม แล้วก็หันมาเห็นความสำคัญในเรื่องการเติบโตทางเศรษฐกิจและละเลยเป้าหมายอื่น ๆ ซึ่งผมอยากจะมองย้อนว่าในประเด็นนี้เราควรจะเข้าใจว่าสังคมที่เราเห็นมา ที่ผมบรรยายมาเป็นสังคม ที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นทุกที สมัยก่อนเรามีไอส์โดร์เป็นปัจเจกบุคคล เดียวนี้เราจะมีการวิจัยกันเป็น ทีมเสมอ สมัยก่อนเรามีผู้นำ ชำมาคนเดียว ขอรับผิดชอบแต่ผู้เดียว สมัยนี้ผมอยากจะเสนอว่าเราต้องมา เป็นกลุ่ม เราต้องขอความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือที่เรียกกันว่าภาษาอังกฤษ Stead Holder ให้ เขาได้เข้าใจ ให้แสดงความคิดเห็น ให้ความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เราจะต้องเชื่อมโยงความ ซับซ้อนเข้าด้วยกัน เช่น เชื่อมโยงภายในประเทศเข้ากับต่างประเทศ เชื่อมโยงประเด็นเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เชื่อมโยงเทคโนโลยี เชื่อมโยงการศึกษา เชื่อมโยงคนเมือง คนชนบท อย่าไปมองปัญหา เชิงเดี่ยว ตรงนี้ก็คือกรอบคิดของผม กรอบคิดของผมก็คือว่า เราต้องใช้แนวคิดแบบพหุนิยม มีหลายวิธี ใช้วิธีการเดียว วัตถุประสงค์เดียวเพื่อคนกลุ่มเดียวไม่ได้ เช่น การค้าเสรีอย่างเดียวไม่ได้ เราจะต้อง ปกป้องการแข่งขันด้วย ใช้มาตรการสากลไม่ได้ เราจะต้องคำนึงถึงอัตลักษณ์ของไทยด้วย เน้นการเติบโต ทางเศรษฐกิจอย่างเดียวไม่ได้ จะต้องพูดถึงการกระจายรายได้ด้วย คิดให้ไกล เอาความก้าวหน้าต่าง ๆ

อย่างเดียว สมองไปไกลอย่างเดียวไม่ได้ ใจต้องอยู่ใกล้กับคนยากจน คนเดือดร้อน คนด้อยโอกาสด้วย สิ่งที่สำคัญผมคิดว่าประเทศเรามีทรัพยากรไม่มาก เราจะต้องสามัคคีกันให้มาก จะต้องทวีพลังกันให้มาก จะใช้วิธีคิดแบบภาษาอังกฤษที่เรียกว่า Zero Sum Games ที่ผลรวมเป็นศูนย์ไม่ได้ เราจะมาขัดแย้งกันเองภายในไม่ได้ หากจะต้องผิงกำลังต่อสู้อุปสรรคภายนอก จะมาแย้งชิงชนมก้อนเดียวกันไม่ควร ควรจะต้องหาทางขยายก้อนชนมให้ใหญ่ขึ้น มีส่วนแบ่งกันมากขึ้นทุกคน ไม่ควรเชื่อว่ามีวัตถุประสงค์ที่ต่างกันแล้วเราจะร่วมมือกันไม่ได้หรือจะต้องเลือกเอาวัตถุประสงค์ข้อใดข้อหนึ่งเป็นสำคัญ หากต้องเชื่อว่าเราสามารถร่วมกันบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กันพร้อมกันไปได้ ด้วยเหตุนี้ผมจึงเสนอวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสังคมก่อน ประเด็นที่ ๓ สังคมจะต้องมีความมั่งคั่งและแบ่งปันความมั่งคั่งด้วย จะต้องมีความรู้แต่ก็มีความรู้เท่าทันด้วย จะต้องมีความสุขภาวะทั้งในองค์กรรวมและในระดับสมาชิกสังคมทุกคนที่พึงมีสุขภาพดีทั้งกายและใจถ้วนหน้า สังคมจะต้องมีสิทธิเสรีภาพแต่ก็มีความเคารพในสิทธิเสรีภาพซึ่งกันและกัน สังคมควรทบทวนมรดกทรัพยากรธรรมชาติทั้งสำหรับคนรุ่นปัจจุบันและคำนึงถึงคนรุ่นต่อ ๆ ไปด้วย วิสัยทัศน์ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น ผมขอเน้นเฉพาะ ๓ ประเด็น

ประเด็นแรกที่ผมพูดว่า สังคมมีความซับซ้อนสูง เราจะต้องพัฒนาโดยเน้นความสำคัญของเครือข่ายวิสาหกิจหรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า Cluster ไปด้วยกัน รวมกลุ่มกัน เน้นเศรษฐกิจชุมชนไปด้วยกัน รวมกลุ่มกันในระดับรากหญ้า เน้นนวัตกรรมอันนี้ก็เส้นทางเลือก แต่บางคนก็บอกว่าเลือกแล้วมีสาขานาคอดอยู่ ๔ สาขาก็คือ เรื่องเทคโนโลยีวัสดุ เทคโนโลยีชีวภาพ นาโนเทคโนโลยี และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเราถือเป็นประเด็นสำคัญในที่นี้ เพราะฉะนั้นต้องเน้นนวัตกรรมบางอย่างจะทำทุกนวัตกรรมคงไม่ได้ และที่สำคัญคือต้องเน้นทรัพยากรมนุษย์และการสร้างบรรยากาศความร่วมมือกันสร้างบรรยากาศการพัฒนา เมื่อมองปัญหาและมีวิสัยทัศน์โดยกว้างอย่างนี้ก็จะมาสู่วิสัยทัศน์ที่แคบลงก็คือวิสัยทัศน์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารคมนาคม ผมมองเห็นภาพว่าสังคมไทยของเราประชาชนทุกคนมีเสรีภาพและสามารถเข้าถึงข่าวสารข้อมูล ทำให้เกิดการเรียนรู้และการเสริมสร้างวัฒนธรรมอันดี ในขณะเดียวกันก็มีการเคารพในสิทธิส่วนบุคคล สำหรับวิสัยทัศน์ของ กทช. คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาตินั้น ผมอยากให้เห็น กทช. เป็นองค์กรที่มีสมรรถภาพในการจัดการทรัพยากรการสื่อสารของชาติ เป็นองค์กรที่มีสมรรถภาพในการจัดการทรัพยากรการสื่อสารของชาติซึ่งรัฐธรรมนูญระบุไว้ว่าเป็นทรัพยากรสาธารณะ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคผู้มีโครงข่ายและผู้ให้บริการทั้งหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเที่ยงธรรม เป็นองค์กรที่มีสมรรถภาพจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติคือ ทรัพยากรการสื่อสารได้เพื่อประโยชน์ของทุกฝ่ายที่ผมได้กล่าวแล้วอย่างมีประสิทธิภาพและเที่ยงธรรม ที่นั้นโยบายเป็นอย่างไร ผมว่า ๑. ถ้าจะทำงานได้ ถ้าประชาชนไม่เข้าใจ ละทิ้งองค์กรนี้ผมว่าทำงานได้ยาก เพราะฉะนั้นโยบายอันแรกก็คือสร้างองค์กรที่มีความเป็นอิสระ มีความสุจริต เป็นที่เชื่อถือต่อสาธารณชน องค์กรก็คือไม่ใช่คณะกรรมการอย่างเดียว ไม่ใช่ กทช. ส่วนสำคัญอย่างยิ่งก็คือ สำนักงาน กทช. กทช. จะต้องสนับสนุนและกำกับดูแลสำนักงาน กทช. ให้มีทรัพยากรที่เพียงพอ มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล กทช. ทำงานคนเดียวไม่ได้ต้องทำงานร่วมกับ กสช. เพราะฉะนั้น กทช. นี้จะต้องปวารณาตนเลยว่าร่วมมือและประสานงานอย่างใกล้ชิดกับ กสช. มีหน้าที่ร่วมกันหลายอย่างจะขัดแย้งกันเองไม่ได้ ประการต่อไปก็คือ จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมให้มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีการแข่งขันที่เป็นธรรม สามารถสนองตอบความต้องการที่หลากหลายของประชาชนได้

อย่างทั่วถึงและเหมาะสม ประการต่อไปจะส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรในด้านดังกล่าว ประการต่อไปจะเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาสังคมในการบริหารความถี่ ส่งเสริมกิจการโทรคมนาคมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประการสุดท้ายคือจะส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยากจะใช้เทคโนโลยีโทรคมนาคมนี้เพื่อการศึกษา ขณะเดียวกันจะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยเพื่อการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน เพื่อที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์และนโยบายดังกล่าว ผมขอนำเสนอเป็นมาตรการรู้สึกว่าจะมีอยู่ ๑๐ ข้อ

มาตรการที่ ๑ อยากจะเสริมสร้างตลาดโทรคมนาคมให้เป็นตลาดที่มีการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม โดยวิธีการก็คือบทบาทของ กทช. ก็คือ การกำกับดูแล การสร้างตลาดที่มีการแข่งขันดังกล่าว

มาตรการที่ ๒ ใช้และกระจายโอกาสของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโทรคมนาคมอย่างเต็มที่ ใครก้าวหน้าอย่างไรเราจะไม่ละเลยโอกาสของเรา แต่ขณะเดียวกันก็จะกระจายโอกาสนี้ให้ทั่วถึงต่อชุมชนหรือกลุ่มบุคคลต่าง ๆ

มาตรการที่ ๓ จะลดหย่อนค่าธรรมเนียมและสนับสนุนกิจการโทรคมนาคมที่เป็นประโยชน์สาธารณะขั้นพื้นฐาน ไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง เช่น ประโยชน์ทางด้านการศึกษาเรียนรู้ ประโยชน์ทางด้านวิจัยและการพัฒนาซึ่งเรารู้แล้วว่าเราสู้เขาไม่ได้เรื่องนี้ สิทธิบัตรก็มีน้อยเหลือเกิน ประโยชน์ทางด้านสาธารณสุขหรือการเสริมสร้างอนามัยของประชาชน เป็นต้น

มาตรการที่ ๔ จะกำกับดูแลให้ผู้มีโครงข่ายโทรคมนาคมเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการรายย่อยหรือผู้ให้บริการรายใหม่ได้เข้าสู่ตลาดและสามารถแข่งขันได้อย่างเป็นธรรมเพราะว่าผู้ที่มีโครงข่ายโทรคมนาคมถ้าไม่ให้ใครร่วมมือแล้วคนอื่นก็เข้ามาในตลาดไม่ได้

มาตรการที่ ๕ สนับสนุนเครือข่ายที่เรียกกันว่า เครือข่ายพื้นที่ระดับท้องถิ่นหรือ Land แบบไร้สาย อันนี้ตรงกับท่านอาจารย์สุธี เพื่อให้โอกาสการเข้าถึงของระบบอินเทอร์เน็ตในชนบทเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

มาตรการที่ ๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีที่เรียกกันว่า VOIP Voice Over Internet Protocol ซึ่งหมายถึงการพัฒนาโทรศัพท์และมัลติมีเดียผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในระยะต่อไป

มาตรการที่ ๗ ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศในเวทีต่อรองระหว่างประเทศ

มาตรการที่ ๘ ปกป้องความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล ป้องกันการละเมิดสิทธิส่วนตัวและการเผยแพร่ข้อมูลที่ขัดต่อศีลธรรม

มาตรการที่ ๙ ให้การศึกษาและสนับสนุนการรวมกลุ่มของผู้บริโภคเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและการรักษาประโยชน์ของผู้บริโภคโดยผู้บริโภคเองอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ ๑๐ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความโปร่งใสในการบริหารงาน ทั้งในภาคธุรกิจเอกชนและภาครัฐเพื่อลดความฉ้อฉลหรือที่เรียกกันว่าคอร์รัปชันในทุกระดับ ท่านประธานครับผมมีเรื่องนำเสนอใน ๕ เรื่องที่ได้กล่าวแล้วและขอขอบคุณท่านประธานและคณะกรรมการทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

**การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑
และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙**

การแสวงหาวิสัยทัศน์ เรื่อง ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒

รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙

นายนายโคทม อารียา

.....

กรรมาธิการสามัญ

: ประเด็นในเรื่องวิสัยทัศน์เพิ่มเติมเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น
เมื่อในช่วง ๑ เดือนที่ผ่านมา คือกรณีช่อง ๑๑ กรณีช่อง ๕ กรณีช่อง ๙
และมีแผนไปด้วยคือเรื่องช่อง ๗ ซึ่งกรณีทั้งหมดนี้ กทช.
คงไม่เกี่ยวโดยตรง แต่เกี่ยวโดยอ้อม เพราะ กทช. ก็จะต้องจัดสรรคลื่น
ความถี่กับ กสช. แต่ว่าก็ไม่ได้เกี่ยวในรายละเอียด แต่อยากจะดู
วิสัยทัศน์ คือดูวิธีคิดของแต่ละท่านว่า แต่ละท่านคิดปัญหาอย่างไร
ด้วยดูตัวบทกฎหมายข้อกฎหมายทั้งหมดแล้วคิดอย่างไร จะขอเริ่มจาก
ช่อง ๑๑ ก่อน ช่อง ๑๑ ได้อ้างว่าคลื่นของช่อง ๑๑ ที่กรมประชาสัมพันธ์
ได้รับการจัดสรรซึ่งอยู่ในระบบ VHF สามารถที่จะเอามาแปลงสัญญาณ
เป็นระบบ digital บีบอัดสัญญาณให้เล็กลงแล้วสามารถที่จะทำสัญญาณ
ที่เหลือในระบบ digital เอาไปใช้งานอื่นต่อไปได้ จึงได้ทำ ๑๑/๑ และ
๑๑/๒ แล้วก็อ้างว่ากรมประชาสัมพันธ์เองทำไม่ไหวจึงได้ไปขอให้
เอกชนมาร่วมการงาน แล้วก็ทำ ๑๑/๑๑๙ ๑๑/๒๑๙ ไม่ถือว่าเป็นสถานี
ใหม่ แต่ถือว่าเป็นการขยายกิจการจากช่อง ๑๑ ถามว่าสิ่งที่ทำไป
ทั้งหมดตรงนี้ท่านเห็นอย่างไร

นายโคทม อารียา

: ความเห็นเบื้องต้นในขณะนี้ผมก็ดูนิยามของขอบเขตของอำนาจ
ของคณะกรรมการทั้ง ๒ จะสังเกตว่าเวลาพูดถึงคลื่นความถี่ที่ดี
จะครอบคลุมหมดทุกคลื่น จนกระทั่งถึง ๓ ล้านเมกะเฮิรตซ์เวลา
พูดถึงกิจการโทรทัศน์ก็พูดนิยามไวกว้างขวางมาก ก็คือระบบสาย
ระบบความถี่ระบบแสง อื่น ๆ หรือหลายระบบรวมกัน เพราะฉะนั้น
ประเด็นนิยามหรือความครอบคลุมเข้าใจว่าเจตนารมณ์ของ
กฎหมายไม่ได้ไปลงรายละเอียดว่าถ้าไปเปลี่ยนเทคนิคของการ
เผยแพร่ภาพหรือเผยแพร่เสียงโดยวิธีหนึ่งวิธีใดจะทำให้สามารถ
ออกนอกการบังคับใช้ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ เพราะฉะนั้น
ความเข้าใจเบื้องต้นว่าการเปลี่ยนแปลงเทคนิคต่าง ๆ ถ้าหากว่า
หมายถึงการจัดกิจการโทรทัศน์เพิ่มเติมในระบอบที่ยังไม่มี
คณะกรรมการ กสช. ก็อาจจะขัดกับพรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่
ก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจจะต้องไปพิจารณาในอีกแง่หนึ่งว่า
ถ้าอ้างถึงบทเฉพาะกาลว่าขณะนี้อาจจะพอทำได้เพราะยังไม่มี
กสช. หรือ กทช. ก็ต้องเป็นที่เข้าใจว่าเป็นมาตรการเฉพาะระยะ

ที่ยังไม่มี การที่จะไปเสี่ยงข้อกฎหมายบอกว่ายังไม่มี กทช. กสท. แล้วไปทำสัญญาที่ผูกพันระยะยาวเหมือนกับเป็นการไปจองเทคนิคหรือจองคลื่นเพิ่มเติมประการใดดูว่าจะไม่เหมาะสม การเปลี่ยนแปลงทางเทคนิคนั้นไม่ได้ทำให้พ้นไปจากบทนิยามครอบคลุมถึงในพระราชบัญญัติ และประการที่ ๒ ถ้าจะมีการดำเนินการอะไรโดยอ้างถึงบทเฉพาะกาลของกฎหมายก็จะเป็นมาตรการชั่วคราว

กรรมาธิการสามัญ

: ที่นี้ปัญหาคณะกรรมการกิจการอีกชุดหนึ่งไปตรวจพบและกรมประชาสัมพันธ์ก็ยอมรับว่ามีได้เป็นไปตามที่กรมประชาสัมพันธ์ได้เคยแถลงข่าว คือกรมประชาสัมพันธ์แถลงว่าใช้ระบบ VHF ของตัวเองมาเผาค่คลื่นหรือมาบีบอัดสัญญาณด้วย digital แล้วก็ใช้ที่เหลือ แต่ไปพบว่าช่อง ๑๑ ไปใช้ส่งคลื่นความถี่ KU Band และ C Band ช่องหนึ่งใช้ KU Band ช่องหนึ่งใช้ C Band ของไทยคม ซึ่งไทยคมได้รับจัดสรรคลื่นนั้นมาเพื่อขนส่งสัญญาณ ขนส่งข้อมูลขึ้นดาวเทียม แล้วก็เมื่อไปเช่าจากไทยคมแล้วเอากลับมาเช่าเอง เขาเช่าไม่ได้เพราะว่าไม่มีใบอนุญาต จึงได้มาร่วมมือกับกรมประชาสัมพันธ์ในการออกใบอนุญาตแล้วไปใช้ KU Band หนึ่งคลื่น ใช้ C Band อีกคลื่นหนึ่งในการส่ง และในการส่งครั้งนี้ก็ส่งไปเฉย ๆ ใครจะรับก็รับ เพราะว่าไม่ได้กระจายเสียงทั่วไปในระบบธรรมชาติภาคพื้นดิน แต่เป็นการกระจายเสียงในระบบดาวเทียมซึ่งเคเบิลทีวีไหนจะรับไปก็รับไป ใครไม่รับก็ไม่ต้องรับ ข้อเท็จจริงข้อนี้ที่ปรากฏเพราะว่าคลื่นของไทยคมก็ได้รับจัดสรรไว้แล้ว แล้วก็ใช้คลื่นของไทยคม ท่านคิดอย่างไรในประเด็นนี้

นายโคทม อาริยา

: คือคำนิยามของวิทยุโทรทัศน์ก็คือการส่งและการแพร่ภาพและเสียงด้วยคลื่นความถี่ให้บุคคลทั่วไปรับได้โดยตรง ผมเข้าใจว่ากรณีที่จะไปเพิ่มขยายช่องเป็น ๑๑/๑ ช่อง ๑๑/๒ ช่อง ๑๑/๓ อะไรต่าง ๆ ก็ดี เจตนารมณ์ก็คือให้บุคคลทั่วไปรับได้โดยตรง ไม่น่าจะเป็นข้อยกเว้นใด ๆ ผมก็เข้าใจว่าเข้าตรงตามกรอบกฎหมายใน ความหมายของผมเข้าตามกรอบกฎหมายว่าเป็นการไปคล้าย ๆ กับใช้คลื่นความถี่เพื่อการส่งหรือการแพร่ภาพ เพราะฉะนั้นก็จะต้องเป็นอำนาจหน้าที่ของ กสท. ที่จะต้องดูแลหรือจัดสรร การแพร่ภาพเพื่อให้เกิดตามเจตนารมณ์ของกฎหมายอะไรต่าง ๆ ก็ตามก็คือให้ใช้กันได้อย่างเป็นธรรม ไม่ได้มีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไปจองใช้ไว้ทั้งหมด เพราะเป็นทรัพยากรสาธารณะ ไม่ใช่ของรัฐด้วยซ้ำไป

อันนี้บอกว่าเป็นทรัพยากรสาธารณะให้เอกชนใช้ ให้รัฐใช้ ให้ประชาชนทั่วไปได้ใช้ นี่คือเจตนาซึ่งกำลังรอการไปปฏิบัติอยู่แต่ถ้าหากว่ามีหน่วยงานใดหรือองค์กรใดบอกว่าขอใช้ ผมขอเรียนว่า ก็กำลัง แต่ถ้าย่างบทเฉพาะกาลว่าพอทำได้ความเห็นของผม ก็คงจะต้องได้ไปผูกพันระยะยาว เพราะเมื่อมี กสช. หรือ กทช. ครบแล้ว การที่จะไปทำสัญญาอะไรไว้ในช่วงนี้ไม่น่าจะมีผลเลยไปจากจุดนั้นครับ

กรรมวิธีการสามัญ

: ที่นี้ทั้ง ๒ กรณี ก็จะมาพันกับมาตรา ๘๐ ของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ห้ามไว้ ๓ ข้อ เวลาก่อนที่จะมี กสช. คือ ๑. ห้ามไม่ให้จัดสรรคลื่นความถี่ ๒. ห้ามไม่ให้ออกใบอนุญาตใหม่ และ ๓. ห้ามไม่ให้ขยายกิจการ ทั้ง ๒ กรณีนี้ท่านคิดว่า ถ้าทำได้หรือไม่ได้ตามมาตรา ๘๐ ด้วยกรณีใด

นายโคทม อาริยา

: ในมาตรา ๘๐ เขียนว่าจัดสรรคลื่นความถี่ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการหรืออนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติมไม่ได้ ตรงนี้กำลัง แต่ถ้าดูว่าเป็นการใช้คลื่นความถี่เดิมหรือเปล่า ข้อแรกมีการจัดสรรคลื่นความถี่เพิ่มหรือเปล่านั้นก็อาจจะตีความได้ทั้งข้าง เพราะเขาบอกว่าคลื่นก็จัดสรรกันอยู่แล้ว เพียงแต่อาจจะขอเอาสัญญาณไปพ่วงแทนที่จะเป็นสัญญาณที่ใช้ประการแรกเพื่อกิจการ ก ก็ไปใช้เพื่อกิจการ ข อันนี้จัดสรรเพิ่มหรือเปล่านั้นต้องไปคุยกัน ประการที่ ๒ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการ อันนี้คงไม่เชิงเพราะว่าทางกรมประชาสัมพันธ์ก็ไม่ได้ออกใบอนุญาตให้ตนเอง แต่อันที่ ๓ อนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติม ตรงนี้คล้าย ๆ กับเป็นการประกอบกิจการเพิ่มเติมหรือไม่ อันนี้น่าสนใจมาก คำว่าอนุญาตก็ไม่ได้บอกว่าใครอนุญาต แต่อาจจะหมายถึงตามลำดับขึ้นไปก็หมายความว่าถ้ากรมประชาสัมพันธ์จะประกอบกิจการเพิ่มเติม อนุญาตตนเองก็กระไรอยู่ ก็ต้องมีผู้ที่ดูแลในด้านนโยบายลำดับสูงขึ้นไปที่จะต้องอนุญาตในเชิงนโยบาย ลักษณะอย่างนั้น อาจจะเข้าข่ายการประกอบกิจการเพิ่มเติม ซึ่งผมก็คิดว่าเรื่องนี้ทางผู้ที่ดูแลกรมประชาสัมพันธ์น่าจะเอาใจใส่ว่าจะเข้าข่ายไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ หรือไม่ ในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแลกรมประชาสัมพันธ์ที่จะต้องอนุญาตต่อกรมประชาสัมพันธ์อีกทีหนึ่งว่า ให้ไปปฏิบัติหน้าที่เพิ่มเติมหรือประกอบกิจการเพิ่มเติม

กรรมาธิการสามัญ

: ถ้ากรมประชาสัมพันธ์ชี้แจงว่ากรมประชาสัมพันธ์ได้เป็นหน่วย
ยกเว้นไม่ต้องมีใบอนุญาต

นายโคทม อารียา

: ออกใบอนุญาตประกอบกิจการ อันนี้ผมว่าเข้าประเด็นที่ ๒ อันนี้
ผมบอกว่าไม่เกี่ยว แต่ว่าเป็นการประกอบกิจการเพิ่มเติม ถามว่า
ใครอนุญาต เป็นเรื่องจะต้องถกเถียงกัน แต่ตัวเองไม่ได้ออกให้ใคร
ตัวเองไม่ได้ออกให้ตัวเอง แต่มีการอนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติม
ซึ่งถ้าตัวเองอนุญาตให้ตัวเองจะต้องให้เป็นผู้ให้กำกับดูแล จะต้องมา
อนุญาตให้ไปทำอย่างนั้นหรือไม่ ใช่ไหม ผมคิดว่าน่าจะลองใช้วิธีคิด
อันนี้ แล้วก็ต้องถามยังผู้ที่กำกับดูแลกรมประชาสัมพันธ์ว่าได้อนุญาต
ให้กรมประชาสัมพันธ์ไปประกอบกิจการเพิ่มเติมหรือเปล่า

กรรมาธิการสามัญ

: สรุปไม่น่าจะกระทำได้ตามกฎหมาย เพราะว่าอยู่ในช่วงที่จะต้องรอ
กสช. สรุปอย่างนั้นใช่ไหมควรจะต้องรอให้ กสช. เกิดแล้วก็ค่อยทำ
สรุปถูกหรือผิด

นายโคทม อารียา

: เอาอย่างนี้ดีไหมครับ ผมว่า ๑. เป็นความรับผิดชอบของผู้ดูแล
กรมประชาสัมพันธ์ ถ้าเขาบอกว่าทำได้เขาต้องรับผิดชอบตรงนั้น
๒. ถ้าเขาบอกว่าทำได้ เพื่อไม่ให้เป็นการล้ำเส้นพระราชบัญญัตินี้ไม่
ควรมีข้อสัญญาผูกพันเลยไปกว่าถึงวันที่มี กสช. เข้ามาดูแลหรือมี
การแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

กรรมาธิการสามัญ

: กรณีช่อง ๕ สรุปได้ความสั้น ๆ ว่าอย่างนี้ ทางช่อง ๕ ได้คิดที่จะมี
บริษัทเอกชนขึ้นมามีบริษัทหนึ่งที่ช่อง ๕ เองก็ลงทุนด้วยส่วนหนึ่ง
อีกส่วนหนึ่งก็จะขายหุ้น ส่วนจะขายหุ้นด้วยวิธีอะไรไม่ใช่ประเด็น
แต่ว่าก็จะขายหุ้นออกไปให้กับเอกชน แล้วก็ทำสัญญาระหว่าง
ช่อง ๕ ที่ได้รับการจัดสรรคลื่นไว้เท่าในการออกอากาศให้กับบริษัท
นี้ที่ชื่อว่า RTA Entertainment ในระยะเวลา ๓๐ ปีในการบริหาร
ในการดำเนินการ ในการทำกิจการช่อง ๕ คำถามคือท่านเห็น
อย่างไรกับข้อเท็จจริงข้อนี้

นายโคทม อารียา

: คือผมก็ไม่สบายใจก่อนหน้านี้แล้วครับ ตั้งแต่มีช่อง ๓ เรื่องของ
ช่อง ๓ ก็คือพอมีพระราชบัญญัติออกมา ก็ไปต่อสัญญาทั้ง ๆ
ที่สัญญายังไม่ใกล้จะหมดส่วนช่อง ๗ สรุปก็คือว่ามีกรณีที่เล็ง
แล้วว่าอาจจะมีการเปลี่ยนแปลง แต่นี้กฎหมายเขียนว่าไม่มี
ผลย้อนหลัง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไปทำสัญญาผูกพันอะไรไว้อย่างไร
ก็เหมือนกับว่าจะได้สิทธิพิเศษไม่ครอบคลุม คือกฎหมายนี้พยายาม
จะปฏิบัติต่อทุก ๆ กิจการให้เกิดความเป็นธรรมสม่ำเสมอ กัน ดอนนั้น

ก็ยังไม่ค่อยเป็นเรื่องเป็นราวขึ้นมามากนักก็ถือว่าได้ทำสัญญากันไปเรียบร้อยแล้ว แต่ว่ากรณีของ ๕ มาดำเนินการในประเด็นตรงนี้ก็มิได้อยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ว่าลักษณะอย่างนี้เป็น การเอากิจการของรัฐไปเปลี่ยนเป็นกิจการกึ่งรัฐกึ่งเอกชนหรือเปล่า ซึ่งประเด็นเรื่องขายหุ้นในตลาดจะยกเว้นไว้ไม่กล่าวถึง แต่จะพูดถึงว่าพอมิมีบริษัทใดก็ตาม ซึ่งช่อง ๕ จะไปร่วมลงทุนด้วยหรือไม่ก็ตามแต่มีการทำสัญญาในลักษณะคล้ายกับสัญญารับช่วงกิจการ ซึ่งมีเวลาของสัญญานี้ยาวนานมาก และทำในขณะที่กำลังจะมีใกล้เข้ามาเต็มที่ ความจริงควรจะมิไปแล้ว คณะกรรมการกิจการ กสท. ผมก็พยายามจะดูว่าเจตนาของการดำเนินงานนี้เป็นอย่างไร ฟังดูแล้วเจตนา ก็คงจะต้องการเลี้ยงไม่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ซึ่งถ้าหากว่าเป็นเช่นนี้จริงก็คงจะต้องถูกสังคมวิพากษ์วิจารณ์ ผมทราบว่าทางช่อง ๕ ก็กำลังพิจารณายกเลิกเรื่องนี้อยู่ ไม่ดำเนินการ ก็แสดงว่าทางช่อง ๕ ก็รับฟังข้อวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมอยู่ในขณะนี้

กรรมาธิการสามัญ

นายโคทม อาริยา

- : เรื่องผู้ถือหุ้นว่าจะเป็นขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์หรือเอกชน มีประเด็นอะไรบ้าง
- : คล้ายกับ ว่ารัฐบาลมีนโยบายความจริงผมอ่านนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลไม่ได้เขียนว่ามีนโยบายแปรรูปรัฐวิสาหกิจเขียนไว้ว่ามีนโยบายพัฒนารัฐวิสาหกิจ เอกสารที่เสนอต่อสภา แต่พอไปกล่าวอ้างจะกลายเป็นว่าแปรรูป ซึ่งก็ตีความว่าแปรรูปก็คือเปลี่ยนจากความเป็นรัฐวิสาหกิจเต็มตัวไปเป็นในลักษณะของบริษัทที่รัฐถือหุ้นเสียงข้างมาก หรือต่อไปอาจจะเป็นอย่างหนึ่งหรืออย่างใดก็ตามแต่ ซึ่งในความเห็นส่วนตัวของผมนั้นก็มีความเห็นว่าถ้าหากเป็นกิจการไม่เกี่ยวข้องในลักษณะที่เป็นสาธารณูปโภคหรือที่เป็นประโยชน์สาธารณะรัฐก็ไม่ควรจะเข้าแข่งขันกับเอกชน ก็ให้เอกชนดำเนินการไป แต่บางลักษณะที่เป็นกึ่ง ๆ กลาง ๆ อย่างเช่น เรื่องของการศึกษา เรื่องของสาธารณสุข อันนี้อาจจะให้มีการแข่งขันได้ทั้งของรัฐและของเอกชน เพราะว่ารัฐจะต้องให้บริการสิ่งเหล่านี้ รัฐธรรมนูญเขาเขียนเอาไว้เรื่องการศึกษา เรื่องสาธารณสุข แต่ขณะเดียวกันถ้ารัฐทำอย่างเดียวและไม่มีเอกชนแข่งขันก็จะเห็นว่าผลออกมาไม่ค่อยดีนัก อันนี้ก็ควรจะเปิดแข่งขันกันไป รัฐก็ทำ เอกชนก็ทำ แต่เป็นบางกิจการที่รัฐควรจะดำเนินการเองเป็นหลักเลย เพราะเกี่ยวข้องกับในเรื่องของกิจการที่แข่งขันยาก อย่างเครือข่ายโทรคมนาคมก็ดี สายส่งไฟฟ้าแรงสูงต่าง ๆ ก็ดีแข่งขันยาก รัฐต้องลงทุนแล้วก็เปิด

สิ่งเหล่านี้ให้เอกชนที่จะเข้ามาแข่งขัน ถ้ามีให้สามารถเข้ามาใช้
สิ่งเหล่านี้ได้อย่างเป็นธรรม ที่เราพูดถึงเครือข่ายโทรคมนาคม
ความจริงแต่เดิมก็เป็นของรัฐล้วน ๆ แต่ตอนนี้เริ่มเปลี่ยนไปเป็นของ
บริษัท ซึ่งตรงนี้ต้องดูพอสมควรว่าอันนี้เป็นหน้าที่โดยตรงของ กทช.
ว่าเจ้าบริษัทนี้โดยกฎหมายบังคับว่าจะต้องให้บริการแก่เอกชน
ให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมเพื่อประชาชนได้ประโยชน์เต็มที่

ที่นี้มาพูดถึงเรื่องของช่อง ๕ โดยเฉพาะ ผมเข้าใจว่าเจตนาเดิม
ไม่ได้คล้าย ๆ กับเป็นประโยชน์ทางธุรกิจหรืออะไรต่าง ๆ เลย
การตั้งโทรทัศน์ช่อง ๕ ซึ่งเป็นของหน่วยราชการโดยตรง จะต้องไป
ศึกษาว่าทำไมเขาถึงตั้งขึ้นมา ถ้าข้อกล่าวแต่ต้นว่าจำเป็นจะต้อง
ตั้งขึ้นมาเพื่อการศึกษาหรือเพื่อความมั่นคงของรัฐอะไรต่าง ๆ
ก็ตาม ดูว่าทำเช่นนั้นจริงและมีความจำเป็นอยู่หรือไม่ สมมุติว่า
ไม่ได้ทำเช่นนั้นจริงหรือไม่มีความจำเป็น แทนที่จะไปยกเลิก
กับสัมปทานตรงนี้กลาย ๆ ให้เอกชนไปทำเลยก็จะต้องมาดูว่าใน
สัดส่วนต่าง ๆ ที่ควรจะเป็นบริษัทเอกชนเขาใช้สัดส่วนเท่าไรอยู่
ถ้ารัฐบาลว่าไม่มีความจำเป็นตรงนี้แล้ว รัฐมีความจำเป็นด้านอื่น
หรือไม่ หรือความจำเป็นเดิมที่ประกาศไว้ตอนก่อตั้งยังมีความ
จำเป็นเช่นนั้นอยู่จริงต้องให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์เดิมที่ประกาศ
ไว้ ไม่ใช่ว่าพอไปกลาง ๆ แล้วก็บอกไม่ทำแล้ว วัตถุประสงค์เดิม
ก็ไม่พูดถึงกลายมาเป็นประเด็นที่จะไปโอนสัมปทานให้แก่เอกชน
ไป ผมคิดว่าไม่น่าจะเหมาะสมครับ เพราะฉะนั้นผมว่าตรงนี้เรื่อง
ขายหุ้นซึ่งโยงไปถึงเรื่องพัฒนารัฐวิสาหกิจหรือพัฒนาแปรรูป
รัฐวิสาหกิจอะไรต่าง ๆ จะต้องมองในรายละเอียดหลายประการ
ด้วยกันครับ

กรรมาธิการสามัญ

: เมื่อสักครู່ท่านพูดถึงช่อง ๗ ถ้ากรณีช่อง ๗ ขยายเวลาสัญญา
สัมปทานก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก อันนี้จำไม่ได้แม่นแต่ว่า
หลังรัฐธรรมนูญออกแน่นอน ถ้าอยู่ระหว่างหลังรัฐธรรมนูญแต่ก่อน
พระราชบัญญัตินี้ออกช่อง ๗ ทำได้ไหมครับในวิสัยทัศน์ของท่าน
คิดว่าควรทำได้ไหม

นายโคทม อารียา

: คืออย่างนี้ ผมดูว่าการทำทั้งหมดเป็นความพยายามที่จะเลี่ยง
ถ้าเลี่ยงตรงมาก จากช่อง ๕ ลักษณะที่ว่าเสี่ยงให้เห็น ๆ บางครั้ง
ก็มีการประกาศด้วยว่าที่หาไปนี้เพราะต้องการจะเลี่ยง อันนี้
เหมือนกับการยอมนับ อันนี้ก็ชัดเจนพอสมควร แต่ในระดับขั้นหรือ
ตึกริชต์น้อยลง ๆ เพราะเรากำลังพูดถึงตรงนี้คือเรื่องเจตนาธรรม

เวลาพูดถึงเจตนารมณ์ก็จะเถียงว่าก็ไม่ได้เขียนไว้ ไซ้ใหม่ ก็เป็นเรื่องของความรู้สึกหรือเจตจำนงร่วมของสังคม ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละคนที่จะช่วยกันดู ซึ่งสื่อมวลชนก็ดี ประชาชนก็ดี ก็ออกความเห็นได้ แต่ถ้าไปบอกว่าจับในแง่ของกฎหมายคงลำบากที่จะไปหยุดยั้ง แต่เพียงแต่ถูกวิพากษ์วิจารณ์

กรรมาธิการสามัญ

: ขอตถามเรื่องสุดท้ายคือช่อง ๙ อ.ส.ม.ท. ได้รับจัดสรรคลื่นทีวี ๒ ช่อง ช่อง ๙ กับ ช่อง ๓ แล้วก็มีวิทยุอีกจำนวนหนึ่งหลาย ๑๐ สถานี แต่ว่า อ.ส.ม.ท. จะแปลงตัวเองเข้าตลาดหลักทรัพย์ ไม่ได้ไปตั้งบริษัทใหม่ แต่จะเป็นรัฐวิสาหกิจที่จะขายหุ้นออกไปให้ตลาดหลักทรัพย์ อันนี้จะเกี่ยวกับช่องกับเรื่องคลื่นความถี่หรือไม่ แล้วทำได้หรือไม่

นายโคทม อารียา

: อันนี้คงไม่เกี่ยวโดยตรงกับเรื่องคลื่นความถี่ ทำได้หรือไม่ ผมคิดว่าทำได้ แต่เหมาะสมหรือไม่ ไม่สู้จะแน่ใจ คือก็โยงไปถึงเรื่องที่เราริยกว่าการพัฒนาวิสาหกิจหรือการแปรรูป วัตถุประสงค์อยู่ตรงไหน ถ้าเป็นเรื่องราวสมัยที่เราอยู่ IMF พูดกันตรงนั้นมาก มีพระราชบัญญัติออกมา ๑๑ ฉบับหรืออะไร เพราะตอนนั้นเราบอกว่าสตางค์ไม่มี เมื่อไม่มีจริง ๆ ดิฉันก็ติดสินเชามากมาย เราก็มาดู เรามีทรัพย์สินอยู่ตรงไหน ก็อันนี้เข้าขายแปลงทรัพย์สินให้เป็นทุนคล้าย ๆ อย่างนั้น ตรงไหนมีก็ไปบอก IMF ว่าฉันมีอย่างนี้ ๆ IMF บอกก็ดีสิ เมื่อไม่มีทุนไซ้ใหม่คุณก็ต้องเอาพวกนี้ไปแปลงให้เป็นทุนเข้าตลาด ๆ ก็มีทุนกลับเข้ามาก็เอาไปหมุนเวียน ผมไม่ได้เรียนมาทางเศรษฐศาสตร์ แต่มาถึงตรงนี้ ณ จุดนี้ IMF เราก็ปลดไปแล้ว บอกว่าเราไม่เป็นหนี้เขาแล้ว ตอนนั้นรู้สึกรัฐบาลมีความสามารถสูงมากในเรื่องการนำเงินทุนจากที่ต่าง ๆ ผมเห็นว่ารัฐบาลนี้มีศักยภาพมากในเรื่องของเงินหรือทุนอะไรต่าง ๆ ผมก็เชื่อว่าความจำเป็นที่จะเอา อ.ส.ม.ท. เข้าตลาดหลักทรัพย์อะไรต่าง ๆ เพื่อจะแปลงทรัพย์สินให้เป็นทุนไม่น่าจะมีก็ต้องถามต่อไปว่าถ้าทำอย่างนี้แล้วประสิทธิภาพของ อ.ส.ม.ท. ที่จะดำเนินการให้บริการวัตถุประสงค์จะเกิดขึ้นได้ไหม อันนี้ต้องถกเถียงกันในการบริหารองค์กร ถ้าไม่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและถ้าไม่หลีกเลี่ยงคำครหาว่าการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน ทุนจะกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มบุคคลไม่มากนัก อันนี้ผมคิดว่าไม่ควรทำ

กรรมาธิการสามัญ

: ท่านเห็นอย่างไรว่าถ้ามี กสช. เกิดขึ้นหลังจากที่ช่อง ๙ ได้ขายให้กับเอกชนไปแล้วจะถือว่าเป็นการผูกมัดหรือเปล่า เพราะว่าหุ้นอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์คนถือหุ้นไว้แล้ว แล้วจะกระอักกระอ่วน อี้อีกก็เหลือกันหรือเปล่า เพราะว่าถ้าไปลดคลื่นที่ให้กับ อ.ส.ม.ท. เพราะฉะนั้นมี TV ๒ ช่อง วิทยุอีกหลาย ๑๐ ช่อง หุ้นก็ตก ก็มีปัญหาคือถือหุ้น เพราะฉะนั้น กสช. ก็คงจะลำบากหรือเปล่า ประเด็นนี้จะเป็นประเด็นในการคิดอะไรได้อย่างไรบ้างหรือเปล่าครับ

นายโคทม อารียา

: อันนี้ต้องไปคิดแทน กสช. เขาเล็กน้อยครับ เพราะว่าเวลาเราดูคลื่นทั้งหมดนี้เราจะต้องดูสัดส่วนว่าอันไหนเพื่อสาธารณะจริง ๆ เพื่อการศึกษา เพื่อศิลปวัฒนธรรม เพื่ออะไรต่าง ๆ อันนี้เพื่อการบันเทิง ขณะนี้เพื่อบันเทิงมาก แล้วก็ยิ่งถ้าหากว่าช่อง ๙ เข้าไปสู่ตลาดหลักทรัพย์อะไรต่าง ๆ แล้วที่แต่เดิมอ้างว่าอันนี้ต้องเป็นของรัฐ เพื่อประโยชน์ของรัฐ ตรงนี้ก็จะไม่ใช่แล้ว ก็คงว่าถึงแม้โดยนิตินัยอาจจะมีรัฐเป็นหุ้นอยู่ แต่โดยพฤตินัยดำเนินการเหมือนเอกชน จริง ๆ ก็เหมือนกับทั้งหลาย เพื่อการโฆษณา เพื่อที่จะให้เกิดมีการบันเทิง มีคนดูอะไรต่าง ๆ มากมาย เราก็อาจจะบอกได้สัดส่วนมากแล้วที่จะไปอนุญาตใหม่ ๆ ก็คงจะไม่มาส่วนนี้แล้ว ถูกไหม แต่ถามว่า กสช. จะถึงขั้นไปบอกไม่เอาแล้ว คือพูดง่าย ๆ ทรัพยากรนี้ยังมีอยู่ ยังพอจัดสรรได้อยู่ แต่ว่าขณะนี้อาจจะดูว่าสัดส่วนที่จัดสรรให้กับเอกชนเพื่อลักษณะที่เน้นบันเทิงสาร์อยู่บ้าง อาจจะได้สัดส่วนเพียงพอแล้ว ก็จะต้องไปจัดสรรส่วนอื่น ผมยังไม่คิดถึงขั้นว่า กสช. นี่คิดแทนเขาจะครับ จะไปบอกเรียกคืนอะไรอย่างนี้ คือยากในสังคมไทยหรือสังคมใด ๆ เขาถึงทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เพราะเขาต้องการไปตีจองไว้ พอตีจองไว้ก็ยาก แต่ขณะนี้ผมก็ถือว่าช่องต่าง ๆ ตีจองไว้หมดแล้ว คงยากที่จะเรียกคืน อาจจะช่อง ๑๑ จะมากที่สุด เพราะแต่เดิมที่ก็ตามไม่ว่าทุกช่องเป็นของรัฐหมด ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามวิวัฒนาการของสังคม ได้แปลงโฉมไปไปเป็นของเอกชนมากเข้าทุก ๆ ที่บอกว่าช่อง ๓ ก็เป็นของรัฐแต่ก็เป็นลักษณะเต็มๆ เหมือนกับโทรทัศน์เอกชนทั่ว ๆ ไป

กรรมาธิการสามัญ

: คำถามสุดท้าย คือถ้ามี กสช. ขึ้นมาแล้ว และมีการจัดสรรขึ้นใหม่ กทช. คงไม่เข้าไปก้าวก่าย กสช. ว่าเมื่อแบ่งไปแล้วคลื่นสำหรับวิทยุโทรทัศน์จะเป็นอย่างไรก็คงขึ้นอยู่กับ กสช. เขาแล้ว คราวนี้

กสช. ที่เคยเกิดในต่างประเทศผมได้ตามดูเรื่องนี้ พบว่าอย่างเช่น สาธารณรัฐเชกแล้วก็ฮังการี ก่อนที่จะเป็นประเทศประชาธิปไตย ขณะที่ยังเป็นประเทศที่ปกครองโดยระบอบคอมมิวนิสต์ ทั้งหมดเป็นหน่วยงานของรัฐหมดเลยในการดูแลทีวีและวิทยุ แต่หลังจากที่เขามี กสช. เมื่อ ๑๔ ปีที่แล้ว ปรากฏว่า กสช. ขึ้นมาจัดสรรคลื่นใหม่หมดโดยที่หน่วยงานของรัฐไม่ได้เลยแม้แต่คลื่นเดียว หน่วยงาน เช่น กรมประชาสัมพันธ์ก็ถูกยุบ ถ้าจะมีก็เป็นหน่วยงานของรัฐ ประเภทอิสระในการดูแลสื่อ เช่น BBC PBH ออกมา แต่ว่า หน่วยงานที่เป็นของรัฐอย่างเช่นกรมประชาสัมพันธ์ต้องแปลงตัวมาเป็นองค์กรอิสระหมด แล้วก็หน่วยงานของรัฐไม่ว่าทหารหรือตำรวจไม่มีหมดเลยสักคลื่นเดียว แล้วขณะเดียวกันจัดสรรออกไปเป็น ๓ ประเภท คือประเภท PBH BBC เพื่อ Public service ๑ กลุ่ม ประเภทธุรกิจ ๑ กลุ่ม และประเภทชุมชนอีก ๑ กลุ่ม วิทยุชุมชน โทรทัศน์ชุมชนอีก ๑ กลุ่ม ซึ่งไปสอดคล้องกับอังกฤษและสหรัฐอเมริกาที่ไม่มีหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของคลื่นเลย ถามท่านว่าเห็นอย่างไรตรงนี้

นายโคทม อาริยา

: ผมเข้าใจว่าเรื่องการจัดสรรทรัพยากรนี้มันไม่พ้นเรื่องของอำนาจ ที่มีอยู่ในสังคม สมมุติ ยกตัวอย่างเชก ฮังการี อำนาจเปลี่ยนแต่นี้เปลี่ยนของเขาอาจจะเปลี่ยนไวหรือเปลี่ยนจากรัฐ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ รัฐนี้หมายถึงรัฐบาลด้วยซ้ำไป เป็นรัฐ ๐ เปอร์เซ็นต์ สมมุติอย่างนั้น แต่ความจริงเขาไม่ ๐ หรือ เพราะผมก็ยังเชื่อว่าคำว่า Public มีความหมายได้ ๒ ความหมาย Public ที่ว่าเป็น PBH เป็นอะไรต่าง ๆ จริง ๆ เป็น Public ที่รัฐเป็นหลัก ส่วนคำว่า Public ที่ไปเรื่องของชุมชน ประชาชน องค์กรย่อย ๆ อะไรต่าง ๆ อันนั้นก็ต้องเป็น Public อีกแบบหนึ่ง เหมือนคำว่าสวนสาธารณะก็อาจจะมียุติดูแลบ้าง หรือว่าส่วนนี้ประชาชนก็ไปใช้หรืออาจจะไปตั้งเป็นระบบบริหารจัดการ อาจจะเป็นองค์กรท้องถิ่นหรืออะไรต่าง ๆ ซึ่งมองว่าไม่ใช่รัฐเสียเต็มตัว แต่รัฐในที่นี้ผมโยงไปถึงรัฐประเทศ ชาติแล้วผมก็ยังเชื่อว่าแต่เดิมที่บอกว่าเชกหรือฮังการีเป็นของรัฐ ตรงนั้นเป็นความหมายว่ารัฐคือรัฐบาล คือรัฐบาลก็คลุมไปหมดเลย แล้วก็หน่วยราชการก็คลุมไปหมด แต่ตอนนั้นเขาเปลี่ยนจากคำว่า รัฐ ที่แปลว่า รัฐบาลเป็นความหมายของรัฐที่กว้างขึ้น แต่ยังเป็นของรัฐอยู่ อย่างที่ว่าองค์กรอิสระอะไรต่าง ๆ ก็เป็นองค์กรของรัฐ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมเห็นว่าอย่างของไทยก็ต้องมาคิดว่าเราจะตั้งเป็นกี่กลุ่ม จริง ๆ ก็มีกลุ่มอันหนึ่ง กลุ่มรัฐ แต่ในรัฐจะมีส่วนไหน

เป็นของราชการหรือส่วนไหนจะเป็นองค์กรอิสระหรือเป็นองค์กรอื่นใดตรงนี้ผมยังไม่คาบเกี่ยวไป แล้วก็ยังมีของธุรกิจแน่นอนแล้วก็ของชุมชนหรือขององค์กรปกครองท้องถิ่นอะไรต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่รัฐโดยตรง อาจจะมี ๓ กอง ที่ถามว่าในกองรัฐจะไม่มีราชการเลยหรือ อันนี้ผมไม่ทราบ ถามว่าตรงนี้ในรัฐบาลกันเองเขาต้องไปตกลงกัน ถูกไหม แต่เดิมต้องยอมรับหน่วยงานด้านความมั่นคง หน่วยงานราชการ ดุจๆ ว่าเป็นรัฐไปหมด แต่ตอนนี้ผมยังถือว่ารัฐสภา ก็จะต้องมีเกี่ยวข้องกันได้ในส่วนที่เราเรียกว่าเป็น Public ของรัฐ หรืออาจจะมืองค์กรอิสระด้วยก็ได้ ผมยังคิดว่าที่ผ่านมาก็มีประวัติความเป็นมา เราจะเปลี่ยนกะทันหันอาจจะยาก นี่เป็นความเห็นของผม แต่ว่าเราต้องทำความเข้าใจในแนวคิด สื่อสารแนวคิดให้ชัดเจนก่อนว่า จริง ๆ แล้วโดยหลักแล้วผลประโยชน์น่าจะตกอยู่แก่รัฐ ไม่ใช่ตกอยู่แก่หน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใด แล้วไม่ใช่ในลักษณะที่ว่าหน่วยงานนั้นแปลงย่อยลงไปอีก คล้าย ๆ กับว่าทำให้เกิดเงินนอกงบประมาณหรืออะไรต่าง ๆ ซึ่งอันนั้นจะกลายจากผลประโยชน์ตกอยู่แก่รัฐ แต่เมื่อใดผลประโยชน์ตกอยู่แก่รัฐ มีความสามารถที่จะบริหารจัดการได้เพราะรัฐก็เหมือนของหลวง ไม่ใช่ของใครหรือของหน่วยใดโดยเฉพาะ

กรรมการการสามัญ

: เมื่อสักครู່ท่านพูดมาคำหนึ่งบอกว่า ส่วนจะจัดสรรอย่างไร รัฐจะต้องไปตกลงกันเอาเอง ในที่นี้หมายถึงรัฐบาลหรือหมายถึง กทช. จะต้องตกลงกันเอง

นายโคทม อารียา

: คืออย่างนี้ครับ ผมเข้าใจว่า กสช. คงจะดูสัดส่วนใหญ่ ๆ ก่อนแล้ว เวลาจะไปจัดส่วนย่อย ๆ หรืออะไรต่าง ๆ กสช. ก็จะต้องใช้คำว่าอะไรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในกองนี้ ในกองที่เป็นส่วนของรัฐ คืออาจจะมทั้งรัฐบาลหรือว่าหน่วยงานอื่นของรัฐจะเอาอย่างไร ผมยังไม่นึกถึง กสช. ว่าเวลาจะจัดแผนจัดการอะไรต่าง ๆ จะทำไปโดยเหมือนกับว่ามีอะไรอยู่ในใจแล้วเป็นภาพทฤษฎี อุดมคติจัดลงไปเลย ไปตกลงกันพอสมควร ที่นี้ถ้าหากว่าส่วนตรงนี้บอกว่า เป็นเรื่องของรัฐเราก็ต้องไปถามรัฐ แล้วรัฐก็ควรต้องมาคุยกันในหน่วยงานของรัฐอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น

กรรมการการสามัญ

: ประวัติของ ๑๔ ท่านที่คัดสรรส่วนมากแล้วจะจบทางวิศวะเป็นหลัก และเป็นหน่วยงานที่มาจากการสื่อสารโทรคมนาคมแทบทั้งนั้น และส่วนมากก็เป็น boss ใหญ่มาก และมีความเกี่ยวข้องกับบริษัทที่ทำ

นายโคทม อารียา

ธุรกิจทางด้านนี้ ถ้านึกถึงทาง positive ก็คือหมายความว่า ถ้าเขามีความรู้แล้วเขามาทำจริง ๆ จัง ๆ คิดว่าประโยชน์ก็จะตกแก่ประชาชน แต่ยังไม่ค่อยแน่ใจเท่าไรในตอนนี้ เพราะว่าจากการที่เราสอบประวัติต่าง ๆ ก็มีการร้องเรียนมามาก และท่านเหล่านี้ก็มีความเกี่ยวพันกัน เพราะฉะนั้นกลัวว่าเมื่อเข้ามาแล้วจะรักษาผลประโยชน์ของบริษัทมากกว่าของประชาชน ใน กกต. นั้น ท่านมีความเห็นว่าจะดูแลอย่างไร และประชาชนที่มีส่วนร่วมอย่างไร :

ผมไปคิดแทนกรรมการท่านอื่น ๆ ไม่ได้ แต่จะพูดในมุมมองของผมว่าเข้าไปอาจจะมีความหลากหลายความคิด แต่สิ่งที่ผมหวัง คือไม่มีวาระแทรกซ้อน คือกรรมการ ๗ คน อาจจะไม่มีทั้ง ๗ แต่ว่าส่วนใหญ่ถ้าไม่มีวาระแทรกซ้อนแล้วพอจะพูดกันได้ด้วยเหตุผลด้วยผล ซึ่งทัศนะจะไม่ตรงกัน ทุกคนก็บอกว่าประโยชน์ของประชาชนเขาคงไม่เถียงแน่ เพราะเป็นวัตถุประสงค์หลักเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ เขียนไว้ในกฎหมาย แต่เขาอาจจะเห็นไม่ตรงกันว่า ไปทางนี้ใช้หรือเปล่า ไปทางนั้นใช้หรือเปล่า แต่ถ้าไม่มีวาระแทรกซ้อนผมว่าทำงานได้ และผมก็เชื่อว่าพวกวิศวะ พวกสื่อสารก็มีข้อดีข้อเสีย แต่ว่าค่อนข้างจะปฏิบัตินิยม คือ พรีว ไม่เก่งเท่าไรนี้พูดกันตรง เพราะฉะนั้นก็จะทำงานได้แล้วที่สำคัญผมว่าถ้าผมเป็นกรรมการคนหนึ่งผมจะต้องพยายามอย่างยิ่งที่จะต้องเปิดหูเปิดตา ก็คือจะต้องรับฟังระดับรับฟังเสียงวิพากษ์วิจารณ์เสียงอะไรต่าง ๆ ของผู้รับบริการของเราคือประชาชนที่เราบอกว่าเราใช้ประโยชน์ตกอยู่กับเขา เขาคิดอย่างไร ผมก็ไม่กังวลนัก แต่ถ้าสมมุติส่วนใหญ่มีวาระซ่อนเร้นผมอาจจะต้องมาทบทวนว่าผมจะทำอะไรได้แค่นั้นอย่างไรต่อไป ถ้าผมได้รับเลือก ซึ่งตรงนั้นก็กนอกเหนือจากสิ่งที่ผมจะพูดหรือกล่าวยืนยันได้ในขณะนี้ ก็อาจจะกังวลเป็นเรื่องธรรมดา แต่ผมยังค่อนข้างจะมองโลกในแง่ดีว่า ๗ คนที่วุฒิสภาจะเลือกก็คงจะเลือกอย่างดีที่สุดแล้ว โดยคำนึงถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านได้ยกขึ้นมากล่าว

กรรมการสามัญ

: จากคุณสมบัติของท่าน ท่านมีความรู้ในด้านการศึกษาและด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการโทรคมนาคม ท่านมีความคิดอย่างไรว่าจะเอาโทรคมนาคมให้เกิดประโยชน์ในเรื่องการศึกษาให้แก่ทั่ว ๆ ไป ท่านมีนโยบายอย่างไรครับ

นายโคทม อารียา

: การศึกษามีนิยามทั้งแคบและกว้างในความหมายคือการศึกษาในระบบผมก็ได้ทำงานมาที่จุฬาฯ ที่เอไอที หลังจากที่พักวาระ

กกต. ก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง แต่ว่าการศึกษาในความหมายกว้าง
 ผมก็เห็นมีความสำคัญมากและผมก็เห็นช่องทางว่าระบบสื่อสาร
 โทรคมนาคมคือตัวที่จะนำสารไปถึงตัวผู้รับ เพราะในระบบสื่อสาร
 ก็ต้องมีผู้ส่งสาร และก็มีตัวสาร และก็มีช่องทางการส่งและมีผู้รับ
 ตรงนี้ถ้าพูดถึงเป็นระบบก็คือระบบที่จะนำความรู้ ระบบที่จะนำ
 ข้อมูล ข้อเท็จจริงอะไรต่าง ๆ ซึ่งผมดูว่าถ้ามองในอีกแง่หนึ่ง
 ระบบสื่อสารก็คือระบบการศึกษาแบบหนึ่ง ในแง่ที่ผมเข้าใจว่า
 ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเราควรจะต้องทำ ๒ เรื่อง เรื่องหนึ่งคือ
 ส่งเสริม เวลาเราจะจัดสรรคลื่นความถี่ เราจะคำนึงถึงอะไรต่าง ๆ
 ต้องคำนึงถึงเรื่องของการศึกษาของประชาชนเป็นสำคัญ
 นอกเหนือจากเรื่องอื่น ๆ แต่อันนี้ต้องเป็นสำคัญ เช่น ถ้าเราจะ
 พัฒนาเทคโนโลยีก็ต้องคิดว่าเทคโนโลยีนี้ประชาชนเข้าถึงได้
 กว้างขวางไหม internet เข้าถึงชนบทไหม โทรศัพท์จะเข้าถึงมี
 คนใช้เยอะไหม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมถือว่าเป็นช่องทางการศึกษา
 ขณะเดียวกันถ้าจะมีวิทยุหรือโทรทัศน์หรืออาจจะก้าวล่วงไป
 นะครับ ถ้าเรามาคุยกันประสานงานกัน วางผังความถี่ร่วมกัน
 ก็อาจจะต้องบอกว่าจะต้องจัดให้เพียงพอ ให้ชุมชนในองค์กร
 ท้องถิ่นต่าง ๆ เขาได้สามารถใช้คลื่นความถี่ได้ ในขณะเดียวกัน
 การศึกษาอีกความหมายหนึ่งแคบลงมานิดหนึ่งเราก็จะต้องใช้
 ช่องทางเหล่านี้พยายามที่จะให้ประชาชนรู้เท่าทันระบบสื่อสาร
 คมนาคม คือหมายความว่าใช้ระบบสื่อสารโทรคมนาคมพูดเรื่อง
 การสื่อสารคมนาคมให้ประชาชนเข้าใจด้วย เช่น ผมอยู่ กกต.
 ผมก็มีหน้าที่ที่จะต้องพูดถึงเรื่องการเลือกตั้ง เรื่องของระบบ
 การเมืองประชาธิปไตย ถ้าอยู่ใน กทช. หรืออยู่ใน กสช. ผมคิดว่า
 หน้าที่อันหนึ่งก็คือทำอย่างไรจะสื่อสาร ที่นี้ตัว กทช. กสช. เป็นตัว
 ผู้ส่งสารไปตามช่องต่าง ๆ ให้ไปถึงประชาชนอีกส่วนหนึ่ง เพราะ
 ถ้าตรงนี้เราไม่ทำ แล้วประชาชนไม่มาช่วยเฝ้าระวังสาธารณะ
 สมบัติส่วนนี้ก็แย่ ลำพังแต่เฉพาะ กทช. กสช. ไม่ก็คนมีกฎหมาย
 ฉบับหนึ่งก็จะไม่เกิดผลเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นที่ผมบอกว่าผมสนใจ
 เรื่องการศึกษาเป็นพิเศษก็จะมาเฝ้าระวัง ๒ ประเด็นนี้ คือประเด็น
 ว่าทำอย่างไร การจัดสรรความถี่จะคำนึงถึงเรื่องในความหมาย
 ที่ผมว่าการศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งของระบบสื่อสารต้องมีผู้ส่งสาร
 ผู้รับสารและก็มีกระจายความรู้ ความเข้าใจ พยายามให้
 กว้างขวางที่สุดและก็จะจัดสรรเฉพาะไม่ใช่เพื่อบันเทิง แต่เพื่อ
 สาระให้มากขึ้น เรื่องที่ ๒ ก็อาศัยตรงนี้ เป็นช่องสื่อสารเพื่อที่จะ

ในที่สุดแล้วเราใช้การคมนาคมเพื่อมาพัฒนาความเข้าใจ
ความรู้เท่าทันของประชาชนในเรื่องของการรับข่าวสารข้อมูล
ซึ่งยุคนี้เป็นยุคข่าวสารข้อมูลอยู่แล้ว

กรรมการธิการสามัญ

: คือ กทข. ในความเห็นคิดว่าได้ทำแน่ เพราะต่อไปคลื่นโทรศัพท์
ไม่แยกระหว่างคลื่นโทรศัพท์กับคลื่นทีวี เพราะว่าทีวี โทรศัพท์
เดี๋ยวนี้ก็รับทีวีได้แล้ว และสามารถจะไปพันใช้คลื่นเดียวกัน
พันกันไปหมดเลย เดี่ยวนี้แยกเกือบไม่ออกระหว่างคลื่น
โทรคมนาคมกับคลื่นสื่อสารมวลชน เพราะฉะนั้นถ้าได้คนที่เข้าใจ
เรื่องพวกนี้แล้วไปพันกันได้ คิดว่า กทข. ต้องมีบทบาทสำคัญแน่
จะไปใช้ประโยชน์ด้วยกันโดยปริยาย ท่านเห็นอย่างไรตรงนี้

นายโคทม อาริยา

: ที่จริงผมเห็นว่ามียุคเทคโนโลยี ๒ เทคโนโลยี ซึ่งสำคัญมาก ก็คือ
เทคโนโลยี แลนด์แบบไร้สายก็คือเครือข่ายท้องถิ่นที่ไม่ต้องใช้สาย
ต่อไปจะไปทั่วเลย อีกอันก็คือเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ซึ่ง
อินเทอร์เน็ตต่อไปจะมากวนกับสิ่งที่เราเรียกกันว่า Multimedia
จะปนกันหมด

กรรมการธิการสามัญ

นายโคทม อาริยา

: เรื่องเทคโนโลยีนอกจากท่านจะนำเอาการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการ
การโทรคมนาคมแล้ว เทคโนโลยีขอแสดงความคิดเห็นสักนิดหนึ่ง
: มีเทคโนโลยีบางอย่างที่กำลังอยู่ในลักษณะการขยายตัวการเป็นที่
ยอมรับ ถ้าเป็นไปได้ผมมองว่าต้องทำให้เป็นการเปิดมากกว่า
การจอง อย่างเช่น ระบบแลนด์ไร้สาย ผมก็ถือว่าน่าจะเหมือนกับ
เป็น Public domain ก่อนข้างจะมาก คือการควบคุมหรือ
regulation การไปออกกฎอะไรต่าง ๆ อย่าไปออกในลักษณะ
ที่จะคล้าย ๆ กับดึงมาสู่ศูนย์กลาง มาขออนุญาตให้ลำบากมากมาย
เหมือนกับจะไปควบคุมมาก เพราะระบบไร้สายจะต้องค่อย ๆ
พัฒนาแล้วก็จะไปเป็นประโยชน์ส่วนหนึ่งในระบบชนบท ดูโทรศัพท์
แต่ก่อนเถียงกันแทบเป็นแทบตายว่าโทรศัพท์จะไปชนบท
ทำอย่างไรจะไปชนบทได้ ต้องวางสาย ลงทุนมหาศาลไม่ค่อยมีใคร
อยากทำ เดี่ยวนี้บางทีดูโทรศัพท์ที่บอกว่าจะไปตั้งดูโทรศัพท์
สาธารณะทุกตำบลอาจจะเลิกคิดเลยก็ได้ เพราะเดี๋ยวนี้มี
โทรศัพท์มือถือมีอะไรต่าง ๆ ซึ่งต่อไประบบไร้สายจะเข้าไปมากขึ้น
เราก็จะทำเป็นระบบที่ว่าส่งไปแล้วกระจายคลื่นในระดับท้องถิ่น
เรียกว่า local land เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะเปิดกว้าง และเรื่องของ
voice over IP ก็คือการใช้เทคโนโลยีโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต

ควบกันเพื่อที่จะเปิดโอกาสให้ใช้ multi media ก็เป็นเรื่องที่จะต้องเปิดมากกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ ว่ากันตามจริงตรงนี้ขัดประโยชน์กับโทรศัพท์โดยตรง ที่เขาเป็นโทรศัพท์ระบบสาย สุดท้ายผมยังเห็นว่า กทช. ในเรื่องเทคโนโลยีจะต้องมีการพัฒนาคนและถ้าเป็นไปได้พัฒนาเทคนิคอะไรต่าง ๆ ของเราเองขึ้นมาบ้าง ซึ่งตอนนี้เราตามเขาอยู่ผมอยู่ห่างไกล แต่ขณะนี้ทำไมประเทศสหรัฐ หรืออะไรต่าง ๆ เขาร่ำรวยมาก เพราะเขาลงทุนทางการศึกษาวิจัยสูง จดสิทธิบัตรก็เหมือนเขาของตลาดทรัพย์สิน เตี้ยนี้ทรัพย์สินเป็นทรัพย์สินทางปัญญา เขาของตลาดนี้ไว้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์หรือกว่านั้น เพราะฉะนั้นทำกันที่ไร ประเทศจน ๆ ก็ต้องจนอยู่ต่อไป เพราะว่าเข้าตลาดนี้แข่งขันกับเขาไม่ได้เลย ผมก็ว่าหน้าที่อันหนึ่ง ผมถึงบอกว่าผมสนใจเรื่องเทคโนโลยี นอกจากจะบอกว่ารับเทคโนโลยีใหม่ ๆ และก็เปิดให้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาแล้วให้เกิดประโยชน์แก่เราแล้ว เราจะต้องพยายามถึงจะตามไม่ทันอย่างไรก็ยังมีก็ต้องสู้บ้าง ไม่ใช่ตอนนี้ผมว่าเรายอมแพ้เลยไม่เข้าไปแข่งเลย ไม่เข้าไปแข่งเลยในตลาดทรัพย์สินทางปัญญา เราเป็นลูกค้ายาวเดียวเลย ไม่เป็นผู้ผลิตแม้แต่ชนิดเดียว แล้วทำอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ผมว่าเขาบิบบเราอย่างไรก็ได้ เขาไปขึ้นราคาเราก็ต้องขึ้นตามเขาไปตลอด

กรรมการการสามัญ

: เด็กสมัยนี้เล่นเกมมากทำให้เสียเวลาเรียน และมีปัญหามากมายเกิดขึ้น เช่น มีนักศึกษาสาวถูกหลอกไป อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ขณะนี้ทางกระทรวงไอซีทีก็กำหนดว่าให้ผู้ประกอบการติดตั้งแต่ ๔ ทุ่มถึงเท่าไรจำไม่ได้ อันนี้จะหาทางแก้ไขอย่างไร และเมื่อสักครู๋ท่านใช้คำว่า แลนดระบบไร้สาย เข้าใจว่า land local Area network มีเฉพาะสายที่ไร้สาย มือถือโทรศัพท์ตำรวจใช้อยู่เป็นแลนดด้วยหรือเปล่า

นายโคทม อารียา

: ไม่เป็นครับ คือก็แบบเดียวกับที่มีสาย แต่เขาจะใช้คลื่นส่งคลื่นความถี่โดยพื้นที่จะเล็ก กำลังส่งน้อย แต่ในพื้นที่อื่นนี้ ใครจะใช้อินเตอร์เน็ตก็ได้เหมือนกับระบบมีสายธรรมดาเราจะแชร์ printer กันก็ได้ จะแชร์คอมพิวเตอร์อะไร คือจะสะดวกมาก แล้วต่อไปผมเข้าใจว่าใช้มาก ๆ เข้าไปติดทั้งตึกหรืออะไรต่าง ๆ อาจจะต้องไปอนุญาตให้เขา หมู่บ้านตำบล ก็อาจจะต้องอนุญาตให้เขา เพราะฉะนั้นเขาก็จะติดตั้งระบบไร้สายตรงนั้น สมมุติว่ามีสายจริง ๆ อยู่ ๒ - ๓ สาย แบ่งกันได้หมดเลย ระบบผมคิดว่าคงจะต้องพัฒนาไปในทางนั้น เรื่องเกมคิดว่าต้องแบ่งเวลาให้เหมาะสม ผมยังเสียดาย ผมอ่านสถิติเขาบอกว่า

คนไทยอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยแล้วปีหนึ่งไม่กี่บรรทัด ไม่รวมหนังสือพิมพ์ หนังสือเล่ม ๆ อย่างนี้ ปีละไม่กี่บรรทัด ผมว่าขณะนี้สุดโต่งไปทางด้าน การสื่อสารด้วยภาพ คือระบบการสื่อสารของคน แต่เดิมไม่สื่อสาร กันเท่าไร สื่อสารกันด้วยเสียงบ้าง ด้วยคว้นบ้าง พอมาเกิดปฏิวัติครั้ง สำคัญคือมาสื่อสารด้วยตัวหนังสือแล้วก็เกิดมามีระบบพิมพ์ ถือว่าระบบ การพิมพ์เป็นการปฏิวัติวัฒนธรรมครั้งใหญ่ เข้าโทรทัศน์คือการปฏิวัติ วัฒนธรรมครั้งที่ ๒ แล้วก็ตามมาด้วยที่เรากำลังพูดอยู่ขณะนี้ multi media แต่ผมว่าไกลไป เราต้องหาความสมดุลให้มากขึ้น เพราะฉะนั้นผมจะเห็นด้วยว่า ถ้าราชการควรจะต้องส่งเสริมการสื่อสาร เรียกว่าหน้าต่อหน้า อันนี้ยังมีอยู่อย่างไรก็แทนไม่ได้ ถ้าขาดอันนี้ไป ผมว่าความสมดุลของความเป็นบุคคลจะไม่มี ๒. สื่อสารด้วยหนังสือ ผมก็อยากให้คนอื่นมีความสุขด้วยในการอ่านหนังสือ แต่จะต้องส่งเสริม ให้มากขึ้น ถ้าเรามีวิทยุโทรทัศน์จะต้องใช้วิทยุ โทรทัศน์ไปส่งเสริม การอ่าน ไม่ใช่ไปทำอย่างอื่น ผมอยากให้เห็นรายการอย่างนี้มากขึ้น อันนี้ผมก็ทำไม่ได้นะครับ เสร็จแล้วเกม ผมว่ายิ่งสุดโต่งไปอีกแต่เกม บางทีก็พัฒนาทักษะเรียกว่าการเคลื่อนไหวของนิ้ว ของมือ ของตา ของอะไรต่าง ๆ ไปด้วยกัน แต่ถ้าไปพัฒนาแต่เรื่องนี้ ๆ เด็กจะไม่เห็น อะไรที่สมดุล ผมว่าก็ต้องเตือนโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนและ ผู้ปกครองต้องมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องเหล่านี้ ส่วนกระทรวงอะไรต่าง ๆ ก็คงต้องออกระเบียบควบคุม แต่ควบคุมมากเกินไปไม่สำเร็จหรอก เด็กจะหนีไปที่อื่น สมมุติปี ๔ ทุ่ม ต้องมาเล่นตั้งแต่เที่ยงก็เกินไปอยู่ดี

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ในส่วนที่ ๑

รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของนายโคทม อารียา
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

(สำเนา)

ด่วนที่สุด

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๙๑

คณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘
มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๙ ซึ่งกรรมการการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสือ	๑๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อูพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินฉัตร
๑๕. นายสุพร สุขสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใผ่นวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ่นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยชนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนาย	๒๐. นายอนันตชัย คุณนันทกุล
๒๑. นายอาคม ตูลาติลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

คณะกรรมการการสามัญ ...

คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติฯ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๔๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๒ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

บัดนี้ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคลจำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาส่วหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการการสามัญฯ ได้จากการตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณารายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ดังกล่าวบรรจระบุเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

(สุรพงศ์ ใฝ่นวล)

ประธานคณะกรรมการการสามัญฯ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

เลขาธิการคณะกรรมการการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๓๓๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๕๓๑ ๕๓๒๕

LIPT

สัญญาลักษณ์พิมพ์

นางลักษณ์ วัฒนุช

**รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับ
การเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการกิจการسامัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน ในวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๗ ดังนี้

๑. กำหนดให้แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นที่ว่า “ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชน” ทั้งนี้ ก่อนที่จะมีแสดงวิสัยทัศน์ในข้อ ๒
๒. กำหนดให้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อระยะเวลาคนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยเชิญสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชนเข้าร่วมรับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

จากนั้น ในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการกิจการسامัญ ได้เชิญนายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการกิจการسامัญ เพื่อตอบข้อซักถามบางประการ พร้อมทั้ง คณะกรรมการกิจการسامัญ ได้กำหนดให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เพิ่มเติม โดยการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙ ทั้งนี้ ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการกิจการسامัญ เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

**การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนคำถามในประเด็นที่ว่า
“ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร
จึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน”**

**● ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไร จึงสอดคล้องกับ
ประโยชน์ของประเทศไทยและประชาชน (ขอให้เขียนภายใน ๑ หน้ากระดาษ)**

๑. กทช. จะใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อย่างไร จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม
๒. กทช. จะดำเนินการแก้ไขปัญหาคำคัญที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมของไทยอย่างไรในเรื่อง
 - ๒.๑ การแปรสัญญาความร่วมมือการงานกิจการโทรคมนาคม
 - ๒.๒ การแก้ไขปัญหาคำถามไม่เป็นธรรมในกิจการโทรคมนาคม
๓. กทช. จะดำเนินการบริหารจัดการ กองทุนการพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างไร จึงจะสามารถกระจายบริการโทรคมนาคมให้ทั่วถึงเท่าเทียมกันทั้งประเทศ และเกิดประโยชน์โดยสมดุล
๔. กทช. มีมาตรการอย่างไรในการที่จะคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรมและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำอีกในอนาคต
๕. กทช. จะดำเนินการอย่างไรในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้มีประสิทธิภาพ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตาม มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๘
๖. เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ ต้องการให้ กทช. (และ กสทช.) ดำเนินการปฏิรูปกิจการโทรคมนาคม ทั้งในด้านการบริหารความถี่วิทยุ การอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม และการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม ฯลฯ ดังนั้น หากท่านได้รับเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง กทช. ท่านจะดำเนินการบริหารจัดการอย่างไรจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์
๗. ท่านเห็นว่าแนวพระราชดำริ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำงานของ กทช. ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทยและประชาชนหรือไม่อย่างไร

นายเศรษฐพร คูศิริพิทักษ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การแสวงหาวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม

นายเศรษฐพร คุณศิริพิทักษ์

ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เรียนท่านประธานคณะกรรมการมาธิการ ท่านคณะกรรมการมาธิการและท่านผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน
กระผมศาสตราจารย์พิเศษ เศรษฐพร คุณศิริพิทักษ์ อดีตอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข อดีตอาจารย์ประจำสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปัจจุบันเป็นกรรมการของโครงการปริญญาเอก คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และก็เป็นอาจารย์พิเศษสอนอยู่ที่นั่นด้วยและเป็นคณะกรรมการตรวจสอบภาควิชาการประจำกระทรวงพลังงานด้วยนะครับ สำหรับหัวข้อที่กระผมจะเสนอวิสัยทัศน์ในวันนี้ก็เป็นหัวข้อเดียวกับที่ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการสรรหา นั่นก็คือหัวข้อที่ว่าด้วย กทช.กับการที่จะใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ ครับ กระผมขอเริ่มดังนี้ครับ เรื่องที่จะนำเสนอวิสัยทัศน์ก็คงจะแบ่งเป็น ๔ ส่วนด้วยกัน

อันที่ ๑ เป็นเรื่องสภาพแวดล้อมกิจการโทรคมนาคมของโลกและของประเทศไทยย่อ ๆ เพื่อให้เห็นถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น

อันที่ ๒ สภาพของกิจการโทรคมนาคมในเมืองไทยและปัญหาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมในเมืองไทย

อันที่ ๓ พูดถึงเรื่องอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ ที่ กทช. จะต้องรับผิดชอบ

อันที่ ๔ แนวนโยบายและเป้าหมายในการที่จะใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้ครับ สำหรับสภาพแวดล้อมกิจการโทรคมนาคมที่อยากจะนำเสนอท่านให้ทราบเพื่อเป็นข้อมูลก็คือว่า ทุกวันนี้กิจการโทรคมนาคมของโลกเป็นกิจการที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วต่อเนื่องแล้วก็ไม่หยุดยั้งสิ่งที่เห็นได้ชัดก็จะมีเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ๒ ประการ

ประการที่ ๑ คือเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีโทรคมนาคมได้มีการพัฒนาจากระบบ Analog มาเป็นระบบ Digital มีผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการบริการโทรคมนาคมค่อนข้างมาก ก็คือจะมีการให้บริการทางเสียงน้อยลงมากกว่าที่จะให้บริการในด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นลักษณะข้อมูลรวมทั้งทางด้านเสียง ทางด้านภาพ อักษรตัวหนังสือ ตัวเลข

ประการที่ ๒ คือทำให้มีการให้บริการโทรคมนาคมในลักษณะเคลื่อนที่มากขึ้นกว่าปัจจุบันที่มีลักษณะประจำที่

ประการที่ ๓ คือบริการโทรคมนาคมจะมีลักษณะที่เป็นบริการรวมมากขึ้นกว่าปัจจุบัน มีลักษณะเป็นพหุสื่อ พหุสาร

อีกแห่งหนึ่ง ทางด้านโทรคมนาคมที่สภาพแวดล้อมของโลกเกิดขึ้นก็คือเศรษฐกิจโทรคมนาคมมีประเด็นใหญ่อยู่ ๓ ด้าน

ด้านที่ ๑ มีการเปลี่ยนแปลงจากระบบผูกขาดเป็นการแข่งขันเกือบจะทั่วโลก

ด้านที่ ๒ เศรษฐกิจโทรคมนาคมจะมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงจากการที่เคยมี

ความช่วยเหลือจากประเทศที่พัฒนาแล้วไปยังประเทศที่พัฒนาน้อยกว่ามาเป็นการให้ความร่วมมือระหว่างกันจาก Assistance มาเป็น Co-operation

ด้านที่ ๓ ลักษณะเศรษฐกิจโทรคมนาคมจะเปลี่ยนจากที่อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะหรืออยู่ภายในชาติหนึ่งจะเป็นลักษณะที่ข้ามชาติเป็นเศรษฐกิจระหว่างประเทศก็จะมี การมาซื้อ หุ่นข้ามประเทศกัน มีการมาควมรวมกิจการกัน เรื่องสภาพและปัญหาของกิจการโทรคมนาคมในเมืองไทย อาจจะเรียนสรุปในเวลาอันจำกัดนี้ว่าปัจจุบันเรามีผู้ประกอบการโทรคมนาคมที่เป็นทั้งหน่วยงานของรัฐ คือ บริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด มหาชน ซึ่งแปรรูปเบื้องต้นมานี้ กับบริษัทเอกชนที่เข้ามาร่วมการทำงานกับหน่วยงานของรัฐทำภารกิจทั้งทางด้านโทรศัพท์พื้นฐาน โทรคมนาคมพื้นฐาน โทรคมนาคมพื้นฐานทางเคลื่อนที่และทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศทั้ง ภายในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดด้วย เรามีโทรศัพท์ประจำที่อยู่ประมาณ ๘ ล้านเลขหมายพิเศษ และ ก็มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ ๒๐ กว่าล้านเลขหมาย จากการที่สภาพโทรคมนาคมเราเป็นอย่างนี้ ก็ปรากฏว่ามาถึง ณ ปัจจุบันนี้ก็ทำให้มีปัญหาทางด้านกิจการโทรคมนาคมที่สำคัญ ๆ หลายประการที่ อาจจะนำเรียนเสนอท่าน

ปัญหาอันแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน พุทธศักราช ๒๕๔๐ นี้ครับ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่มีความมุ่งมั่นในการที่จะปฏิรูปสังคมไทยในทุกด้านทั้ง ทางด้านการเมือง การศึกษา การบริหารราชการ การตรวจสอบสิทธิเสรีภาพประชาชน รวมทั้งมาตรา ๔๐ ได้มีบทบัญญัติในการที่เจตนาจะให้มีการปฏิรูปกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการ โทรคมนาคมของประเทศไทย เมื่อมีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ แล้ว บังเอิญมีบทบัญญัติอยู่ในบทเฉพาะกาล การแสดงวิสัยทัศน์ กทช. มาตรา ๓๓๕ (๒) ที่บอกให้การดำเนินการตามมาตรา ๔๐ นี้ให้ดำเนินการให้ เสร็จภายใน ๓ ปี ดังนั้นจริง ๆ แล้วตามเจตนารมณ์นี้จะต้องมีการเปิดเสรีกิจการโทรคมนาคมตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ น่าจะมีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ คือ กทช. กสท. ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ เช่นเดียวกัน เพราะเหตุว่าพอมิมีรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ แล้วก็มีกฎหมายลูกออกมาอีก ๒ ฉบับนั่นคือ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นมา ซึ่งในกฎหมายฉบับ นี้ก็คือให้ตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระขึ้นมา ๒ องค์กรก็คือ กสท. และ กทช. ผมขอใช้ชื่อย่อจริง ๆ แล้วทั้ง ๒ องค์กรนี้น่าจะทำงานตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นมา เพราะว่าในมาตรา ๗๕ ก็บอกว่าให้มีการ คัดสรรแต่งตั้งให้เสร็จเรียบร้อยภายใน ๑๒๐ วัน นับตั้งแต่กฎหมายใช้บังคับ แต่บังเอิญก็ยังไม่เสร็จ เรียบร้อย จากการที่ไม่เสร็จเรียบร้อยก็ปรากฏว่าตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นมาก็ทำให้เกิด สุนทรียภาพทางด้านโทรคมนาคมขึ้นในสังคมไทย ซึ่งสุนทรียภาพที่เกิดขึ้นนี้ก็คือทำให้เกิดการขาดองค์กร ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพนั่นก็คือ กทช. ที่เราคาดหวัง การที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ ในการกำกับดูแลนี้ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในกิจการโทรคมนาคมภายในปัจจุบันก็จะเห็นได้ว่า เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการโทรศัพท์พื้นฐานด้วยกันเอง ระหว่างโทรศัพท์พื้นฐานกับมือถือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ระหว่างโทรศัพท์เคลื่อนที่ด้วยกันเอง ซึ่งอันนี้เป็นปัญหาที่ทราบกันอยู่ดีนะครับ ผมคง ไม่ต้องลงรายละเอียดลึกครับ นอกจากนี้ผู้ประกอบการอยู่เดิมนี้อาจจะให้บริการต่อไปได้ก็ได้เปรียบ

ผู้ประกอบการรายใหม่ที่ไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้ เพราะกฎหมายห้ามไว้ ๓ อย่าง ห้ามไม่ให้จัดสรรคลื่นใหม่ ไม่อนุญาตให้ประกอบกรใหม่ ไม่อนุญาตให้ประกอบการเพิ่มเติม ผู้ที่เป็นผู้ประกอบการปัจจุบันก็ได้เปรียบได้ประโยชน์ในการที่ขยายเครือข่ายขายลูกค่าบริการได้มาก จะเห็นได้ว่าช่วง ๓ - ๔ ปีมานี้ โทรศัพท์มือถือขยายขึ้นมากกว่า ๑๕ ล้านเลขหมาย นอกจากนี้ในระหว่างที่ผู้ประกอบการรายเก่าอยู่เดิม ผู้ที่จะหวังประกอบการใหม่ขึ้นมาก็ไม่สามารถเข้ามาได้เพราะถูกจำกัดทำให้กระทบถึงประชาชน ผู้ใช้บริการ ผู้บริโภค เพราะว่าไม่มีโอกาสที่จะได้เลือกบริการใหม่ ๆ หรืออัตราใหม่ ๆ มากขึ้นกว่าเดิม ที่ควรจะเป็น นอกจากนี้แล้วยังตัดโอกาสของภาคประชาชนเองในการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ เช่น ในการที่จะเริ่มดำเนินการวิทยุชุมชนใหม่ก็ไม่ได้ จะเริ่มดำเนินการมาช่วยพิจารณาเรื่องคลื่นความถี่วิทยุตามที่บัญญัติไว้ พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่เรื่อง ๔๐ เปอร์เซนต์ ๒๐ เปอร์เซนต์ก็ไม่ได้จะครับ นอกจากนี้ที่ตามมาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า จะเป็นปัญหาสำหรับ กทช. ในการที่จะออกกฎกติกามาใช้บังคับในอนาคต เพราะว่าเหตุว่าผู้ประกอบการอยู่เดิมนี้จะเป็นผู้ประกอบการที่มีเครือข่ายแล้วผู้ใช้บริการกว้างขวางมากพอสมควร ผู้ประกอบการรายใหม่ก็จะมาแข่งขันยาก แต่ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการรายเก่านี้ก็ต้องเสียค่าตอบแทนตามสัญญาความร่วมมือกันอยู่ปัจจุบัน ให้แก่หน่วยงานของรัฐ ในขณะที่ผู้ประกอบการรายใหม่ก็อาจจะไม่ต้องเสีย ตรงนี้ก็จะทำให้มีความได้เปรียบเสียเปรียบซึ่งกันและกันอยู่ กทช. ก็คงจะยากขึ้นในการที่จะทำหน้าที่ตรงนี้ นอกจากนี้ศรัทธาความเชื่อมั่นในแนวนโยบายของรัฐทางด้านโทรคมนาคมนี้ก็ถูกทำให้ขาดความน่าเชื่อถือไปมากจากนักลงทุน เพราะว่านักลงทุนเขารอมานานในการที่จะเข้ามาประกอบกิจการโทรคมนาคมเพิ่มเติม และที่สำคัญมากกว่านี้ที่ที่น่าสนใจก็คือว่า การที่เราไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ และ มาตรา ๓๓๕ (๒) นี้ก็ทำให้เหมือนกับว่าเราไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญอาจจะเป็นการลดทอนความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญด้วยก็ได้ และอีกอย่างหนึ่ง พ.ร.บ. ประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ก็ปรากฏว่าใช้บังคับไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ฝ่ายนิติบัญญัติเป็นคนกำหนดกติกาว่าจะต้องยกเลิกการผูกขาด เพราะว่ายกเลิกกฎหมายการผูกขาดไปแล้วแต่ก็ยังไม่สามารถจะให้เป็นจริงตามที่ฝ่ายนิติบัญญัติต้องการ เพราะว่ายังไม่มีที่ตั้ง กทช. อันนั้นก็เป็นสภาพปัญหาที่สำคัญ ๆ ที่นี้จากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ ก็จะเห็นได้ว่าต้องการให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระคือ กทช. นี่มาทำหน้าที่ในการที่จะปฏิบัติแก้ไขปัญหเหล่านี้ ป้องกันปัญหเหล่านี้ไม่ให้เกิดขึ้นอีกนะครับ ดังนั้นจึงกำหนดอำนาจหน้าที่ของ กทช. ไว้อย่างกว้างขวางมากในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ทั้งหมด ๒๑ ข้อ แต่ว่าผมอยากจะกล่าวถึงที่สำคัญ ๆ ๕ - ๖ ประการ

ประการแรก มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและจัดทำแผนแม่บทการพัฒนา
กิจการโทรคมนาคม

ประการที่ ๒ ทำหน้าที่ในการบริหารความถี่วิทยุ ซึ่งรวมถึงการทำแผนความถี่วิทยุ การ
จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุ การกำกับดูแลการใช้คลื่นวิทยุ

ประการที่ ๓ เป็นเรื่องการอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมหมายถึง กทช. มีอำนาจ
ในการกำหนดกฎเกณฑ์กติกาขึ้นมาในการอนุญาต แล้วเป็นผู้อนุญาตเองเป็นผู้กำกับดูแลตามที่อนุญาต
ด้วย นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการกิจ

ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งการที่จะดูแลให้มีการกระจายบริการอย่างทั่วถึง รับผิดชอบภารกิจทางด้านอัตราค่าบริการ ค่าธรรมเนียม ค่าเชื่อมโยงโครงข่ายต่าง ๆ อันนี้ เป็นภารกิจที่สำคัญมากของ กทช. นะครับ จากภารกิจที่หลากหลายเหล่านี้ทำให้ กทช. นี้จะใช้อำนาจหน้าที่ให้มีผลสัมฤทธิ์ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็จะต้องมีนโยบายและเป้าหมายที่แน่ชัดพอสมควร ผมคิดว่า กทช. น่าจะเป็นองค์กรที่ยึดหลักที่สำคัญ ๔ ประการ นั่นก็คือ

ประการที่ ๑ ความมีประสิทธิภาพ

ประการที่ ๒ โปร่งใส

ประการที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นธรรม

ประการที่ ๔ สร้างสมดุลทางด้านโทรคมนาคม การที่จะให้มีประสิทธิภาพก็จะต้องดำเนินการบริหารจัดการให้มีการใช้ทรัพยากรสื่อสารของชาติ คือคลื่นความถี่วิทยุและเลขหมายโทรคมนาคมให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญจะต้องกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และตามเจตนารมณ์ของกฎหมายอื่น ๆ ในด้านความโปร่งใสต้องการให้ กทช. ใช้อำนาจหน้าที่ให้เป็นองค์กรที่มีเกียรติ และได้รับความไว้วางใจและได้รับความเชื่อถือในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ในเรื่องความโปร่งใสในการทำงาน จะต้องหาบุคลากรที่มีความสามารถ มีจิตสำนึกในการที่จะทำงานตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย นอกจากนี้ในแง่ความเป็นธรรมก็ต้องสร้างกฎเกณฑ์กติกาไม่ให้มีการผูกขาดทั้งทางตรงและทางอ้อมและส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม สร้างความเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริโภคให้เกิดขึ้นให้ได้ กระจายบริการให้ทั่วถึงอย่างเท่าเทียมกันทั้งประเทศตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๘ ด้วย และนอกจากนี้จะต้องสร้างสมดุลในการพัฒนากิจการโทรคมนาคม เพื่อให้มีสมรรถนะในการที่จะไปแข่งกับต่างประเทศที่ดี รวมทั้งการที่จะพัฒนากิจการโทรคมนาคมทั้งที่อยู่ในส่วนกลาง ในเมือง ในชนบท ใช้กองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการกระจายบริการอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ผมคิดว่าถ้าเมื่อ กทช. ใช้ อำนาจในลักษณะที่ให้ความโปร่งใสซื่อสัตย์สุจริตแล้วก็ทำงานเป็นทีมเอาแนวพระราชดำริในหลวงมาใช้ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงก็สามารถจะช่วยรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติทางด้านโทรคมนาคมไว้ได้ และคงจะสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนสมเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ ครับ ผมขอจบเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

**การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑
และ ๑๑/๒ รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙**

**การแสดงวิสัยทัศน์ เรื่อง ที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการกรณีช่อง ๑๑/๑ และ ๑๑/๒
รวมทั้งประเด็นของช่อง ๕ ช่อง ๗ และช่อง ๙**

นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์

.....

กรรมการธิการสามัญ

: กรณีที่กรมประชาสัมพันธ์ออกมาให้สัมภาษณ์ชี้แจงว่า ช่อง ๑๑ ได้รับการจัดสรรคลื่นเพื่อทำสถานีช่อง ๑๑ คลื่นนั้น อยู่ในระบบ VHF แล้วก็เป็น Analog แต่ว่าปัจจุบันนี้ได้สามารถบีบสัญญาณแล้วก็ทำเป็น Digital ได้ ก็เลยสามารถที่จะเพิ่มช่อง ๑๑/๑, ๑๑/๒ ได้ แล้วก็ไม่ได้ถือว่าเป็นการเพิ่มกิจการ ท่านเห็นอย่างไรตรงนี้

นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์

: เราต้องเริ่มต้นตรงนี้ครับว่า เทคโนโลยีเป็นกลาง เพราะฉะนั้นคลื่นความถี่ที่จัดสรรให้ช่อง ๑๑ ไปนี้เป็นย่าน VHF แล้วก็การที่ VHF ในระบบ Analog การที่จะเอา VHF Analog ไปพัฒนาตามเทคโนโลยี Digital สมัยใหม่ แล้วก็บีบอัดสัญญาณที่ดังใจจะส่งตั้ง ๘ ช่อง ถ้าโดยทางเทคนิคคงไม่มีปัญหาอะไร ปัญหาก็คือว่า ตามกฎหมายแล้วถูกต้องไหม ถ้าผมจะพิจารณาตามกฎหมายที่ออกมา ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๐ และกฎหมายลูก ก็คือ พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม ๒๕๕๓ มาตรา ๔๐ ห้ามทำไว้ ๓ อย่าง ในระหว่างที่ยังไม่มี กสท. กทช. ห้ามจัดสรรคลื่นใหม่ ห้ามอนุญาตประกอบการใหม่ ห้ามอนุญาตประกอบการเพิ่มเติม กรณีที่ช่อง ๑๑ไปทำเป็น ๑๑/๑ หรือ ๑๑/๒ นี้ ถ้าดูตามคลื่นไม่ถือว่าไปใช้คลื่นใหม่ เพราะว่าการส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมนี้ สัญญาณผ่านดาวเทียมเป็นเพียง Transmission หรือสื่อสัญญาณตัวกลางเท่านั้น แต่การที่ไปมี ๑๑/๑ , ๑๑/๒ นั้น ผมว่าน่าจะไปเข้าข่ายการประกอบการเพิ่มเติม ซึ่งเป็นข้อที่ ๓ ของข้อห้ามในมาตรา ๔๐ แล้วถ้ากรมประชาสัมพันธ์อาจจะบอกว่าเป็นเรื่องทำตามกฎหมายทำได้ แต่บังเอิญกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์มีคณะกรรมการที่ยังอยู่อยู่ชุดหนึ่ง คือคณะกรรมการ กทช. คณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ ซึ่งตรงนี้การที่จะเพิ่มรายการใหม่นี้ปกติต้องไปขออนุญาต กทช. ไม่ว่าจะเป็นสถานีไหนครับ

กรรมการธิการสามัญ

: กทช. ให้ได้ไหมครับ ในเมื่อมาตรา ๔๐ เขียนอย่างนั้น

นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์

: ซึ่งถ้าจะไปขอ กทช. ถ้าตามความเข้าใจของผม ผมมีความเห็นว่าน่าจะขัดมาตรา ๔๐

กรรมการการสามัญ : กกช. ก็ไม่มีอำนาจ
นายเศรษฐพร กุศริพิทักษ์ : คิดว่าอย่างนั้น ในความเห็นของผม

กรรมการการสามัญ : คราวนี้เรื่องไม่ใช่อย่างนั้นอีก คือที่เขาแถลงกรรมการชุดหนึ่งในวุฒิสภาไปตรวจสอบพบว่า เขาไม่ได้ใช้คลื่น VHF ของตัวเองแต่ไปใช้คลื่นของไทยคม ที่ได้รับจัดสรรคลื่น KU Band และ C Band ที่ขนส่งข้อมูลจากดาวเทียมลงมายังพื้นโลก ก็ไปเช่าอันนั้นครับ แต่ว่าซึ่งปกติช่อง ๑๑ ก็ใช้อยู่ แต่ว่าใช้รายการของช่อง ๑๑ แต่เป็นรายการที่ไปออก ๑๑/๑, ๑๑/๒ แต่ไปอ้างผสมกันก็ถือว่าสามารถที่จะมี ๑๑/๑ ได้ ๑๑/๒ ได้ แล้วก็ไปยังผ่านอันหนึ่งไป C Band อันหนึ่งไป KU Band แล้วก็เมื่อส่งเข้าไป ดาวเทียมก็คือเสาอากาศ ก็ส่งออกมา ใครรับก็เอาไป เพราะฉะนั้นใครมีจานก็รับ เคเบิลจะไปรับไปขายต่อก็คือ อันนี้ทำได้ไหม

นายเศรษฐพร กุศริพิทักษ์ : ดาวเทียมไม่มีปัญหาครับ ดาวเทียมอย่างที่ผมเรียน มีความเป็นกลาง ใครก็ใช้ได้ ช่อง ๕ ช่อง ๓ ช่อง ๗ ช่อง ๙ ช่อง ๑๑ ITV ก็ไปใช้ดาวเทียมไทยคมได้ ซึ่งตัวย่านความถี่ ๔ - ๖ จิกะเฮิร์ต หรือว่า ๑๑ - ๑๔ จิกะเฮิร์ตตรงนั้นเป็นความถี่สำหรับดาวเทียม ก็ใช้ในกิจการดาวเทียม แต่กิจการโทรทัศน์ อย่างกรณีระบบ VHF ที่เป็นช่อง ๓ ช่อง ๕ ช่อง ๗ ช่อง ๙ ช่อง ๑๑ ก็จะใช้น่าน VHF เป็นความถี่สำหรับกิจการโทรทัศน์ ทั้ง VHF ย่านต่ำ Low กับย่าน High นั้นะครับ แล้ว UHF สำหรับ ITV เพราะฉะนั้นตัวคลื่นดาวเทียมอันนั้นไม่มาเกี่ยวครับ ตัวนั้นเป็นเรื่องดาวเทียมที่เขาจะต้องใช้อยู่แล้วนะครับ ก็เหมือนถนนครับ ทำถนนไว้ คนจะขับรถไปเอาอะไรไปก็อีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นรถที่ไปก็จะเป็นรถ VHF หรือรถ UHF นี่คนละเรื่องครับ ไม่มีปัญหาเรื่องความถี่ ผมว่าประเด็นนี้มีปัญหาเรื่องประกอบการครับ

กรรมการการสามัญ : คือคนที่เขาจะเอารถไปวิ่งได้ต้องมีใบอนุญาตที่จะวิ่งบนถนน แต่คราวนี้ใบอนุญาตนี้เขาให้ไว้กับรถที่ กท ๑๑ เขาเลยเอารถไปวิ่งแล้วใช้ตรา ๑๑/๑ , ๑๑/๒ กท เหมือนกัน ไปวิ่งนี้ได้ไหมครับ

นายเศรษฐพร กุศริพิทักษ์ : ปัญหาคืออย่างนี้ครับ ถ้าเทียบอย่างนี้ ที่ท่านเทียบก็หมายความว่า สมมติรถ กท ๐๐๐๘ หรือ ๐๐๑๑ ช่อง ๑๑ นะครับ ก็ใบทะเบียนนี้ก็คือสำหรับรถ ๐๐๑๑ ไม่ใช่ใบทะเบียนสำหรับรถ ๐๐๑๑/๑ ไม่ใช่ครับ

LIRT

: แต่เขาบอกว่า ก็ในเมื่อ VHF เขาก็แตกได้ เป็น๑๑/๑, ๑๑/๒ เพราะฉะนั้นเขาก็เลยขอให้เอาตรงนี้ไปวิ่งด้วยไม่ได้หรือ คือโดยคลื่นไม่มีปัญหา ก็คือคลื่นเดียวกัน แต่ประเด็นที่ผมมีความเห็นคือ เข้าข่ายประกอบการเพิ่มเติมหรือไม่

นายเศรษฐพร อัครวิทักษ์ : ขัดมาตรา ๔๐ ตรงประกอบการเพิ่มเติม เรื่องคลื่นผมว่าไม่มีปัญหาครับ

กรมการสามัญ

: ถ้าอย่างนั้นมาถึง ช่อง ๕ กับช่อง ๙ คล้ายกันอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่า พยายามทำให้เป็นของเอกชน ช่อง ๕ นี่จะง่ายหน่อย คือไปตั้งบริษัท เอกชนแล้วช่อง ๕ ไปถือหุ้นส่วนหนึ่งครับ แล้วก็จะทำสัญญา ๓๐ ปี กับบริษัทดังกล่าว ประเด็นอยู่ที่ ๓๐ ปี ประเด็นเรื่องหุ้นนั้นเรื่องธุรกิจของเขาแต่ว่า ๓๐ ปีนี้ทำได้ไหม

นายเศรษฐพร อัครวิทักษ์ : บังเอิญรายละเอียดผมก็ไม่ได้ถามมากแต่ว่าช่อง ๕ ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ การแปรรูปช่อง ๕ หรือช่อง ๙ อสมท. โดยหลักการแล้ว เป็นเรื่องภายในของเขา ว่าใครมาร่วมทุน อะไรต่ออะไร ประเด็นนี้คิดเดี่ยวครับว่า ถ้าหากคนมาร่วมทุนหรือว่าจะหาใครมาทำอะไรต่ออะไรนี้ เข้าข่ายว่าเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ไหม ถ้าถือหุ้นเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เท่ากับเปลี่ยนมือเจ้าของ ถ้าเปลี่ยนมือเจ้าของ ไปอนุญาตประกอบการนั้นโอนไม่ได้ หรือถ้าจะโอนได้ต้องได้รับอนุญาตซึ่งกรณีนี้ ผมมองเห็นว่า ถ้าสมมติกรณีช่อง ๙ บอกจะแปรรูปไป ขายหุ้น ประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เข้าใจว่าไม่น่าจะมีปัญหา ช่อง ๕ ถ้าสมมติจะแปรรูปแล้วช่อง ๕ ยังเป็นเจ้าของอยู่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นี้ หรือเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป เข้าข่ายที่รัฐเป็นเจ้าของ หรือไม่จะมีปัญหา ส่วนสัญญาที่จะไปทำกันก็ปีนี้ ผมไม่แน่ใจว่าสัญญานี้จะมาเป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่ยของ กสท. ในอนาคตหรือไม่ ถ้าขัดผมก็ถือว่าเป็นโมฆะ ถ้าตามกฎหมายครับ

กรมการสามัญ : ที่นี้ช่อง ๕ ไม่ได้เป็นรัฐวิสาหกิจ เป็นหน่วยราชการ แปรรูปไม่ได้ ก็ต้องไปตั้งบริษัทลูก คือบริษัท RTA Entertainment แล้วก็ไปถือหุ้น แล้วก็เลยมีเอกชนมาถือหุ้น ก็เลยต้องเอาบริษัทดังกล่าวมาทำสัญญา ๓๐ ปี จะต่างกับช่อง ๙ เพราะช่อง ๙ สามารถจะทำได้ ตรงนี้มีปัญหาเหมือนกันหรือไม่เหมือนกันครับ

นายเศรษฐพร อัครวิทักษ์ : ไม่เหมือนกันครับ เพราะว่าถ้ากรณีอย่างนี้ก็เหมือนกับ ผมไม่เห็นใจช่อง ๕ ไปถือหุ้นเท่าไรครับ

